Copyright: Ἱστορική καί Ἐθνολογική Ἑταιρεία τῆς Ἑλλάδος

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια: Γκαίη Φιλίππου-Δίγκλη

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

1821-1832

Σφραγίδες
Κοινοτήτων - Μοναστηρίων
Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος
Ἑλληνικῆς Πολιτείας
Προσωπικές

ΕΙΣΑΓΩΓΗ
Ι. Κ. Μαζαράκης Αἰνιάν

ΑΘΗΝΑΙ 1983

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Π

Ἡ Ἱστορική καί Ἐθνολογική Ἑταιρεία τῆς Ἑλλάδος στά πλαίσια τῶν σκοπῶν πού ἐπιδιώκει ἀπό τήν ἵδρυσή της τό 1882, παρουσιάζει σήμερα τήν ἔκδοση «Σφραγίδες Ἐλευθερίας».

Ἡ Ἑταιρεία πού ἔχει τάξει σκοπό της τήν περισυλλογή καί διάσωση τοῦ παντοειδοῦς ἱστορικοῦ καί ἐθνολογικοῦ ὑλικοῦ καί τή σύσταση Μουσείου τῆς νεώτερης ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἐπιδιώκει συγχρόνως τή προαγωγή τῆς ἱστορικῆς ἔρευνας, μέ μελέτες, διαλέξεις καί ἐκδόσεις. Ἡ Ἑταιρεία διατηρεῖ καί λειτουργεῖ τό Ἐθνικό Ἱστορικό Μουσεῖο, πού στεγάζεται στό ἱστορικό κτήριο τῆς Παλαιᾶς Βουλῆς καί στό ὁποῖο ἐκτίθενται τά ἱστορικά κειμήλια τοῦ ἔθνους, συλλογές καί ἀντικείμενα πού σχετίζονται μέ τήν ἱστορία τῶν μέσων καί νεωτέρων χρόνων τοῦ ἑλληνισμοῦ. Συντηρεῖ ἀκόμα βιβλιοθήκη καί ἱστορικό ἀρχεῖο ἐγγράφων πού περιλαμβάνει τά γραπτά ἱστορικά μνημεῖα τῆς νεώτερης ἑλληνικῆς ἱστορίας. Συγχρόνως ὀργανώνει περιοδικές ἐκθέσεις μέ συγκεκριμένο θέμα ἀπό τήν νεώτερη ἱστορία μας, τή ζωή, τά ἤθη καί ἔθιμα, τόν πολιτισμό καί τίς τέχνες τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Τέλος, μέ τήν ἔκδοση τοῦ ἐπιστημονικοῦ της Δελτίου καί τίς ἄλλες αὐτοτελεῖς μελέτες, συμβάλλει στήν ἔρευνα τῆς νεώτερης ἱστορίας μας.

Μέ τήν συμπλήρωση τῶν 150 χρόνων ἀπό τήν ἑλληνική ἐπανάσταση, ἡ Ἑταιρεία ἐκτός ἀπό τίς ἐκθέσεις πού ὀργάνωσε καί τά ἀναμνηστικά λευκώματα πού κυκλοφόρησε, ἀνατύπωσε σειρά φυλλαδίων ἀπό τά πρῶτα ἑλληνικά τυπογραφεῖα πού λειτούργησαν κατά τούς χρόνους τῆς ἐπαναστάσεως, στό Ἰάσιο, τήν Καλαμάτα, τήν Κόρινθο, τό Μεσολόγγι, τήν Ὕδρα, τό Ναύπλιο καί τήν Ἀθήνα. Ὁμοίως ἐξέδοσε σπάνια ἔντυπα μονόφυλλα, προκηρύξεις, θεσπίσματα καί διατάγματα τοῦ Ἀγῶνος 1821-1827 καί σειρά γαλλικῶν, γερμανικῶν, ἀγγλικῶν, ἰταλικῶν καί ἀμερικανικῶν φυλλαδίων πού ἀπηχοῦν τά φιλελληνικά αἰσθήματα τῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἀμερικῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, 1821-1831.

Ἀπό τότε ἄρχισε συστηματική καί μακρόχρονη ἔρευνα καί συνθετική ἐργασία στά ἱστορικά ἀρχεῖα γιά τήν προετοιμασία τῆς ἐκδόσεως πού κυκλοφορεῖ σήμερα. Πιστεύουμε ὅτι μέ τή συλλογική καί ὑπεύθυνη αὐτή ἐργασία ἡ Ἱστορική καί Ἐθνολογική Ἑταιρεία τῆς Ἑλλάδος προσφέρει στούς εἰδικούς ἐπιστήμονες ἕνα πλούσιο ὑλικό γιά μελέτη καί συγχρόνως βοηθάει στήν ἐκλαΐκευση μιᾶς ἐντελῶς ἄγνωστης πλευρᾶς τῆς Ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Οἱ σφραγίδες πού παρουσιάζονται σ' αὐτή τήν ἔκδοση δείχνουν ὄχι μόνο τή φλόγα τῶν Ἑλλήνων γιά ἐλευθερία καί τήν ὀργάνωση τῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους, ἀλλά καί τή γέννηση καί ἐξέλιξη τῶν θεσμῶν στήν προσπάθεια γιά τή συγκρότηση ἑνός ἑλληνικοῦ κράτους δημοκρατικά συντεταγμένου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ χρήση τῶν σφραγίδων ἔρχεται ἀπό τούς πολύ παλιούς χρόνους. Τό ἀποτύπωμά τους χρησίμευε πάντοτε ὡς τό ἰδιαίτερο χαρακτηριστικό γνώρισμα ἐκείνου πού σφραγίζει, στίς προσωπικές σφραγίδες ἤ τῆς ἀρχῆς πού τήν χρησιμοποιεῖ. Μ' αὐτόν τόν τρόπο βεβαιώνεται ἡ αὐθεντικότητα καί ἡ γνησιότητα τοῦ ἐγγράφου ἤ τοῦ ἀντικειμένου πού σφραγίζεται καί καθίσταται ἔτσι ἔγκυρο καί μοναδικό.

Ὑπάρχουν σφραγίδες ἀπό λίθο, μέταλλο, ξύλο ἤ ἄλλο σκληρό ὑλικό πού ἀντέχει στή χρήση. Φέρουν, ἡ κάθε μιά ἀνάλογα μέ τόν προορισμό της, ἰδιαίτερες παραστάσεις, ἀνάγλυφες ἤ ἔγγλυφες μέ διάφορα χαράγματα, ἐπιγραφές ἤ γράμματα. Οἱ σφραγίδες εἶναι διαφόρων σχημάτων, κυκλικές, ἐλλειψοειδεῖς, τετράγωνες, ρομβοειδεῖς, πολυγωνικές καί τό μέγεθός τους ποικίλλει. Ἀλλά καί ὁ τύπος τους εἶναι διαφόρων μορφῶν, ἐπίπεδες, κυλινδρικές, κωνικές ἤ σέ μορφή δακτυλιολίθων. Τό ἀποτύπωμα τῶν σφραγίδων εἶναι καί αὐτό διαφόρων εἰδῶν, ἀνάλογα μέ τό ὑλικό πού χρησιμοποιεῖται γιά τή σφράγιση. Μπορεῖ νά εἶναι μάζα πηλοῦ, μαλακό μέταλλο, κερί, ρητίνη, μελάνι ἤ ἄλλη χρωστική οὐσία, ὅπου ἀποτυπώνεται τό ἴχνος τῆς σφραγίδας ἀνάγλυφο, ἐγχάρακτο ἤ ἐπίπεδο.

Στήν ἀρχαιότητα, ἀπό τούς προϊστορικούς ἀκόμα χρόνους χρησιμοποιήθηκαν λίθοι μέ ζωηρά συνήθως χρώματα ὡς φυλακτά καί κοσμήματα. Ἀργότερα, ὅταν ἄρχισαν νά χαράσσονται συμβολικά σχήματα καί ἄτεχνες παραστάσεις χρησίμευσαν καί γιά σφραγίδες. Ἀλλά ὁ τύπος τῶν πραγματικῶν σφραγίδων δημιουργήθηκε κυρίως στήν Αἴγυπτο, μέ τή μορφή τῶν σκαραβαίων καί στή Μεσοποταμία μέ τίς κυλινδρικές ἤ κωνικές σφραγίδες τῆς Βαβυλωνίας καί τῆς Ἀσσυρίας. Γιά τίς σφραγίδες αὐτές χρησιμοποιήθηκαν σκληροί λίθοι, ἀχάτης, ἴασπης, ὀρεία κρύσταλλος, σαρδόνυχας καί σπανιώτερα μόνο χρυσός, ἄργυρος ἤ χαλκός. Οἱ παραστάσεις πού ἔφεραν ἦταν σύμβολα θρησκευτικά, εἰκόνες πολεμικές ἤ κυνηγιοῦ, λέοντες πτερωτοί, γρύπες καί ἄλλα φανταστικά ζῶα.

Στήν Ἑλλάδα, ἀπό τήν κρητομηκυναϊκή ἐποχή ἀναπτύχθηκε ἡ τέχνη τῶν σφραγιδολίθων, ἐπάνω σε σκληρούς καί ἡμιπολύτιμους λίθους, σμαράγδια, ἀμέθυστους κ.ἄ., μέ παραστάσεις ἀπό τό ζωικό καί φυτικό κόσμο, εἰκόνες ἀπό θεότητες, ἥρωες καί σκηνές ἀπό τόν καθημερινό βίο καί τή μυθολογία. Ἡ τέχνη ἔφτασε σέ ἀκμή κατά τούς ἑλληνιστικούς χρόνους μέ τήν ἀπεικόνιση κεφαλῶν βασιλέων ἤ ἄλλων προσώπων. Σφραγίσματα ἀπό τήν ἀρχαιότητα πάνω σέ πηλό ἤ ἄλλο ὑλικό ἔχουν βρεθεῖ πολλά σέ διάφορες ἀνασκαφές ἤ καί σέ βουλώματα ἀμφορέων οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνασυρθεῖ ἀπό τό βυθό τῆς θάλασσας καί δείχνουν τή θαυμαστή τέχνη τῶν σφραγίδων ἀπό τίς ὁποῖες ἀποτυπώθηκαν. Ἀπό τίς παραστάσεις αὐτές ἐξάγονται πολύτιμα στοι-

χεῖα γιά τή θρησκεία, τό δημόσιο καί τόν ἰδιωτικό βίο τῶν ἀρχαίων.

Τήν ἀρχή τῆς δημόσιας καί ἐπίσημης σφράγισης βρίσκουμε στήν ἀρχαία θρησκεία τῶν ἑλλήνων. Κατά τούς ἐξαγνισμούς οἱ πιστοί ἐσημαίνοντο ἀπό τόν ἱερέα μέ τήν ἱερή σφραγίδα γιά ν' ἀποκτήσουν τήν εὔνοια τῶν χθονίων θεῶν. Στόν πολιτικό βίο ἡ χρήση δημοσίων σφραγίδων ἀρχίζει ἀπό τόν τέταρτο αἰώνα π.Χ. Ἡ δημόσια σφραγίδα ἐτίθετο πάνω στό πρωτότυπο τῶν νόμων καί τῶν ψηφισμάτων πού ἀργότερα χαράσσονταν σέ λίθινες ἤ χάλκινες πλάκες, ἀλλά καί στά ἀντίγραφα πού διπλώνονταν γιά νά κατατεθοῦν στό δημόσιο ἀρχεῖο ἤ γιά νά χρησιμοποιηθοῦν ἀπό ἰδιῶτες στήν ἐκκλησία τοῦ δήμου. Τή σφράγιση ἔκανε ὁ δημόσιος ἀντιγραφέας ἀφοῦ προηγουμένως ἔκανε τήν ἀπαραίτητη παραβολή. Σφραγίζονταν ἀκόμα τά ἱερά σύμβολα, οἱ δοῦλοι, τά ἐνέχυρα, τά πρός θυσία σφάγια καί κάθε τί πού μποροῦσε νά ἀμφισβητηθεῖ. Τή δημόσια σφραγίδα φύλαγαν οἱ ἄρχοντες. Χρήση σφραγίδας γινόταν καί ἀπό ἰδιῶτες.

Κατά τούς βυζαντινούς χρόνους γινόταν μεγάλη χρήση σφραγίδων ἀπό μόλυβδο. Οἱ βοῦλες ἦταν ἐξαρτημένες μέ μήρινθο ἀπό τό ἔγγραφο, πού ὀνομάζεται μολυβδόβουλο. Τό ἴδιο γινόταν καί στή δυτική Εὐρώπη κατά τόν Μεσαίωνα, ὅμως ἐκεῖ ἦταν ἐπικρατέστερο ἕνα ἄλλο εἶδος βούλας ἀπό κερί πάνω στό ἔγγραφο, τό κηρόβουλο. Ἐκτός ἀπό αὐτές χρησιμοποιοῦσαν καί βοῦλες ἀπό χρυσό, ἀποκλειστικό προνόμιο τῶν αὐτοκρατόρων γιά τή σφράγιση τῶν αὐτοκρατορικῶν διαταγμάτων, τά χρυσόβουλα, καί σπανιώτερα βοῦλες ἀπό ἄργυρο, τά ἀργυρόβουλα. Στά ἄλλα ἔγγραφα οἱ αὐτοκράτορες καί οἱ δεσπότες χρησιμοποιοῦσαν σφραγίδες ἀπό μολύβι. Ἡ κατασκευή τῶν χρυσῶν καί ἀργυρῶν σφραγίδων διαφέρει γιατί τό πέταλο ἀποτελεῖται ἀπό δύο λεπτά φύλλα συγκολλημένα, μέ ἄνοιγμα ἀπό τό ὁποῖο περνοῦσε ἡ μήρινθος, ἐνῶ τό πέταλο τῆς μολύβδινης σφραγίδας εἶχε πάχος μέ διαμπερή ὀπή γιά νά διέρχεται ἡ μήρινθος μέ τήν ὁποία ἦταν ἐξαρτημένη ἡ βούλα ἀπό τό ἔγγραφο.

Ἡ ἀποτύπωση πάνω στό πέταλο γινόταν μέ τό βουλωτήριο, ἕνα εἶδος λαβίδας πού τά δύο πάνω ἄκρα της εἶχαν βραχίονες μέ δύο παράλληλες κυκλικές ἐπιφάνειες πού ἔφεραν χαραγμένες ἀρνητικά τήν ἐπιγραφή καί τόν τύπο τῆς σφραγίδας ἀντίστοιχα. Μέ τήν ἰσχυρή πίεση τῆς λαβίδας, τό σφράγισμα ἀποτυπωνόταν θετικά στό πέταλο τοῦ μετάλλου ἐνῶ συγχρόνως συσφίγγονταν ἡ μήρινθος μέσα στήν ὀπή. Οἱ βοῦλες εἶχαν συνήθως στή μία ὄψη τήν παράσταση τῆς Θεοτόκου μέ τό θεῖο βρέφος καί σπανιότερα τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ εὐλογοῦντος μέ τό εὐαγγέλιο καί τήν ἐπιγραφή «Κύριε ἤ Θεοτόκε βοήθει» ἐνῶ ἀπό τήν ἄλλη ὄψη ἔφεραν τό μονόγραμμα ἤ τό ὄνομα τοῦ κτήτορα τῆς σφραγίδας πού περιβάλλονταν ἀπό ἕνα στεφάνι γιά στολισμό. Μιά ἄλλη παραλλαγή εἶχε κύριο γνώρισμα τό σταυρό. Σημειώνεται ὅτι οἱ τελευταῖοι Παλαιολόγοι, δεσπότες τῆς Πελοποννήσου, χρησιμοποιοῦσαν καί σφραγίδες τυπωμένες πάνω σέ κερί ἐρυθρό ἤ πάνω σέ χαρτί πού εἶναι κολλημένο στό ἔγγραφο μέ ἐρυθρό κερί, συνήθεια ἄγνωστη προηγουμένως στό Βυζάντιο. Οἱ σφραγίδες αὐτές φέρουν τόν δικέφαλο ἀετό καί ὄχι τό σύμβολο τῶν Παλαιολόγων Β.

Οἱ βυζαντινές μολύβδινες σφραγίδες κατά τόν γάλλο βυζαντινολόγο Σλουμπερζέ ἐκτός ἀπό τή χρονολογική τους κατάταξη διακρίνονται σέ πέντε μεγάλες κατηγορίες: α) βοῦλες τῆς διοικητικῆς διαίρεσης τῆς αὐτοκρατορίας κατά θέματα, β) τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας, γ) τῶν λειτουργῶν τῆς ἐκκλησίας, δ) τῶν αὐτοκρατόρων, δεσποτῶν καί τιτλούχων τῆς πολιτικῆς ἱεραρχίας καί ε) τῶν μεγάλων βυζαντινῶν οἰκογενειῶν τῶν

τελευταίων κυρίως ἑκατονταετιῶν τῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ ἀξία τῶν μολύβδινων αὐτῶν σφραγίδων εἶναι μεγάλη γιά τήν ἱστορία τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, γιατί μ' αὐτές ἀναγνωρίζονται ὄχι μόνο τά ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς πολιτικῆς καί στρατιωτικῆς ἱεραρχίας ἀλλά καί ἡ διοικητική διαίρεση τῶν χωρῶν τῆς αὐτοκρατορίας καί ἡ ἐκκλησιαστική διάρθρωση τοῦ Βυζαντίου.

Κατά τήν περίοδο τῆς τουρκοκρατίας τήν συνέχεια τῆς βυζαντινῆς παράδοσης διατήρησε ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία μέ τά προνόμια πού τῆς παραχωρήθηκαν καί τό ρόλο πού ἀνέλαβε. Ἔτσι ἐξακολούθησε ἀπό τό Πατριαρχεῖο ἡ χρήση μολυβδοβούλων, ἤ πατριαρχικῶν σιγιλίων, πού συνεχίστηκε ἕως τά χρόνια τῆς ἐπαναστάσεως καί ὕστερα. Δεῖγμα τό μολυβδόβουλο τοῦ Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ που βρίσκεται στό Μουσεῖο τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας (φωτογραφία ἀρ. 26). Παράλληλα, στό διοικητικό σύστημα τῶν ὀθωμανῶν ὁ μέγας βεζύρης πού ἦταν ὁ κύριος ἀντιπρόσωπος τῶν σουλτάνων καί εἶχε τή διεύθυνση τῶν ὑποθέσεων τῆς πολιτείας ἦταν συγχρόνως καί ὁ μέγας σφραγιδοφύλαξ. Ἡ χορήγηση σ' αὐτόν τῆς σφραγίδας πού ἔφερε τό ὄνομα τοῦ δεσπότη ἦταν τό σύμβολο κάθε παντοδυναμίας καί ὑπερτάτης πληρεξουσιότητας.

Μέ τόν καιρό ἄρχισε ἡ χρησιμοποίηση σφραγίδων πού ἀποτυπώνονταν στό ἄνω μέρος τοῦ ἐγγράφου, πάνω σέ κηρό, κηρόβουλα, ἐνῶ ἀργότερα, ἀπό τό μέσο τοῦ 17ου αἰ., ἄρχισε ἡ χρήση τῆς ἔντυπης σφραγίδας. Οἱ σφραγίδες αὐτές, ἦταν συνήθως ἀπό μέταλλο μέ χωριστή λαβή ἀπό ξύλο, μέταλλο ἤ ἄλλο ὑλικό. Σφραγίδες ἀκόμα εἶναι καί τά προσωπικά δακτυλίδια πού στή σφενδόνη τους σχηματίζουν πλάκα ἤ πού φέρουν δακτυλιόλιθο. Ἡ τέχνη τους πολλές φορές εἶναι ἀξιόλογη καί τά δεσίματα περίτεχνα. Δείγματα τῶν διαφόρων τύπων σφραγίδων παρουσιάζονται στίς φωτογραφίες (ἀριθ. 1 ἕως 25 αὐτῆς τῆς ἐκδόσεως). Ἀποτυπώματα σφραγίδων πάνω σέ βουλοκέρι ἤ σέ μελάνι βρίσκουμε πολλά στά ἔγγραφα τῶν ἀρχείων τῶν νεώτερων χρόνων.

Ἀλλά γιά νά κατανοῆσουμε τό ρόλο καί τή σημασία τῶν σφραγίδων στήν ἱστορία τῆς περιόδου τῶν νεωτέρων χρόνων εἶναι ἀνάγκη νά ἐξετάσουμε παράλληλα τήν ὀργάνωση τοῦ ἔθνους στά χρόνια τῆς τουρκοκρατίας καί μέσα ἀπό τίς σφραγίδες καί τίς διαδοχικές μορφές πού παίρνουν στά χρόνια τῆς ἐπαναστάσεως νά παρακολουθήσουμε τή γέννηση καί τήν ἐξέλιξη τῶν θεσμῶν πού ὁδήγησαν στήν ἀπελευθέρωση καί τή συγκρότηση καί ὀργάνωση τοῦ νέου ἑλληνικοῦ κράτους.

Ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς κατακτήσεως ἀφέθηκε στόν Πατριάρχη ἡ διοίκηση τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου ἀλλά συγχρόνως καί ἡ εὐθύνη γιά τήν τέλεια ὑποταγή του. Ὁ Πατριάρχης ἀναγνωρίστηκε ὡς ὁ ἀνώτερος ἐκκλησιαστικός καί πολιτικός ἀρχηγός τοῦ ὑποδουλωμένου ἑλληνικοῦ ἔθνους καί ὁ σουλτάνος εἶχε τήν ὑποχρέωση νά δέχεται τίς αἰτήσεις του. Σέ κάθε ἐκλογή νέου Πατριάρχη ἐπαναλαμβάνονταν μέ βεράτι τά δικαιώματα καί οἱ ὑποχρεώσεις πού εἶχαν παραχωρηθεῖ. Στήν ἐκκλησιαστική δικαιοδοσία ἦταν ἡ κυριότητα ὅλων τῶν ναῶν καί τῶν μονῶν καί ἀσφαλιζόταν ἡ ἰδιοκτη-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

σία τους καί ἡ ἐλευθερία τῆς διοικήσεώς τους. Ἡ πολιτική δικαιοδοσία τοῦ Πατριαρχείου ἦταν εὐρεία, ἰδιαίτερα στίς ἀστικές ὑποθέσεις μεταξύ χριστιανῶν καί τήν ἀπονομή δικαιοσύνης. Ἡ Σύνοδος μέ τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη ἦταν τό ἀνώτατο δικαστήριο καί στίς ἐπαρχίες τή δικαιοδοσία εἶχαν οἱ Ἐπίσκοποι βοηθούμενοι ἀπό τούς προεστούς ἐνῶ ὁ κατώτερος κλῆρος ἀμαθής καί πτωχός συμμεριζόταν τήν τύχη τοῦ λαοῦ. Ἡ δικαστική δικαιοδοσία δέν ἦταν ὅπως πιστεύεται ἁπλῶς διαιτητική μέ τήν ἐλεύθερη κοινή συναίνεση τῶν διαφερομένων. Ἡ ἐκκλησία ἀπό πάντα προσπαθοῦσε νά ἔχει ἕνα συμβιβαστικό χαρακτήρα, κατά τήν τουρκοκρατία ὅμως ἀνέλαβε νά ἀσκήσει τή δικαιοσύνη ὄχι μόνο ἀπό χριστιανικό χρέος ἀλλά καί γιά νά παρεμποδίζεται κάθε ἀνάμειξη τῶν ὀθωμανῶν στό γένος. Τά ὀθωμανικά δικαστήρια ὑπῆρχαν καί ὅλοι ἦταν ἐλεύθεροι νά ζητήσουν δικαιοσύνη ἀπό αὐτά γιά τίς διαφορές τους, ἡ προσφυγή ὅμως σ' αὐτά περιέπλεκε τούς ραγιάδες πού σχεδόν πάντα ἔβγαιναν ζημιωμένοι. Ἔτσι, στήν πραγματικότητα ἡ δικαιοδοσία τῶν ἐκκλησιαστικῶν «κριτηρίων» ἔγινε ἀπό τά πράγματα ἀναγκαστική μεταξύ τῶν ἑλλήνων καί οἱ ἀποφάσεις τους περιβλήθηκαν μέ κύρος. Χριστιανοί καί ὀθωμανοί ἔβλεπαν στόν Πατριάρχη, τόν Ἐθνάρχη τῶν ρωμιῶν πού γιά τούς τούρκους χρησίμευε ὥς ὅμηρος τῆς πίστεως καί τῆς ὑπακοῆς τῶν ραγιάδων, καί γιά τόν ὑπόδουλο λαό ἦταν τό κέντρο γύρω ἀπό τό ὁποῖο περιστρεφόταν ἡ ἐθνική του ὕπαρξη καί ὁ συνεκτικός κρίκος πού συγκρατοῦσε τήν ἑνότητα τοῦ γένους.

Μέ τήν πάροδο τῶν χρόνων, ἐκτός ἀπό τήν ἐκκλησία καί ἄλλες δυνάμεις τοῦ ἔθνους ἄρχισαν νά ἀναπτύσσονται. Ὅταν πέρασε ἡ πρώτη ὁρμή τῆς κατακτήσεως, χρειάστηκε ἡ νέα μεγάλη αὐτοκρατορία, πού ἀντικατέστησε τό Βυζάντιο, ὄχι μόνο νά διοικηθεῖ ἐσωτερικά ἀλλά καί νά ἔρθει σ' ἐπαφή μέ τόν ἔξω κόσμο, ἰδιαίτερα μέ τίς εὐρωπαϊκές δυνάμεις. Ἡ ἀμάθεια ὅμως τῶν τούρκων καί ἡ ἄρνησή τους νά κάνουν χρήση τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, ἔφερε τήν ἀνάγκη νά προσληφθοῦν ἕλληνες διερμηνεῖς πού μέ τόν καιρό ἀπόκτησαν ἰδιαίτερη καί ἐξαιρετική σπουδαιότητα στή διαχείρηση τῶν κρατικῶν ὑποθέσεων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Διερμηνεῖς ὑπῆρχαν σέ ὅλη τήν κλίμακα τῆς διοικήσεως, στήν πρωτεύουσα καί τά πασαλίκια, ἀλλά ὁ Δραγουμάνος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στόλου, πού μέ τό χρόνο θεωρήθηκε ἀντιπρόσωπος τῶν νησιωτῶν τοῦ Αἰγαίου, ἀπέκτησε μεγάλη σπουδαιότητα. Ἰδιαίτερη ὅμως δύναμη εἶχε ὁ Μέγας Διερμηνέας τῆς Ὑψηλῆς Πύλης πού ἔγινε ἀπαραίτητος μέ τίς ὑπηρεσίες του στόν ρεῖς-ἐφέντη, τόν ὑπουργό τῶν ἐξωτερικῶν. Μέ τήν ἐπιρροή πού ἀπέκτησε, ἔφτασε νά διευθύνει τήν ἐξωτερική πολιτική καί νά παίρνει μάλιστα καί τόν τίτλο τοῦ ἐξ ἀπορρήτων. Ἐπίσης ἀπό τούς φαναριῶτες διορίζονταν οἱ Μεγάλοι Ἡγεμόνες τῶν παραδουναβίων μέ σημαντικές δικαιοδοσίες καί σχετική ἀνεξαρτησία. Ἔτσι, μία νέα τάξη ἑλλήνων, ἀπέκτησε δύναμη, πλοῦτο καί ἐπιρροή πού χρησιμοποίησε ὄχι σπάνια γιά νά ἐλαφρύνει τόν βαρύ ζυγό τῶν ραγιάδων ὁμοεθνῶν.

Παράλληλα, οἱ πολεμικές δυνάμεις τοῦ ἔθνους ἀναπτύχθηκαν σάν ἔνοπλη διαμαρτυρία τῶν δουλωμένων ἑλλήνων γιά τή διεκδίκηση τῆς ἐλευθερίας. Οἱ ὀρεινές καί ἀπρόσιτες περιοχές ἔγιναν καταφύγιο κάθε κατατρεγμένου πού ὑπερήφανα δέν δεχόταν νά ὑποκύψει στήν ξένη βάρβαρη δεσποτεία. Οἱ κλέφτες, σέ ὁμάδες κάτω ἀπό ἕναν ἀναγνωρισμένο ἀρχηγό ζοῦσαν στά λημέρια τους καί ὁλόκληρες ὀρεινές περιοχές τῆς Μακεδονίας, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἠπείρου καί τῆς Στερεᾶς ἔμεναν ἐλεύθερες ἀπό τήν τουρκική κυριαρχία. Ἔτσι ἀναπτύχθηκαν τά κλεφτοχώρια πού διέφευγαν τήν

ὀθωμανική διοίκηση. Βλέποντας τήν ἀδυναμία τους νά ἐπιβληθοῦν σέ περιοχές πού δύσκολα πατιοῦνταν, οἱ τοῦρκοι θέλησαν μέ παραχωρήσεις νά ἐξασφαλίσουν τήν κυριαρχία τους. Ἀναγνώρισαν λοιπόν στούς κλέφτες τό δικαίωμα νά ζοῦν ἐλεύθεροι καί ἀνέθεσαν σ' αὐτούς τούς ἴδιους τήν ἀσφάλεια τοῦ τόπου καί τή φύλαξη τῶν στενωπῶν.

Ἡ ὀργάνωση τοῦ συστήματος αὐτοῦ τῶν ἀρματολικίων μέ τόν καπετάνιο καί τά παλληκάρια του, σέ ὁρισμένη περιφέρεια, ἀναπτύχθηκε σάν θεσμός σέ ὅλη τήν ὀρεινή χώρα πάνω ἀπό τόν Ἰσθμό. Τέτοια ἀρματολίκια σχηματίστηκαν 14 ἀρχικά καί ἔφτασαν ἀργότερα τά 17, χωρίς ὁ ἀριθμός τους νά εἶναι ποτέ ὁριστικός. Οἱ ἀρματολοί, σέ συνεννόηση μέ τούς προεστούς τῶν χωριῶν πού συνήθως τούς ἐξέλεγαν, ἀλλά καί σέ ἀνταγωνισμό πολλές φορές πρός αὐτούς, ζοῦσαν καί φρόντιζαν γιά τήν προστασία τῶν χωριῶν τῆς περιοχῆς πού τούς συντηροῦσαν καί σέ ἀντάλλαγμα ἐξασφάλιζαν τήν ἀσφάλεια καί τή σχετική τους ἐλευθερία. Ἡ ἐκλογή τους ἦταν κατά ἕνα τρόπο κληρονομική καί ἐπικυρώνονταν ἀπό τόν πασά τῆς περιοχῆς. Ἦταν ὅμως κύριοι στήν περιφέρειά τους καί εἶχαν τή σημαία τους πού συνήθως ἦταν λευκή μέ τόν Ἅγιο Γεώργιο, ὅταν ὅμως τούς καλοῦσε ὁ πασάς νά ἐκστρατεύσουν ἔξω ἀπό τήν περιοχή δίπλωναν τή σημαία τους καί ἀκολουθοῦσαν τό μπαϊράκι τοῦ πασᾶ. Ὁ θεσμός ἔφτασε σέ ἀκμή κατά τό 17ο αἰώνα. Ἀλλά καί ἡ Πύλη βλέποντας αὐτή τήν πολεμική δύναμη νά αὐξάνει ἐπεδίωξε συστηματικά νά τήν ἐξολοθρεύσει ἀντιπαραθέτοντας σώματα ἀλβανῶν καί τοποθετώντας δερβέν-ἀγάδες στή θέση τους. Οἱ ἀρματολοί διατηρήθηκαν ὅμως σέ περιοχές ὅπου οἱ ἕλληνες προεστοί εἶχαν μεγαλύτερη δύναμη καί ὅπου ἐξακολούθησαν νά διορίζουν αὐτοί τούς ἀρματολούς. Στά χρόνια τοῦ Ἀλῆ πασᾶ ἡ δύναμή τους περιορίστηκε σημαντικά ἀλλά παρ' ὅλ' αὐτά οἱ ἀρματολοί διατήρησαν στό ἔθνος τό δικαίωμα νά φέρει ὅπλα καί νά ἐκπαιδεύεται σ' αὐτά. Εἶχαν βαθιά συνείδηση ὅτι ἀνήκουν στήν πατρίδα καί ὅτι ὀφείλουν νά ὑπερασπίζονται τό λαό ἀπό τίς αὐθαιρεσίες τῆς τυραννίας. Ἡ στρατιωτική τους ἱκανότητα καί πείρα μαζί μέ τή ναυτική δύναμη πού ἀναπτύχθηκε μέ τά ἐξοπλισμένα ἐμπορικά πλοῖα γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς πειρατείας, θά ἀποτελέσει τίς ἔνοπλες δυνάμεις τοῦ ἔθνους στόν ἀγώνα του γιά τήν ἐλευθερία.

Καθώς ἀναπτύσσονταν οἱ δυνάμεις τοῦ Ἔθνους, ἄτομα πού ἀποκτοῦσαν κάποια θέση ἤ δύναμη, ὅπως ὁ κλῆρος, οἱ φαναριῶτες, μεγάλοι διερμηνεῖς καί ἡγεμόνες, οἱ ἀρματολοί, οἱ προύχοντες καί ἀργότερα οἱ ἐμπορευόμενοι καί οἱ λόγιοι, ἄρχισαν νά χρησιμοποιοῦν σφραγίδες, μέ τή μορφή δακτυλιδιῶν κυρίως καί σφραγίζουν μ' αὐτές τά ἔγγραφα καί τά γράμματά τους, δίπλα στήν ὑπογραφή τους ἤ καί σέ ἀντικατάσταση αὐτῆς. Ἦταν καί αὐτό μία κατάκτηση, γιατί οἱ ραγιάδες πού ἐξαγόραζαν σιωπηρά τήν ὕπαρξή τους μέ τό χαράτσι καί δέν εἶχαν τό δικαίωμα οὔτε τίς ἐκκλησίες τους νά ἐπιδιορθώσουν, οὔτε τά ἴδια ἐνδύματα μέ τούς ὀθωμανούς νά φέρουν, οὔτε νά ὁπλοφοροῦν, δέν εἶχαν καί τό δικαίωμα νά χαράζουν σέ δακτυλίδι τό ὄνομά τους.

Κύριο χαρακτηριστικό αὐτῶν τῶν προσωπικῶν δακτυλιδιῶν-σφραγίδων ἦταν ὅτι σέ κάθε περιοχή διαμορφώθηκε ἕνας ἰδιαίτερος τύπος, ἀνάλογα μέ τήν ἰδιότητα ἐκείνου στόν ὁποῖο ἀνῆκαν, χωρίς αὐτό νά εἶναι ἀπόλυτο. Στή Ρούμελη ἦταν συνήθως ὀκταγωνικά καί σπανιώτερα ὠοειδῆ. Ἔφεραν ἐγχάρακτα γράμματα σέ ὁριζόντιες παράλληλες γραμμές πάνω σέ δακτυλιόλιθο ἤ πάνω στήν πλάκα πού σχημάτιζε ἡ

σφεντόνη τοῦ ἴδιου τοῦ δακτυλιδιοῦ. Οἱ ἀρματολοί εἶχαν στά δακτυλίδια τους χαραγμένο συνήθως ἕναν ἀετό ἤ τόν δικέφαλο καί τά ἀρχικά τοῦ ὀνόματός τους, πολλές φορές καί χρονολογία. Χαρακτηριστικά παραδείγματα τῶν σφραγίδων αὐτοῦ τοῦ τύπου εἶναι τοῦ Βαρνακιώτη (ἀρ. 1211), Καραϊσκάκη (ἀρ. 1212), Στουρνάρη (ἀρ. 1213), Σκαλτσᾶ (ἀρ. 1214), Τζιόγκα (ἀρ. 1215), Ὀδυσσέα Ἀνδρούτσου (ἀρ. 1235) ἀλλά καί ἐξαιρέσεις ὅπως τοῦ Μπουκουβάλα (ἀρ. 1223), Θανάση Διάκου (ἀρ. 1237), Πανουριᾶ (ἀρ. 1239).

Στήν Πελοπόννησο ὑπερίσχυαν τά ἐλλειψοειδῆ ἤ κυκλικά σχήματα χωρίς νά λείπουν καί τά ὀκταγωνικά καί ἔφεραν χαραγμένα γράμματα ἀπό τό ὄνομά τους, πολλές φορές καί στά τουρκικά. Οἱ προύχοντες καί οἱ προεστοί χρησιμοποιοῦσαν τέτοιες σφραγίδες πού εἶχαν τή μορφή δακτυλιδιῶν ἤ μικρῆς σφραγίδας ἀπό μέταλλο ἤ ἡμιπολύτιμο λίθο τήν ὁποία κρεμοῦσαν μέ ἁλυσίδα ἀπό τό λαιμό ἤ ἀπό τό ρολόι τους. Παραδείγματα τοῦ Α. Ζαΐμη (ἀρ. 1151), Π. Νοταρᾶ (ἀρ. 1152), Θ. Ρέντη (ἀρ. 1154), Ι. Σισίνη (ἀρ. 1155), Ν. Λόντου (ἀρ. 1156), ἀλλά καί ὀκταγωνικό τοῦ Νικηταρᾶ (ἀρ. 1439), Ι. Νοταρᾶ (ἀρ. 1141).

Φανερή εἶναι ἡ δυτική ἐπίδραση στίς προσωπικές σφραγίδες ἐκείνων πού ἐμπορεύονταν ἔξω ἀπό τόν ἑλληνικό χῶρο, καθώς καί τῶν ναυτικῶν πού φέρουν ἄγκυρες καί τά ἀρχικά τους, ὅπως τοῦ Μιαούλη (ἀρ. 1247), Λ. Κουντουριώτη (ἀρ. 1248), Γ. Σαχίνη (ἀρ. 1249), Β. Μπουντούρη (ἀρ. 1261), Γιακουμάκη Τομπάζη (ἀρ. 1252). Χαρακτηριστικές εἶναι ἐπίσης οἱ ἀρχαιοπρεπεῖς παραστάσεις πού διαλέγουν οἱ λόγιοι γιά τίς σφραγίδες τους. Παράδειγμα τοῦ Κοραῆ (ἀρ. 1094, 1096), Λ. Φωτιάδη (ἀρ. 1095), Θ. Φαρμακίδη (ἀρ. 1097, 1099), Ἀμβρ. Φραντζῆ (ἀρ. 1098), Κ. Οἰκονόμου (ἀρ. 1101).

Ὁ ἀνώτερος κλῆρος εἶχε δακτυλίδια σφραγίδες μέ τά σύμβολα πού χρησιμοποιοῦσε ἡ ἐκκλησία καθώς καί τό δικέφαλο ἀετό τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων (ἀρ. 1001 ἕως 1028). Ἄλλες φορές οἱ προσωπικές αὐτές σφραγίδες ἀποτελοῦνταν ἀπό μία μικρή πλάκα μέ διπλή ὄψη πού περιστρέφονταν γύρω ἀπό ἄξονα προσαρμοσμένο στή λαβή πού ἦταν κρεμασμένη σέ ἁλυσίδα. Ἡ διπλή πλάκα ἔφερε χάραξη στά ἑλληνικά καί τά τουρκικά ἀντίστοιχα. Οἱ ἐπίσκοποι ἀργότερα μόνο ἀπόκτησαν στερεότυπες κυκλικές σφραγίδες μέ τήν ἐπιγραφή «ὁ Ταπεινός Ἐπίσκοπος...» ἑλληνικά καί τουρκικά (ἀρ. 1029 ἕως 1046).

Οἱ φαναριῶτες, μεγάλοι διερμηνεῖς καί ἡγεμόνες στήν Κωνσταντινούπολη καί τίς Ἡγεμονίες εἶχαν προσωπικές σφραγίδες μέ τά ἐμβλήματά τους καί τά ἀρχικά τοῦ ὀνόματος καί τοῦ τίτλου τους χαραγμένα πάνω στήν ὀκταγωνική, ἐλλειψοειδή ἤ κυκλική πλάκα. Κάθε οἰκογένεια διαμόρφωνε τόν δικό της τύπο σφραγίδας μέ τά ἰδιαίτερα γνωρίσματά της (ἀρ. 1047 ἕως 1068). Οἱ σφραγίδες αὐτές ἦταν συνήθως ἀπό ἄργυρο καί μέ λαβές καλοδουλεμένες (φωτογρ. ἀρ. 9 ἕως 12). Οἱ ἡγεμόνες εἶχαν καί τίς μεγάλες σφραγίδες μέ τά ἐμβλήματα τῆς Ἡγεμονίας, Βλαχίας ἤ Μολδαβίας καί τά χαρακτηριστικά τῶν ἐπαρχιῶν πού τίς ἀποτελοῦσαν (ἀρ. 1051 καί 1054).

Τή μεγάλη δύναμη ὅμως τοῦ ἔθνους ἀποτέλεσε ἡ ἀνάπτυξη τῶν κοινοτικῶν θεσμῶν καί τῆς αὐτοδιοικήσεως πού ἦταν ὁ πυρήνας τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους. Οἱ τοῦρκοι μετά τήν κατάκτηση τῆς αὐτοκρατορίας δήμευσαν ὅλη τή γῆ καί ὅσα

κτήματα θεώρησαν δημόσια, συγκέντρωσαν στήν ἰδιοκτησία τοῦ σουλτάνου, πού διένειμε τήν ἐπικαρπία στούς στρατιῶτες τῆς κατάκτησης, ὡς τίμημα διαρκοῦς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἐπικράτεια χωρίστηκε σέ διοικήσεις στρατιωτικές πού περιλάμβαναν καί τήν πολιτική ἐξουσία. Ἐπειδή ὅμως ἦταν δύσκολο νά ἔρθουν σέ ἄμεση ἐπαφή μέ τούς κατακτημένους καί νά τούς φορολογήσουν, ἄφησαν στούς ἴδιους τή φροντίδα τῆς δικῆς τους τοπικῆς διοικήσεως καί τῆς φορολογίας. Τήν ἐξουσία αὐτή ἀνέλαβε ἡ ἐκκλησία μέ τά προνόμια πού τῆς παραχωρήθηκαν καί οἱ πρόκριτοι μέ τό κοινοτικό σύστημα πού ἀναπτύχθηκε. Ἔτσι, ἡ θρησκεία μαζί μέ τήν οὐράνια ἐλπίδα συνδύαζε τήν πίστη γιά τήν πατρίδα, διατηροῦσε τή γλώσσα καί δέν ἄφηνε νά σβηστεῖ ἡ ἀνάμνηση τῆς ἑλληνικῆς δόξας, ἐνῶ οἱ μερικοί κοινοτικοί ἤ ἐπαρχιακοί θεσμοί πού γεννήθηκαν, ἀποτέλεσαν τά πρῶτα ἴχνη ἐλευθερίας γιά τήν ἄμυνα κατά τῆς τυραννίας.

Ἐπί τουρκοκρατίας δέν ὑπῆρχαν γραπτοί κοινοτικοί θεσμοί πού ὁμοιόμορφα ἐφαρμόζονταν παντοῦ, ἀλλά ἔθιμα πού κατά τόπους γεννήθηκαν ἀπό παρόμοιες περιστάσεις. Οἱ πιό ἱκανοί ἀναδεικνύονταν μέ ἐκλογή γιά νά «ἐξοικονομήσουν καλύτερα τά πράγματα». Τό σύστημα δέν ἐνδιέφερε τούς τούρκους, ἀφοῦ ἐξασφάλιζε τά καλύτερα ὄργανα φορολογίας. Ἀλλά καί οἱ νικημένοι ἐπωφελήθηκαν ἀπό τίς περιστάσεις καί προσπάθησαν μέ τή στενή συνένωσή τους μέσα στήν κοινότητα νά ἀλληλοβοηθοῦνται κατά τῆς τυραννίας καί νά διασώζουν τά ἔθιμα, τή θρησκεία καί τό γένος ἀπό τά δεινά τῆς δουλείας. Οἱ ἄρχοντες ὅμως δέν περιορίζονταν στή φορολογία, ἀλλά δίκαζαν καί διοικοῦσαν, προσπαθώντας νά ἐμποδίσουν ὅσο ἦταν δυνατόν τήν ἐπέμβαση τῶν τούρκων στά πράγματα τῆς κοινότητας. Ἔτσι, ἡ ἀμάθεια τῶν κατακτητῶν, ἡ διαφορά τῆς γλώσσας καί τῆς θρησκείας καί ἡ μέθοδος τῆς φορολογίας γέννησε τούς κοινοτικούς θεσμούς οἱ ὁποῖοι ἐνῶ γιά τόν κατακτητή χρησίμευαν σάν ὄργανο φορολογίας, γιά τό δουλωμένο λαό ἦταν ἡ ἄμυνα ἐναντίων τῶν δεινῶν τῆς τυραννίας. Οἱ ἕλληνες, δοῦλοι μέσα στή γενική κοινωνία, ἦταν ἐλεύθεροι μέσα στήν κοινότητα συνδεδεμένοι μέ τήν ἀλληλεγγύη τῆς κοινῆς συμφορᾶς.

Στήν ἀνάπτυξη ὅμως αὐτή τοῦ κοινοτικοῦ συστήματος συντέλεσε ὄχι μόνο ἡ φορολογία ἀλλά καί ἡ φύση τῶν φόρων. Ἡ ἔμμεση φορολογία ἦταν ἄγνωστη στούς τούρκους καί ἡ ἄμεση ἔκανε ἀναγκαία τή μεσολάβηση κάποιας τοπικῆς ἀρχῆς, γιατί ἔπρεπε νά διανεμηθεῖ στήν ὁλότητα τοῦ πληθυσμοῦ, πού εἶχε σάν προϋπόθεση τή γνώση τῆς καταστάσεως τοῦ κάθε φορολογουμένου. Ὁ διανεμητικός φόρος ἔχει τό χαρακτηριστικό ὅτι τό ποσό πού ἐπιβάλλεται στήν κοινότητα ἤ τήν ἐπαρχία εἶναι προσδιορισμένο. Ἐάν λοιπόν μερικοί ἀπέφευγαν τή φορολογία ἤ ἔφευγαν ἀπό τήν περιοχή, ὁ φόρος γινόταν βαρύτερος γιά τούς ὑπολοίπους, γι' αὐτό ὑπῆρχε μία ἀμοιβαία ἐπίβλεψη καί ἀλληλεγγύη συγχρόνως πού συνέδεε ἀκόμα περισσότερο τίς σχέσεις ἀνάμεσα στά μέλη τῆς ἴδιας κοινότητας. Ἀλλά καί οἱ ἄλλοι φόροι πού δέν χρειαζόταν νά διανεμηθοῦν, ὅπως ὁ κεφαλικός, τό χαράτσι, ἐξαγοράζονταν ἀπό τίς ἐπαρχίες ἤ τίς κοινότητες καί πληρωνόταν κατ' ἀποκοπή, ὥστε νά ἀποφεύγεται ἡ ἀνάμιξη τῶν ὀθωμανῶν. Ἔτσι καί αὐτός ὁ προσωπικός φόρος διανέμονταν ἀπό τήν τοπική ἀρχή στούς φορολογουμένους, σύμφωνα μέ τήν κατάσταση καί τίς δυνάμεις τοῦ καθενός. Τό ἴδιο καί μέ τόν ἔγγειο φόρο. Ἡ γῆ εἶχε δημευτεῖ καί μοιραστεῖ στούς στρατιῶτες, ἀλλά αὐτοί δέν ἦταν γεωργοί καί μέ τόν καιρό τήν παραχωροῦσαν στούς κατακτηθέντες μέ τή συμφωνία νά τήν καλλιεργοῦν καί νά ἀποδίδουν τό δέκατο τῶν προϊόντων. Ἔτσι καί αὐτός ὁ φόρος συχνά ἐξαγοράζονταν ἀπό τήν κοινότητα καί γινόταν διανεμητικός.

Ἄς μή ξεχνᾶμε ἀκόμα ὅτι ὅλα τά ἀξιώματα στήν ὀθωμανική αὐτοκρατορία, ἐξαγοράζονταν μέ μία συνεχή διαδικασία πλειοδοσίας καί αὐτό ἐπαναλαμβανόταν πρός τά κάτω σέ ὅλη τήν ἱεραρχία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὁ καθένας λοιπόν ἀπό αὐτούς, πού ἦταν συγχρόνως καί ἐνοικιαστής τῶν προσόδων, φρόντιζε σέ μικρό χρονικό διάστημα νά ἀνακτήσει τά χρήματα πού ἔδωσε καί νά κερδίσει ἀκόμα ὅσο μποροῦσε περισσότερα πολλαπλασιάζοντας τό βάρος τῆς φορολογίας καί ἀπογυμνώνοντας τό δυστυχισμένο λαό. Ἦταν φυσικό λοιπόν νά συσπειρώνονται οἱ ἕλληνες γύρω ἀπό τούς ἰσχυρότερους μεταξύ τους καί νά μένουν στενά συνδεδεμένοι μέσα στήν κοινότητα γιά ν' ἀντιμετωπίσουν καλύτερα τήν κατάσταση.

Στήν ἀνάπτυξη τῶν κοινοτικῶν θεσμῶν συντέλεσαν, ἐκτός ἀπό τό φορολογικό σύστημα καί οἱ διάφορες συνθῆκες πού συνομολογήθηκαν σέ πολλά μέρη ἀνάμεσα στόν κατακτητή καί τόν χριστιανικό πληθυσμό. Ὁ κατακτητής δέν ἀντιμετώπισε μέ τόν ἴδιο τρόπο ὅλους τούς πληθυσμούς, ἀλλά σέ μερικές ὀρεινές ἤ νησιωτικές περιοχές πού δέν ἤθελε ἤ δέν μποροῦσε νά κατοικήσει καί νά ἔχει ὑποχείριες, παραχώρησε προνόμια γιά νά ἐξασφαλίσει ἔτσι τήν ὑποταγή τους, ὅπως τά κεφαλοχώρια στά ὀρεινά καί τά νησιά στό Αἰγαῖο. Ἔτσι, μέ τόν καιρό σέ ὅλο τόν ἑλληνικό χῶρο, μέ διαφορές κατά τόπους, μορφώθηκε τό κοινοτικό σύστημα πού στίς γενικές του γραμμές εἶχε παντοῦ τόν ἴδιο χαρακτήρα.

Κάθε χωριό ἀποτελοῦσε καί μία κοινότητα, τό Κοινό, πού διαχειριζόταν τά τοπικά ζητήματα, ἀνεξάρτητα ἀπό τήν τουρκική ἐξουσία. Ἐκλογικό δικαίωμα εἶχαν ὅλοι οἱ ἐνήλικες αὐτόχθονες χωρίς διάκριση καί δέν συνδεόταν μέ κάποιο εἶδος ἰδιοκτησίας. Οἱ ἄρχοντες ἐκλέγονταν ἄμεσα ἤ ἔμμεσα, ἕνας ἤ περισσότεροι, ἔπαιρναν ἀποφάσεις καί εἶχαν οἱ ἴδιοι τήν ἐκτέλεση. Ἡ διάρκεια τῆς θητείας τους ἦταν ἐτήσια, ἀνακαλοῦνταν ὅμως ἂν ἀποκαλύπτονταν κακή διαχείρηση. Οἱ ἐκλογές τῶν δημογερόντων γινόταν συνήθως τήν ἡμέρα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἤ καί δύο φορές τό χρόνο, τοῦ Ἁγ. Γεωργίου καί τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, στό προαύλιο τῆς ἐκκλησίας ἤ μέσα σ' αὐτήν, μέ ἐπιφώνηση. Ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβανόταν κάθε χρόνο ἀλλά τίς περισσότερες φορές οἱ ἴδιοι δημογέροντες ἔμεναν γιά πολλά χρόνια στήν ἀρχή. Στήν πράξη, οἱ δημογέροντες καί προεστοί ἐκλέγονταν ἀνάμεσα στούς προκρίτους, γιατί ἡ ἀρχή τῶν προκρίτων συνδεόταν μέ τήν ὑποχρέωσή τους νά φέρουν καί τά μεγαλύτερα βάρη στήν κοινότητα. Συνέβαινε βέβαια πολλές φορές, οἱ ἐκλογές νά παραβιάζονται καί νά ἐκλέγονται μέ τή βία δημογέροντες πού εἶχαν στενούς δεσμούς μέ τούς ὀθωμανούς.

Τά καθήκοντα τῶν δημογερόντων ἦταν γενικά καί ἀόριστα, πολύ πέρα ἀπό τήν κοινοτική ἤ ἐπαρχιακή διαχείριση. Τά κυριώτερα ἦταν ἡ διανομή καί εἴσπραξη τῶν φόρων, ἡ διαχείριση τῆς κοινοτικῆς περιουσίας καί ἡ ἐξοικονόμηση τῶν χρεῶν τῆς κοινότητας. Ἀκόμα, ἡ ἀπονομή δικαιοσύνης καί ἡ διάλυση μέ συμβιβασμό τῶν διαφορῶν μέσα στήν κοινότητα μέ τή σύμπραξη καί τοῦ κλήρου. Σημαντικά ἦταν τά ἀστυνομικά καθήκοντα γιά νά ἀποφεύγονται οἱ παρεκτροπές, ἀφοῦ καί γιά τά ἰδιωτικά ἀδικήματα ἐπιβάλλονταν πρόστιμο, ὁ τζερεμές, πού ἔπρεπε νά πληρωθεῖ ἀπό τήν κοινότητα μιά καί ὑπῆρχε συνυπευθυνότητα καί ἀλληλεγγύη μεταξύ τῶν μελῶν της. Τέλος οἱ δημογέροντες ἐκτελοῦσαν καί νοταριακά καθήκοντα.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ἐκτός ἀπό τίς κοινότητες ὅμως ὑπῆρχαν καί οἱ ἐπαρχίες καί τά πασαλίκια πού συνέθεταν τό ὅλο σύστημα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καί ἡ κάθε περιοχή εἶχε τίς ἰδιομορφίες της. Ἡ Πελοπόννησος ἀποτελοῦσε μέγα σαντζάκιο μέ 24 ἐπαρχίες. Τή διοίκηση εἶχε ἕνας πασάς τριῶν ἱππουρίδων, ὁ Μόρα Βαλεσί, μέ πρωτεύουσα ἀρχικά τήν Κόρινθο, ἀργότερα τόν Μυστρά, τήν Πάτρα, τό Ναύπλιο καί τελικά τήν Τριπολιτσά. Δύο πασάδες, τῶν δύο ἱππουρίδων, χρησίμευαν ὥς φρούραρχοι τοῦ Ναυπλίου καί τῆς Μεθώνης. Ἕνας ἀνώτερος ὑπάλληλος κρατοῦσε τά βιβλία τῶν ἐπαρχιῶν, ἕνας ἄλλος τά παρακολουθοῦσε καί τά σφράγιζε καί ὁ ταμίας παραλάμβανε τά χρήματα τῆς φορολογίας καί κρατοῦσε τούς λογαριασμούς τῶν ἐπαρχιῶν. Τήν ἐπαρχία διοικοῦσε ἕνας βοεβόδας γιά τήν εἴσπραξη τῶν φόρων καί τήν ἐκτέλεση τῶν προσταγῶν τοῦ πασᾶ, σ' αὐτόν ὑπάγονταν ὁ ἀστυνόμος, ὁ μπουλούκμπασης, πού εἶχε στή διάθεσή του 10-15 ἐνόπλους γιά τή διατήρηση τῆς τάξεως καί τήν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων καί τῶν προσταγῶν τῆς τουρκικῆς ἀρχῆς.

Ἡ Πελοπόννησος εἶχε κατορθώσει νά μορφώσει ἕνα τελειότερο σύστημα αὐτοδιοικήσεως. Κάθε πόλη, κώμη ἤ χωριό εἶχε, ἀνάλογα μέ τόν πληθυσμό της, ἕναν ἤ περισσότερους δημογέροντες. Ἡ ἐκλογή τους ἐπικυρώνονταν μέ τό δίπλωμα πού χορηγοῦσε ὁ καδής. Αὐτοί διοικοῦσαν τήν κοινότητα καί ὅσες φορές ὑπῆρχε σοβαρό θέμα καλοῦσαν τούς προκρίτους ἤ καί τή γενική συνέλευση τῶν κατοίκων. Βαθμιαῖα ἀναπτύχθηκε ἕνας δεύτερος βαθμός αὐτοδιοικήσεως. Οἱ δημογέροντες τῶν κοινοτήτων ἔφτασαν ν' ἀποτελοῦν τήν ἐπαρχιακή συνέλευση. Μαζεύονταν μία φορά τό χρόνο στήν πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας καί μέ τόν βοεβόδα ἀποφάσιζαν γιά τή διοίκηση καί τά συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας. Ἐκεῖ ἐξέλεγαν δύο προεστούς τῆς ἐπαρχίας, τούς κοτζαμπάσηδες, πού ὁ ἕνας ἦταν ὀθωμανός πολλές φορές καί ὀνομάζονταν ἀγάς, καί τόν ταμία τῆς ἐπαρχίας, τόν καψημάλλη. Ἡ συνέλευση αὐτή εἶχε καί τήν ἐξέλεγξη τῶν λογαριασμῶν. Οἱ προεστοί ἔπρεπε νά διαμένουν στήν πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας συνεχῶς καί γι' αὐτό ἐκλέγονταν μεταξύ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως. Ὁ ἀριθμός τους μειώνονταν ἤ αὐξάνονταν ὥστε νά συμβιβάζονται τά κόμματα, ἀλλά συνήθως ἦταν ἕνας γιά τά χωριά καί τρεῖς ἤ τέσσερεις γιά τήν ἐπαρχία. Μέ τόν καιρό ἀπέκτησαν ἐπιρροή καί χρησίμευαν ὡς μεσάζοντες πρός τήν τουρκική ἀρχή, ὑποβάλλοντας τά παράπονα τῶν κατοίκων ἀλλά καί διαβιβάζοντας τίς προσταγές τοῦ ἀφέντη. Ἀντιπροσώπευαν τήν ἐπαρχία στά δικαστήρια, δανείζονταν γιά τίς ἀνάγκες της καί εἶχαν ὑποχείριο τόν μπουλούκμπαση μιά καί μέ δική τους πρόταση συνήθως διοριζόταν.

Τέλος οἱ πελοποννήσιοι κατόρθωσαν νά κερδίσουν ἀκόμα ἕνα προνόμιο στήν αὐτοδιοίκηση πού συντέλεσε σημαντικά στή βελτίωση καί ἀνάπτυξη τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως καί στόν περιορισμό τῶν παρεκτροπῶν τῆς τουρκικῆς διοικήσεως. Δύο φορές τό χρόνο συνεδρίαζαν οἱ κοτζαμπάσηδες, οἱ ἐπαρχιακοί πρόκριτοι, ἀπό ὅλη τήν Πελοπόννησο, στήν πρωτεύουσα καί συγκροτοῦσαν συνέλευση μέ κύριο καθῆκον τήν δίκαιη κατανομή τοῦ φόρου μεταξύ τῶν ἐπαρχιῶν, πού ἀποφάσιζαν μαζί μέ τόν πασά. Βέβαια, μέσα στή γενική διεφθαρμένη καί δεσποτική διοίκηση, προσπαθοῦσαν νά θεραπεύσουν τίς ἀδυναμίες τῶν κυρίων τους καί πολλές φορές θυσίαζαν τά συμφέροντα τῶν ὁμογενῶν τους.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ἔτσι, μέ τή σύμπραξη τῆς ὀθωμανικῆς ἀρχῆς, οἱ προεστοί ὅριζαν, τήν ἀναλογία πού ἡ κάθε ἐπαρχία ὄφειλε νά συνεισφέρει ἀνάλογα μέ τά εἰσοδήματά της. Ὅταν οἱ προεστοί γύριζαν στίς ἐπαρχίες τους, μέ τή βοήθεια τῆς ἐπαρχιακῆς συνελεύσεως, πρόσθεταν στό ποσό αὐτό ὅσα χρειαζόταν γιά τίς ἀνάγκες τῆς ἐπαρχίας καί τό ὁλικό ποσό διένεμαν στίς κοινότητες. Στήν κοινότητα ὁ δημογέροντας καλοῦσε καί τούς προκρίτους, προσθέταν ὅσα ἔπρεπε γιά τίς ἀνάγκες τῆς κοινότητας καί τό ὅλο ποσό διένεμαν μεταξύ τῶν οἰκογενειῶν τῆς κοινότητας ἀνάλογα μέ τά εἰσοδήματα τοῦ καθενός. Ἡ κατανομή αὐτή συνήθως ἦταν δίκαιη, γιατί ἡ κοινότητα ἦταν μικρή καί ὅλοι γνώριζαν τήν οἰκονομική κατάσταση τοῦ καθενός. Ὁ δημογέροντας μέ τή βοήθεια ἑνός συνάκτη φρόντιζε νά συγκεντρώσει τή φορολογία καί τά δοσίματα καί νά τά στείλει στόν ταμία τῆς ἐπαρχίας.

Τό ἐπιστέγασμα ὅμως καί ἡ συμπλήρωση τοῦ ἀνεπτυγμένου αὐτοῦ κοινοτικοῦ συστήματος στήν Πελοπόννησο ἦταν ἡ συνήθεια πού μέ τόν καιρό ἔγινε θεσμός καί δικαίωμα, νά ἀποστέλλουν ἕναν ἤ δύο προκρίτους, τούς βεκίληδες στήν Κωνσταντινούπολη γιά νά προασπίσουν τά συμφέροντα τῆς χερσονήσου. Τό δικαίωμα αὐτό χρησιμοποιήθηκε μέ μεγάλη δεξιοτεχνία καί οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοί παραμένοντας διαρκῶς στήν πρωτεύουσα ἀποκτοῦσαν σχέσεις μέ τούς τούρκους ἐπισήμους καί ἀσκοῦσαν τήν ἐπιρροή τους. Ἀποτελοῦσαν ἔτσι φραγμό στίς αὐθαίρετες πράξεις τῶν τοπικῶν διοικητῶν στήν πατρίδα τους τό Μοριά.

Στή Μάνη ἴσχυε ἕνα ἰδιαίτερο καθεστώς. Τό ἀπρόσιτο ἔδαφός της ἀλλά καί ἡ βοήθεια πού εἶχε δώσει στό βεζύρη Κιοπρουλή κατά τῶν ἐνετῶν τῆς εἶχαν ἐξασφαλίσει ἰδιαίτερα προνόμια. Ἕως τό 1770 εἶχε σχεδόν τέλεια αὐτονομία, τότε διαμορφώθηκε καί τό ἰδιόμορφο κοινωνικό της σύστημα. Οἱ φαμέλιες ἦταν προσκολλημένες σάν ὑπήκοοι σέ ὁρισμένες οἰκογένειες, τούς νικλιάνους, πού κατοικοῦσαν στούς πύργους. Κάθε περιοχή μέ περισσότερα χωριά εἶχε ἕνα καπετάνιο καί πολλοί καπετάνιοι μαζί ἀποτελοῦσαν μεγάλες καπετανίες καί ὅλοι ὑπάγονταν στόν ἀρχικαπετάνιο πού διάλεγαν καί προέδρευε ἑνός συμβουλίου. Μετά το 1770 ἡ Μάνη ἀποχωρίστηκε ἀπό τό Μοριά καί ἦρθε στή δικαιοδοσία τοῦ καπετάν πασᾶ καί ἡ Πύλη διόριζε τόν ἀρχικαπετάνιο, τόν Μανιάτμπεη. Ἀλλά στήν πράξη ἐξακολούθησε ἡ ἴδια νά τόν ἐκλέγει καί ἡ Πύλη ἐπικύρωνε μόνο τήν ἐκλογή. Ἦταν πάντα χριστιανός καί διατηροῦσε τήν στρατιωτική καί πολιτική ἐξουσία, ἐνῶ δικαστική δέν ὑπῆρχε ἀφοῦ οἱ ἴδιοι οἱ κάτοικοι ἔλυναν τά προβλήματά τους μέ αὐτοδικία. Ὁ ἡγεμόνας ἀσκοῦσε κυριαρχικά δικαιώματα καί εἶχε μεγάλη ἐπιρροή στό λαό ὁ ὁποῖος τόν σεβόταν.

Στή Στερεά τά τρία σαντζάκια τοῦ Νεγρεπόντε (Εὔβοιας), τοῦ Λεπάντο (Ναυπάκτου) καί τοῦ Κάρλελι (Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας) παρουσίαζαν ἕνα παρόμοιο μέ τήν Πελοπόννησο κοινοτικό σύστημα ἀλλά πολύ πιό ἀτελές, πού ἴσχυε μόνο στά πεδινά. Στή Ρούμελη ὁ ζυγός ἦταν βαρύτερος ἀλλά στήν ὀρεινή χώρα εἶχε ἀναπτυχθεῖ ὁ ἁρματολισμός. Τό ἴδιο περίπου συνέβαινε καί βορειότερα στήν Ἤπειρο, τή Θεσσαλία καί τή Μακεδονία μέ ἰδιομορφίες καί διάφορο κοινοτικό σύστημα πού ἐπικρατοῦσε ἐκεῖ. Σέ κάθε κώμη ἤ χωριό ἐκλέγονταν ὁ κοτζάμπασης ἤ προεστός. Τά κεφαλοχώρια στά ὀρεινά εἶχαν καί αὐτά προεστούς ἀλλά μέ τήν ἐποπτεία ἑνός σούμπαση. Ἡ θητεία τους ἦταν συνήθως γιά δύο ἤ τρία χρόνια ἀλλά καί ἰσόβια σέ πολλά μέρη ἤ καί κληρονομική ἀκόμα. Οἱ προεστοί εἶχαν ἐντολή νά διαχειρίζονται τά κοινά καί νά

ἐκλέγουν τούς ἐπαρχιακούς προεστούς μαζί μέ τούς κατοίκους τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας. Ἡ ἐπικύρωσή τους γινόταν καί ἐδῶ ἀπό τόν καδή. Ἡ ἐκλογή γινόταν ἐλεύθερα συνήθως, ἀπό τήν ἐποχή ὅμως τοῦ Ἀλῆ πασᾶ τό δικαίωμα τοῦτο μηδενίστηκε.

Ἐξαίρεση παρουσίαζε ἡ Ἀθήνα πού εἶχε ὑπαχθεῖ στή δικαιοδοσία τοῦ κισλάρ-ἀγά, τοῦ ἀρχιευνούχου, ὅπου ἀνήκαν καί οἱ πρόσοδοι. Ὑπῆρχε μόνο ἕνας βοεβόδας καί ἕνας δισδάρης, ὁ φρούραρχος τῆς Ἀκροπόλεως καί ὁ καδής. Ἡ ἐσωτερική διοίκηση εἶχε ἀφεθεῖ στούς ἀθηναίους πού εἶχαν ἕνα πολυάριθμο συμβούλιο ἐπιτρόπων ἤ ἀρχόντων. Τό συμβούλιο αὐτό ἦταν ἰσόβιο καί διαχειριζόταν ὅλες τίς ἐξουσίες σέ συνεννόηση μέ τόν ἀρχιερέα καί τόν βοεβόδα, ὁ γραμματέας του χρησίμευε καί γιά νοτάριος. Στήν περιφέρεια τῶν Ἀθηνῶν περιλαμβάνονταν ὅλη ἡ Ἀττική. Τά Δερβενοχώρια μέ τά Μέγαρα ἀποτελοῦσαν ἰδιαίτερο καθεστώς καί εἶχαν τή φύλαξη τοῦ Ἰσθμοῦ μέ τό ἐξαιρετικό προνόμιο νά φέρουν ὅπλα καί νά πληρώνουν μικρό μόνο φόρο.

Ἰδιαίτερα ἀνεπτυγμένο κοινοτικό καθεστώς ἀπέκτησαν πολύ γωρίς τά νησιά τοῦ Αἰγαίου. Τά κύρια προνόμια δόθηκαν σ' αὐτά μέ συνθήκη, ἀκτιναμέ, τό 1580 ἀπό τόν Μουράτ Γ' πρός τά νησιά Νάξο, Ἄνδρο, Πάρο, Μῆλο, Σαντορίνη καί Σύρα καί τό 1646 με νεώτερο ἀκτιναμέ ὁ Ἰμπραήμ Α' ἐπανέλαβε καί συμπλήρωσε τά προνόμια προσθέτοντας τή Σίφνο καί ἄλλα μικρότερα νησιά. Οἱ Κυκλάδες ἀποτελοῦσαν σαντζάκιο πού ὑπάγονταν στή δικαιοδοσία τοῦ πρώτου ναυάρχου τοῦ στόλου, τοῦ καπετάν-πασά, μέ τήν ἐξαίρεση τριῶν νησιῶν, τῆς Ἄνδρου, Σύρας καί Τήνου πού ἀνῆκαν στήν ἑκάστοτε εὐνοουμένη σουλτάνα, ἐξαίρεση πού ἀπέβαινε ὑπέρ τῶν κατοίκων, γιατί ἡ φορολογία ἦταν ἐλαφρότερη ἀλλά καί λιγότερες αὐθαιρεσίες μποροῦσαν νά γίνουν. Στά νησιά πολύ λίγοι τοῦρκοι εἶχαν ἐγκατασταθεῖ. Ὕστερα μάλιστα ἀπό τό διορισμό ἕλληνα διερμηνέα τοῦ στόλου, κατά τόν 18ο αἰώνα, μέ τά εὐρύτατα προνόμια καί τή δύναμη πού ἀπέκτησε, ἔλλειψε ἀκόμα καί ἡ παρουσία τούρκου διοικητῆ, βοεβόδα, γιατί οἱ νησιῶτες πρότειναν δικούς τους. Καδής ὑπῆρχε σέ πολύ λίγα νησιά καί συνήθως ἔμενε στήν Πόλη, ὅπου οἱ νησιῶτες φρόντιζαν νά τοῦ στέλνουν τακτικά τό μισθό του.

Ὅπως καί στόν ὑπόλοιπο ἑλληνικό χῶρο ἔτσι καί στά νησιά, οἱ κάτοικοι κάθε χωριοῦ ἐξέλεγαν μέ ἐπιφώνηση μία φορά τό χρόνο ἕναν ἤ δύο δημογέροντες. Οἱ δημογέροντες τῶν χωριῶν τοῦ νησιοῦ μαζί μέ τούς προκρίτους τῆς πρωτεύουσας, τῆς χώρας, ἐξέλεγαν ἕναν ἤ δύο ἤ καί περισσοτέρους καμιά φορά προεστούς, ἄρχοντες ὅπως ὀνομάζονταν συνήθως ἤ καί ἐπίτροποι. Οἱ νέοι ἄρχοντες καλοῦσαν στήν πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ τούς δημογέροντες τῶν χωριῶν καθώς καί τούς προκρίτους τῆς χώρας καί ἀφοῦ λογοδοτοῦσαν οἱ παλιοί καί ἐλέγχονταν οἱ λογαριασμοί, κατάρτιζαν τόν προϋπολογισμό πού ἐνέκρινε ἤ τροποποιοῦσε ἡ συνέλευση. Συγχρόνως, ἔκαναν καί τήν διανομή τῶν φόρων ἤ ἐπινέμηση πού τή γνωστοποιοῦσαν στούς δημογέροντες τῶν χωριῶν καί ἐκεῖνοι ἔπρεπε νά τούς κατανείμουν στούς κατοίκους τῆς κοινότητας καί νά τούς εἰσπράξουν. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι ἄν ἀποφάσιζαν ἔκτακτες

δαπάνες πού δέν εἶχαν ἐγκριθεῖ, αὐτές βάρυναν μόνο τούς προκρίτους. Κάθε καλοκαίρι μαζεύονταν οἱ φόροι καί ἀποστέλλονταν στόν καπετάν-πασά στήν Κωνσταντινούπολη ἤ στή ναυαρχίδα του ἄν βρισκόταν στό Αἰγαῖο.

Οἱ ἄρχοντες ἦταν οἱ πραγματικοί διοικητές τῶν νησιῶν. Κύριο καθῆκον εἶχαν τήν τήρηση τῆς τάξεως καί τῆς ἀσφαλείας, παράλληλα μέ τή συλλογή τῶν φόρων καί τήν ἀπονομή δικαιοσύνης. Στά νησιά, ἡ δικαστική ἐξουσία ἦταν ἐξ ὁλοκλήρου στούς ἄρχοντες, ὁ κλῆρος, σέ ἀντίθεση μέ ἄλλες περιοχές, δέν συμμετεῖχε. Συγχρόνως, οἱ ἄρχοντες ἦταν καί τά ὄργανα τῆς ὀθωμανικῆς διοικήσεως, παραλαμβάνοντας καί ἐκτελώντας τά φιρμάνια τοῦ σουλτάνου καί τά μπουγιουρντιά τοῦ καπετάν-πασᾶ. Χρειάστηκε λοιπόν ν' ἀναπτύξουν μία γραμματεία, τήν καγκελαρία. Τόν ἐλεύθερο βίο τῶν νησιωτῶν, μόνη ἡ διχόνοια, ἰδίως μεταξύ τῶν ἀρχοντικῶν οἰκογενειῶν, διατάραζε καί προκαλοῦσε τήν ἐπέμβαση τῶν ὀθωμανῶν, σύντομα ὅμως ἐξομαλύνονταν τά πράγματα. Χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι ὅλα τά νησιά, ἀλλά καί κάθε κοινότητα εἶχε τή σφραγίδα της, πού συνήθως ἦταν διηρημένη σέ τόσα τεμάχια ὅσοι καί οἱ ἄρχοντες πού ὁ καθένας κρατοῦσε ἕνα. Ἔτσι, κάθε ἀπόφαση τῆς κοινότητας ἤ τοῦ νησιοῦ μόνο ἀπό κοινοῦ μποροῦσε νά ληφθεῖ.

Ἀπό τήν ἐποχή αὐτή γίνεται πιά συστηματική ἡ χρήση τῆς σφραγίδας ἀπό τίς κοινότητες στά ἔγγραφά τους. Ἀλλά τά νησιά γνώρισαν τή μεγάλη ἀκμή τοῦ κοινοτικοῦ τους συστήματος ὕστερα ἀπό τόν Ρωσοτουρκικό πόλεμο καί τή συνθήκη τοῦ Κιουτσούκ Καϊναρτζῆ μέ τά ἐξαιρετικά προνόμια πού δόθηκαν στούς χριστιανούς καί τή δυνατότητα νά χρησιμοποιοῦν τή ρωσική σημαία στά πλοῖα τους. Συγχρόνως, σφραγίζονται ἀπό τίς καγκελαρίες τῶν νησιῶν τά ναυτιλιακά ἔγγραφα ἐνῶ ἡ τοπική ἀστυνομία ὄχι μόνο ἀσφάλιζε τήν τάξη ἀλλά καί ἀναλάμβανε τήν παρακολούθηση τῶν μέτρων γιά τήν ὑγεία. Μιά καί ἡ κίνηση τῶν ἐμπορικῶν πλοίων εἶχε αὐξηθεῖ στό Αἰγαῖο στά μεγαλύτερα λιμάνια τῶν νησιῶν ἀναπτύχθηκαν καί τά κονσολάτα καί ἐγκαταστάθηκαν πράκτορες τῶν εὐρωπαϊκῶν ναυτικῶν δυνάμεων πού συνήθως ἦταν ντόπιοι νησιῶτες πού εἶχαν ξένη ὑπηκοότητα (ἀρ. 1523 ἕως 1557).

Ἀπό τά νησιά τό πιό ἀναπτυγμένο κοινοτικό σύστημα μέ δημογεροντίες στά 18 χωριά καί γενική δημογεροντία τοῦ νησιοῦ εἶχε ἡ Σάμος. Ἡ Χίος παρουσίαζε ἀναμφίβολα τό πιό πολύπλοκο σύστημα μέ ἰδιότυπο τρόπο ἐκλογῆς τῶν δημογερόντων. Εἶχε μία ἀστική κοινότητα, στή Χώρα καί 62 κοινότητες στά χωριά πού ὑπάγονταν στή Χώρα ἐνῶ τά 22 μαστιχοχώρια ἀποτελοῦσαν ἰδιαίτερη διοίκηση.

Ἰδιομορφία παρουσιάζουν τά τρία ναυτικά νησιά Ὕδρα, Σπέτσες καί Ψαρά, μέ διαφορετικό κοινοτικό σύστημα στό κάθε ἕνα. Στήν Ὕδρα ἡ αὐτοδιοίκηση εἶχε ἀριστοκρατικό χαρακτήρα, ἀριστοκρατία ὄχι κληρονομική ἀλλά τῶν οἰκοκυραίων πού μέ τήν προσωπική τους ἱκανότητα εἶχαν ἀποκτήσει πλοῦτο καί δέν ποντοποροῦσαν πιά. Τή δεύτερη τάξη ἀποτελοῦσαν οἱ πλοίαρχοι ἤ καπετάνοι πού δέν εἶχαν δικά τους κεφάλαια ἀλλά ὑπηρετοῦσαν σέ καράβια τῶν οἰκοκυραίων. Τέλος, τό μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἦταν οἱ ναῦτες. Τοῦρκοι δέν ὑπῆρχαν στό νησί καί ὅλη ἡ τοπική διοίκηση βρισκόταν στά χέρια τῶν ἑλλήνων. Παλαιότερα, ὅταν ἀσχολοῦνταν μόνο μέ τή γεωργία, οἱ δύο ἱερεῖς κανόνιζαν τά κοινά. Ἀργότερα ὅταν ἄρχισαν νά ναυπηγοῦν πλοῖα καί νά ἐμπορεύονται προστέθηκαν δύο δημογέροντες,οἱ ἐπίτροποι καί ὕστερα ἕνας γραμματέας γιά νά βοηθοῦν στήν εἴσπραξη τῶν φόρων. Μέ τήν πάροδο τοῦ

χρόνου καί τήν ἀνάπτυξη τῆς ναυτιλίας διαφοροποιήθηκε ἡ κατάσταση. Ἡ ὑπεροχή μερικῶν ἔκανε νά λάβουν ἐνεργότερα μέρος στή διοίκηση ἀλλά συγχρόνως ἔγινε ἀναγκαία ἡ γνώμη τοῦ λαοῦ γιά τά σπουδαιότερα ζητήματα. Οἱ συνελεύσεις γίνονταν στόν περίβολο τοῦ ναοῦ τῆς κοιμήσεως της Θεοτόκου, οἱ προύχοντες στό προαύλιο καί ὁ λαός πίσω καί γύρω ἀπό τό ἱερό καί ἀποφάσιζαν γιά τά κοινά. Ἔτσι ἡ Ὕδρα ἀναπτύχθηκε σέ μικρή πολιτεία αὐτόνομη ποῦ πλήρωνε μόνο φόρο ὑποτελείας.

Μέ τήν ἐμφάνιση ὅμως τοῦ ρωσικοῦ στόλου τό 1770 ἔγινε βίαιη ἐπέμβαση στά ἐσωτερικά τοῦ νησιοῦ πού προκάλεσε ἀνατροπή. Ὁ Ὀρλώφ ἐγκατέστησε ρῶσο ἁρμοστή καί ὅρισε ἕνα συμβούλιο ἀπό 24 προκρίτους νά διοικοῦν τό νησί. Ὅμως ὅταν τό 1776 ἀποχώρησε ὁ ξένος διοικητής καί οἱ πρόκριτοι περιορίστηκαν σέ 12, δέν ἐκλέγονταν πιά ἀπό τό λαό ἀλλά ἀπό τούς προύχοντες τιμοκρατικά. Τό 1802 μέ τα κομματικά πάθη πού ἀναπτύχθηκαν καί τίς ταραχές πού προηγήθηκαν, ἡ κοινότητα κόντεψε νά διαλυθεῖ. Ὁ λαός τότε προσέφυγε στόν καπετάν-πασά πού διόρισε μπέη ἀπό τό ἴδιο τό νησί, τόν καπετάν Γεώργη Δημ. Βούλγαρη μέ ἕνα συμβούλιο 10 προκρίτων ἐκλεγμένων ἀπό τούς οἰκοκυραίους. Ὁ Διοικητής ἀποφάσιζε χωρίς τή σύμπραξη τοῦ λαοῦ ἀλλά συγκαλοῦσε τούς οἰκοκυραίους καί τούς πλοιάρχους σέ ἔκτακτες περιστάσεις. Παράλληλα, ἀναπτύχθηκε ἡ καγκελαρία πού ἀποτελέστηκε ἀπό συμβούλιο μέ γραμματέα καί πού χρησίμευε ὄχι μόνο γιά τίς τρέχουσες ὑποθέσεις τῆς κοινότητας καί τοῦ λιμένα ἀλλά ἀποτελοῦσε καί εἶδος δικαστηρίου πού ἔκρινε τίς διαφορές. Τό συμβούλιο τῶν προκρίτων αὐξήθηκε ἀργότερα σέ 24, ὑπηρετοῦσαν 12 τόν ἕνα χρόνο καί τόν ἄλλο οἱ ὑπόλοιποι ὥστε νά ἱκανοποιοῦνται καί οἱ δύο μερίδες. Τίς ὑποθέσεις ὅμως τῆς κοινότητας φρόντιζαν ἐναλλάξ, ἀνά τέσσερις κάθε τετραμηνία, πού κρατοῦσαν καί τήν ἐπίσημη σφραγίδα τῆς κοινότητας, ἀπό ἕνα τέταρτο ὁ καθένας. Στά ἔγγραφα τῆς ἐποχῆς ἀπό τήν Ὕδρα διακρίνονται αὐτές οἱ διαδοχικές ἀλλαγές στή διοίκηση τοῦ νησιοῦ μέ τόν διαφορετικό τύπο σφραγίδας πού χρησιμοποιεῖται (ἀρ. 25 ἕως 30).

Στίς Σπέτσες, τό κοινοτικό σύστημα ἔμοιαζε μ' ἐκεῖνο τῆς Ὕδρας, μέ τή διαφορά ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν οἰκοκυραίων ἦταν εὐρύτερος. Αὐτοί ἀποφάσιζαν γιά τήν τάξη, τά ὑγειονομικά μέτρα, τίς συνεισφορές καί τή στρατολογία ναυτῶν. Καμιά φορά ὅμως συγκαλοῦσαν γενική συνέλευση γιά νά ζητήσουν τή συναίνεση τοῦ λαοῦ καί οἱ συγκρούσεις ἦταν πιό συνηθισμένες. Οἱ τέσσερις πρόκριτοι πού ἐκλέγονταν γιά ὁρισμένο χρόνο κρατοῦσαν ἕνα τμῆμα τῆς σφραγίδας ὁ καθένας καί μέ τό γραμματέα τῆς καγκελαρίας φρόντιζαν τά κοινά. Μέ τήν πρόοδο τῆς ναυτιλίας καί τήν αὔξηση τοῦ πλούτου ὁρίστηκε ἕνας ζαμπίτης τοῦ νησιοῦ, πού προτείνονταν ἀπό τούς οἰκοκυραίους καί διοριζόταν ἀπό τόν καπετάν-πασά. Εἶχε ὅλη τήν ἐκτελεστική ἐξουσία καί τό συμβούλιο τῶν προκρίτων ἦταν γνωμοδοτικό ἐνῶ συγχρόνως ἐκτελοῦσε χρέη δικαστηρίου (ἀρ. 32 ἕως 36).

Τά Ψαρά εἶχαν διάφορο σύστημα αὐτοδιοικήσεως, σέ ἀντίθεση μέ τά δύο ἄλλα ναυτικά νησιά, καθαρά δημοκρατικό. Παλαιότερα ὑπάγονταν στή δικαιοδοσία τοῦ μουσελίμη τῆς Χίου ἀλλά ἀργότερα ἦρθαν στή δικαιοδοσία τοῦ καπετάν-πασᾶ. Ὅλοι οἱ κάτοικοι πού εἶχαν σπίτι, πλοῖο ἤ ἦταν ναῦτες καί εἶχαν οἰκογένεια συμμετεῖχαν στή συνέλευση τοῦ λαοῦ καί εἶχαν δικαίωμα ψήφου. Κάθε χρόνο ἡ συνέλευση ἐξέλεγε 40 ἀπό τούς ἐγκριτοτέρους, ὄχι ὅμως ἀναγκαστικά ἀπό τούς πιό πλούσιους. Οἱ 40 αὐτοί

συνέρχονταν στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Νικολάου καί ἀφοῦ ὁ ἱερέας ἀγίαζε, χωρίς νά λαμβάνει μέρος στίς συζητήσεις, ἐκλέγονταν οἱ 4 δημογέροντες. Ὕστερα ἀπό τήν ἀνακοίνωση τῆς ἐκλογῆς στό λαό γινόταν ἡ παράδοση τῶν σφραγίδων. Οἱ σφραγίδες ἦταν δύο, μία μέ τήν Παναγία τετραμερής καί ἡ ἄλλη μέ τόν Ἅγιο Νικόλαο. Τήν πρώτη κρατοῦσαν οἱ δημογέροντες, ἀπό ἕνα τεμάχιο ὁ καθένας. Γιά νά σφραγίσουν ἕνα ἔγγραφο ἔπρεπε νά συμφωνοῦν, τότε συναρμολογοῦσαν τή σφραγίδα καί τή χρησιμοποιοῦσαν. Μέ τή δεύτερη σφραγιζόταν ἀπό τήν καγκελαρία τά ναυτιλιακά ἔγγραφα (ἀρ.132,133,134).

Τό 1815 δημιουργήθηκαν ἀνωμαλίες καί ἀναταραχές στό νησί. Οἱ νέοι δημογέροντες πού εἶχαν ἐκλεγεῖ, μέ τήν αὐστηρότητα καί τή βιαιότητα πού ἔδειξαν στή διοίκηση, γέννησαν τήν ὑπόνοια ὅτι σκόπευαν νά καταλύσουν τό δημοκρατικό πνεῦμα τοῦ νησιοῦ. Ἔτσι, ὁ λαός ἐπαναστάτησε καί ἀνακήρυξε νέους δημογέροντες. Ἀλλά καί πάλι ἀναπτύχθηκαν πάθη καί ἀναταραχή. Οἱ ψαριανοί γιά νά ἀποφύγουν τή διαίρεση διόρισαν ἕναν πέμπτον ὡς διοικητή πού συγκέντρωσε τήν ἐκτελεστική ἐξουσία. Ὅμως καί πάλι οἱ ἀποφάσεις παίρνονταν μέ προηγούμενη συνεννόηση καί συγκατάθεση τῶν δημογερόντων. Καί ἡ σφραγίδα τότε διαιρέθηκε σέ πέντε τμήματα ἐκ τῶν ὁποίων τό κεντρικό δόθηκε στόν διοικητή. Τέλος, οἱ ψαριανοί ἐγκατέστησαν καί ἕνα συμβούλιο οἰκοκυραίων ἀλλά πολύ εὐρύτερο πού ὀνόμασαν βουλή. Ἔτσι δόθηκε ἕνας πιό ἀριστοκρατικός χαρακτήρας στό πολίτευμα.

Τό κοινοτικό σύστημα τῶν νησιῶν ἀκολουθοῦν καί ὁρισμένες παραλιακές κῶμες πού εἶχαν στραφεῖ στή θάλασσα καί ἐμπορεύονταν. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι πολλές ἀπό αὐτές ἔχουν ἀναπτύξει καγκελαρίες καί χρησιμοποιοῦν κοινοτικές σφραγίδες, ἐνῶ οἱ κοινότητες τοῦ ἐσωτερικοῦ σφραγίζουν τά ἔγγραφά τους μέ τίς προσωπικές τῶν δημογερόντων ἤ προεστῶν καί ἀρχιερέων ἀλλά καί μέ τίς σφραγίδες τῶν μοναστηρίων τῆς περιοχῆς τους. Τέτοιες κοινότητες εἶναι ὁ Δαμαλᾶς Τροιζήνας (ἀρ. 37) τό Καστρί τοῦ Κάτω Ναχαγέ (ἀρ.38), τό Κρανίδι (ἀρ.49), ἡ Πιάδα, ἡ Ἐπίδαυρος (ἀρ. 51) καί τό Δίδυμο τῆς Ἑρμιόνης (ἀρ. 53) πού συνδέονται μέ τόν Πόρο κυρίως (ἀρ. 39 ἕως 45) τίς Σπέτσες (ἀρ. 32 ἕως 36) καί τήν Ὕδρα (ἀρ. 25 ἕως 30) ἀλλά καί τά ἄλλα νησιά τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ, Κούλουρη, Αἴγινα καί Ἀγκίστρι (ἀρ. 46,47,48,50). Οἱ σφραγίδες τους ἀποτελοῦν ἕνα χαρακτηριστικό σύνολο μέ ὁμοιότητες καί τοπικές παραλλαγές.

Ἐπίσης κοινοτικό σύστημα ἀξιόλογο ἔχουν ἀναπτύξει τά 24 χωριά τοῦ Πηλίου πού χρησιμοποιοῦν καί αὐτά σφραγίδες μέ ἀντιπροσωπευτικούς τύπους τῆς Ζαγορᾶς, τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, τοῦ Λαύκου, τῶν Μηλεῶν καθώς καί τοῦ Τρίκερι (ἀρ. 55 ἕως 59) καί συνδέονται μέ τίς Σποράδες καί τά ἄλλα νησιά τοῦ βορείου Αἰγαίου (ἀρ. 59, 60). Ἰδιαιτερότητα παρουσιάζουν στήν τεχνική τους κατασκευή καί στή γραφή οἱ σφραγίδες τῆς νήσου Σκύρου (ἀρ. 60, 61, 62), πού ἔκδηλα ἐπηρεάζονται ἀπό τόν ἀπέναντι Ἄθω (ἀρ. 1357).

Τά νησιά τοῦ Αἰγαίου στό σύνολό τους ἀκολουθοῦν ἕνα τύπο σφραγίδας μέ παραλλαγές ἀπό νησί σέ νησί, κυριαρχεῖ ὅμως ἡ παράσταση τῆς Παναγίας (ἀρ. 74 ἕως 103). Τό κοινοτικό σύστημα διαφαίνεται στίς σφραγίδες τῶν μεγαλυτέρων νησιῶν ὅπως τῆς Πάρου (ἀρ. 93 ἕως 96) καί Νάξου (ἀρ. 98 ἕως 103), σφραγίδες νήσου καί σφραγίδες τῶν χωριῶν, ἀλλά καί τῶν κοινοτήτων τοῦ δυτικοῦ δόγματος τῆς Νάξου καί Σύρας (ἀρ. 105 ἕως 110) καθώς καί τῆς Σαντορίνης (ἀρ. 111 ἕως 114). Στή σφραγίδα της ἡ Ἰκαρία ἔχει χαραγμένο τόν Ἴκαρο (ἀρ. 116). Στά Δωδεκάνησα ἐκτός ἀπό τή Θεοτό-

κο ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ἔχει τήν ἰδιαίτερη θέση του στίς σφραγίδες (ἀρ. 119) ἀλλά καί ὁ Ποσειδώνας μέ τήν τρίαινά του (ἀρ. 118). Τά Σφακιά τέλος ἔχουν τήν ἰδιόμορφη δική τους σφραγίδα (ἀρ.129) καί εἶναι ἡ μόνη πού ἀνευρίσκεται ἀπό τήν Κρήτη κατά τά προεπαναστατικά χρόνια.

Σφραγίδες εἶχαν ἀποκτήσει ἀρχικά τά μοναστήρια, ὡς ἐκκλησιαστικές ἀρχές καί ἀκολούθησαν οἱ κοινότητες, ἰδιαίτερα τοῦ νησιώτικου χώρου τοῦ Αἰγαίου, ὕστερα μάλιστα ἀπό τόν ρωσοτουρκικό Πόλεμο καί τή συνθήκη τοῦ Κιουτσούκ Καϊναρτζῆ. Ἡ μορφή τῶν σφραγίδων αὐτῶν πού ἀρκετές ἔφτασαν ἕως τά χέρια μας εἶναι χαρακτηριστική. Εἶναι μεταλλικές, ἀπό σίδερο ἤ ὀρείχαλκο καί φέρουν χαραγμένες, σχεδόν στό σύνολό τους, θρησκευτικές παραστάσεις. Οἱ μοναστηριακές ἔχουν παράσταση σχετική μέ τήν ὀνομασία τῆς μονῆς ἤ τοῦ ἁγίου πού τιμοῦν καί γύρω τήν ἐπιγραφή «Σφραγίς τῆς θείας καί ἱερᾶς μονῆς...» καί πολλές φορές δηλώνεται ἡ ἰδιαίτερη ὀνομασία τῆς μονῆς, ὁ τόπος καί χρονολογία. Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι πολλά κοινοτικά ἔγγραφα, ἰδιαίτερα στήν Πελοπόννησο, σφραγίζονται μέ μοναστηριακές σφραγίδες, γιατί φαίνεται πώς οἱ κοινότητες ἐκεῖ δέν εἶχαν ἰδιαίτερες σφραγίδες (ἀρ. 1355 ἕως 1494).

Στά παλαιότερα χρόνια, τά μοναστηριακά ἔγγραφα ὑπογράφονται μόνο ἀπό τούς μοναχούς καί εἶναι χωρίς σφραγίδα. Ἀπό τόν 11ο αἰώνα στόν Ἄθω ἀρχίζουν νά κάνουν χρήση μολυβδίνων σφραγίδων πού ἀναρτοῦσαν ἀπό τό ἔγγραφο μέ λινάρι, παραπλήσια μέ τά μολυβδόβουλα τῶν αὐτοκρατόρων καί τά πατριαρχικά σιγίλια. Ἀπό τό μέσο τοῦ 13ου αἰώνα ἀρχίζει ἡ χρήση τῶν κηροβούλων σφραγίδων πού ἀποτυπώνονται στό πάνω μέρος τοῦ ἐγγράφου. Τέλος ἀπό τό μέσο τοῦ 17ου αἰώνα ἀρχίζει ἡ χρήση τῆς ἔντυπης σφραγίδας.

Οἱ κοινοτικές ἔχουν συνήθως τόν Χριστό εὐλογοῦντα μέ τό εὐαγγέλιο ἤ τήν Παναγία μέ το θεῖο βρέφος ἤ κάποιον ἅγιο πού ἰδιαίτερα τιμοῦν ἤ τό σταυρό στό κέντρο. Γύρω, ἔχουν τήν ἐπιγραφή «Σφραγίς τῆς Κοινότητος» ἤ τοῦ Κοινοῦ τῆς νήσου... καί πολλές φορές χρονολογία. Σημειώνεται ὅτι εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχει καί δεύτερη σφραγίδα στήν κοινότητα, μέ τήν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου πού χρησιμοποιεῖται ἀπό τήν καγκελαρία γιά νά σφραγίζονται τά ναυτιλιακά ἤ ἄλλα ὑπηρεσιακά ἔγγραφα. Μέ τή σφραγίδα αὐτή ὅμως δέν ἀλληλογραφεῖ ἡ κοινότητα, οὔτε καί ἐπικυρώνει ἀποφάσεις (ἀρ. 25 ἕως 135).

Οἱ σφραγίδες τῶν δύο αὐτῶν κατηγοριῶν, μοναστηριακές καί κοινοτικές πού εἶναι καί οἱ παλαιότερες, ἀποτελοῦνται ἀπό μία καί μόνο ὀρειχάλκινη ἤ σιδερένια πλάκα, ἄτμητη, ἐνῶ ἄλλες ἀπό δύο ἤ τρία ἤ τέσσερα μέρη, διμερεῖς, τριμερεῖς, τετραμερεῖς. Γιά νά χρησιμοποιηθεῖ ἡ σφραγίδα τά τεμάχια αὐτά συναρμολογοῦνται μέ τή βοήθεια ἑνός συσφικτήρα βιδωτοῦ πού ἦταν συγχρόνως καί ἡ λαβή τῆς σφραγίδας. Ὕστερα ἀπό τή σφράγιση τοῦ ἐγγράφου, ἡ σφραγίδα διαλυόταν πάλι καί τό ἕνα τμῆμα καθώς καί «τόν συσφίγγοντα τόν ὅλον δεσμόν» κρατοῦσε ὁ παλαιότερος δημογέροντας ἤ ὁ ἡγούμενος γιά τά μοναστήρια, ἐνῶ τά ἄλλα τμήματα κρατοῦσαν, μέ κλῆρο πολλές φορές, ἀνά ἕνα οἱ ἄλλοι δημογέροντες ἤ προηγούμενοι (φωτογρ. ἀρ. 1 ἕως 3).

Ἡ κατάτμηση τῆς σφραγίδας φαίνεται νά ἴσχυσε ἀπό τό 1764 ἐπί Πατριάρχη Σαμουήλ τοῦ ἀπό Δέρκων, πού γιά νά θέσει τέρμα στίς ἀνωμαλίες καί τίς καταχρήσεις, ζήτησε ἀπό τόν Μεγάλο Βεζύρη χατί σερίφ μέ τό ὁποῖο ἐπιβλήθηκε ἡ κατάτμηση τῆς βούλας στά τέσσερα μέρη γιά τίς μοναστηριακές. Ἀνάλογα ἐφαρμόστηκε τό μέτρο καί στίς κοινότητες, ἀλλά ἡ σφραγίδα χωριζόταν σέ δύο, τρία ἤ τέσσερα τεμάχια. Ἔχουν βρεθεῖ ὅμως καί σφραγίδες κοινοτικές ποῦ φέρουν στήν πλάκα τους χάραξη τέτοια ὥστε σφραγίζοντας νά δίνουν τήν ἐντύπωση ὅτι εἶναι τετραμερεῖς, ἐνῶ στήν πραγματικότητα ἡ σφραγίδα εἶναι μία καί δέν χωρίζεται σέ τεμάχια. Εἶναι δυνατόν στήν περίπτωση αὐτή νά μήν ὑπάρχει δόλος ἀλλά ὁ τεχνίτης νά ἀκολουθεῖ τήν παράδοση μέ τήν σταυροειδῆ αὐτή χάραξη σάν διακοσμητικό καί μόνο στοιχεῖο, παράδειγμα ἡ σφραγίδα τῆς Ὕδρας (ἀρ. 30 φωτ. ἀρ. 7). Ἀκόμα σέ ὁρισμένες μνεῖες πού γίνονταν μέ ἀφορμή διάφορες περιστάσεις, ἀναφέρεται ὅτι ἡ σφραγίδα διαιρέθηκε σέ πέντε τμήματα καί τό καθένα ἀπό αὐτά δόθηκε σ' ἄλλον νά τό κρατάει. Τέτοια σφραγίδα ὅμως δέν ἔχει βρεθεῖ καμιά, οὔτε καί σέ ἔγγραφο ὑπάρχει ὅσο γνωρίζουμε ἀποτύπωμα τέτοιας μορφῆς. Ὅμως εἶναι δυνατόν νά δοθεῖ ἐξήγηση σ' αὐτό, γιατί ὁ συσφικτήρας πού συνδέει τά ἄλλα τμήματα τῆς σφραγίδας εἶναι πέμπτο καί κεντρικό τεμάχιο καί χωρίς αὐτό ἡ σφραγίδα δέν μπορεῖ νά συναρμολογηθεῖ γιά νά χρησιμοποιηθεῖ.

Οἱ σφραγίδες τῶν κοινοτήτων καί ἰδιαίτερα ἐκεῖνες τῶν μοναστηρίων, εἶναι ἀξιόλογα ἔργα μικροτεχνίας. Ὑπάρχουν βέβαια καί ἄλλες πού ἔχουν ἁπλούστερη χάραξη καί διαφέρουν ἀπό τόπο σέ τόπο. Στό σύνολό τους ὅμως ἔχουν ἕνα κοινό χαρακτήρα. Γιά τούς τεχνίτες τῶν σφραγίδων δέν γνωρίζουμε σχεδόν τίποτα. Πρέπει νά εἶναι οἱ ἴδιοι πού φτιάχνουν τά κοσμήματα καί δουλεύουν τό χαλκό καί τόν ἄργυρο στά ὅπλα καί τά ἄλλα στολίδια ἤ μοναχοί πού ἀσκοῦν αὐτή τήν τέχνη μέ μεγαλύτερη ἐπιμέλεια.

Ἡ χρήση τῶν κοινοτικῶν σφραγίδων συνεχίστηκε καί κατά τούς ἐπαναστατικούς χρόνους. Μόνο ὕστερα ἀπό τή θέσπιση τοῦ συστήματος τῶν δημογεροντιῶν ἐπί Καποδίστρια ἡ κοινότητα ἀλλάζει μορφή καί οἱ παλαιές σφραγίδες παύουν νά χρησιμοποιοῦνται καί ἀντικαθίστανται ἀπό τίς σφραγίδες τῶν δημογεροντιῶν μέ τήν Ἀθηνά. Μερικές ἀπό τίς παλαιότερες χρησιμοποιοῦνται σποραδικά καί ἀργότερα. Μέ τήν ἄφιξη ὅμως τοῦ Ὄθωνα καί τόν νόμο περί Δήμων πού ἀκολούθησε ἔπαυσε ὁριστικά ὁ θεσμός τῶν κοινοτήτων καί μαζί καί ἡ χρήση τῶν σφραγίδων τους.

Οἱ σφραγίδες τῶν μοναστηριῶν καταργήθηκαν κατά τά πρῶτα ὀθωνικά χρόνια καί διατάχθηκε μάλιστα ἡ καταστροφή τους, «νά συγκεντρωθοῦν καί νά ρινιστοῦν» ἔλεγε τό Β.Δ., 9/21 Φεβρ. 1835. Ὁρίστηκε τότε νέος τύπος σφραγίδας τριμεροῦς μέ τό σταυρό στή μέση καί γύρω τό ὄνομα τῆς μονῆς καί «τοῦ μέρους ὅπου κεῖται». Ὅμως, ἡ ἀντίδραση φαίνεται νά ἦταν γενική καί ἡ παράδοση ἀρκετά ἰσχυρή, γιατί μέ νέο διάταγμα 8/20 Ἰουνίου 1836 ἀποφασίστηκε, νά ὑπάρχει καί δεύτερη σφραγίδα «ὅμοια μέ τήν πρώτην καταργηθεῖσαν, καί τά μοναστήρια, νά ἐγχαράττουν τήν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου των ἐντέχνως γεγλυμμένην ἐπί μίας μόνης πλακός ἐν εἴδει στολίσματος». Καθοριζόταν ὅμως ὅτι αὐτή ἡ σφραγίδα θά ἔμπαινε στό πάνω μέρος τοῦ ἐγγράφου, «κατά τό μέσον», καί ὅτι δέν θά εἶχε κῦρος αὐτό ἂν δέν ἔφερε καί τήν νέα τριμερή σφραγίδα τῆς μονῆς μέ τό σταυρό.

Κατά τή διάρκεια τῆς δουλείας τοῦ ἔθνους δέν ἔλειψαν τά ἐπαναστατικά κινήματα καί διατηρήθηκε ἄσβεστη ἡ ἀνάμνηση τῆς παλιᾶς ἑλληνικῆς δόξας, ἡ προσήλωση στή χριστιανική πίστη πού συνδυαζόταν μέ τήν ἰδέα τῆς πατρίδας καί ἡ ἐπιθυμία γιά ἐλευθερία. Καί ἐνῶ οἱ δυνάμεις τοῦ ἔθνους συνεχῶς ἀναπτύσσονταν οἱ ἕλληνες πού ξενιτεύονταν γιά νά ἀναζητήσουν τύχη καί νά ἐμπορευτοῦν, μετεῖχαν συγχρόνως τοῦ φωτισμοῦ καί τῆς μορφώσεως τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν. Σημαντικές ἑλληνικές κοινότητες εἶχαν δημιουργηθεῖ στήν κεντρική καί δυτική Εὐρώπη καί τή νότια Ρωσία, πρίν ἀπό τό τέλος τοῦ αἰώνα.

Ἡ γαλλική ἐπανάσταση μέ τήν ἐπίδρασή της στά πνεύματα τῆς ἐποχῆς γιά ἐλευθερία καί ἰσότητα καί οἱ ναπολεόντειοι πόλεμοι πού ἀκολούθησαν ἔδωσαν ἐλπίδες. Ἀπό τήν ἄλλη,οἱ πόλεμοι τῆς χριστιανικῆς Ρωσίας μέ τήν ὀθωμανική αὐτοκρατορία καί οἱ εὐεργετικές συνθῆκες που προέκυψαν γιά τούς ραγιάδες ἀπό τό Κιουτσούκ Καϊναρτζῆ συντηροῦσαν τήν ἰδέα γιά ἀπελευθέρωση. Τέλος, ἡ Ἰόνιος Πολιτεία μετά τήν κατάλυση τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας, γινόταν καταφύγιο γιά τούς σουλιῶτες καί τούς ἀρματολούς τῆς δυτικῆς Στερεᾶς καί γιά τούς κατατρεγμένους τῆς Πελοποννήσου, πού κατατάσσονταν στά ἐκεῖ ἑλληνικά τάγματα. Συγχρόνως, τά ἐξοπλισμένα γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς πειρατείας ἐμπορικά πλοῖα τῶν ναυτικῶν νήσων ποντοποροῦσαν καί σώρευαν πλοῦτο, ἐνῶ συγκροτοῦσαν ἔτσι ἀξιόλογη πολεμική δύναμη τοῦ ἔθνους. Ὅλες ὅμως οἱ ἐλπίδες γιά ἐλευθερία, βασίζονταν στήν πεποίθηση γιά βοήθεια ἀπό τήν ὁμόδοξη κραταιά δύναμη τοῦ ξανθοῦ γένους, ἄν καί ὕστερα ἀπό τά ὀρλωφικά καί τήν καταστροφή πού ἀκολούθησε ἕνα νέο ξεσήκωμα τοῦ Μοριᾶ προκαλοῦσε δέος. Παράλληλα, τό μαρτύριο τοῦ Ρήγα δέν στάθηκε ἱκανό νά σβήσει τούς ὁραματισμούς του, ἀντίθετα τά ἐπαναστατικά του ἄσματα διαδίδονταν ἀπό στόμα σέ στόμα στούς γραικούς καί οἱ ραγιάδες δέν παρέλειπαν νά συνοδεύουν μ' αὐτά τίς ἰδιαίτερες συγκεντρώσεις τους.

Ὅταν τρεῖς ἄσημοι ἕλληνες ἐμπορευόμενοι τῆς Ὀδησσοῦ, ὁ Σκουφᾶς, ὁ Τσακάλωφ καί ὁ Ξάνθος συνέλαβαν τήν τολμηρή ἰδέα ὅτι τό ἑλληνικό ἔθνος εἶναι δυνατόν νά ἀποκτήσει τήν ἐλευθερία του με τίς δικές του δυνάμεις, ἦταν πέρα ἀπό κάθε λογικό ὑπολογισμό ἡ ἐπιτυχία ἑνός τόσου μεγάλου σκοποῦ. Καί ἄν οἱ ἀπόστολοι τῆς Φιλικῆς κατόρθωσαν νά διαδόσουν τους σκοπούς της σέ τόση ἔκταση ἦταν γιατί κάθε ἕλληνας, ὁποιασδήποτε τάξεως καί καταστάσεως εὕρισκε νά ὑπάρχει μέσα του τό σπέρμα τῆς πολιτικῆς ἰσότητας καί τῆς ἐλευθερίας. Αὐτό τό ζωηρό αἴσθημα γιά ἐλευθερία, τό τόσο γενικό σέ ὅλους τούς ἕλληνες ἔκανε ὥστε ἡ κατήχηση στά μυστήρια τῆς Ἑταιρείας ἀντί νά προκαλεῖ ὑπόνοιες καί δυσπιστία γινόταν ἀποδεκτή με τόν μεγαλύτερο ζῆλο. Ὅταν μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου, οἱ ἀποτελοῦντες τήν μυστική Ἀρχή τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας μετέφεραν τήν ἕδρα τους ἀπό τήν Ὀδησσό στήν Κωνσταντινούπολη, κατασκεύασαν καί σφραγίδα γιά νά τή χρησιμοποιοῦν στά ἔγγραφά τους (ἀρ.1). Ἡ σφραγίδα ἦταν κυκλική καί εἶχε στό κέντρο της τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ, πάνω ἀπό αὐτόν τό κεφαλαῖο στοιχεῖο Ε καί στίς πλευρές του τόν ἀριθμό 16. Στό δεύτερο κύκλο εἶχε τά ἐννέα κεφαλαῖα γράμματα Ε Π Α Α Ι Α Α Π Ν, χωρισμένα μεταξύ τους μέ γραμμές.

Τά κεφαλαῖα αὐτά στοιχεῖα ἀντιστοιχοῦσαν , ὅπως ἀναφέρει ὁ Ξάνθος, στά

ἀρχικά γράμματα τοῦ ὀνόματος τῶν Φιλικῶν οἱ ὁποῖοι ἀπαρτίζαν τήν Ἀρχή, «ἐκτός τοῦ Ι ἐπάνω, προεικονίζοντος τόν Ἰωάννην Καποδίστριαν, τό Ε ἐφανέρωνεν Ἐμμανουήλ τόν Ξάνθον καί τό Ν κάτω εἰς τόν κύκλον τῆς σφραγίδος Νικόλαον τόν Σκουφᾶν, ὡς ἀποθανόντα. Τό πρῶτον Α Ἀθανάσιον τόν Τσακάλωφ, κατά τήν τάξιν, τό δεύτερον Α Ἀντώνιον τόν Κομιζόπουλον, τό τρίτον Α Ἄνθιμον τόν Γαζῆν, τό τέταρτον Α Ἀθανάσιον τόν Σέκερην. Τό Π Παναγιώτην τόν Ἀναγνωστόπουλον καί τό ἄλλο Π Παναγιώτην τόν Σέκερην. Τό δέ μέσον τῆς σφραγίδος, τό Ε ἐπί τοῦ Σταυροῦ καί τῶν 16 ἐσήμαινε Ἑλλάς». Δόθηκε καί ἡ ἐξήγηση, ὅτι τό Ε τῶν 16 ἐξηγεῖ τρόπον τινα τήν Ἑταιρεία τῶν 16 ἤ ὅτι δέν εἶναι παρά ἁπλοῦν ἐπιτήδευμα, ὅπως γράφει ὁ Φιλήμων. Ἡ ἐκδοχή ὅμως αὐτή ὅτι πρόκειται γιά τόν ἀριθμό τῶν μελῶν πού ἀπαρτίζαν τήν Ἀρχή δέν εὐσταθεῖ γιατί ποτέ δέν ὑπῆρξαν τόσα τά μέλη της. Οὔτε ὅτι ὁ ἀριθμός αὐτός «ἐχαίρετο ὑπόληψιν ἐξαίρετον» εἰς τήν γνώμην τοῦ κοινοῦ ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ Ρήγα καί χρησίμευσε ὡς τέχνασμα μπορεῖ νά γίνει δεκτό. Οὔτε ὅτι πρόκειτε γιά ἀναστροφή τῆς σφραγίδας μέ τόν σταυρόν ἐπάνω καί γύρω τόν ἀριθμό 9, ὑπονοοῦντα τά μέλη τῆς Ἀρχῆς, καί τά γράμματα Ε καί Ι γιά ἀρχικά τοῦ Ἐφοδιαστικοῦ Ἱερέως πού προτείνει ὁ Καμπούρογλου, εἶναι ἐξήγηση ἐπειδή τό 16 ὑπάρχει καί στά ἐφοδιαστικά τῶν ἱερέων.

Σημειώνουμε ὅτι καί τά ἐφοδιαστικά ἔγγραφα τῶν Φιλικῶν, ὄχι μόνο τῶν ἱερέων, καί οἱ σημαῖες ὅσες φέρουν τά φιλικά σύμβολα, ἔχουν τόν δεσμό μέ τίς 16 στῆλες. Ὁ ἱερός αὐτός δεσμός ἔχει βέβαια τό νόημά του καί στά ἐφοδιαστικά καί στίς σημαῖες καί στή σφραγίδα τῆς Ἀρχῆς. Δέν πρέπει ὅμως νά ξεχνᾶμε ὅτι ἡ Φιλική ἦταν μία ἑταιρία καί ἑταιρία σήμαινε συμμετοχή, συμμετοχή στά κέρδη ἀλλά καί τούς κινδύνους τῆς ἐπιχείρησης. Ὁ δεσμός λοιπόν δέν εἶναι ἀδικαιολόγητος ἀφοῦ οἱ Φιλικοί μυοῦνται καί ὁρκίζονται καί δένονται γιά ἕνα κοινό σκοπό τήν ἐλευθερία ἤ τό θάνατο. Οἱ ἐμπορικές ἑταιρίες τῆς ἐποχῆς εἶχαν συμμετοχή σέ μερίδια καί οἱ περιουσίες ἰδιαίτερα στά νησιά ὅπως φαίνεται ἀπό παλιά νοταριακά ἔγγραφα μοιράζονταν σέ μερίδια, ἀλλά καί τά ἐμπορικά πλοῖα καί τό ἐμπόρευμά τους ἦταν ἑταιρικό μέ σκοπό κυρίως τόν μερισμό τῶν κινδύνων, δηλαδή ἕνα εἶδος αὐτασφάλισης. Καί τό σημαντικότερο, τά μερίδια συμμετοχῆς ἦταν συνήθως 2, 4, 8 ἤ 16 γιά νά γίνεται εὔκολα καί ὁ μερισμός. Δέν εἶναι λοιπόν παράδοξος οὔτε καί τόσο μυστηριώδης ὁ ἀριθμός 16 ἀλλά ἔχει τή σημασία τῆς συμμετοχῆς τῶν ἑταίρων τῆς Φιλικῆς στήν κοινή προσπάθεια γιά τόν ἴδιο ἱερό σκοπό τῆς ἐπιχειρήσεως πού ἀναλάμβαναν μέ τόν ὅρκο, ἑνωμένοι καί δεμένοι ὅλοι μέ τόν κοινό ἱερό δεσμό γιά τήν ἐλευθερία ἤ τό θάνατο.

Μέ τήν αὔξηση τῶν μελῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας στήν Κωνσταντινούπολη εἶχε συσταθεῖ Ἐφορεία γιά τή συγκέντρωση τῶν χρημάτων ἀπό τίς προσφορές καί τά ὑποσχετικά τῶν κατηχουμένων. Τή Μεγάλη Ἐφορεία τῆς Κωνσταντινουπόλεως πού ἦταν τετραμελής ἀποτελοῦσαν δύο λόγιοι καί δύο ἔμποροι, οἱ Νικήτας Λογάδης, Γεωργ. Ἀφθονίδης καί οἱ Παναγ. Σέκερης, Βασ. Διογενίδης. Ὅταν ὅμως ὁ Δικαῖος ἐπέστρεψε ἀπό τό Ἰσμαήλιο σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες τοῦ Ἀλ. Ὑψηλάντη, μετασχηματίσε τήν Ἐφορεία τῆς Κωνσταντινουπόλεως σέ τριμελή, ἀπό τούς «εὐυπολημπτοτέρους» μεγαλεμπόρους Κυριάκο Κουμπάρη, Σπυρίδωνα Μαῦρον καί Ἰωάννην Μπάρμπην, καί ὅρισε ἐπιτηρητή τόν Δημ. Σχινᾶν. Ἡ σφραγίδα τῆς Μεγάλης Ἐφορείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦταν τριμερής, καί κάθε μέλος ἔφερε τό τριτημόριον. Ἐπάνω εἶχε τόν ἀκοίμητο ὀφθαλμό καί τό σταυρό πού τόν κρατοῦσε ἕνα χέρι. Κάτω εἶχε τά

κεφαλαῖα γράμματα Φ καί Ε πού σημαίναν Φιλική Ἑταιρεία καί Κ Μ Μ τά ἀρχικά του Κουμπάρης, Μαῦρος καί Μπάρμπης σέ σχῆμα σταυροῦ. Κάθε γράμμα ἦταν περιτριγυρισμένο ἀπό κλάδους δάφνης καί ἐλαίας, ὅπως καί ἡ περίμετρος τῆς σφραγίδας (ἀρ. 2).

Τά μέλη ὅμως τῆς Ἀρχῆς στήν μεταξύ τους ἀλληλογραφία, ἀντί τῶν κυρίων τους ὀνομάτων μεταχειρίζονταν τά στοιχεῖα τοῦ ἀλφαβήτου κατά τήν τάξη τους ὡς ἀκολούθως. Α-Β Ἀθαν. Τσακάλωφ Α-Γ Νικολ. Σκουφᾶς Α-Δ (Νικ. Γαλάτης) Α-Ε Ἀντων. Κομιζόπουλος Α-Ζ Ἄνθιμος Γαζῆς Α-Η Ἀθαν. Σέκερης Α-Θ Ἐμμ. Ξάνθος Α-Ι Παναγ. Ἀναγνωστόπουλος Α-Κ Παν. Σέκερης Α-Λ Γεώργ. Λεβέντης Α-Μ Γρηγόριος Δικαῖος Α-Ν (ἄγνωστος, ἴσως προοριζόταν γιά τόν Ἰωάν. Καποδίστρια) Α-Ξ Νικόλ. Παξιμάδης καί τέλος ἐδόθη τό Α-Ρ στόν Ἀλ. Ὑψηλάντην. Μία τέτοια σφραγίδα μέ τά στοιχεῖα Α-Κ, σταυρό καί τήν ἐπιγραφή: Σφραγίς Ἐλευθερίας 1821, περιβαλλόμενα ἀπό δύο κλάδους δάφνης βρίσκεται στή συλλογή τοῦ Μουσείου τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας. Εἶναι τοῦ Παναγ. Σέκερη (ἀρ. 8). Σώζεται ἀκόμα στή συλλογή τοῦ Μουσείου καί ἡ προσωπική σφραγίδα τοῦ Ἐμμ. Ξάνθου (ἀρ. 1077) πού φέρει τό μονόγραμμά του (φωτ. ἀρ. 19). Ἀξίζει νά ἀναφερθεῖ ἐδῶ ὅτι ὁ Παπαφλέσσας ὕστερα ἀπό τό ταξίδι του στίς ἡγεμονίες κατασκεύασε σφραγίδα ἰδιόμορφη (ἀρ. 1072) πού μιμεῖται τίς πριγκιπικές τῶν φαναριωτῶν, ἀρκεῖ νά παραβληθεῖ μ' ἐκεῖνες τῶν Ὑψηλάντηδων (ἀρ. 1070 καί 1071) τοῦ Μαυροκορδάτου καί τοῦ Κατακουζηνοῦ (ἀρ. 1073 καί 1074) ἤ ἀκόμα καί μ' ἐκείνη τοῦ Ἰγνατίου (ἀρ. 1069).

Ἀξιοσημείωτη στό εἶδος της εἶναι ἡ αὐτοσχέδια σφραγίδα τοῦ Ὀδυσσέα Ἀνδρούτσου (ἀρ. 1236) μέ τά χαρακτηριστικά φιλικά σύμβολα καί τά ἀρχικά τοῦ ὀνόματός του πού σώζεται στό Μουσεῖο τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας (φωτ. ἀρ. 17). Ἀκόμα, ἀπό τό Φωτάκο δίνεται ἡ ἀξιόλογη πληροφορία, ὅτι ὁ Φιλικός καί ἀπόστολος τῆς Ἑταιρείας, Κων. Πελοπίδας, γιατρός ἀπό τήν Ἤπειρο, πού βρισκόταν στήν Πελοπόννησο ἀπό τό 1818, κατασκεύασε πρῶτος σφραγίδα μακρουλήν ὡσάν δάκτυλον, ἡ ὁποία ἔφερε χαραγμένα τά γράμματα «ἐλευθερία ἤ θάνατος». Μέ αὐτήν, κατά τίς πρῶτες μέρες τῆς ἐπαναστάσεως, σφράγιζε τά μαγαζιά τῶν Τούρκων, γιά νά χρησιμεύσουν τά ἐφόδια στή διατροφή τῶν στρατιωτῶν ἀπό τίς ἐφορείες πού συστήθηκαν.

Ἐκτός ὅμως ἀπό τή Φιλική Ἑταιρεία καί ἄλλες ἑταιρίες εἶχαν προηγηθεῖ ὅπως τό ἑλληνόγλωσσο Ξενοδοχεῖο στό Παρίσι καί ἡ Φιλόμουσος στή Βιέννη, ἀλλά εἶχαν σκοπούς κυρίως τή διάδοση τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καί τήν ἀλληλοβοήθεια τῶν γραικῶν. Μία τέτοια ἑταιρία εἶχε συσταθεῖ καί στήν Ὀδησσό, τῶν Γραικῶν Ἀσφαλιστῶν (ἀρ. 3), πού κοντά στούς ἄλλους ἐμπορικούς σκοπούς συντηροῦσε καί τό ἐκεῖ Νοσοκομεῖο καί τήν Ἑλληνοεμπορική Σχολή. Μέλη της ἦταν μεγαλέμποροι τῆς Ὀδησσοῦ, ὅπως ὁ Ι. Ἀμβροσιάδης, ὁ Ἠλ. Μάνεσης καί ὁ Στ. Κουμπάρης (ἀρ. 1082 καί 1084) πού σύντομα ἔγιναν φιλικοί καί ἦρθαν ἀρωγοί στόν Ἀλεξ. Ὑψηλάντη μόλις ἀνέλαβε Γενικός Ἐπίτροπος τῆς Ἀοράτου Ἀρχῆς.

Ὕστερα ἀπό τήν ἀνάληψη τῆς ἀρχηγίας ἀπό τόν Ἀλεξ. Ὑψηλάντη ἀρχίζει ἔντονη ἡ προετοιμασία γιά τήν ἀνάσταση τοῦ γένους. Ἀπόστολοι περιτρέχουν τίς ἑλληνικές ἐπαρχίες γιά νά συντρέξουν τόν ἀγώνα. Ἀλλά καί στήν Ὀδησσό καί τίς ἄλλες πόλεις τῆς νότιας Ρωσίας εἶχαν συσταθεῖ ἐφορεῖες πού ὕστερα ἀπό τή διάβαση τοῦ Προύθου, τά γεγονότα τῆς Κωνσταντινουπόλεως καί ἰδιαίτερα τόν ἀπαγχονισμό τοῦ Πατριάρχη ἀναλαμβάνουν τό ἔργο τῆς περιθάλψεως καί ἀρωγῆς τῶν προσφύγων.

Μία τέτοια ἐφορεία εἶναι καί τοῦ λιμένος τῆς Ὀδησσοῦ μέ τόν Σπυρ. Κυπαρίση. Ἡ σφραγίδα της (ἀρ. 4) φέρει τόν φοίνικα πού διάλεξε ὁ Ὑψηλάντης γιά τή σημαία του καί πού βρίσκεται καί στίς σφραγίδες τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντη, Πληρεξουσίου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἀρχῆς (ἀρ. 137 καί 1076).

Ἡ ἔναρξη τῆς ἐπαναστάσεως στήν κυρίως Ἑλλάδα εἶχε πιά καταστεῖ ἀναπόφευκτη. Στήν Πελοπόννησο, ὕστερα ἀπό τή θυελλώδη συνεδρίαση τῆς Βοστίτσας μέ τόν Παπαφλέσσα, στίς 26 Ἰανουαρίου, καί τούς δισταγμούς πού γεννήθηκαν, ἀλλά καί τήν ἐπαναστατική ἀτμόσφαιρα πού δημιουργήθηκε, τά μικροεπεισόδια πού ἀκολούθησαν καί τίς ὑπόνοιες τῶν τούρκων, οἱ πρόκριτοι πού εἶχαν ἀποσυρθεῖ στά Καλάβρυτα ἀποφάσιζαν τελικά τήν κήρυξη τῆς ἐπαναστάσεως. Μέ τόν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό ἐπικεφαλῆς, ἀκολουθούμενο ἀπό τόν ἔνοπλο λαό, συγκρότησαν στρατόπεδο, μπῆκαν στήν Πάτρα καί πολιόρκησαν τούς τούρκους στό φρούριο, στίς 22 Μαρτίου 1821. Ἐκεῖ σχημάτισαν εἶδος ἐπαναστατικοῦ διευθυντηρίου καί συνέταξαν τή διακοίνωση πρός τούς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων κυβερνήσεων, μέ τήν ὁποία γνωστοποιοῦσαν ὅτι πῆραν τά ὅπλα μέ τήν ἀπόφαση «ἢ Ἐλευθερία ἢ Θάνατος». Τήν πρώτη αὐτή ἐπαναστατική προκήρυξη ὑπέγραφαν ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, ὁ Ἐπίσκοπος Κερνίτσης Προκόπιος, ὁ Ἀνδρέας Ζαΐμης, ὁ Ἀνδρέας Λόντος, ὁ Μπενιζέλος Ροῦφος, ὁ Ἀσημάκης Φωτήλας, ὁ Σωτηρ. Θεοχαρόπουλος καί ὁ Ι. Παπαδιαμαντόπουλος.

Τό Ἀχαϊκό αὐτό Διευθυντήριο μέ τήν πίστη πού τό διέκρινε γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ, παρασκεύασε ἀριθμό σημαιῶν «διά τῶν ἐν Πάτραις ἱστοτύπων» καί τίς μοίρασε στήν Πελοπόννησο. Εἶχαν χρῶμα λευκό καί ἔφεραν τά σύμβολα τοῦ ἐφοδιαστικοῦ τῶν ἱερέων τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, τόν δεσμό μέ τίς 16 στῆλες, ἐπάνω τόν σταυρό μέσα σέ στεφάνι ἀπό δάφνη, μέ τή λόγχη καί τό σπόγγο ἑκατέρωθεν καί τά γράμματα Η Ε Α Η Θ Σ (ἢ Ἐλευθερία ἢ Θάνατος). Μία τέτοια σημαία τοῦ Γ. Σισίνη, σώζεται στό Μουσεῖο τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας. Συγχρόνως, χάραξε καί σφραγίδα ἡ ὁποία «ἐκοσμεῖτο διά τοῦ σημείου τοῦ Σταυροῦ, κύκλῳ φέρουσα κλάδον δάφνης καί τήν πολύν νοῦν ἔχουσαν ἐπιγραφήν Σφραγίς Ἐλευθερίας». Ἔτσι, μέ αὐτήν συνδεόταν ἡ Θρησκεία καί ἡ Ἐλευθερία μέ τό νόημα ὅτι ὁ ἕλληνας ὅπως σφραγίζεται θρησκευτικά μέ τή δωρεά τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἔτσι καί πολιτικά σφραγίζεται μέ τήν ἐλευθερίαν (ἀρ. 5).

Ἀλλά καί στήν Καλαμάτα ὁ Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, ὡς ἀρχιστράτηγος τῶν σπαρτιατικῶν στρατευμάτων, μπῆκε στήν πόλη μαζί μέ ἄλλους ἀρχηγούς, στίς 23 Μαρτίου 1821. Ὕστερα ἀπό τήν πάνδημη δοξολογία, συγκρότησαν διοικητική ἐπιτροπή, τή Μεσσηνιακή Γερουσία, καί ἐξέδωσαν τήν προειδοποίηση πρός τίς εὐρωπαϊκές αὐλές. Μετεῖχαν σ' αὐτήν οἱ Μαυρομιχαλαῖοι, ὁ Θ. Κολοκοτρώνης, ὁ Παπαφλέσσας, ὁ Ἀναγνωσταρᾶς, ὁ Νικηταρᾶς, ὁ Ἔλους Ἄνθιμος, ὁ Βρεσθένης Θεοδώρητος κ.ἄ. Καί στά ἄλλα μέρη τῆς Πελοποννήσου πρόκριτοι καί καπεταναῖοι ἀκολουθούμενοι ἀπό ἐνόπλους καί μέ τήν εὐλογία τῆς ἐκκλησίας συγκρότησαν στρατόπεδα καί σύστησαν ἐπιτροπές ἐπαναστατικές πού ἀλλοῦ ὀνόμασαν Ἐφορεῖες καί

ἄλλοῦ Φροντιστήρια ἤ Καγκελαρίες. Στήν Ἦλιδα, τή Γαστούνη μέ τόν Γ. Σισίνη, στήν Καρύταινα, μέ τόν Κανέλλο Δεληγιάννη στήν Ἀρκαδία, τήν Κυπαρισσία, μέ τόν πρωτοσύγγελο Ἀμβρόσιο Φραντζῆ, στήν Κόρινθο καί τά Δερβενοχώρια μέ τόν Ἀναγνώστη Πετμεζά, τούς Νοταράδες καί τούς Ρέντηδες, στό Ἄργος μέ τούς Ν. Περούκα καί Ν. Σπηλιωτάκη, στό Μυστρᾶ μέ τόν Π. Κρεββατᾶ καί τόν Π. Γιατράκο, στά Ἰμπλάκια μέ τόν Παπατσώνη καί γύρω ἀπό τά φρούρια τῆς Κορώνης, τοῦ Νεοκάστρου καί τῆς Μονεμβασίας.

Οἱ διάφορες κοινότητες, οἱ ἐφορεῖες καί τά στρατόπεδα πού συστήθηκαν παραδέχτηκαν καί αὐτές τόν ἴδιο τύπο σφραγίδας μέ τό σταυρό καί τήν ἐπιγραφή «Σφραγίς Ἐλευθερίας 1821», τό κοινό τῆς Ἦλιδος, ἡ καγκελαρία καί τό στρατόπεδο τῆς Κορίνθου (ἀρ. 6) ὁ Μυστρᾶς (ἀρ. 7) ἡ καγκελαρία τοῦ Ἄργους (ἀρ. 13) ἡ ἐφορεία τῆς Καρύταινας καί τό στρατόπεδο (ἀρ. 15). Ἄλλες πάλι, ὅπως ἡ Καλαμάτα καί τό Νεόκαστρο προτίμησαν τήν ἐπιγραφή «Πατρίς καί Δικαίωμα» (ἀρ. 9, 11), ἄλλες ὅπως ἡ Κορώνη, τά Ἰμπλάκια καί τό στρατόπεδο στό Ὀριόλο τήν ἐπιγραφή «Εὐθύτης» μέ τό σταυρό καί τό φοίνικα (ἀρ. 10, 12) καί ἡ Ἀρκαδία τήν ἐπιγραφή «Πίστις Ὁμόνοια» (ἀρ. 14). Σφραγίδες μέ τά σύμβολα τῆς Ἐλευθερίας καί τό σταυρό χρησιμοποιεῖ καί ὁ Νικηταρᾶς ἀπό τό στρατόπεδο πολιορκίας «Πλόκος» Ναυπλίου (ἀρ. 16), τό σταυρό, τά σύμβολα τῆς Φιλικῆς καί τό φοίνικα ἔχει στίς σφραγίδες του ὁ Κολοκοτρώνης (ἀρ. 1112, 1113, 1114) ἐνῶ ὁ Γιατράκος προτίμησε τόν Λυκοῦργο ἤ τόν Λεωνίδα τῆς ἀρχαίας Σπάρτης (ἀρ. 1136, 1137, 1138) καί οἱ Μαυρομιχαλαῖοι τόν βυζαντινό δικέφαλο ἀετό (ἀρ. 1124, 1125, 1126). Στή Μονεμβασία οἱ ἔφοροι χρησιμοποιοῦν τήν παλαιά σφραγίδα τῆς Μητροπόλεως μέ τήν παράσταση τοῦ Ἐλκομένου Ἰησοῦ Χριστοῦ (ἀρ. 104).

Ἡ ἐπανάσταση στή Στερεά ἐκδηλώθηκε σχεδόν ταυτόχρονα μ' ἐκείνη τῆς Πελοποννήσου. Οἱ πρόκριτοι καί οἱ καπεταναῖοι πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ στά Σάλωνα μέ τόν Πανουριά καί τόν Δυοβουνιώτη ἔστειλαν ἐπίτηδες ἄνθρωπο στό Γαλαξίδι, νά περάσει ἀπέναντι καί νά πληροφορηθεῖ ἀπό τούς ἐκεῖ προκρίτους γιά τό χρόνο ἐνάρξεως τῆς ἐπαναστάσεως. Πηγαίνοντας ὅμως στό Γαλαξίδι ὁ ἀπεσταλμένος ἔμαθε τά συμβάντα τῆς Πάτρας ἀπό πλοιάριο πού μόλις εἶχε φτάσει ἀπό ἐκεῖ καί ἔφερε πίσω στούς προκρίτους τό μήνυμα. Τήν ἴδια μέρα τά Σάλωνα καί τό Γαλαξίδι σήκωσαν τή σημαία τῆς ἐλευθερίας, στίς 24 Μαρτίου, ἐγκατέστησαν ἐφορεῖες καί πολιόρκησαν τούς τούρκους στό φρούριο. Συγχρόνως, οἱ πρόκριτοι τῆς Λεβαδιᾶς Ν. Νάκος, Σταμ. Λογοθέτης καί Ι. Φίλωνος πού εἶχαν ὁρίσει καί τό Διάκο ὁπλαργηχό, «κολονέλο», κήρυξαν τήν ἐπανάσταση καθώς καί ὁ Ταλαντίου Νεόφυτος μέ τούς λοιπούς καπεταναίους στήν Ἀταλάντη.

Στή Μαγνησία ὁ Ἄνθιμος Γαζῆς καί τά 24 χωριά τοῦ Πηλίου σήκωσαν τή σημαία τῆς ἐλευθερίας, συγκρότησαν τό ἑλληνικό στρατόπεδο τῶν Μαγνήτων καί σύστησαν τή Βουλή τῆς Μαγνησίας. Ἡ Δυτική Στερεά ἀκολούθησε, στό Μεσολόγγι κηρύχτηκε ἡ ἀνεξαρτησία καί σχηματίστηκε ἡ Ἐπιτροπή τῆς Αἰτωλίας μέ τόν Ἦβο Ρήγα ἀπό τά Ἀμπελάκια τῆς Θεσσαλίας. Λίγο ἀργότερα οἱ ἀθηναῖοι ἄρχοντες μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἀθηνῶν Διονύσιο, τόν Παναγή Ζαχαρίτσα, τόν Σ. Πατούσα, τόν Προκ. Μπενιζέλο, τόν Γεωργαντᾶ Σκουζέ ξεσηκώθηκαν καί βοηθούμενοι ἀπό τά γύρω χωριά ἀπέκλεισαν τούς τούρκους στό μεγάλο κάστρο. Στή Μακεδονία τό κοινό τοῦ Ἁγίου Ὄρους μέ

τούς ἐπιστάτες τῶν Μονῶν σύστησαν τήν Γενική Ἐφορεία τοῦ Ἄθω, στίς 3 Ἰουλίου, καί ἀνακήρυξαν τόν Ἐμμ. Παπά ἀρχηγό καί προστάτη τῆς Μακεδονίας.

Καί οἱ ἐπαναστατικές σφραγίδες τῆς Στερεᾶς φέρουν τό σταυρό καί τήν ἐπιγραφή «Σφραγίς Ἐλευθερίας» σέ ὁριζόντιες παράλληλες γραμμές, τό ἔτος 1821 καί τήν ἡμερομηνία, καί τριγύρω κλάδους δάφνης. Οἱ σφραγίδες τῶν Σαλώνων καί τοῦ Γαλαξιδίου ἀναγράφουν Μαρτίου 24 ἐνῶ ἐκεῖνες τῆς Λεβαδιᾶς καί τοῦ Ταλαντίου Ἀπριλίου 2 (ἀρ. 17, 20, 18, 19). Τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος φέρει κυκλικά τήν ἐπιγραφή «Σφραγίς Ἐλευθερίας Αἰτωλίας» σταυρό καί 1821 ἐνῶ δέν εἶναι δυνατόν νά διακριθεῖ τό κεντρικό της τμῆμα (ἀρ. 22). Ἡ σφραγίδα «Ἐλευθερία Μαγνησίας 1821» (ἀρ. 21) πού σώζεται στή συλλογή τοῦ Μουσείου τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας εἶναι κατασκευασμένη ἀπό λεπτή πλάκα ἀργύρου σέ σχῆμα ἐλλειψοειδές καί ἔχει περίτεχνη λαβή σκαλισμένη μέ σταυρό ἀνάγλυφο (φωτογρ. ἀρ. 13). Τή χρησιμοποιεῖ τό Στρατόπεδο τῶν Μαγνήτων καί ὑπογράφουν ὁ Ἄνθιμος Γαζῆς καί ἡ Βουλή τῆς Μαγνησίας. Ἐκείνη τῶν Ἀθηνῶν φέρει τήν ἐπιγραφή «Ἀθηναίων Ἐλευθερίας» ὅπου ὑπονοεῖται τό Σφραγίς. Φέρει τήν παράσταση τῆς Ἀθηνᾶς προμάχου μέ τό δόρυ προτεταμένο νά διαπερνᾶ τήν ἡμισέληνο (ἀρ. 24). Στή συλλογή τοῦ Μουσείου τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας ὑπάρχει παρόμοια σφραγίδα μέ ἀναγραφή «Ἀθηναίων Ἐλευθερία» πού δέν ἔχει ὅμως βρεθεῖ καί ἐπί ἐγγράφου. Ἡ σφραγίδα τῶν Θηβῶν (ἀρ. 23) εἶναι τοῦ 1822.

Ἡ ἐπαναστατική σφραγίδα τοῦ Κοινοῦ τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἶναι ρομβοειδής μέ τήν ἐπιγραφή «Σφραγίς τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους», φέρει τό σταυρό καί 1821 (ἀρ. 1357). Παρουσιάζει ὁμοιότητες μέ τίς σφραγίδες τοῦ 1821 τῆς Σκύρου (ἀρ. 62). Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι καί οἱ σφραγίδες τῶν μακεδόνων ὁπλαρχηγῶν Καρατάσου καί Δουμπιώτη (ἀρ. 1187, 1189) ἔχουν τό ἴδιο ρομβοειδές σχῆμα.

Ἀπό τά τρία ναυτικά νησιά πρῶτα ἐπαναστάτησαν οἱ Σπέτσες. Οἱ περισσότεροι πρόκριτοι καί πλοίαρχοι πού ἀπό καιρό ἦταν μυημένοι στή Φιλική Ἑταιρεία εἶχαν φροντίσει νά ἐφοδιάσουν τά πλοῖα τους στήν Εὐρώπη μέ κανόνια καί πολεμοφόδια ἄφθονα. Περιμένοντας τήν ἔκρηξη τῆς ἐπαναστάσεως, δέν ξεκίνησαν κατά τήν συνήθεια τήν ἄνοιξη τοῦ 1821 μέ τά καράβια τους γιά ἐμπόριο καί ἐκεῖνα πού βρέθηκαν μέ φορτίο, τάχυναν τήν ἐπιστροφή τους στίς Σπέτσες. Τήν 2 καί 3 Ἀπριλίου, Κυριακή τῶν Βαΐων, μέ μεγάλη τελετή καί πολύκροτους κανονιοβολισμούς ὕψωσαν τή σημαία τῆς ἐλευθερίας στά πλοῖα τους πού ἄλλα βγῆκαν ἀπό τό λιμένα καί ἄλλα παρατάχθηκαν ἐμπρός ἀπό τήν πόλη καί τόν πορθμό. Ἡ ἐπαναστατική σημαία μέ τά φιλικά σύμβολα ἦταν κυανή καί τριγύρω ἐρυθρά, στή μέση εἶχε ὄρθιο τό σταυρό, πάνω σέ ἀνεστραμμένη ἡμισέληνο ἀπό τή μία πλευρά ἄγκυρα στήν ὁποία ἦταν περιτυλιγμένο φίδι καί γλαύκα πού κατέτρωγε τήν γλώσσα του καί ἀπό τήν ἄλλη λόγχη καί γύρω ἀπό αὐτά τά σύμβολα εἶχε τίς λέξεις «ἐλευθερία ἤ θάνατος» ὅλα ἐρυθρά.

Τή χαρμόσυνη αὐτή ἡμέρα, ὁ Χρυσοσπάθης ἀπό τή Σπάρτη, ὁ Κορνήλιος ἀπό τή Νάξο καί ἄλλοι ἑταιριστές πού βρέθηκαν στίς Σπέτσες ἀνέβηκαν σέ δῶμα κεντρικῆς οἰκίας ἄδοντες μεγαλοφώνως τό Δεῦτε παῖδες Ἑλλήνων τοῦ Ρήγα ἐνθουσιάζοντας τόν

λαό ἐνῶ οἱ πρόκριτοι καί οἱ καπεταναῖοι συγκεντρωμένοι στήν καγκελαρία ὁρκίζονταν σύμπραξη καί ἀδελφική σύμπνοια γιά τήν πίστη καί τήν πατρίδα. Ἀμέσως ἀποφάσισαν νά στείλουν πλοῖα τους πρός διάφορες κατευθύνσεις στά νησιά καί τά παράλια τοῦ Αἰγαίου ἐφοδιασμένα μέ τίς ἐπαναστατικές προκηρύξεις, ἐνῶ σέ συνεννόηση μέ τούς πελοποννησίους ἀνέλαβαν τόν ἀποκλεισμό τοῦ Ναυπλίου καί τῆς Μονεμβασίας ἀπό τή θάλασσα καί ἀργότερα τοῦ Νεοκάστρου καί τῶν ἄλλων φρουρίων. Μία τριμελής ἐπιτροπή πού τήν ἀποτελοῦσαν οἱ Παναγιώτης Μπότασης, Γεώργιος Πάνου καί Ἀναστάσιος Ἀνδροῦτσος στάλθηκε στήν Ὕδρα γιά νά ζητήσουν τή συμμετοχή της στήν ἐπανάσταση καθώς καί ὁ Γκίκας Τσούπας στά Ψαρά. Λίγο ἀργότερα, 29 Ἀπριλίου, οἱ οἰκοκυραῖοι καί καπετάνιοι τῶν Σπετσῶν ὅρισαν ὀκταμελή ἐφορεία κατά τά πρότυπα τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, μέ καθῆκον τήν πολιτική διοίκηση τῆς νήσου καί τόν προσδιορισμό τῶν ἐξόδων γιά τήν κίνηση τῶν πλοίων. Τήν ἀποτελοῦσαν οἱ Χ΄΄ Γιάννης Μέξης, Παν. Μπότασης, Ἀν. Χ΄΄ Ἀναργύρου, Γ. Κούτσης, Β. Λαζάρου, Ν. Λαζάρου, Γ. Κολανδροῦτσος καί Ἀνδρ. Σκλιᾶς. Διατήρησαν ὅμως τή σφραγίδα τοῦ Κοινοῦ τῶν Σπετσῶν καί ποτέ δέν ἔπαυσαν νά ὑπογράφουν οἱ πρόκριτοι τῆς νήσου Πέτσας. Τό παράδειγμα τῶν Σπετσῶν ἀκολούθησαν ἀμέσως ὁ Πόρος, ἡ Αἴγινα καί ἡ Κούλουρη.

Στήν Ὕδρα οἱ οἰκοκυραῖοι δίσταζαν, ἔτσι προκλήθηκε ἡ στάση τοῦ καπετάν Ἀντ. Οἰκονόμου, μυημένου στή Φιλική πού ξεσήκωσε τό νησί. Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου κατήργησαν τόν Διοικητή Νικ. Κοκοβίλα καί στή θέση του ὅρισαν τόν Οἰκονόμου. Τέλος, στίς 16-17 Ἀπριλίου ἡ Ὕδρα κήρυξε καί ἐπίσημα τήν ἐπανάσταση καί ἀποφάσισε τήν ἔξοδο τοῦ στόλου μέ τόν Γιακουμάκη Τομπάζη. Ἡ ἐπαναστατική σημαία τῆς Ὕδρας χρώματος ὑπομέλανου μέ τό σταυρό, τό φίδι καί τή γλαύκα πού συμβόλιζαν τήν ἱερότητα τοῦ ἀγώνα, τήν δικαιοσύνη καί τή φρόνηση, ὑψώθηκε στά καράβια καί στούς ἱστούς ἀναρτήθηκε τό «προκήρυγμα τοῦ Ἔθνους» καί τό «προκήρυγμα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου». Ἡ Ὕδρα διατήρησε τή σφραγίδα της καθώς καί τή μορφή τῆς διοικήσεως πού εἶχε.

Στά Ψαρά ἡ ἐπανάσταση ἐκδηλώθηκε μόλις ἔφτασε ἐκεῖ στίς 10 Ἀπριλίου ἡμέρα τοῦ Πάσχα, τό σπετσιώτικο τοῦ Γκίκα Τσούπα πού ὕψωσε τήν ἐπαναστατική σημαία του καί χαιρέτησε μέ κανονιοβολισμούς τούς ψαριανούς πού τόν ὑποδέχτηκαν μέ χαρά. Πρόκριτοι καί λαός ὕψωσαν τή σημαία τῆς ἐλευθερίας μέ τά φιλικά σύμβολα σέ πάνδημη τελετή. Ἡ σημαία τῶν Ψαρῶν ὑπόλευκη μέ ἐρυθρά ζώνη τριγύρω εἶχε τό σταυρό μέ τή λόγχη καί τήν ἐπιγραφή «ἐλευθερία ἢ θάνατος». Συγχρόνως ἔπαυσαν τή δημογεροντία καί τό διοικητή καί ὅρισαν νέους καί ἔσπευσαν νά μετατρέψουν τά καράβια τους σέ πολεμικά. Τή νέα αὐτή διοίκηση ὀνόμασαν «Βουλή τῶν Ψαρῶν». Ἀρχικά διατηρήθηκαν οἱ κοινοτικές σφραγίδες τῆς νήσου, ἡ τετραμερής τῆς Κοινότητας μέ τήν παράσταση τῆς Παναγίας καί ἐκείνη μέ τόν Ἅγιο Νικόλαο γιά τή χρήση τῆς καγκελαρίας. Ὅταν μάλιστα λίγο ἀργότερα χρειάστηκε νά στείλουν ἀντιπρόσωπό τους τόν ἱερέα Γαβριήλ στήν Ὕδρα, τόν Ἰούνιο 1822, τοῦ ἔδωσαν καί τή σφραγίδα τῆς Παναγιᾶς ὥστε μαζί μέ τά ἄλλα νησιά Ὕδρα καί Σπέτσες νά σφραγίσει τά τυχόν πληρεξούσια γιά τή σύνοδο τῆς Βερόνας.

Στή Σάμο ἀπό τό 1818 ὁ φιλικός Ἀριστείδης Παπᾶς εἶχε μυήσει τόν Γεράσιμο Σβορῶνο ὑποπρόξενο τῆς Ρωσίας, τόν Σάμου Κύριλλο καί ἄλλους. Μέ τό ἄκουσμα τῆς κινήσεως τοῦ Ὑψηλάντη, οἱ σαμιῶτες ἔσπευσαν νά πληροφορηθοῦν ἀπό τόν Πα-

τριάρχη Ἀλεξανδρείας Θεόφιλο πού βρισκόταν στή Πάτμο. Στίς 14 Ἀπριλίου 1821 δύο σπετσιώτικα πλοῖα φάνηκαν στή θέση Πετροκάραβο καί αἰχμαλώτισαν ἕνα τουρκικό καί ἕνα ἄλλο αἰγυπτιακό. Τή νύχτα 17-18 ξεσηκώθηκε ὁ λαός στό Βαθύ καί ὁ Κων. Λαχανάς ὕψωσε τή σημαία μέ τά σύμβολα τῆς Φιλικῆς καί ἐγκατέστησε 12μελή Ἐπιτροπεία. Ἡ σημαία του, κυανή μέ λευκό σταυρό πάνω σέ ἀνεστραμμένη ἐρυθρά ἡμισέληνο, ἔφερε λόγχη μέ σπόγγο καί ἄγκυρα δεξιά καί ἀριστερά τοῦ σταυροῦ καί τό «ἐλευθερία ἤ θάνατος». Στίς 24 ἔφτασε ἀπό τή Σμύρνη ὁ Λυκοῦργος Λογοθέτης ἀφοῦ προηγουμένως συναντήθηκε μέ τόν φιλικό Δ. Θέμελη στήν Πάτμο, πού τοῦ ἔδωσε γράμματα ἀπό τόν Ἀλ. Ὑψηλάντη. Παρέμεινε μερικές μέρες στή Χώρα καί πέρασε στό Καρλόβασι ὅπου μέ ἀρχιερατική τελετή σήκωσε τή σημαία τοῦ σταυροῦ στίς 8 Μαΐου 1821. Ἡ σημαία αὐτή, ὑπομέλαινα μέ σταυρό ὑψωμένο πάνω σέ ἡμισέληνο καί στίς πλευρές του λόγχη καί κάλαμο μέ σπόγγο καί τά γράμματα Η Ε Η Θ καί τόν φοίνικα νά ἐφορμᾶ σέ φίδι καί νά τό κατασπαράσει. Ἡ ἐπίσημη ὅμως σημαία «τῆς κυβερνήσεως» ἦταν λευκή καί εἶχε στό μέσο 16 στῆλες, σύμβολα τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καί τό Η Ε Η Θ. Σέ κάθε κωμόπολη ἤ χωριό ἔγινε ἐκλογή Ἐφόρων καί ἀπό αὐτούς ἐκλέχτηκαν οἱ Πολιτικοί Κριτές μέ μία καγκελαρία. Τό Στρατοπολιτικό Σύστημα τῆς Σάμου πού συνέστησε ὁ Λυκοῦργος προέβλεπε τόν Γενικό Διοικητή τῆς πατρίδος, τρεῖς πολιτικούς κριτές πού ἐκλέγονταν ἀνάμεσα στούς Ἐφόρους γιά νά δικάζουν καί νά ἔχουν τή φροντίδα τῶν οἰκονομικῶν, Γραμματεία τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καί Ἐφόρους στό καθένα ἀπό τά 18 χωριά. Ὁ ἀστυνόμος, λιμενάρχης καί τελῶνες διορίζονταν ἀπό τό Διοικητή. Τό νησί χωρίστηκε σέ τέσσερα στρατιωτικά τμήματα, τίς χιλιαρχίες, Βαθύ - Πύργος - Καρλόβασι καί Μαραθόκαμπος. Ἡ ὀργάνωση ἦταν ἐπηρεασμένη ἀπό τό σύστημα στίς Ἡγεμονίες ὅπου εἶχε ζήσει ὁ Λυκοῦργος ἀλλά οἱ σημαῖες καί οἱ σφραγίδες τῆς Σάμου σημειώνουν ἔντονα τήν ἐπίδραση τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας (ἀρ. 199 ἕως 222).

Συγχρόνως μέ τή Σάμο ἐπανεστάτησε καί ἡ Κάσος μέ τήν παρακίνηση τοῦ γενναίου πλοιάρχου Θ. Καντάρτζόγλου καί τή σύμπραξη τοῦ Παπακανάκη. Τό παράδειγμα τῆς Κάσου ἀκολούθησαν ἡ Κάρπαθος, Χάλκη, Τῆλος, Νίσυρος, Κάλυμνος, Λέρος, Πάτμος, Κῶς καί Ἀστυπάλαια. Ἡ σφραγίδα τῶν Κασίων ἦταν τριμερής καί ἔφερε τήν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Μαρίνας μέ τό κεφάλι ἐστεμμένο μέ ἀκτίνες ἡλίου. Στό δεξί χέρι κρατοῦσε πέλεκυ σηκωμένο ψηλά καί μέ τό ἀριστερό τόν διάβολο, δηλαδή τόν τοῦρκο (ἀρ. 125). Τά ἄλλα νησιά τοῦ Αἰγαίου στά ὁποῖα εἶχε γίνει ἔντονη προεργασία ἀπό τούς ἀποστόλους τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας ἐπαναστάτησαν τό καθένα σέ διαφορετικό χρόνο ἀνάλογα μέ τίς περιστάσεις καί τίς συνθῆκες πού ἐπικρατοῦσαν τοπικά. Ὅρισαν ἐπαναστατικές ἐπιτροπές πού ὀνόμασαν ἐφορεῖες ἤ καγκελαρίες. Ἡ Θήρα ὀνόμασε τήν ἐπαναστατική της ἐπιτροπή Βουλή τῆς Σαντορίνης καί ἔστειλε σύμφωνα μέ τά γράμματα τοῦ Ἀλ. Ὑψηλάντη ναῦτες στίς Σπέτσες γιά τό στόλο καθώς καί 100 βαρέλια κρασί γιά τά πληρώματα. Ἀκολούθησαν ἡ Ἴος καί ἡ Μῆλος καί ἀργότερα ἡ Σίφνος, Σέριφος καί τά Θέρμια, καθώς καί ἡ Τῆνος, Μύκονος, Ἄνδρος καί Τζιά ἐνῶ οἱ λατίνοι τῆς Σύρας, Νάξου καί Θήρας ὑστέρησαν. Δύο σπετσιώτικα, τοῦ Ι. Κυριακοῦ καί τοῦ Γ. Κούτση διευθύνθηκαν στά Τρίκερα καί τόν Παγασητικό ὅπου σέ συνεννόηση μέ τόν Περραιβό, τόν Ἄνθιμο Γαζῆ, τόν Γρ. Κωνσταντᾶ καί τόν Ἤβο Ρήγα παρότρυναν τόν Μπασδέκη καί τούς ἄλλους ὁπλαρχηγούς νά σηκώσουν τή σημαία τῆς ἐλευθερίας στίς 8 Μαΐου. Ἐκεῖ ἔφτασαν καί τά ὑδραϊκα τοῦ Ἀν. Τσαμαδοῦ καί τοῦ Λ. Πανομα-

νώλη καί πολιόρκησαν τόν Βόλο. Τά νησιά δέν ἄλλαξαν τίς σφραγίδες τους πολλά ὅμως ἀπό αὐτά φρόντισαν νά κατασκευάσουν νέες πού φέρουν τήν χρονολογία τοῦ 1821.

Στήν Κρήτη ὑψώθηκε ἡ σημαία τοῦ σταυροῦ τόν Ἰούνιο τοῦ 1821. Οἱ τοῦρκοι εἶχαν λάβει ἐκεῖ προληπτικά μέτρα, ἱεράρχες καί πρόκριτοι φυλακίστηκαν, ὁ ἐπίσκοπος Κισσάμου καί ἄλλοι κρεμάστηκαν καί στό Ἡράκλειο ἔγινε σφαγή. Τά βίαια αὐτά μέτρα ἐπιτάχυναν τό ἐπαναστατικό πνεῦμα. Στά Σφακιά, πρόκριτοι καί καπεταναῖοι ἀπό πολλές περιοχές συγκεντρώθηκαν στό Λουτρό, στίς 21 Μαΐου 1821, καί ὅρισαν μία ἐξαμελή ἐπαναστατική ἐπιτροπή πού ὀνόμασαν Καγκελαρία, ἀναγνωρίζοντας σ' αὐτήν κυβερνητική ἐξουσία. Γιά τά ἔγγραφα κατασκεύασαν ἀμέσως σφραγίδα μέ χαραγμένη στή μέση τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας καί κυκλικά τήν ἐπιγραφή Παναγία τοῦ Λουτροῦ. Τά γράμματα ὅμως πού ἔστειλαν στόν Ὑψηλάντη καί ζητοῦσαν ἀπό τούς ὑδραίους καί τούς σπετσιῶτες τήν ἀποστολή ὅπλων καί πλοίων φέρουν τήν παλαιά σφραγίδα τῆς Κοινότητας τῶν Σφακιῶν (ἀρ. 129).

Μέ τήν πρωτοβουλία τῆς Μεσσηνιακῆς Γερουσίας σύντομα συγκλήθηκε συνέλευση πελοποννησίων στή Μονή Καλτεζῶν. Οἱ πρόκριτοι πού συνῆλθαν ἐκεῖ μέ πρόεδρο τόν Π. Μαυρομιχάλη, ἐκδόσαν προκήρυξη, στίς 26 Μαΐου 1821, τήν «Πράξιν» ὅπως τήν ὀνόμασαν, μέ τήν ὁποίαν ἀνακοίνωναν τή συγκρότηση τῆς Γερουσίας τῆς Πελοποννήσου, (ἀρ. 136) γιά νά διευθύνει καί νά συντονίζει τόν ἀγώνα ἕως τήν πτώση τῆς Τριπολιτσᾶς. Μία ἀπό τίς πρῶτες ἐνέργειες τῆς Γερουσίας ἦταν νά ἀναθέσει τήν ὀργάνωση τῶν ἐπαρχιῶν στίς γενικές ἐφορεῖες καί στίς ἐφορεῖες ἤ δημογεροντίες γιά τά χωριά, πού συστήθηκαν ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἐπαναστάσεως καί νά ζητήσει ἀπό τό λαό ὑπακοή.

Ὕστερα ἀπό λίγες μέρες, στίς 8 Ἰουνίου, ἔφτασε στήν Ὕδρα ὁ Δημ. Ὑψηλάντης, πληρεξούσιος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἀρχῆς (ἀρ. 137) πού μέ τήν προκήρυξή του «Ὁμογενεῖς Φιλελεύθεροι Ἕλληνες» ἀνήγγειλε τήν ἄφιξή του. Ἀπό τήν Ὕδρα, στίς 20 Ἰουνίου, πῆγε στά Βέρβενα ὅπου ἀπευθύνθηκε στούς συγκεντρωμένους ἐκεῖ, μέ τό «Στρατηγοί καί πάντες Στρατιῶται», ζήτησε τή διάλυση τῆς Γερουσίας καί πρότεινε Γενικό Ὀργανισμό τῆς Πελοποννήσου κατά τό σύστημα τῆς Φιλικῆς, μέ ἐφορεῖες κατά ἐπαρχία καί ὑποεφορεῖες στά χωριά. Ἡ Γερουσία ἀντιπρότεινε ὀργανισμό γιά τήν τοπική διοίκηση τῆς Πελοποννήσου, πολιτική καί στρατιωτική. Ἀλλά ἐπειδή βράδυνε ἡ συμφωνία, ὁ Δημ. Ὑψηλάντης ἑτοιμάστηκε νά ἀναχωρήσει γιά τήν Καλαμάτα, τότε οἱ στρατιωτικοί τάχθηκαν μέ τό μέρος του καί οἱ πρόκριτοι ὑποχώρησαν. Ἔτσι, ὁ Ὑψηλάντης ἀνέλαβε τό στρατόπεδο τῶν Τρικόρφων καί ἄρχισε στενότερη ἡ πολιορκία τῆς Τριπολιτσᾶς καί τῶν ἄλλων φρουρίων. Στίς 23 Ἰουλίου, κυριεύτηκε ἡ Μονεμβασία καί λίγο ἀργότερα ἔπεσε τό Ναβαρίνο. Οἱ πρόκριτοι πού εἶχαν ἀποτραβηχτεῖ στή Ζαράκοβα πρότειναν καί ἄλλο σχέδιο ὀργανισμοῦ ἀλλά δέν ἔγινε ἀποδεκτό καί παρέμεινε τελικά μία πενταμελής Γερουσία μέ τίς ἐφορεῖες, τούς στρατιωτικούς καί τόν Ὑψηλάντη.

Γιά τήν ὀργάνωση στά νησιά, σύμφωνα μέ τά πρότυπα τῆς Φιλικῆς ἐκλέγονταν πενταμελεῖς ἐφορεῖες πού διαμοιράζονταν τά χρέη τῆς ἐπιστασίας γιά τίς ἀνάγκες τῶν

ΠΑΝ... ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

στρατευμάτων καί τή στρατολογία, τούς ἐφοδιασμούς μέ μπαρούτι καί φυσέκια, τή μεταφορά ὅπλων, τροφῶν καί ἐφοδίων, τούς γραμματοφόρους, τή συλλογή φόρων καί εἰσφορῶν, ἰδιαίτερα γιά τό ναυτικό ἀγώνα καί τήν ἀστυνομία γιά τήν εὐταξία τῆς πολιτείας. Μέ τήν ἄφιξη τοῦ Δημ. Ὑψηλάντη στήν Ὕδρα συστήθηκαν γενικές ἐφορεῖες στά τρία ναυτικά νησιά γιά νά εἶναι «ἐπικεφαλῆς τῶν λοιπῶν νήσων». Στήν Ὕδρα μέ τόν Λάζαρο Κουντουριώτη καί τούς λοιπούς προκρίτους καί στίς Σπέτσες μέ τούς Χατζηγιάννη - Μέξη, Παν. Μπόταση, Ἀνδρ. Χ΄΄ Ἀναργύρου καί Γ. Κούτση, ἐνῶ στά Ψαρά διατηρήθηκε ἡ συσταθεῖσα Βουλή τῆς νήσου. Στά νησιά τοῦ Αἰγαίου ὅπου εἶχε προηγηθεῖ μεγάλη προεργασία ἀπό τούς ἀποστόλους τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας ἀνέλαβαν νά συστήσουν ἐφορεῖες σέ κάθε νησί ὁ Δημ. Θέμελης καί ὁ Εὐάγ. Μαντζαράκης, μέ σκοπό κυρίως νά συλλέγουν τούς φόρους γιά τίς ἀνάγκες τοῦ ναυτικοῦ ἀγώνα.

Στή Δυτική Στερεά, ἀπό τίς 4 ἕως τίς 9 Νοεμβρίου 1821, συγκροτήθηκε τοπική συνέλευση στό Μεσολόγγι ὅπου πῆραν μέρος 30 ἀντιπρόσωποι ἀπό τίς ἐπαρχίες. Ἡ συνέλευση ψήφισε τή σύσταση προσωρινῆς διοικήσεως, τῆς Γερουσίας τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος (ἀρ. 138) καί ὅρισε 10μελή ἐπιτροπή μέ πρόεδρο τόν Ἀλεξ. Μαυροκορδάτο καί Γεν. Γραμματέα τόν Λουριώτη. Ὁρίζονταν ὅτι οἱ ἔφοροι τῶν δύο πόλεων Μεσολογγίου καί Ἀνατολικοῦ καί ἐκεῖνοι τῶν τμημάτων, ναχαγέδων, Βλοχοῦ, Βραχωρίου, Ζυγοῦ, Ξηρομέρου, Σουλίου, Βάλτου, Ἀποκούρου, μέ τούς καπιτάνους ἐκλέγουν τήν κεντρική διοίκηση τῶν ἐπαρχιῶν, τή Γερουσία. Σέ κάθε κοινότητα ἤ χωριό οἱ γέροντες ἐξέλεγαν ἕνα ἤ δύο προεστούς καί αὐτοί τρεῖς ἐφόρους τοῦ τμήματος, τῆς ἐπαρχίας. Ὁ ὀργανισμός προέβλεπε (κεφ. Α. παρ. 14) ὅτι ἡ σφραγίδα καί οἱ ὑπογραφές τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας «ἔχουν κῦρος διά τήν λῆψιν δανείων εἰς βάρος τοῦ Κοινοῦ».

Στήν Ἀνατολική Στερεά, μέ τήν ἄφιξη τοῦ Θ. Νέγρη συγκροτήθηκε τοπική συνέλευση στά Σάλωνα, ἀπό 15 ἕως 20 Νοεμβρίου 1821, καί ψήφισε τή Νομική Διάταξη τῆς Ἀνατολικῆς Χέρσου Ἑλλάδος. Ἐκτός ἀπό τήν ἑλληνική ἰθαγένεια καί τή θρησκεία, τά χρέη καί τά δικαιώματα τῶν ἑλλήνων προβλεπόταν πολιτικός ὀργανισμός μέ μία Ἐθνική Βουλή, κέντρο τῆς Ἑλλάδος καί δεσμός τῆς Ἀνατ. Χέρσου Ἑλλάδος, τῆς Δυτικῆς, τῆς Πελοποννήσου, τοῦ Ἀρχιπελάγους καί τῶν λοιπῶν μερῶν. Ὁριζόταν ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος ἦταν ἡ κεφαλή καί ὁ δεσμός τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Χέρσου Ἑλλάδος, τόν ἀποτελοῦσαν 12 μέλη, ἐκλεγόμενα γιά ἕνα χρόνο, χωρισμένα σέ δύο κλάσεις, τόν Ἄρειο Πάγο γιά τή Διοίκηση καί τό Κριτήριο τοῦ Ἄρειου Πάγου γιά τή Δικαιοσύνη. Κάθε ἐπαρχία εἶχε χωριστή διοίκηση ἀπό προεστούς, γιά τά οἰκονομικά, τά πολεμικά καί τήν ἀστυνομία, ἕνα κριτήριο, νοτάριο καί χωριστό στρατό μέ ἕνα καπιτάνο. Τά χωριά εἶχαν ἐπιστάτες. Τέλος, μέ κήρυγμα, στίς 21 Νοεμβρίου, ὁ Ἄρειος Πάγος γνωστοποιοῦσε τά ὀνόματα τῶν μελῶν του καί τή σφραγίδα του. Συγχρόνως ὁρίζονταν οἱ Ἔφοροι τῆς Πολιτικῆς, τῶν Ἐσωτερικῶν δηλαδή, τῆς Οἰκονομίας, τοῦ Ταμείου ἤ καί τῆς κάσσας, τῆς Ἀστυνομίας, τῆς Λατρείας, τῶν Πολεμικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καί ἕνας Ἀρχιγραμματέας. Στή Νομική Διάταξη (κεφ. Β΄ παρ. 4) ἀναφέρονταν ὅτι ἡ σφραγίς τοῦ Ἀρείου Πάγου «φέρει παλαιά τινα σημεῖα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς περιφερείας του, κατά τό μέσον τήν γλαύκα καί τριγύρω «Ἄρειος Πάγος» (ἀρ. 139). Ὅμοια σφραγίδα εἶχε τό Κριτήριο μέ τήν ἐπιγραφή ὅμως «Κριτήριον Ἀρείου Πάγου Ἀνέκκλητον». Ἡ σφραγίς γίνεται τέσσερα τμήματα, ἕν

τῶν ὁποίων κρατεῖ ὁ Πρόεδρος τά δέ λοιπά τρία δίδονται διά λαχνῶν σέ τρία τῶν ἕξ μελῶν». Ἀλλά καί γιά τίς ἐπαρχίες καθοριζόταν (κεφ. Γ΄ παρ. 12) νά κάμουν σφραγίδα φέρουσα τό παλαιόν σημεῖον τῆς ἐπαρχίας καί τριγύρω τό ὄνομα, «αὐτή ἡ σφραγίς μερίζεται εἰς πέντε καί δίδονται διά λαχνοῦ εἰς τούς προεστῶτες ἐκείνου τοῦ ἔτους».

Ὅταν ἔπεσε ἡ Τριπολιτσά, στίς 23 Σεπτ. 1821, ἐπειδή εἶχε συμφωνηθεῖ στίς Καλτεζές ὅτι ἔληγε τό ἔργο τῆς Γερουσίας, οἱ στρατιωτικοί μέ τόν Θ. Κολοκοτρώνη, τόν Κυρ. Μαυρομιχάλη καί τόν Παν. Γιατράκο, δέχτηκαν τήν παράταση τῆς θητείας της, γιά νά φροντίζει καί νά οἰκονομεῖ πᾶν ὅτι συντείνει εἰς τήν εὐταξίαν τῆς πατρίδος, ἕως τῆ σύγκληση νέας συνελεύσεως. Συγχρόνως, ὁ Δημ. Ὑψηλάντης διατηροῦσε τό ἐπιτελεῖο του καί ὑπῆρχαν ἐφορεῖες στά χωριά πού φρόντιζαν τούς πολεμικούς ἐφοδιασμούς. Εἶχε ἀποφασισθεῖ γιά τό τέλος Ὀκτωβρίου ἡ σύγκληση ἐθνικῆς συνελεύσεως στήν Τριπολιτσά, ἀλλά ὕστερα ἀπό ἀρκετές ἀναβολές καί μέ τήν παρέμβαση τοῦ Ἀλεξ. Μαυροκορδάτου πραγματοποιήθηκε τοπική μόνο συνέλευση τῆς Πελοποννήσου στό Ἄργος. Κάθε ἐπαρχία ἐξέλεξε 5 ἐφόρους καί ἕνας ἀπό κάθε ἐπαρχία ὁρίστηκε Γερουσιαστής. Οἱ Γερουσιαστές τῶν 24 ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου συνεδρίασαν, τήν 1 Δεκεμβρίου 1821, ὀνόμασαν πρόεδρο τόν Δημ. Ὑψηλάντη καί ψήφισαν, στίς 27 Δεκεμβρίου στήν Ἐπίδαυρο, ὅτι ἡ Διοίκηση αὐτή εἶναι προσωρινή καί ὀνομάζεται Πελοποννησιακή Γερουσία (ἀρ. 140).

Σέ κάθε χωριό οἱ γέροντες ἐξέλεγαν τούς ἐφόρους ἀνάλογα μέ τόν πληθυσμό, οἱ ἔφοροι τῶν χωριῶν καί οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐκκλησίας, τούς πέντε ἐφόρους τῶν ἐπαρχιῶν «μέ παιδεία καί φρόνηση καί δικαιοσύνη». Ἡ Γερουσία εἶχε Πρόεδρο, Ἀντιπρόεδρο, Ἀρχιγραμματέα καί Οἰκονόμο τοῦ πολεμικοῦ ἐφοδιασμοῦ, μέ ἕδρα ἀρχικά τήν Κόρινθο καί ὕστερα τήν Τριπολιτσά. Ἀκόμα προβλεπόταν ὅτι ἡ Πελοπόννησος ἔχει 6 ἕως 8 Στρατηγούς, κάθε ἐπαρχία τόν Καπιτάνον ἤ Καπιτάνους καί ὅτι ἡ Γερουσία μέ τούς Στρατηγούς καί τούς Καπιτάνους ἐξέλεγεν τόν Ἀρχιστράτηγο. Μέ τόν ὀργανισμό ὁριζόταν (κεφ. Β΄ παρ. ε΄ στ΄) ὅτι οἱ ἐφορεῖες τῶν ἐπαρχιῶν ὑποτάσσονται εἰς τάς διαταγάς τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας καί ἔχουν σφραγίδα διηρημένην εἰς πέντε τμήματα διά νά βαστᾶ ὁ καθένας ἐξ αὐτῶν ἕν, «τήν ὁποίαν θέλουν μεταχειρίζονται ὁμοῦ μέ τάς ὑπογραφάς των εἰς λῆψιν δανείων» ἤ καί εἰς τήν ἀλληλογραφίαν τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας καί τάς ἀναγκαίας διαταγάς πρός τά χωριά. Ἀκόμα (κεφ. Β΄, ιε΄) ὅτι ἡ σφραγίς καί οἱ ὑπογραφαί τῶν μελῶν τῆς Γερουσίας ἔχουν κῦρος διά λῆψιν δανείων εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ καί ὅτι ὁ πρόεδρος καί οἱ Γερουσιαστές ἔχουν μίαν καί τήν αὐτήν σφραγίδα μέ τήν ἐπιγραφή Πελοποννησιακή Γερουσία καί τόν σταυρόν εἰς τήν μέσην «τήν ὁποίαν θέλει φέρειν ὁ Ἀρχιγραμματέας».

Ἡ σφραγίδα τῆς Γερουσίας τῆς Πελοποννήσου πού συγκροτήθηκε στίς Καλτεζές (ἀρ. 136) εἶναι τετραμερής καί ἀκολουθεῖ τά πρότυπα τῶν «Σφραγίδων Ἐλευθερίας». Φέρει τόν σταυρόν μέ τό ΙΣ ΧΡ καί κλάδους δάφνης καί γύρω τήν ἐπιγραφή «Γερουσία τῆς Πελοποννήσου 1821». (ἀρ. 136).

Ἡ σφραγίδα τοῦ Πληρεξουσίου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἀρχῆς, Δημ. Ὑψηλάντη ἔχει στό μέσον τόν φοίνικα καιόμενον καί γύρω τήν ἐπιγραφή «σφραγίς τοῦ Πληρεξουσίου τοῦ γενικοῦ Ἐπιτρόπου». (ἀρ. 137). Φαίνεται νά ἔχει κατασκευαστεῖ στήν Ὀδησσό καί παρουσιάζει ὁμοιότητα μέ τή σφραγίδα τοῦ Ἐφόρου τοῦ λιμένος

τῆς Ὀδησσοῦ (ἀρ. 4). Ὁ Δημ. Ὑψηλάντης χρησιμοποιεῖ καί ἄλλην μικρότερη σφραγίδα, μέ τό ἴδιο ἔμβλημα καί τήν ἴδια ἐπιγραφή, γιά τή σφράγιση βεβαιωτικῶν, διαβατηρίων, ἀποδείξεων καί ἄλλων ἐγγράφων μικρότερης σημασίας (ἀρ. 1076). Στό Μουσεῖο τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας σώζεται σφραγιδόλιθος τοῦ Δημ. Ὑψηλάντη μέ χαραγμένο τόν φοίνικα σέ πράσινο ἡμιπολύτιμο λίθο.

Ἡ σφραγίδα τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς φέρει τήν παράσταση τοῦ Ἀχελώου μέ τήν μυθολογική του μεταμόρφωση καί κλάδο δάφνης κυκλικά, τό σταυρό καί τήν ἐπιγραφή «Γερουσία τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος 1821» (ἀρ. 138).

Ἡ σφραγίδα τοῦ Ἀρείου Πάγου φέρει τόν σταυρόν ἐπάνω, καί τά γράμματα Α Β Ε Φ Λ Δ Ο Θ Μ (παλαιά τινα σημεῖα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς περιφερείας του) κάτω «ἔτος 1821» καί γύρω τήν ἐπιγραφή «Ἄρειος Πάγος» καί κλάδους δάφνης. Τά κεφαλαῖα γράμματα ἀντιστοιχοῦν προφανῶς στίς ἐπαρχίες Ἀττική - Βοιωτία - Εὔβοια - Φωκίδα - Λοκρίδα - Δωρίδα - Ὄλυμπος - Θεσσαλία - Μακεδονία, (ἀρ. 139). Ἡ σφραγίδα αὐτή σώζεται εἰς τό Μουσεῖο τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας. Εἶναι τετραμερής, κατασκευασμένη ἀπό λεπτά φύλλα ἀργύρου. Τά τέσσερα τεμάχια φέρουν κοχλιωτά τμήματα τά ὁποῖα συνδεόμενα τοποθετοῦνται πάνω σέ μία σιδερένια πλάκα μέ ὀπή στό κέντρο καί συνδέονται μέ κοχλιωτό συσφικτήρα πού περισφίγγει τά τέσσερα τεμάχια ἐνῶ συγχρόνως χρησιμεύει καί ὡς βάση τῆς πρόσθετης ξύλινης λαβῆς τῆς σφραγίδας (φωτογρ. ἀρ. 3).

Ἡ σφραγίδα τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας εἶναι τετραμερής. Προφανῶς εἶναι ἕνας συγκερασμός τῆς σφραγίδας τῆς Γερουσίας τῆς Πελοποννήσου μέ τό σταυρό τό ΙΣ ΧΡ ΝΙ ΚΑ καί τούς κλάδους δάφνης καί τῆς σφραγίδας τοῦ Πληρεξουσίου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου μέ τό φοίνικα καιόμενο καί φέρει γύρω τήν ἐπιγραφή «Ἡ Πελοποννησιακή Γερουσία 1821» (ἀρ. 140).

Κατά τήν Α΄ Ἐθνική Συνέλευση πού συγκροτήθηκε στήν Ἐπίδαυρο ἀπό τίς 20 Δεκ. 1821 ἐγκρίθηκε τό Προσωρινό Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος τό ὁποῖο προέβλεπε τό σχηματισμό Διοικήσεως ἀπό δύο σώματα, τό Βουλευτικό καί τό Ἐκτελεστικό, πού ἰσοβαθμίζονταν ἀπό τήν ἀμοιβαία συνδρομή τους «εἰς τήν κατασκευήν τῶν νόμων». Τό Βουλευτικό ἀποτελοῦσαν οἱ ἐκλεγμένοι παραστάτες τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος ἐνῶ τό Ἐκτελεστικό ἦταν πενταμελές μέ Πρόεδρο, Ἀντιπρόεδρο καί τρία μέλη πού ἐκλέγονταν ἀπό τή Συνέλευση γιά ἕνα χρόνο. Τό Ἐκτελεστικό διόριζε τόν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἐπικρατείας καί Μινίστρο τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων (ἀρ. 163) καί τούς Ὑπουργούς, ἤ Μινίστρους, τῶν Ἐσωτερικῶν, (ἀρ. 153), τῆς Οἰκονομίας (ἀρ. 157), τοῦ Δικαίου (ἀρ. 170), τῶν Πολεμικῶν (ἀρ. 161), τοῦ Ναυτικοῦ (ἀρ. 160), τῆς Θρησκείας καί τῆς Ἀστυνομίας. Τό Δικαστικό ἦταν ἀνεξάρτητο μέ 11 μέλη πού ἐκλέγονταν ἀπό τή Διοίκηση.

Στό Παράρτημα τοῦ Προσωρινοῦ Πολιτεύματος (παρ. ργ΄) ἀναφέρεται ὅτι ἡ σφραγίς τῆς Διοικήσεως φέρει «σημεῖον χαρακτηριστικόν τήν Ἀθηνά μετά τῶν συμβόλων τῆς φρονήσεως» καί ἀκολουθεῖ ἡ παράγραφος πού καθορίζει ὡς ἐθνικά χρώματα τῶν σημαιῶν τό κυανό καί τό λευκό. Μέ τή διαταγή τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτε-

λεστικοῦ Ἀλ. Μαυροκορδάτου πού κοινοποιεῖ τό Προσωρινό Πολίτευμα, στίς 25 Φεβρουαρίου 1822, ὁρίζεται ὅτι ὅλα τά ἀντίτυπα τῆς πρώτης ἐκδόσεως θά φέρουν τήν σφραγίδα τῆς Διοικήσεως καί τήν ὑπογραφή τοῦ Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἐπικρατείας καί πραγματικά, ὅσα ἀντίτυπα τῆς Α΄ ἐκδόσεως μᾶς εἶναι γνωστά, φέρουν τή σφραγίδα τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος καί τήν ὑπογραφή τοῦ Θ. Νέγρη, (ἀρ. 143). Ἡ σφραγίδα αὐτή πού εἶναι ἡ μεγάλη σφραγίς τῆς Διοικήσεως χρησιμοποιεῖται μόνο στό Θεμελιώδη Νόμο καί τά πρῶτα θεσπίσματα καί πράξεις ὅπου συμμετέχουν καί τά δύο σώματα, Βουλευτικό καί Ἐκτελεστικό, δηλαδή ὁλόκληρη ἡ Διοίκηση. Ὑπάρχει δέ μόνο σέ ἔγγραφα πού συνδέονται ἄμεσα μέ τήν Α΄ Ἐθνική Συνέλευση καί τίς σχετικές πράξεις τῆς Διοικήσεως.

Τό ἐπαρχιακό σύστημα κατά τήν α΄ περίοδο τῆς Διοικήσεως προέβλεπε Ἐπαρχίες πού ὑποδιαιροῦνταν σέ Ἀντεπαρχίες α΄ καί β΄ τάξεως, ὅπως καθορίστηκε ἀπό τόν ὀργανισμό τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ ἐφαρμογή ὅμως ἔγινε μόνο στά νησιά τοῦ Αἰγαίου, μέ τήν ἐξαίρεση τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων Ὕδρας, Σπετσῶν καί Ψαρῶν, ἐνῶ στήν Πελοπόννησο καί τή Στερεά, Δυτική καί Ἀνατολική, ἐξακολούθησε νά ἐφαρμόζεται τό σύστημα πού καθοριζόταν ἀπό τούς ὀργανισμούς τῶν Γερουσιῶν καί τοῦ Ἀρείου Πάγου. Γιά τά δικαστήρια καθοριζόταν ἀπό τόν ὀργανισμό τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν ὅτι κάθε κοινότητα εἶχε εἰρηνοποιό κριτή ἕνα δημογέροντα. Στίς ἀντεπαρχίες προβλεπόταν δικαστήρια πού ὀνομάζονταν Πρῶτα, στίς ἐπαρχίες προβλέπονταν καί δικαστήρια τῶν Ἐκκλήτων. Σέ κάθε κοινότητα ὑπῆρχε νοτάριος καί ἕνας νοτάριος τῆς ἐπαρχίας. Μέ τό προσωρινό πολίτευμα προβλεπόταν ἡ σύσταση Ἀνωτάτου Κριτηρίου «ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις». Μέ τή διάταξη τῶν δικαστηρίων πού ἀκολούθησε καθορίστηκαν οἱ ἁρμοδιότητες καί τά καθήκοντα τῶν δικαστηρίων.

Μέ τή σύγκληση τῆς Β΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως στό Ἄστρος καί τήν ἔναρξη τῆς β΄ περιόδου τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος ἐπιβεβαιώθηκε ὅτι ἡ Διοίκηση συγκροτεῖται ἀπό τά δύο σώματα, Βουλευτικό καί Ἐκτελεστικό, ἐνῶ καταργήθηκαν οἱ μερικές Διοικήσεις, ὁ Ἄρειος Πάγος καί οἱ Γερουσίες καί στό μέσο Ἀπριλίου 1823 ψηφίστηκε ἀφοῦ ἀνεθεωρήθηκε τό Προσωρινό Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος, μέ τό ὄνομα Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου. Ὁριζόταν ὅτι δύο δυνάμεις συγκροτοῦν τή Διοίκηση, τό Βουλευτικό καί τό Ἐκτελεστικό (ἀρ. 144 ἕως 147) καί ὅτι τό Δικανικό ἦταν ἀνεξάρτητο. Τό Βουλευτικό τό συγκροτοῦσαν οἱ παραστάτες τῶν ἐλευθέρων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονταν. Τό ἐκτελεστικό εἶχε πέντε μέλη μέ Πρόεδρο καί Ἀντιπρόεδρο καί διόριζε τούς ἑπτά ὑπουργούς, Ἐσωτερικῶν (ἀρ. 158, 164), Οἰκονομίας (ἀρ. 162), Δικαίου, Πολέμου (ἀρ. 167) Ναυτικῶν (ἀρ. 166), Λατρείας (ἀρ. 159), Ἀστυνομίας (ἀρ. 168) καί Γενικό Γραμματέα (ἀρ. 171) ὁ ὁποῖος εἶχε καί τίς ἐξωτερικές ὑποθέσεις.

Ἀπό τή Συνέλευση εἶχε ἀποφασισθεῖ τό Μινιστέριο τοῦ Πολέμου νά διευθύνεται ἀπό τριμελή ἐπιτροπή, πού ἀποτελοῦσαν ἀντιπρόσωποι τῆς Στερεᾶς, τῆς Πελοποννήσου καί τῆς Σπάρτης καί τό Μινιστέριο τῶν Ναυτικῶν ἀπό ἀντιπροσώπους τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, Ὕδρας, Σπετσῶν καί Ψαρῶν. Μινιστέριο Παιδείας δέν ὑπῆρχε. Τά χρώματα τῶν σημαιῶν θαλάσσης καί ξηρᾶς παρέμεναν τά ἴδια ὅπως ὁρίζαν οἱ διαταγές τῆς Διοικήσεως καί ἐκτός ἀπό αὐτές «ἄλλες νά μή χρησιμοποιοῦν οἱ ἕλληνες». Στό Νόμο τῆς Ἐπιδαύρου ἐπαναλαμβάνεται ὅτι ἡ σφραγίς τῆς Διοικήσεως «φέρει ση-

μεῖον χαρακτηριστικόν τήν 'Αθηνά μετά τῶν συμβόλων τῆς φρονήσεως». 'Αλλά καί στά καθήκοντα τοῦ 'Εκτελεστικοῦ σημειώνεται ὅτι ὅλες οἱ διαταγές τῆς Διοικήσεως ὑπογράφονται ἀπό τά μέλη τοῦ 'Εκτελεστικοῦ, προσυπογράφονται ἀπό τό Γενικό Γραμματέα καί σφραγίζονται μέ τή σφραγίδα τῆς Διοικήσεως.

Τό ἐπαρχιακό σύστημα ἀναμορφώνεται κατά τήν β' περίοδο τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως καί ἡ ἑλληνική ἐπικράτεια διαιρεῖται σέ 'Επαρχίες. 'Η Πελοπόννησος σέ 24, ἡ 'Ανατ. Στερεά σέ 10, ἡ Εὔβοια καί ἡ Θετταλομαγνησία σέ 3, ἡ Δυτική Στερεά σέ 7 καί τά Νησιά σέ 15. Δικαστήρια ὁρίζονται Πρῶτα σέ ἐπαρχία καί 6 δικαστήρια τῶν 'Εκκλήτων.

Κατά τήν γ' περίοδο τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς 'Ελλάδος πού ἄρχισε τόν 'Ιανουάριο τοῦ 1825 καί κράτησε ὡς τόν Μάρτιο τοῦ 1826, ἴσχυε ὁ Νόμος τῆς 'Επιδαύρου καί ἡ ὀργάνωση τόσο τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ὅσο καί τῶν 'Επαρχιῶν ἔμεινε ἡ ἴδια μέ τήν προηγούμενη περίοδο. 'Επειδή ἔπρεπε νά ἀντιμετωπισθεῖ ὁ 'Ιμπραήμ στήν Πελοπόννησο, μέ θέσπισμα τῆς 21 Φεβρ. 1825, ἀνατέθηκε στόν Πρόεδρο τοῦ 'Εκτελεστικοῦ Γ. Κουντουριώτη (ἀρ. 150) ἡ διεύθυνση τῶν ἐπιχειρήσεων μέ κύριο σύμβουλο τόν Γενικό Γραμματέα τοῦ 'Εκτελεστικοῦ, 'Αλεξ. Μαυροκορδάτο (ἀρ. 151). Συγχρόνως, ἐξαιτίας τῆς συχνῆς ἀπουσίας τοῦ 'Εκτελεστικοῦ ἀπό τήν ἕδρα τῆς Διοικήσεως ἀποφασίστηκε νά συνεδριάζουν τακτικά οἱ 'Υπουργοί καί νά ἀποφασίζουν ἀπό κοινοῦ χωρίς αὐτό νά σημαίνει ἀλλαγή στόν τρόπο διοικήσεως.

'Η περίοδος αὐτή χαρακτηρίζεται ἀπό τίς ἔντοντες διαμάχες καί τούς δύο ἐμφυλίους πού ἔληξαν μέ τή διακήρυξη τῆς γενικῆς ἀμνηστείας, στίς 18 Μαΐου 1825, καί τήν ἀνάθεση τῆς ἀρχιστρατηγίας στόν Θεόδ. Κολοκοτρώνη, στίς 19 Μαΐου 1825. Κατά τήν περίοδο αὐτή, τό Βουλευτικό ἐπιδίωξε νά ἐλέγξει τό 'Εκτελεστικό καί ὅρισε ἐπιτροπές βουλευτῶν νά τό παρακολουθοῦν. Αὐτές οἱ ἐπιτροπές μέ διοικητικά καί ἀστυνομικά καθήκοντα καί τήν ὀργάνωση τῆς ἄμυνας τοῦ Ναυπλίου, ἀτόνησαν ὕστερα ἀπό τή μάχη τῶν Μύλων, στίς 3 'Ιουνίου 1825. Τήν ἴδια ἐποχή ἔγινε ἡ σύσταση τοῦ 'Εθνικοῦ Ταμείου (ἀρ. 152) ἐνῶ προϋπῆρχε ἡ 'Επιτροπή Δασμῶν (ἀρ. 174). 'Η ταμειακή ὑπηρεσία ἕως τό 1824 διεξάγονταν ἀπ' εὐθείας ἀπό τό 'Υπουργεῖο τῆς Οἰκονομίας, τίς παραμονές ὅμως τῆς ἀναλήψεως τοῦ πρώτου δανείου, τόν 'Απρίλιο 1824, ἀναδιοργανώθηκε τό σύστημα.

'Η σύγκληση τῆς Γ' 'Εθνικῆς Συνελεύσεως ὕστερα ἀπό συνεχεῖς ἀναβολές, ἔγινε τελικά στίς 6 'Απριλίου 1826 στήν 'Επίδαυρο. 'Αλλά μέ τήν ἐπικείμενη πτώση τοῦ Μεσολογγίου ἀποφασίστηκε ἡ ἀναβολή της γιά τό τέλος Σεπτεμβρίου (ψηφ. Δ'). Στό δεκαήμερο πού κράτησαν οἱ ἐργασίες τῆς Συνελεύσεως ἐκδόθηκε μία σειρά ψηφισμάτων. Συγκροτήθηκε μία 13μελής 'Επιτροπή τῆς Συνελεύσεως (ἀρ. 179) πού θά φρόντιζε γιά τά ἐξωτερικά καί θά συγκαλοῦσε τή Συνέλευση μόλις οἱ περιστάσεις θά τό ἐπιτρέπαν (ψηφ. Ε') ἐνῶ μέ μυστικό ψήφισμα (ΣΤ') ἐξουσιοδοτήθηκε νά διαπραγματευθεῖ, μέ τή μεσολάβηση τοῦ βρετανοῦ πρέσβυ στήν Κωνσταντινούπολη, «τόν μεταξύ τοῦ Ἔθνους καί τῆς Πύλης συμβιβασμό». 'Επίσης, συγκροτήθηκε μία 11μελής Διοικητική 'Επιτροπή (ἀρ. 178) γιά νά κυβερνᾶ τά πολιτικά καί τά πολεμικά μέ περισσότερη δραστηριότητα ἕως τή σύγκληση τῆς 'Εθνικῆς Συνελεύσεως (ψηφ. Η').

Ὕστερα ἀπό τήν πτώση τοῦ Μεσολογγίου, τό προσκύνημα τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς

καί τίς δύσκολες συνθῆκες στήν Ἀνατολική πού κατέληξαν στήν παράδοση τῆς Ἀκρόπολης τῶν Ἀθηνῶν στίς 24 Μαΐου 1827, καί τήν παρουσία τοῦ Ἰμπραήμ στήν Πελοπόννησο, ἐλεύθερα παρέμεναν μόνο τό Ναύπλιο, τά Καλάβρυτα, τό Φανάρι, ἡ Μονεμβασία, ἡ Ἀρκαδία καί ἡ Μάνη καθώς καί τά νησιά τοῦ Αἰγαίου.

Τόν Νοέμβριο τοῦ 1826 ἀποφασίστηκε ἡ μετακίνηση τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπό τό Ναύπλιο στήν Αἴγινα, μέ τό πρόσχημα νά βρίσκεται κοντά στίς ἐπιχειρήσεις τῆς Ἀττικῆς, στήν πραγματικότητα ὅμως γιά νά ἀποφύγει αἰφνιδιαστικές ἐνέργειες τοῦ Κολοκοτρώνη τίς παραμονές τῆς συγκλήσεως τῆς Γ΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Τότε, μέ διάταγμα τῆς 1 Νοεμβρίου 1826, ὁρίστηκε τριμελής Διευθυντική Ἐπιτροπή τοῦ Ναυπλίου (ἀρ. 180) γιά τή διοίκηση τῆς πόλεως καί τῆς περιφέρειας, γιά νά φροντίζει τή δημόσια τάξη μαζί μέ τό Γενικό Ἀστυνόμο καί τή Φρουρά καί νά ἐπιστατεῖ τό Λιμεναρχεῖο, τό Ταχυδρομεῖο καί τίς ἄλλες ὑπηρεσίες τοῦ Ναυπλίου, ὅσο θά ἀπουσίαζε ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή.

Ἐπανειλημμένες προσκλήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως γιά σύγκληση Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀρχικά στόν Πόρο καί τήν Αἴγινα ὕστερα, εἶχαν ἀποτύχει. Ἀντίθετα, ἀρκετός ἀριθμός πληρεξουσίων εἶχε συγκεντρωθεῖ στήν Ἑρμιόνη, ὅπου ἀπό τό τέλος Ἰανουαρίου 1827 ἄρχισαν οἱ προκαταρκτικές ἐργασίες. Τέλος, γιά νά διευθετηθοῦν τά πράγματα καί νά σωθοῦν τά προσχήματα ἀποφασίστηκε στίς 16 Μαρτίου ἡ μεταφορά τῆς Συνελεύσεως σέ τρίτο τόπο, τό Δαμαλά, τήν ἀρχαία Τροιζήνα, Οἱ ἐργασίες τῆς Συνελεύσεως (ἀρ. 184) συνεχίστηκαν ἐκεῖ κανονικά καί τέλος ἀναθεωρήθηκε καί ψηφίστηκε ὁμόφωνα τό νέο πολίτευμα, τήν 1 Μαΐου 1827.

Μέ τό Πολιτικό Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1827, τό Σύνταγμα τῆς Τροιζήνας, ἔληξε ἡ περίοδος τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, ὅπως εἶχε καθοριστεῖ ἀπό τίς δύο πρῶτες Ἐθνικές Συνελεύσεις, τῆς Ἐπιδαύρου καί τοῦ Ἄστρους. Στό νέο ὁριστικό πολίτευμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους δόθηκε ἡ ὀνομασία Ἑλληνική Πολιτεία, γιά ν' ἀποφευχθεῖ ὁ ὅρος Ἑλληνική Δημοκρατία πού προκαλοῦσε δυσπιστία στίς εὐρωπαϊκές κυβερνήσεις τῆς ἐποχῆς. Τό Σύνταγμα προέβλεπε ὅτι «ἡ κυριαρχία ἐνυπάρχει εἰς τό ἔθνος» καί τήν κυριαρχία αὐτή τή διαιροῦσε σέ τρεῖς ἐξουσίες, τή Νομοθετική, τή Νομοτελεστική καί τή Δικαστική. Ἡ νομοθετική ἀπαρτιζόταν ἀπό τούς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἔθνους καί ὀνομαζόταν Βουλή. Τή νομοτελεστική θά ἀσκοῦσε ὁ Κυβερνήτης καί οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἐνῶ ἡ δικαστική ἦταν ἀνεξάρτητη καί εἶχε τά Δικαστήρια.

Συγχρόνως ὁρίστηκε ἡ Ἀντικυβερνητική Ἐπιτροπή (ἀρ. 182 ἕως 183) διά νά κυβερνήσει τήν Ἑλλάδα ἕως ὅτου φτάσει ὁ Κυβερνήτης (ψηφ. ΣΤ΄, 3 Ἀπριλίου 1827). Ἡ τριμελής αὐτή ἐπιτροπή ἐνεργοῦσε ὡς συλλογικό σῶμα χωρίς πρόεδρο καί τά διατάγματα προσυπέγραφαν οἱ ἁρμόδιοι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας. Ἀρχικά ὅμως, ἀπό τίς 9 Ἀπριλίου, ὁρίστηκε προσωρινά Γενικός Γραμματέας (ἀρ. 192) πού καταργήθηκε σιωπηρά μέ τό διάταγμα τοῦ διορισμοῦ τῶν Γραμματέων στίς 26 Μαΐου, Ἐξωτερικῶν, Ἐσωτερικῶν καί Ἀστυνομίας (ἀρ. 185), Οἰκονομίας (ἀρ. 186), Πολεμικῶν (ἀρ. 188), Ναυτικῶν (ἀρ. 189), Δικαίου καί Παιδείας (ἀρ. 187). Ὁ ἀριθμός τῶν ἐπαρχιῶν ἔμεινε ἀόριστος μιά καί ὁ ἀγώνας συνεχιζόταν, ἀλλά συγχρόνως εἶχαν κληθεῖ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ «ἀπό ὅλας τάς ἐπαρχίας ὅσας ἔλαβον τά ὅπλα κατά τῆς τυραννίας».

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Οἱ σφραγίδες τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος φέρουν ὅλες ἀνεξαιρέτως τήν παράσταση τῆς Ἀθηνᾶς μέ τά σύμβολα τῆς φρονήσεως ὅπως ἐπιτάσσει τό Προσωρινό Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος καί ἐπαναλαμβάνει ὁ Νόμος τῆς Ἐπιδαύρου. Ἡ παράσταση τῆς Ἀθηνᾶς Προμάχου μέ τήν γλαῦκα καί κλάδους ἐλαίας καί δάφνης ἑκατέρωθεν, εἶναι στραμένη πρός τά ἀριστερά ὥστε νά φαίνεται ἡ αἰγίδα. Ἐλάχιστες εἶναι οἱ σφραγίδες τῆς ἐποχῆς αὐτῆς πού παρουσιάζουν ἐξαίρεση, μέ τήν Ἀθηνά πρός τά δεξιά. Τόν ἴδιο τύπο σφραγίδας ἀκολουθοῦν καί οἱ περιφερειακές διοικήσεις τῶν ἐπαρχιῶν καθώς καί οἱ ἀστυνομίες, τά ὑγιονομεῖα, οἱ δημογεροντίες καί τά δικαστήρια, μέ τοπικές μόνο παραλλαγές καί ἐξαιρέσεις.

Οἱ σφραγίδες καί τῶν τριῶν περιόδων τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος διακρίνονται σέ δύο χαρακτηριστικούς τύπους, τίς ἔγγλυφες (μέ μαῦρο ἀποτύπωμα) καί τίς ἀνάγλυφες (μέ λευκό ἀποτύπωμα).

Οἱ πρῶτες, οἱ ἔγγλυφες, πού μοιάζει νά εἶναι παλαιότερες, χωρίς αὐτό νά εἶναι ἀπόλυτο, εἶναι ὅλες καμωμένες μέ τήν ἴδια τεχνοτροπία καί θά ἔλεγε κανείς καί ἀπό τό ἴδιο χέρι (ἀρ. 146, 148, 149, 154, 157, 161 καί 196, 289, 294, 295, 297, 326 καθώς καί οἱ ἀρ. 558, 676, 678 ἴσως καί οἱ 752, 757, 758). Δύο ἀπό αὐτές (ἀρ. 148, 161) σώζονται στή συλλογή τοῦ Μουσείου τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας καθώς καί ἄλλες τρεῖς τῶν περιφερειακῶν διοικήσεων (ἀρ. 559, 676, 678). Εἶναι κατασκευασμένες ἀπό μία λεπτή πλάκα ἀργύρου, καί ἡ χάραξή τους εἶναι ἐπιμελημένη. Στό πίσω μέρος φέρουν προσαρμοσμένη κυκλική στεφάνη πού χρησίμευε γιά ὑποδοχή τῆς ξύλινης λαβῆς πού δέν σώζεται.

Σημειώνεται ὅτι ἡ σφραγίδα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως (ἀρ. 148) ἴσως νά εἶναι μεταγενέστερη ἀλλά εἶναι τῆς ἴδιας τεχνοτροπίας καί ἀπό τόν ἴδιο τεχνίτη, φέρει ὅμως ἐπάνω σταυρό, πού ὑπάρχει στίς σφραγίδες τοῦ 1826 μόνο. Ἡ σφραγίδα ὅμως αὐτή πού σώζεται στήν Ἱστορική καί Ἐθνολογική Ἑταιρεία δέν ἔχει βρεθεῖ καί ἐπί ἐγγράφου πού νά δικαιολογεῖ τή χρήση της καί νά τήν τοποθετεῖ χρονικά. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τίς τρεῖς ἄλλες (ἀρ. 559, 676, 678) πού προέρχονται ὅλες ἀπό τή Δυτ. Χ. Ἑλλάδα. Ὁ Ἀλεξ. Μαυροκορδάτος πού βρίσκεται στό Μεσολόγγι μέ τόν τίτλο τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Πολιτικῶν καί Στρατιωτικῶν πραγμάτων τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος, χρησιμοποιεῖ σφραγίδα τοῦ ἴδιου τύπου, μέ τήν Ἀθηνά καί χωρίς καμία ἀναγραφή (ἀρ. 149). Ἀλλά καί ἡ Ἐπιτροπή τῆς Οἰκονομίας τῆς Δυτ. Χ. Ἑλλάδος (ἀρ. 154) χρησιμοποιεῖ ἀργότερα σφραγίδα τοῦ ἴδιου τύπου. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἀρχικά σφραγίζει τά ἔγγραφα μέ τή σφραγίδα τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως (ἀρ. 146) καί συνυπογράφουν τά ὑπόλοιπα μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἐνῶ ἀργότερα, στήν γ΄ περίοδο τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως, ἔχει δική του ἰδιαίτερη σφραγίδα (ἀρ. 147) καί ὑπογράφει μόνος.

Εἶναι δυνατόν νά παρατηρηθεῖ ὅτι οἱ σφραγίδες αὐτοῦ τοῦ τύπου παρουσιάζουν ὁμοιότητα κατασκευῆς μέ τή σφραγίδα τῆς Γερουσίας τῆς Δυτικῆς Χ. Ἑλλάδος (ἀρ. 138) καθώς καί μέ τήν μεγάλη σφραγίδα τῆς Διοικήσεως (ἀρ. 143) πού χρησιμοποιεῖται γιά τή σφράγιση τῶν ἀντιτύπων τῆς α΄ ἐκδόσεως τῆς Κορίνθου, τοῦ Προσωρινοῦ Πολιτεύματος τῆς Ἑλλάδος, καθώς καί γιά τή σφράγιση τῶν πρώτων θεσμικῶν

ἐγγράφων πού ἐκδόθηκαν ἀπό τή Διοίκηση τήν ἐποχή ἐκείνη. Ἀκόμα, παρόμοιας κατασκευῆς μοιάζει νά εἶναι καί οἱ σφραγίδες τοῦ Πρώτου Δικαστηρίου τῆς ἐπαρχίας Αἰτωλίας (ἀρ. 832) καί τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐκκλήτων τοῦ Μεσολογγίου (ἀρ. 833) πού φέρουν παράσταση ὄχι τῆς Ἀθηνᾶς ἀλλά τῆς Θέμιδος μέ τό ζυγό τῆς δικαιοσύνης, παράσταση πού προτείνει καί ὁ Κοραῆς στό Διάλογό του περί τῶν Ἑλληνικῶν Συμφερόντων γιά ὅλες τίς σφραγίδες τῆς Διοικήσεως. Ἐπίσης ἀπό τόν ἴδιο κατασκευαστή πρέπει νά εἶναι καί ἡ σφραγίδα τοῦ Νοταριάτου Μεσολογγίου (ἀρ. 884). Ἴσως ἀκόμα καί ἡ σφραγίδα τοῦ Α΄ Συντάγματος Ἑλληνικοῦ Βαρέως Πεζικοῦ, τοῦ Γουμπέρνατη (ἀρ. 910) πού πῆρε τή διοίκηση τοῦ τακτικοῦ ὕστερα ἀπό τήν καταστροφή τοῦ Πέτα.

Ὑπάρχει καί ἄλλη παραλλαγή ἐγγλύφων σφραγίδων τῆς Διοικήσεως πού φέρουν τήν ἐπιγραφή μέσα σέ ζώνη (ἀρ. 152, 153, 155, 156), εἶναι καί αὐτές ἀπό τίς παλαιότερες, ἄν καί πιό ἄτεχνα κατασκευασμένες. Ὁ τύπος αὐτῶν τῶν σφραγίδων χρησιμοποιεῖται μέ διάφορες παραλλαγές καί στίς περισσότερες ἐπαρχιακές τῶν νήσων κυρίως ἀλλά καί τῆς Πελοποννήσου.

Ὁ ἄλλος τύπος σφραγίδων, οἱ ἀνάγλυφες, σχεδόν στό σύνολό τους χρησιμοποιοῦνται ὕστερα ἀπό τήν Β΄ Ἐθνική Συνέλευση. Τό Βουλευτικό Σῶμα ἔχει δική του σφραγίδα (ἀρ. 144) ἐνῶ τό Ἐκτελεστικό χρησιμοποιεῖ σφραγίδα μέ τήν ἐπιγραφή τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος (ἀρ. 145). Οἱ σφραγίδες τῶν Μινιστερίων ἔχουν ὅλες ὁμοιόμορφη ἐμφάνιση καί ἔχουν βρεθεῖ καί τῶν ἑπτά ὑπουργείων ἐπί ἐγγράφων (ἀρ. 162, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170) καθώς καί τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καί τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως (ἀρ. 163, 171) τῆς α΄ καί τῆς β΄ περιόδου τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως ἀντίστοιχα. Τόν ἴδιο τύπο σφραγίδας ἔχει καί ἡ Ἐπιτροπή Δασμῶν (ἀρ. 174) καθώς καί ἀρκετές ἐπαρχίες τῆς Πελοποννήσου (ἀρ. 268, 275, 276, 277, 280, 293) καί τῆς Στερεᾶς (ἀρ. 313, 314). Ἐπίσης οἱ σφραγίδες τῆς Ἁρμοστείας τοῦ Μ. Τομπάζη στήν Κρήτη (ἀρ. 197, 198).

Ὁ τύπος αὐτός, τῶν ἀναγλύφων σφραγίδων χρησιμοποιεῖται καί κατά τήν γ΄ περίοδο τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, ἀλλά κατασκευάζονται καί νέες μέ κάποιες διαφορές, ὅπως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ καί τῆς Γενικῆς Γραμματείας τοῦ Ἐκτελεστικοῦ (ἀρ. 150, 151), καθώς καί τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου (ἀρ. 171), καί παραλλαγές, ὅπως οἱ σφραγίδες τῆς ἀντί τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἐπιτροπῆς στό Μεσολόγγι (ἀρ. 173), τῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Στερεᾶς καί τῆς Πελοποννήσου (ἀρ. 175, 176) καί σφραγίδες ἐπαρχιῶν (ἀρ. 231, 232, καί 320, 321).

Ἀπό τό 1826 χαρακτηριστική εἶναι ἡ μεγάλη σφραγίδα τῆς Γ΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων (ἀρ. 177). Ἕνας ἰδιαίτερος τύπος, ἀναγλύφων πάντοτε σφραγίδων, μέ σταυρό ἐπάνω, διαμορφώνεται γιά τή Διοικητική Ἐπιτροπή καί τήν Ἐπιτροπή τῆς Συνελεύσεως καθώς καί γιά τή Διευθυντική Ἐπιτροπή τοῦ Ναυπλίου (ἀρ. 178, 179, 180). Ὑπάρχει καί ἡ σφραγίδα τῆς Γ΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως στήν Ἑρμιόνη (ἀρ. 184). Ὕστερα ἀπό τό Σύνταγμα τῆς Τροιζήνας ὑπάρχει ἡ σφραγίδα τῆς Βουλῆς τῆς Ἑλλάδος (ἀρ. 181). Τόν τύπο αὐτῆς τῆς σφραγίδος ἀκολουθοῦν καί ἐκεῖνες τῶν Ἀστυνομιῶν πού συστήθηκαν τότε στήν Αἴγινα (ἀρ. 550) τό Ναύπλιο (ἀρ. 592) καί τό Ἄργος (ἀρ. 593) καθώς καί τῶν Δασμῶν (ἀρ. 687, 688).

Μέ τήν ἀνάληψη τῆς κυβερνήσεως, ἡ Ἀντικυβερνητική Ἐπιτροπή ζήτησε τήν παράδοση καί τῆς σφραγίδας ἀπό τήν ἀπερχόμενη Διοικητική Ἐπιτροπή. Συγχρόνως

κατασκεύασε ἐπί τόπου δική της σφραγίδα (ἀρ. 182) πού χρησιμοποίησε ἀμέσως ἀπό τόν Ἀπρίλιο, ἐνῶ παράλληλα δέν βράδυνε νά παραγγείλει δύο σφραγίδες στήν Ἑρμούπολη, μία μέ τήν ἐπιγραφή «Ἡ Ἀντικυβερνητική Ἐπιτροπή τῆς Ἑλλάδος» (ἀρ. 183) μέ ἔβλημα τήν Ἀθηνά καί ἄλλην μέ τήν ἐπιγραφή «Ἡ Γενική Γραμματεία» (ἀρ. 192) πού χρησιμοποιοῦνται ἀπό τό τέλος Μαΐου. Οἱ σφραγίδες αὐτές πού κατασκευάστηκαν ἀπό τό γερμανό φιλέλληνα Κάρολο Χάρτμαν παραγγέλθηκαν μέσω τῆς Δημογεροντίας τῆς Ἑρμουπόλεως καί πληρώθηκαν μάλιστα ἀπό τά ἔσοδα τοῦ ἐκεῖ Ὑγειονομείου. Ὁ Χάρτμαν, χημικός καί χρυσοχόος πού ἦταν συγχρόνως καί σφραγιδογλύπτης εἶχε ἐγκατασταθεῖ στήν Ἑρμούπολη ἀπό τό 1824 καί παρέμεινε ἐκεῖ ἕως τό τέλος τοῦ ἀγώνα, ἀργότερα ἐγκαταστάθηκε στήν Ἀθήνα ὅπου πέθανε τό 1837. Κατασκεύασε καί ἄλλες σφραγίδες πού γνωρίζονται ἀπό τόν ἰδιαίτερο τύπο τους ὅπως τῆς Σύρας (ἀρ. 480, 483, 543, 620, 623, 800) τῶν Χίων (ἀρ. 265, 801) καί τῆς Σκιάθου, Σκοπέλου, Σκύρου (ἀρ. 231, 232, 635, 636, 638, 639, 809) Πάτμου (ἀρ. 826) καί Αἴγινας (ἀρ. 474). Τέλος στίς 28 Σεπτεμβρίου 1827, ἡ Ἀντικυβερνητική Ἐπιτροπή μέ διαταγή της ὁρίζει ὅτι «Ἡ σφραγίς ἡ ἔχουσα ἐπιγραφήν Ἡ Ἀντικυβερνητική Ἐπιτροπή νά παύσῃ ἀπό τήν σήμερον ἀπό τοῦ νά εἶναι εἰς χρῆσιν» καί συγχρόνως ὅτι «Ἑκάστη Γραμματεία νά μεταχειρισθῇ ἰδίαν σφραγίδα μέ τά ἀπό τοῦ νόμου διορισμένα σύμβολα» (ἀρ. 185 ἕως 189).

Οἱ σφραγίδες τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀκολουθοῦν τόν τύπο τῶν σφραγίδων τῶν Μινιστερίων τῶν προηγουμένων περιόδων τῆς Διοικήσεως. Ἴσως μάλιστα νά χρησιμοποιοῦνται οἱ ἴδιες σφραγίδες καί νά διορθώνεται ἡ χάραξη τῆς ἐπιγραφῆς. Ἀλλά πάντως εἶναι καμωμένη μέ τήν ἴδια τεχνοτροπία. Ἀπό τίς Γραμματεῖες μόνο ἡ σφραγίδα τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων δέν ἔχει βρεθεῖ ἐνῶ ὑπάρχουν τῆς ἐπί τῶν Ἐσωτερικῶν καί τῆς Ἀστυνομίας (ἀρ. 185), ἐπί τῆς Οἰκονομίας (ἀρ. 186), ἐπί τοῦ Δικαίου καί τῆς Παιδείας (ἀρ. 187), ἐπί τῶν Πολεμικῶν (ἀρ. 188) καί ἐπί τῶν Ναυτικῶν (ἀρ., 189). Τόν ἴδιο τύπο ἀκολουθοῦν καί οἱ σφραγίδες τῆς Ὕδρας (ἀρ. 551, 553, 662, 663, 664, 779, 780). Ἐπίσης κατά πάσα πιθανότητα ἀπό τόν ἴδιο τεχνίτη πρέπει νά ἔγιναν καί οἱ σφραγίδες τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῶν Δυτικῶν Σποράδων (ἀρ. 193) τῆς ἐπί τῶν Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν Ἐπιτροπῆς (ἀρ. 194) καθώς καί ἡ πρώτη σφραγίδα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος 1828 (ἀρ. 238).

Ἡ ὀργάνωση τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπαρχιῶν, κατά τήν α΄ περίοδο τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος προβλεπόταν μέ τόν ἀρ. 12 τοῦ Κώδικα τῶν Νόμων τῆς 30 Ἀπριλίου 1822. Ἡ ἐπικράτεια χωριζόταν σέ ἐπαρχίες καί ἀντεπαρχίες καί αὐτές σέ κοινότητες. Σέ κάθε ἐπαρχία διορίζονταν ἔπαρχος καί ἀντέπαρχος πού ὑπάγονταν σ' αὐτόν. Οἱ ἐπαρχίες εἶχαν Γενικό Γραμματέα καί Φροντιστήρια Οἰκονομίας, Πολέμου, Θαλάσσης γιά τά θαλάσσια μέρη καί Ἀστυνομίας. Οἱ ἀντεπαρχίες εἶχαν Γραμματέα καί Ὑποφροντιστές. Παράδειγμα τό Φροντιστήριο τοῦ Πολέμου τῆς νήσου Τήνου (ἀρ. 239). Οἱ κοινότητες εἶχαν τρεῖς δημογέροντες πού ἐκλέγονταν «μεταξύ τῶν χρησιμοτέρων καί φρονιμοτέρων κατοίκων τῆς Κοινότητας», ὁ πρόεδρος πού ὁριζόταν, ἀλληλογραφοῦσε μέ τόν ὑποφροντιστή τῆς ἀστυνομίας, ὑπῆρχε ἀκόμα στήν κοινότη-

τα ἐπιστάτης τῆς οἰκονομίας καί στίς παραθαλάσσιες ὑπολιμενάρχης.

Γιά τά νησιά τοῦ Αἰγαίου, ὅπου ἐφαρμόστηκε τό σύστημα, διορίστηκε Ἀρμοστής ὁ Κ. Μεταξᾶς (ἐγκύκλιος 23 Ἀπριλίου 1822) πού προσέλαβε καί βοηθούς - συναρμοστές τόν λόγιο Βενιαμίν τόν Λέσβιο, τόν ὑδραῖο Ν. Οἰκονόμου, τόν σπετσιώτη Β. Γκίνη καί τόν ψαριανό Ἰω. Σκανδάλη (ἀρ. 223) γιά τήν ὀργάνωση τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πού χωρίστηκαν σέ 6 ἐπαρχίες: Ἐπαρχία Νάξου μέ ἀντεπαρχίες Πάρου - Ἀντιπάρου, Σίφνου - Σερίφου, Μήλου - Κιμήλου. Ἐπαρχία Τήνου (ἀρ. 235) μέ ἀντεπαρχίες Μυκόνου - Δήλου (ἀρ. 233), Ζέας - Θερμιῶν. Ἐπαρχία Ἄνδρου (ἀρ. 230) μέ ἀντεπαρχίες Σκύρου (ἀρ.228), Σκοπέλου - Σκιάθου - Ἡλιοδρομιῶν. Ἐπαρχία Σάμου μέ ἀντεπαρχίες Πάτμου - Ἰκαρίας (ἀρ. 252), Λέρου - Καλύμνου. Ἐπαρχία Κάσου (ἀρ. 255) μέ ἀντεπαρχίες Καρπάθου - Χάλκης, Σύμης - Ἐπισκοπῆς - Νισύρου (ἀρ. 253) καί ἐπαρχία Σαντορίνης (ἀρ. 247) μέ ἀντεπαρχίες Ἴου - Σικίνου - Πολυκάνδρου (ἀρ. 248), Ἀμοργοῦ - Ἀστυπάλαιας - Ἀνάφης (ἀρ. 257). Σημειώνεται ὅτι ἡ Σύρα δέν περιλαμβάνεται σ' αὐτή τήν πρώτη ὀργάνωση.

Τό ἐπαρχιακό σύστημα ἐφαρμόστηκε ὅμως μόνο στά νησιά, γιατί τό Προσωρινό Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος διατηροῦσε τίς ὑπάρχουσες τοπικές μερικές Διοικήσεις τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας, τοῦ Ἀρείου Πάγου καί τῆς Γερουσίας τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος. Στήν Πελοπόννησο συνεχίστηκε ἡ παλαιά ἐπί τουρκοκρατίας διαίρεση σέ 24 ἐπαρχίες. Στήν Ἀνατολική Στερεά, ἀπό τήν ἀρχή τοῦ 1822, μόλις ἐπέστρεψαν στά Σάλωνα οἱ παραστάτες τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, οἱ ἐπαρχίες ὀργανώθηκαν μέ 12μελεῖς ἐφορεῖες σέ δύο τμήματα κατά τό πρότυπο τοῦ Ἀρείου Πάγου καί ὑποεφορεῖες σέ ὁμάδες χωριῶν, ἐνῶ κάθε χωριό εἶχε τούς προεστούς του.

Στή Δυτική Στερεά ὅμως μέ τοπική συνέλευση στό Βραχώρι, στίς 22 Φεβρουαρίου 1822, καταργήθηκαν τά καπετανάτα, ὁρίστηκε 11μελής ἐφορεία καί ζητήθηκε βοήθεια ἀπό τήν Κεντρική Διοίκηση. Σύντομα μέ θέσπισμα τοῦ Βουλευτικοῦ, στίς 11 Μαΐου, ἀνατέθηκε στόν Πρόεδρο τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Ἀλ. Μαυροκορδάτο, ἡ Γενική Διεύθυνση τῶν Πολιτικῶν καί Στρατιωτικῶν πραγμάτων τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος (ἀρ. 149), ἔτσι ἀρκετά σύντομα ἐφαρμόζεται ἡ ἐπαρχιακή ὀργάνωση καί χωρίς νά καταργηθεῖ ἀτόνησε ἡ Γερουσία. Συστήθηκε ἡ ἐπαρχία τῆς Αἰτωλίας, μέ τή συνένωση τῶν ναχαγιέδων Μεσολογγίου καί Ἀνατολικοῦ καί ἀντί Ἐπάρχου διορίστηκαν Διευθυντές τῶν κοινῶν ὑποθέσεων καί φροντιστές, Ἀστυνομίας, Θαλάσσης, Ὑγείας, Πολέμου καί Οἰκονομίας στό Μεσολόγγι καί ἀντί δημογεροντίας στήν περιοχή τοῦ Ἀνατολικοῦ διορίστηκαν ἐπιστάτες, Ἀστυνομίας, Οἰκονομίας καί Ὑπολιμενάρχης.

Σημειώνουμε ὅτι κατά τήν περίοδο αὐτή μόνο τά νησιά χρησιμοποιοῦν σφραγίδες μέ τήν παράσταση τῆς Ἀθηνᾶς, ἐνῶ ἡ Πελοπόννησος καί ἡ Στερεά διατηροῦν στίς σφραγίδες τους τά σύμβολα τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καί τῶν ἐφορειῶν τοῦ Ὑψηλάντη καθώς καί τίς τοπικές ἰδιομορφίες τῆς κάθε ἐπαρχίας.

Δείγματα τῶν σφραγίδων αὐτῶν ἀπό τήν Πελοπόννησο εἶναι ἐκεῖνες πού ἔχουν κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα τόν σταυρό, ὅπως καθορίζεται καί ἀπό τόν ὀργανισμό τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας. Ὁ τύπος τῶν σφραγίδων αὐτῶν εἶναι ἔκδηλα ἐπηρεασμένος ἀπό τήν πρώτη σφραγίδα τῆς Γερουσίας τῆς Πελοποννήσου (ἀρ. 136) πού ἔχουν ὡς πρότυπο καί πολλές φορές μάλιστα τήν ἀντιγράφουν πιστά, ὅπως οἱ σφραγίδες τοῦ Ἄργους (ἀρ. 267), τοῦ Ναυπλίου (ἀρ. 266), τοῦ Πραστοῦ (ἀρ. 278), τοῦ Κρανιδίου (ἀρ. 279) καί τοῦ Φαναρίου (ἀρ. 285). Ἄλλες πάλι διατηροῦν τά σύμβολα

τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καί τῶν Σφραγίδων Ἐλευθερίας ἀπό τίς πρῶτες ἡμέρες τῆς ἐπαναστάσεως, ὅπως τῆς Ἤλιδος (ἀρ. 284), τῆς Καλαμάτας (ἀρ. 290), τῆς Τριπολιτσᾶς (ἀρ. 296) καί τῶν Ἰμπλακίων (ἀρ. 291). Ὑπάρχουν καί ἄλλες μέ ἄλλα παρεμφερή σύμβολα, ὅπως τῆς Κορίνθου (ἀρ. 274), τοῦ Ἁγ. Πέτρου (ἀρ. 272, 273), τῆς Μονεμβασίας (ἀρ. 292), τῆς Λακεδαιμονίας καί τοῦ Μυστρᾶ (ἀρ. 301 ἕως 306).

Ἀπό τήν Ἀνατολική Στερεά ὑπάρχουν δείγματα σφραγίδων σύμφωνα μέ τήν ὀργάνωση τῶν Ἐφορειῶν καί τίς τοπικές ἰδιομορφίες τῆς κάθε ἐπαρχίας. Τό κοινό τῆς Βορείου Εὐβοίας (ἀρ. 309) τῆς Ἐφορείας Λεβαδιᾶς (ἀρ. 316) τῆς Ἐφορείας τῆς νήσου Αἰγίνης (ἀρ. 312) τῆς Καρύστου (ἀρ. 315) τῆς Σαλαμίνας (ἀρ. 311) τῶν Τρικέρων (ἀρ. 310) τῶν Θηβῶν (ἀρ. 318) καί τῶν Δερβενοχωρίων (ἀρ. 317).

Ὕστερα ἀπό τήν ψήφιση τοῦ Νόμου τῆς Ἐπιδαύρου καί τήν κατάργηση τοῦ Ἀρείου Πάγου καί τῶν Γερουσιῶν, ἀναθεωρήθηκε ὁ ὀργανισμός τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν (ΛΗ΄ ψήφ., 16 Ἀπριλίου 1823). Ἡ ἑλληνική ἐπικράτεια διαιρέθηκε σέ ἐπαρχίες καί αὐτές ὑποδιαιρέθηκαν σέ κωμοπόλεις καί χωριά. Κάθε ἐπαρχία εἶχε Ἔπαρχο, Γενικό Γραμματέα, Ἐπιστάτη προσόδων, Ἐπιστάτη ἐξόδων καί Ἀστυνόμο. Καθοριζόταν ὅτι στά νησιά καί τίς παράλιες ἐπαρχίες ὁ Ἀστυνόμος ἐκπλήρωνε καί τά χρέη τοῦ λιμενάρχη. Ὁ ἔπαρχος διοριζόταν ἀπό τή Διοίκηση καθώς καί ὁ γεν. γραμματέας καί ὁ ἀστυνόμος, ἐνῶ οἱ ἐπιστάτες ἐκλέγονταν «μεταξύ τῶν τιμιωτέρων ἐπαρχιωτῶν διά τῆς ψήφου τῶν πλειόνων». Κάθε χωριό εἶχε δημογέροντες ἀνάλογα μέ τόν πληθυσμό του, τό ἴδιο καί οἱ κωμοπόλεις καί ἡ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας. Οἱ δημογέροντες ἐκλέγονταν ἀπό τούς κατοίκους, ἕνας κάθε 100 καί ὄχι περισσότεροι ἀπό τέσσερις.

Τά νησιά τοῦ Αἰγαίου χωρίστηκαν μέ τό διάταγμα 573, 17 Μαΐου 1823, σέ 15 ἐπαρχίες, 9 στίς Κυκλάδες καί 6 στίς Σποράδες. Συγχρόνως ὁρίστηκε ἑξαμελής Ἐπιτροπή τῶν Νησιωτικῶν Ἐπαρχιῶν καί ἀργότερα ἄλλη μέ τό ἴδιο ὄνομα γιά τή συλλογή τῶν προσόδων (ἀρ. 224, 226). Οἱ ἐπαρχίες τῶν Κυκλάδων ἦταν τῆς Νάξου (ἀρ. 249) Πάρου - Ἀντιπάρου (ἀρ. 240) Μυκόνου - Σύρας (ἀρ. 236) Τήνου (ἀρ. 234, 238) Ἄνδρου, Σαντορίνης - Ἀστυπάλαιας - Ἀνάφης (ἀρ. 249) Τζιᾶς - Θερμίων - Σερίφου (ἀρ. 243) Σίφνου - Μήλου - Κιμήλου (ἀρ. 246) Ἴου - Ἀμοργοῦ - Πολυκάνδρου - Σικίνου (ἀρ. 244). Καί οἱ ἐπαρχίες τῶν Σποράδων ἦταν τῆς Σάμου (ἀρ. 259) Πάτμου - Λέρου (ἀρ. 254), Καλύμνου - Ἰκαρίας (ἀρ. 258), Σκοπέλου - Σκιάθου - Σκύρου - Ἡλιοδρομίων (ἀρ. 231, 232, 229), Κάσου - Καρπάθου - Σύμης - Χάλκης - Ἐπισκοπῆς (ἀρ. 256, 260) Πόρου - Αἰγίνης - Κούλουρης - Ἀγγίστρου (ἀρ. 314). Τά τρία ναυτικά νησιά Ὕδρα, Σπέτσες καί Ψαρά διατηροῦσαν τό δικό τους σύστημα.

Ἡ Πελοπόννησος διαιρέθηκε σέ 24 ἐπαρχίες ὅσοι καί οἱ τουρκικοί καζάδες καί ἀργότερα προστέθηκε ἄλλη μία, τῶν Δερβενοχωρίων τῆς Μεγαρίδας. Οἱ ἐπαρχίες ἦταν τοῦ Ἁγίου Πέτρου (ἀρ. 275), Ἀνδρούσης, Ἄργους (ἀρ. 270, 271), Ἀρκαδίας Κυπαρισσίας (ἀρ. 280), Βοστίτσης (ἀρ. 282), Γαστούνης (ἀρ. 289), Ἰμπλακίων, Καλαβρύτων (ἀρ. 281), Καλαμάτας (ἀρ. 293, 295), Καρύταινας (ἀρ. 300), Κάτω Ναχαγέ (ἀρ. 276), Κορίνθου (ἀρ. 277), Κορώνης, Λεονταρίου, Μικρομάνης (ἀρ. 298), Μυστρᾶ, Ναυπλίου (ἀρ. 268), Μεθώνης - Νεοκάστρου (ἀρ. 294), Νησιοῦ (ἀρ. 299) Πραστοῦ (ἀρ. 283), Πύργου (ἀρ. 286, 287) Π. Πατρῶν, Τριπολιτσᾶς (ἀρ. 297) καί Φαναρίου (ἀρ. 288).

ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ

Γιά τήν Ἀνατολική Στερεά ὁρίστηκαν 10 ἐπαρχίες, Ἀθηνῶν (ἀρ. 313), Θηβῶν (ἀρ. 318), Λεβαδιᾶς (ἀρ. 319), Λιδωρικίου (ἀρ. 323), Μαλανδρίνου, Σαλώνων, (ἀρ. 320), Ζητουνίου, Μπουντουνίτσας - Τουρκοχωρίου, Πατρατζικίου καί Ταλαντίου, ἄν καί δέν μπόρεσαν νά ὀργανωθοῦν ὅλες λόγω τῶν περιστάσεων. Ἐπίσης ἡ Εὔβοια χωρίστηκε σέ δύο ἐπαρχίες τῆς Καρύστου (ἀρ. 321) καί τοῦ Ξηροχωρίου καί ἡ Θετταλομαγνησία ἀποτέλεσε μία.

Στή Δυτική Στερεά προβλεπόταν 7 ἐπαρχίες Ἀγράφων, Βενετικοῦ (ἀρ. 326), Βάλτου, Ζυγοῦ, Καρπενησίου, Κραβάρων (ἀρ. 324) καί Ἀσπροποτάμου (ἀρ. 325). Τό Μεσολόγγι καί τό Ἀνατολικό δέν ἀναφέρονταν στήν ὀργάνωση τῶν ἐπαρχιῶν. Ἀπό τήν ἀρχή τοῦ 1823 διορίστηκαν Γενικοί Ἁρμοστές, πού σύντομα ἀντικαταστάθηκαν ἀπό Γενικό Ἐπαρχεῖο Ἀκαρνανίας καί Αἰτωλίας στίς 15 Ἰουλίου, μέ τόν Κ. Μεταξά, καί ἀρχιστράτηγο τόν Μάρκο Μπότσαρη. Ἀργότερα στίς 18 Ὀκτωβρίου διορίστηκε πάλι ὁ Ἀλ. Μαυροκορδάτος ὡς Γενικός Διευθυντής. Τόν Δεκέμβριο τοπική συνέλευση ὅρισε Πολεμικό Συμβούλιο καί Πολιτικό Συμβούλιο (ἀρ. 152). Τόν Μαυροκορδάτο ἀναπλήρωσε ἀπό τίς 26 Ἰουλίου 1824 ἡ ἀντί τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργοῦσα Ἐπιτροπή καί ὕστερα ἀπό τή συνέλευση τοῦ Ἀνατολικοῦ, 17 Δεκεμβρίου, διορίστηκε νέα Ἐπιτροπή (ἀρ. 173), μέ ἐπαρχίες Βόνιτσας - Ξηρομέρου, Ἀνατολικοῦ, Βλόχου καί Ἀποκούρου, καί στό Μεσολόγγι Γενικό Φροντιστήριο Οἰκονομίας (ἀρ. 154), Φροντιστήριο Πολέμου, φρούραρχο καί πολιτάρχη. Τέλος στίς 12 Μαρτίου 1825 ὁρίστηκε τριμελής Ἐπιτροπή Διευθύνουσα τά πολεμικά καί πολιτικά πράγματα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Στό παράρτημα τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν ἐπαρχιῶν προστέθηκε ὅτι ἡ νῆσος Κρήτη «διά τήν γεωγραφικήν αὐτῆς θέσιν καί τό μέγεθος» ἡ Διοίκηση διόριζε ἐκτός ἀπό τούς Ἐπάρχους καί Γενικό Ἔπαρχο.

Στήν Κρήτη ὕστερα ἀπό τήν Συνέλευση τῆς Ἐπιδαύρου τό 1822 εἶχε σταλεῖ ὁ Πέτρος Σκυλίτσης Ὁμηρίδης ὡς διοργανωτής τῆς κυβερνήσεως μέ ἕνα σχέδιο προσωρινῆς διοικήσεως τῆς νήσου. Ὁ διοργανισμός, μέ τή σχετική ἐπεξεργασία καί τίς τροποποιήσεις ἀπό τούς παραστάτες, ἔγινε δεκτός στά Ἄρμενα, στίς 20 Μαΐου 1822. Τό προσωρινό πολίτευμα τῆς Κρήτης προέβλεπε τή διαίρεση τῆς νήσου σέ 24 ἐπαρχίες, ἕνα Γενικό Ἔπαρχο πού διοριζόταν ἀπό τή Διοίκηση, Γενική Καγκελαρία μέ Γενικό Γραμματέα καί Γενικούς Φροντιστές Οἰκονομίας, Ἀστυνομίας, Πολέμου, Θαλάσσης καί Δικαιοσύνης. Κάθε ἐπαρχία εἶχε ἔπαρχο καί φροντιστές Οἰκονομίας, Ἀστυνομίας, Ἁρμάτων καί Λιμενάρχη γιά τίς παραλιακές πόλεις. Οἱ κοινότητες εἶχαν ἑπταμελεῖς ἐφορείες. Προβλέπονταν πολιτικά κριτήρια στίς ἐπαρχίες καί τοπικά οἱ κοινότητες ὅριζαν ἕνα κριτή.

Ὁριζόταν ὅτι ἡ σημαία θά εἶναι δίχρωμη, κυανή καί λευκή, κατά τό σχέδιο τῆς Διοικήσεως. Ἀκόμη ὅτι ἡ σφραγίδα τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῆς Νήσου Κρήτης «θέλει φέρει τήν Ἀθηνᾶ μέ τά αὐτῆς παράσημα καί ἐπιγραφήν Διοίκησις τῆς Νήσου Κρήτης» καί ὅτι ὅλες οἱ σφραγίδες τῶν ὑπαλλήλων-ὑπουργῶν θά ἔχουν τό ἴδιο σύμβολο καί θά διακρίνονται ἀπό τήν ἐπιγραφή. Σύμφωνα μέ τά παραπάνω, ἡ Γενική Συνέλευση ἐξέλεξε τόν Μιχαήλ Κομνηνό Ἀφεντούλιεφ ὡς Γενικό Ἔπαρχο τῆς νήσου, καθώς καί Γενικό Γραμματέα καί Γενικά Φροντιστήρια ἀπό τριμελεῖς Ἐπιτροπές. Τό ἔγγραφο ὅμως τῆς ἐκλογῆς, ἀπό τά Ἄρμενα στίς 21 Μαΐου 1822, σφραγίζεται μέ σφραγίδα διά-

φορη, πού ἔχει στό μέσον σταυρό περικυκλωμένο ἀπό κλάδους ἐλαίας καί δάφνης καί κυκλικά τήν ἐπιγραφή «Σφραγίς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης 1822» (ἀρ. 195).

Ὁ Μιχ. Ἀφεντούλιεφ εἶχε ἤδη προσκληθεῖ καί βρισκόταν στήν Κρήτη ὡς Διευθυντής καί Ἀρχιστράτηγος ὕστερα ἀπό τήν παράδοση τῆς Μονεμβασίας. Ὁ διορισμός του ὅμως ὡς Γενικοῦ Ἐπάρχου δέν κράτησε πολύ. Ἡ τοπική Διοίκηση τῆς νήσου ἀπό τό Λουτρό, στίς 15 Νοεμβρίου 1822, τόν ἀπέκλεισε ἀπό τά πράγματα τῆς πατρίδας ὡς ἀνάξιο καί μικρό καί τόν κατηγόρησε ὅτι μέ δεσποτικούς στοχασμούς ἐπιδιώκει νά ἀποσπάσει τήν Κρήτη ἀπό τό λοιπό ἔθνος. Σημειώνεται μάλιστα χαρακτηριστικά: «βλέπομεν παρ' ἐλπίδα νά παρουσιάζεται εἰς ταύτην τήν Νῆσον μας παρά τῆς ἐξοχότητός του μία σφραγίς ἄγνωστη καί ξένη τῆς Διοικήσεως, ὀνομαζομένη Βασιλική» (ἀρ. 1075, 1083). Συγχρόνως, οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Κρήτης ζήτησαν ἀπό τή Διοίκηση τόν Ἐμμ. Τομπάζην ὡς κατάλληλο ἄνδρα πού θά ἀναγνωρίζει ἡ Κρήτη ὡς φίλον καί ἀρχηγόν. Ἔτσι, στίς 3 Μαΐου 1823, διορίστηκε γιά νά διευθύνει τά πολιτικά καί στρατιωτικά πράγματα τῆς νήσου. Ὁρίστηκαν συγχρόνως καί Γενικά Φροντιστήρια Ἐσωτερικῶν, Πολέμου καί Οἰκονομίας. Οἱ σφραγίδες τοῦ Ἁρμοστοῦ, δύο διαφορετικοί τύποι, καθώς καί ἡ σφραγίδα τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου τῆς Οἰκονομίας τοῦ 1823 πού σώζονται φέρουν τήν παράσταση τῆς Ἀθηνᾶς καί τίς σχετικές ἐπιγραφές (ἀρ. 196, 197 καί 198).

Ἔντονη εἶναι ἡ ἐπίδραση τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας στίς πρῶτες σφραγίδες τῆς Σάμου μέ τά φιλικά σύμβολα καί τό φοίνικα τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἀρχῆς (ἀρ. 199, 200, 201, 202). Ἀκόμα, πολύ χαρακτηριστική εἶναι ἡ χρήση τῆς σφραγίδας τοῦ Πολιτικοῦ Κριτηρίου στό ἴδιο ἔγγραφο μέ τίς σφραγίδες τῶν 18 χωριῶν (ἀρ. 204 ἕως 222). Ἀλλά καί ἡ σφραγίδα τοῦ σχολείου Καρλοβάσου πού συστήθηκε τίς παραμονές τῆς ἐπαναστάσεως μέ τή φροντίδα τοῦ Πατριάρχη Γρηγορίου Ε' ἔχει στοιχεῖα συναφή (ἀρ. 986). Ἀντίθετα, ὁ Ἔπαρχος πού διορίζεται ἀπό τήν Προσωρινή Διοίκηση στίς 23 Ἀπριλίου 1822, καθώς καί οἱ Ἁρμοστές τῶν νήσων τόν Νοέμβριο 1822, ἔχουν σφραγίδες μέ τήν Ἀθηνά (ἀρ. 259, 223).

Τέλος ἡ σφραγίδα τῆς νήσου τό 1824 φέρει τήν ἐπιγραφή «Θεός Σάμον ἔσωσε ἕκτη Αὐγούστου» (ἀρ. 203) πού εἶναι ἡ ἡμερομηνία τῆς μεγάλης νίκης τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου στή Μυκάλη, ὅπου τά πυρπολικά τοῦ Κανάρη, τοῦ Βατικιώτη καί τοῦ Ματρώζου προκάλεσαν καταστροφή στό στόλο τοῦ Χοσρέφ καί πάνω ἀπό 20 πλοῖα μέ τουρκικό στρατό καταποντίστηκαν. Ἔτσι, ἡ ἀπόβαση στή Σάμο ἀποτράπηκε καί τό νησί ἀπέφυγε τύχη παρόμοια μ' ἐκείνη τῶν Ψαρῶν.

Μέ τή συγκρότηση τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, οἱ ψαριανοί ὅρισαν νέα Βουλή πού ἐγκατέστησαν μέ ἐκκλησιαστική τελετή στίς 21 Ἀπριλ. 1822. Ἐξέλεξαν τρεῖς ἐφόρους, ἕνα τοῦ πολέμου, ἕνα λιμενάρχη καί ἕνα τῆς ἀστυνομίας, ἐπίσης ἐξέλεξαν καί ταμία ἐνῶ ἡ ἐπιτροπή γιά τίς θαλάσσιες λεῖες, τό κομισαριάτο, παρέμεινε ἡ ἴδια. Ἡ μορφή αὐτῆς τῆς Διοικήσεως διατηρήθηκε ἕως τήν καταστροφή τῆς νήσου, στίς 21 Ἰουν. 1824. Ἐπίσης ἄλλαξαν τή σφραγίδα μέ τόν Ἅγιο Νικόλαο σέ σφραγίδα μέ τόν Ποσειδώνα καί τά σύμβολά του. Ἡ σφραγίδα αὐτή (ἀρ. 141) μέ τόν Ποσειδώνα στό θαλάσσιο ἅρμα του καί τήν τρίαινα, φέρει τήν ἐπιγραφή «Βουλή Ψαρῶν 1822 Ἰουλ. 2 ἔτος Α' Ἐλ.» (Ἐλευθερίας) καί χρησιμοποιήθηκε ἕως τήν καταστροφή τῆς νήσου. Ἡ τεχνοτροπία της παρουσιάζει μεγάλη ὁμοιότητα καί ὡς πρός τήν παράσταση

καί ὡς πρός τό σχῆμα μέ τή σφραγίδα τῶν Γραικῶν Ἀσφαλιστῶν τῆς Ὀδησσοῦ (ἀρ. 2).

Στή συλλογή τοῦ Μουσείου τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας ὑπάρχει σφραγίδα (ἀρ. 142) μέ τή μορφή τοῦ Ποσειδώνα στό ἅρμα του καί τήν ἐπιγραφή «Βουλή Ψαρῶν 1822, Ἰουλ. 2 Β΄ Αξ» (Ἀνεξαρτησίας). Εἶναι καμωμένη ἀπό σίδερο μέ ἀνάγλυφη τήν παράσταση καί τά γράμματα. Στή στεφάνη της φέρει χαραγμένο τό ὄνομα τοῦ κατασκευαστῆ: «Κωνσταντίς Δημίδης Γρεβενῶν» (φωτογρ. ἀρ. 6). Ἀποτύπωμα τῆς σφραγίδας αὐτῆς δέν ἔχει βρεθεῖ σέ ἔγγραφο. Ὁ Δημίδης, ὁπλουργός καί βοηθός τοῦ Τόμπρα στό τυπογραφεῖο τῶν Κυδωνιῶν κατέφυγε στά Ψαρά ὕστερα ἀπό τήν καταστροφή αὐτῆς τῆς μικρασιατικῆς πόλεως. Στά Ψαρά ἐργάστηκε ὡς ὁπλουργός τοῦ στόλου, κοντά στόν ναύαρχο Ἀποστόλη, συγχρόνως κατασκεύασε, τυπογραφικούς χαρακτῆρες καί σύστησε μικρή τυπογραφία καί μέ τή βοήθεια τοῦ Κ. Νικόδημου, τύπωνε τίς ἐπαναστατικές προκηρύξεις. Ὕστερα ἀπό τήν καταστροφή τῶν Ψαρῶν ὁ Δημίδης βρίσκεται στό Ναύπλιο ὅπου ἐξακολουθεῖ νά ἐργάζεται ὡς τυπογράφος.

Ἰδιαίτερη μνεία πρέπει νά γίνει γιά τήν Ἐπιτροπή τῶν Ψαριανῶν πού συγκροτήθηκε στήν Αἴγινα ὕστερα ἀπό τήν καταστροφή τῆς νήσου καί ἔχει τή δική της σφραγίδα (ἀρ. 262). Ἡ ἐπιτροπή αὐτή ἀνασυγκροτήθηκε ἐπανειλημμένα μέ συνελεύσεις τῶν ψαριανῶν καί ἡ ἀστυνομία στήν Αἴγινα ἦταν στίς ὁδηγίες της. Ἐπίσης, ἡ Ἐπιτροπή τῶν Κασίων πού συστήθηκε στή Νάξο ὕστερα ἀπό τήν καταστροφή τῆς νήσου των τό 1824 ἔχει τή σφραγίδα της (ἀρ. 263).

Τέλος ἡ Ἐπιτροπή τῶν Χίων στή Σύρα (ἀρ. 264) συστήθηκε στήν Ἑρμούπολη ὕστερα ἀπό συνέλευση τῶν ἐκεῖ παρεπιδημούντων χίων στίς 4 Ἰανουαρίου 1825. Ἀποτελέστηκε ἀπό τούς Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶ, Στέφ. Ζυγομαλᾶ καί τούς Λουκά Ράλλην καί Ἐμμ. Σκαραμαγκᾶ, ἀργότερα οἱ δύο τελευταῖοι ἀντικαταστάθηκαν ἀπό τούς Ζ.Ν. Εὐμορφόπουλο καί Γ.Σ. Ψύχαν. Τό 1827, ὅταν δημοσιεύτηκε ἡ συνθήκη τῆς 6ης Ἰουλίου μέ τήν ὁποία οἱ Δυνάμεις ζητοῦσαν ἀπό τά δυό διαφερόμενα μέρη, ἄμεση ἀνακωχή καί ἔναρξη διαπραγματεύσεων, οἱ χίοι τῆς Σύρας ἔκριναν ἐπείγουσα ἀνάγκη νά εὑρεθεῖ καί ἡ Χίος σέ ἐμπόλεμη θέση. Τότε κατάρτισαν ἐπιτροπή καί φρόντισαν μέ τήν ἔγκριση τῆς Διοικήσεως τήν ἐκστρατεία τοῦ Φαβιέρου στή Χίο. Στίς 2 Σεπτ. 1827, ὅρισαν καί πενταμελή Διευθυντική Ἐπιτροπή τῶν Χίων, (ἀρ. 265) ἀπό τούς Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶν, Στέφ. Ζυγομαλᾶν, Ἐμμ. Σκαραμαγκᾶν καί Παντιάν Ἀργέντη, γιά νά ἀναχωρήσει στή Χίο καί νά διοικεῖ πολιτικά τά κοινά συμφέροντα κατά τή διάρκεια τῆς ἐκστρατείας.

Οἱ σφραγίδες τῶν δύο αὐτῶν ἐπιτροπῶν φέρουν τήν παράσταση τῆς μυθολογικῆς Σφίγγας πού κρατάει ἕνα κύλινδρο ἐπί τοῦ ὁποίου ἀναγράφονται οἱ λέξεις «Ὅμηρος Χίων», σέ ἀνάμνηση τῆς ἀμφισβήτησης τῶν χίων γιά τόν Ὅμηρο κατά τόν Στράβωνα πού ἀναφέρει καί ὁ Κοραῆς. Ἡ ἴδια παράσταση βρίσκεται καί στά ἀρχαῖα νομίσματα τῆς Χίου. Στή μία ἀπό αὐτές τίς σφραγίδες διακρίνεται καί κλάδος ἀμπέλου μέ σταφύλι σύμβολο τοῦ «ἐκ τῆς Ἀριουσίας χώρας ἐξαιρέτου οἴνου» πού βρίσκεται στή δυτική πλευρά τοῦ νησιοῦ ἀνάμεσα στό ἀκρωτήριο Φάναι μέ τόν ἀρχαῖο ναό τοῦ Ἀπόλλωνα καί τῆς Μελαίνης ἄκρης ἀπέναντι ἀπό τά Ψαρά. Τή σφραγίδα αὐτή (ἀρ. 264) ἐπεξεργάστηκε κατά τό 1827 ὁ γερμανός φιλέλληνας Κάρολος Χάρτμαν πού ἔμενε τότε στήν Ἑρμούπολη καί εἶναι χαραγμένη σέ πλάκα ἀργύρου. Ἡ ἄλλη σφραγίδα (ἀρ. 265) ἔχει διάφορη τεχνική ἀλλά ἴσως κατασκευάστηκε καί αὐτή ἀπό τόν ἴδιο τεχνίτη.

Κατά τήν γ΄ περίοδο τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος ἡ περιφερειακή ὀργάνωση τῶν ἐπαρχιῶν διατηρήθηκε. Συγκροτήθηκαν ὅμως καί Διευθυντικές Ἐπιτροπές πού χρησίμευσαν ὡς ἐνδιάμεσες διοικήσεις στήν Ἀνατ. Στερεά (ἀρ. 175) καί στήν Πελοπόννησο (ἀρ. 176). Ἐξ ἄλλου μέ τούς ἐμφύλιους, πότε τό Ἐκτελεστικό καί πότε τό Βουλευτικό ἐπενέβαιναν καί ρύθμιζαν ἄμεσα τίς ὑποθέσεις τῶν ἐπαρχιῶν.

Κατά τό 1826 τό ἔδαφος εἶχε περιοριστεῖ σημαντικά καί τό ἐπαρχιακό σύστημα ἐφαρμοζόταν μόνον ὅπου παρέμεναν ἐλεύθερες ἐπαρχίες. Συγχρόνως ὅμως εἶχαν καταργηθεῖ (ψηφ. Η) ὅλες οἱ περιφερειακές διοικήσεις καί στή θέση τους ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή ζήτησε νά διοριστοῦν ἀπό τούς ἴδιους τούς κατοίκους Ἔφοροι σέ κάθε ἐπαρχία. Παράδειγμα ἡ σφραγίδα τῆς Ἐφορείας Μυκόνου (ἀρ. 242) καί τῆς Ἐφορείας Σπάρτης (ἀρ. 307, 308). Κατάργησε δηλαδή τό θεσμό τῶν ἐπαρχιῶν καί ἐπέστρεψε στήν ἐντόπια παράδοση ἐνῶ διατηροῦσε τό θεσμό τῶν δημογεροντιῶν. Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι ἡ Ἐφορεία τῆς Σπάρτης καταργεῖ τήν Ἀθηνά στή σφραγίδα της καί στή θέση της βάζει τόν Λυκοῦργο ἤ τόν Λεωνίδα.

Στή Στερεά, ὅπου ἀκόμα παρέμεναν ἐλεύθερες ἐπαρχίες, ἐκτός ἀπό τίς ἐφορεῖες ὁρίστηκε καί νέα Διευθυντική Ἐπιτροπή (ἀρ. 190), στίς 6 Μαΐου 1826, στήν ὁποία ἀνατέθηκαν τά ἐσωτερικά καί ἡ δημόσια οἰκονομία μέ εἰδικότερη φροντίδα τόν ἐφοδιασμό τοῦ Τακτικοῦ. Ὕστερα ὅμως ἀπό τό προσκύνημα τῆς Ρούμελης στόν Κιουταχῆ καί τήν ἐκστρατεία καί τόν θάνατο τοῦ Καραϊσκάκη, ἀτόνησε ὁ ρόλος της καί μηδενίστηκε ἡ ὕπαρξή της. Στά νησιά εἶχε συσταθεῖ, ἀπό τίς 16 Μαρτ. 1826, Διευθυντική Ἐπιτροπή τοῦ Αἰγαίου Πελάγους (ἀρ. 227) γιά τήν κατανομή καί εἴσπραξη τῆς φορολογίας, ἡ ὁποία ἀντικαταστάθηκε ἀπό νέα, στίς 3 Αὐγ. 1826, μέ τήν ἰδιαίτερη φροντίδα τή δίωξη τῆς πειρατείας καί τήν προστασία τῶν νησιωτῶν ἀπό τίς βιαιοπραγίες των κρητῶν προσφύγων. Συστήθηκε ἀκόμη στή Σύρα, στίς 19 Μαΐου 1826 καί ἄλλη ἐπιτροπή, ἐπί τῆς εἰσπράξεως τοῦ Δανείου ἀπό τά νησιά στό Αἰγαῖο Πέλαγος, (ἀρ. 191) μέ κύριο καθῆκον τήν ἐνίσχυση τοῦ Τακτικοῦ ἀπό τίς εἰσπράξεις.

Ὕστερα ἀπό τό Σύνταγμα τῆς Τροιζήνας, μέ τή Διάταξη Διοικήσεως ἀποφασίστηκε ἡ διαίρεση τῆς ἐπικράτειας σέ εὐρύτερες περιφέρειες πού ὀνομάστηκαν θέματα, σύμφωνα μέ τή βυζαντινή παράδοση. Τά ὅρια τῶν θεμάτων θά καθορίζονταν ἀργότερα μέ νόμο, ἀφοῦ θά ἔφτανε ὁ Κυβερνήτης. Τήν διοίκηση τοῦ θέματος ἀνελάμβανε ἕνας Διοικητής, διοριζόμενος ἀπό τόν Κυβερνήτη. Μέσα στό θέμα προβλεπόταν οἱ Γενικοί Δημογέροντες, τῶν ἐπαρχιῶν δηλαδή καί οἱ δημογέροντες τῶν πόλεων καί τῶν χωρίων, καθώς καί οἱ νοτάριοι. Οἱ Διοικητές θά ἀσκοῦσαν ἀπευθείας τά ἀστυνομικά καθήκοντα καί θά ἐπόπτευαν τίς δημογεροντίες καί τίς ὑπηρεσίες. Ἡ διάταξη αὐτή ὅμως δέν ἦταν δυνατόν νά ἐφαρμοστεῖ ἀφοῦ δέν εἶχαν καθοριστεῖ τά ὅρια τῶν θεμάτων. Χρειάστηκε λοιπόν νά διοριστοῦν ἀπό τήν Ἀντικυβερνητική Ἐπιτροπή, μέ τήν ἔγκριση τῆς Βουλῆς, ἀρχικά Προσωρινοί Ἀστυνόμοι, τόν Ἰούνιο καί ἀργότερα μέ τή μεταφορά τῆς κυβερνήσεως στήν Αἴγινα καί Προσωρινοί Διοικητές στό Ναύπλιο, στίς 10 Αὐγ. 1827, καί σέ ἄλλες περιοχές, ἰδιαίτερα στά νησιά τοῦ Αἰγαίου. Τό σχῆμα αὐτό λειτούργησε ἕως τήν ἄφιξη τοῦ Κυβερνήτη.

Ὁ Κυβερνήτης ἔφτασε στήν Αἴγινα, προσωρινή καθέδρα τῆς Διοικήσεως καί ἡ Ἀντικυβερνητική Ἐπιτροπή τοῦ παρέδωσε τά ἡνία τῆς κυβερνήσεως στίς 12 Ἰουν. 1828. Ἀκολούθησαν οἱ «ἀπόρρητες» συνεννοήσεις μέ τή Βουλή, ὕστερα ἀπό τίς προϋποθέσεις πού ἔθεσε ὁ Κυβερνήτης καί ἔγινε παραδεκτό ἕνα νέο σχῆμα προσωρινό, ἕως τή σύγκληση Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, πού προβλεπόταν γιά τόν μήνα Ἀπρίλιο. Ἔτσι, ἡ Βουλή, πού εἶχε ἀρχίσει τίς ἐργασίες της στό Ναύπλιο ἀπό τίς 20 Ἰουν. 1827, αὐτοδιαλύθηκε μέ πράξη της (ΝΗ 18 Ἰαν. 1828) καί τή θέση της πῆρε τό Πανελλήνιο (ἀρ. 334). Τό σῶμα αὐτό πού συστήθηκε μέ τό Α΄ ψήφισμα καί ἀναγγέλθηκε πρός τούς ἕλληνες μέ διακήρυξη τοῦ Κυβερνήτη, στίς 20 Ἰαν. 1828, ἦταν γνωμοδοτικό μόνο καί νομοπαρασκευαστικό ὄργανο μέ τρία τμήματα, τῆς Οἰκονομίας, τῶν Ἐσωτερικῶν καί τῶν Πολεμικῶν.

Πρώτη πράξη τοῦ Κυβερνήτη μέ τήν σύμπραξη τοῦ Πανελληνίου ἦταν ἡ σύσταση Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης (ἀρ. 352). Συγχρόνως ὁρίστηκε τριμελής ἐπί τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπή (ἀρ. 346) πού ἐπιφορτίστηκε καί μέ τά χρέη τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας. Ἀκολούθησε ἡ ρύθμιση τῶν διατάξεων γιά τά ἐμπορικά πλοῖα καί ὁ καθορισμός τῆς σημαίας ὥστε νά περισταλεῖ ἡ πειρατεία, ἐνῶ συγχρόνως ἀποφασιζόταν ὁ σχηματισμός τῶν χιλιαρχιῶν. Λίγο ἀργότερα συστήθηκε ἐπιτροπή ἀπό τό Πανελλήνιο γιά τήν ὀργάνωση τῶν Δικαστηρίων καί τό Γενικό Φροντιστήριο (ἀρ. 347) γιά τά στρατιωτικά ἐνῶ ἡ ἐπί τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπή καί ἡ Χρηματιστική Τράπεζα ἐνσωματώθηκαν στό Πανελλήνιο, στίς 29 Μαρτίου. Μέ ἄλλα ψηφίσματα συστήθηκαν Πολεμικό Συμβούλιο, Ὑπουργικό Συμβούλιο, Ἐκκλησιαστική Ἐπιτροπή καί ὁρίστηκε Γραμματέας τῆς Ἐπικρατείας ὁ Σπ. Τρικούπης (ἀρ. 337).

Ὕστερα ἀπό τή συγκρότηση τῆς κεντρικῆς Διοικήσεως, ὁ Κυβερνήτης μέ τό Ι΄ ψήφ., στίς 13 Ἀπριλ. 1828, προσδιόρισε τήν Διοικητική περιφέρεια τῆς Ἐπικράτειας. Ἡ Πελοπόννησος καί τά νησιά τοῦ Αἰγαίου διαιρέθηκαν σέ Τμήματα καί Ἐπαρχίες, ἐνῶ γιά τή Στερεά προβλέφθηκε νά ἐφαρμοσθεῖ παρόμοια ὀργάνωση «καθ' ὅσον ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου ἤθελε τό συγχωρήσει». Ἀκολούθησε ὁ διορισμός Ἐκτάκτων Ἐπιτροπῶν στά 7 Τμήματα τῆς Πελοποννήσου, στίς 16 Ἀπριλ. καί λίγο ἀργότερα στά 6 Τμήματα τῶν Νησιῶν, στίς 11 Μαΐου. Συγχρόνως τοποθετήθηκαν Προσωρινοί Διοικητές στίς Ἐπαρχίες, Ἀστυνόμοι, Λιμενάρχες, Ὑγειονόμοι καί Δασμοτελῶνες ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες καί τήν ὀργάνωση τοῦ κάθε Τμήματος. Ἐπίσης μέ διάταγμα, στίς 16 Ἀπριλ., ὁρίστηκε ἡ λειτουργία τῶν Δημογεροντιῶν. Τόν Σεπτέμβριο ἔγινε ἡ σύσταση τῶν Ταχυδρομείων. Προέβλεπε ἕνα κεντρικό κατάστημα στήν ἕδρα τῆς Κυβερνήσεως καί κεντρικά ταχυδρομικά γραφεῖα. Ἡ ὑπόλοιπη ταχυδρομική ὑπηρεσία σέ ὅλη τήν Πελοπόννησο καί τήν Στερεά «ἐμπιστευόταν» στίς Δημογεροντίες. Τέλος τόν Δεκέμβριο μέ ψήφισμα ἔγινε ὁ διοργανισμός τῶν Δικαστηρίων, ἀλλά ἡ πρώτη σύστασή τους καθορίστηκε στίς ἀρχές τοῦ ἑπόμενου ἔτους. Τόν ἑπόμενο χρόνο, στίς 28 Ἀπριλ. 1829, ἐπεκτάθηκε ἡ Διοίκηση στή Στερεά καί ὁρίστηκε Πληρεξούσιος Τοποτηρητής τῆς Κυβερνήσεως ὁ Αὐγουστίνος Καποδίστριας στίς ἐπαρχίες τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καί τό Στρατόπεδον (ἀρ. 433). Στίς ἐπαρχίες τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος διορίστηκαν ἔκτακτοι Ἐπίτροποι καί Προσωρινοί Διοικητές ἐνῶ στή Δυτική ἐπεκτά-

θηκε ἡ Διοίκηση ἕνα χρόνο ἀργότερα, τό 1830.

Ἀπό τόν Ἰούλιο τοῦ 1828 εἶχε συγκροτηθεῖ τό Κρητικό Συμβούλιο, σύμφωνα μέ παλαιότερη πράξη τῶν κρητῶν ἀπό τόν Αὔγουστο 1825 στή Κίσσαμο. Τό Συμβούλιο αὐτό εἶχε σφραγίδα πού ἔφερε τήν μορφή τοῦ ἀρχαίου νομοθέτη τῆς Κρήτης, τοῦ Μίνωος μέ τήν ἐπιγραφή «Κρητικόν Συμβούλιον» (ἀρ. 507). Συγχρόνως τό Συμβούλιο διόρισε Δημογέροντες στίς ἐπαρχίες καί Γενικό Στρατάρχη. Ἀργότερα τό Κρητικό Συμβούλιο ὅρισε ἐπιτροπή μέ πληρεξουσιότητα νά ἐνεργεῖ γιά λογαριασμό τῆς Κρητικῆς Διοικήσεως μέ σκοπό τήν ἀδιάλυτη σχέση τῆς Ἑλλάδος μέ τήν Κρήτη (ψήφισμα 25 Νοεμβ. 1830).

Ἡ Δ΄ Ἐθνική Συνέλευση τοῦ Ἄργους (ἀρ. 335) μέ τό Β΄ ψήφισμα, στίς 22 Ἰουλ. 1829, ἀντικατέστησε τό Πανελλήνιο μέ τή Γερουσία (ἀρ. 336) πού εἶχε 27 μέλη καί χωριζόταν σέ τρία τμήματα, τῆς Οἰκονομίας, τῶν Ἐσωτερικῶν καί τῶν Πολεμικῶν. Ἡ Γερουσία εἶχε γνωμοδοτική ἁρμοδιότητα ἐπί τῶν σχεδίων τῶν κυβερνητικῶν ψηφισμάτων, χωρίς τήν ὑποχρέωση τῆς Κυβερνήσεως νά συμμορφώνεται, ἀφοῦ ἐκείνη εἶχε τήν εὐθύνη ἀπέναντι στή Συνέλευση. Ἀργότερα, στίς 8 Σεπτ. 1829, χωρίστηκε σέ δύο τμήματα. Ἕνα γιά τήν ἀναθεώρηση τῶν Συνταγματικῶν πράξεων καί τήν ὀργάνωση τῆς διοικήσεως, καί τό ἄλλο γιά τήν ἐπεξεργασία τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν καί τῶν πολεμικῶν ἀποζημιώσεων. Ἐπίσης συστήθηκε Ἀρχειοφυλακεῖον (ἀρ. 359). Συγχρόνως, οἱ περισσότεροι ἀπό τούς Γερουσιαστές χρησιμοποιήθηκαν ὡς Ἔκτακτοι Ἐπίτροποι ἀπό τόν Κυβερνήτη.

Τό Ὑπουργικό Συμβούλιο ἀποτελέστηκε ἀρχικά ἀπό τούς Γραμματεῖς τῶν τριῶν τμημάτων τοῦ Πανελληνίου, ἀπό τόν ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως καί ἀπό τόν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας (ἀρ. 338). Ὕστερα ἀπό τή Συνέλευση, στίς 8 Σεπτ. 1829 ἔγινε ὁ διοργανισμός τοῦ Ὑπουργικοῦ συστήματος μέ 6 ὑπουργούς. Ἐπί τῶν Ἐσωτερικῶν διηύθυνε ὁ Γραμματέας τῆς Ἐπικρατείας (ἀρ. 339), ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπί τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας (ἀρ. 345), ἐπί τῆς Δικαιοσύνης, (ἀρ. 341), ἐπί τῆς Δημόσιας Παιδείας καί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων (ἀρ. 340), διηύθυναν τρεῖς Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως ἀντίστοιχα. Τό ἐπί τῆς Οἰκονομίας χειριζόταν ἡ τριμελής Ἐπιτροπή τῆς Οἰκονομίας. Γραμματέας ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν διορίστηκε πολύ ἀργότερα, στίς 14 Ἀπριλ. 1832 μόνο. Ἐπίσης τό Σεπτέμβριο ὁρίστηκε καί τό Φροντιστήριο ἐπί τῶν Στρατιωτικῶν καί τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ πού, στίς 5 Ὀκτωβ. 1829, ἀντικαταστάθηκε ἀπό τήν Γραμματεία τῶν Στρατιωτικῶν καί Ναυτικῶν (ἀρ. 342) καί τέλος χωρίστηκε σέ δύο Γραμματεῖες, τῶν Στρατιωτικῶν (ἀρ. 343) καί τῶν Ναυτικῶν (ἀρ. 344). Παράλληλα, συστήθηκε τό Λογιστικό καί Ἐλεγκτικό Συνέδριο (ἀρ. 355) καί λειτούργησαν ἡ Χρηματιστική Τράπεζα (ἀρ. 354), τό Νομισματοκοπεῖο (ἀρ. 358) καθώς καί τό Ἐθνικό Τυπογραφεῖο καί ἐπιτροπές τῆς κεντρικῆς διοικήσεως γιά τούς φόρους καί τά τελωνεῖα, τό Ταμεῖο πληρωμῶν, ἡ Γενική Ἐφορεία τῶν Λιμένων τῆς Ἐπικρατείας (ἀρ. 348) γιά τήν ἐπιτήρηση τῶν Ὑγειονομείων, Λιμεναρχείων, Δασμολογείων καί Τελωνείων, στίς 25 Μαρτ. 1829, ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή προσόδων τῆς Πελοποννήσου (ἀρ. 350), ἡ Ἐφορεία Ἐθνικῶν Κτημάτων (ἀρ. 351) καί ἄλλες ἐπιτροπές (ἀρ. 357).

Ἀπό τήν ἀρχή τοῦ 1830 παραμερίζεται ὁ θεσμός τῶν Ἐκτάκτων Ἐπιτρόπων χωρίς νά καταργηθεῖ. Στά Τμήματα διορίζονται Πολιτικοί Διοικητές, ἐνῶ οἱ μικρότερες

καί γειτονικές έπαρχίες διοικοῦνται ἀπό κοινοῦ. Ὅπου δέν ὑπῆρχαν Διοικητές, σέ ἐπαρχίες ἤ νησιά, ἀποστέλλονται τοποτηρητές. Οἱ Ἔκτακτοι Ἐπίτροποι πού διορίζονταν ἀπό τήν Κυβέρνηση «ἐφορεύαν» τή νέα διοικητική διάταξη.

Οἱ διαβουλεύσεις τοῦ Κυβερνήτη μέ τούς Ἀντιπρέσβεις τῶν Δυνάμεων συνεχιζόταν. Τόν Ἀπρίλιο κοινοποιήθηκε ἡ Διακοίνωση τῶν πράξεων τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Λονδίνου τῆς 3ης Φεβρ. 1830, γιά τήν τύχη τῆς Ἑλλάδος καί τήν ἐκλογή τοῦ Λεοπόλδου ὡς Ἡγεμόνα. Ἀκολούθησε ἡ ἀπάντηση τοῦ Κυβερνήτη πρός τούς Ἀντιπρέσβεις καί ἡ ἀλληλογραφία του μέ τή Γερουσία. Συγχρόνως εἶχε ἀρχίσει νά ἐντείνεται ἡ ἀντιπολίτευση, μέ κύριο αἴτημα τίς συνταγματικές ἐλευθερίες πού αὐξήθηκε ὕστερα ἀπό τήν ἄρνηση τοῦ Λεοπόλδου νά δεχθεῖ τήν ἡγεμονία τῆς Ἑλλάδος. Στίς ἀρχές τοῦ 1831 σημειώνεται ἡ λιποταξία τοῦ Πετρόμπεη καί τοῦ Κατσάκου καί ἀκολουθοῦν ἡ ἀποστασία στή Μάνη (ἀρ. 367 καί 368) καί τά κινήματα τοῦ Καρατάσσου στή Ρούμελη. Τόν Ἀπρίλιο ἐκδίδεται τό ψήφισμα περί τύπου ἐνῶ ἄρχίζει ἡ ἔκδοση τῆς ἐφημερίδας «Ἀπόλλων» στήν Ὕδρα. Ἡ ἀνταρσία κορυφώνεται μέ τά γεγονότα τοῦ Πόρου καί τήν πυρπόληση τοῦ δικρότου «Ἑλλάς» καί τῶν ἄλλων ἐθνικῶν πλοίων ἀπό τό Μιαούλη, τήν 1 Αὐγ. 1831.

Μέ τό ἄκουσμα τῆς δολοφονίας τοῦ Κυβερνήτη, στίς 27 Σεπτ. 1831, ἡ Γερουσία σύμφωνα μέ ἑρμηνεία τοῦ Β΄ ψηφίσματος τῆς Δ΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, διόρισε τριμελή Διοικητική Ἐπιτροπή τῆς Ἑλλάδος (ἀρ. 361, 362) πού προσωρινά ἀνέλαβε καθήκοντα, προκήρυξε ἐκλογές πληρεξουσίων καί συγκάλεσε τήν Ε΄ Ἐθνική Συνέλευση, στίς 8 Δεκ. 1831, (ἀρ. 360, 365), ἡ ὁποία ὅρισε τόν Αὐγουστίνο Καποδίστρια ὡς Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως (ἀρ. 363). Συγχρόνως ὅμως ἡ ἀντιπολίτευση, κυρίως ἀπό ρουμελιῶτες, καί μέ τή βοήθεια τῶν ὑδραίων, ἀφοῦ προσπάθησε νά διαλύσει τήν Ἐθνοσυνέλευση, πέρασε στήν Περαχώρα, ἀποκήρυξε τό καθεστώς τοῦ Ναυπλίου καί σέ δική της Συνέλευση, πού συγκρότησε ὡς παράταση τῆς Δ΄ Συνελεύσεως (ἀρ. 371), ὅρισε, στίς 10 Δεκεμβρίου 1831, τριμελή Διοικητική Ἐπιτροπή (ἀρ. 370) καί Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας (ἀρ. 372) πού παρέμεινε στήν ἀρχή ἕως τίς 27 Μαρτίου 1832. Ἀφοῦ τελείωσαν οἱ ἐργασίες τῆς Ε΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, μέ τό τελευταῖο ψήφισμα ὁρίστηκε ὡς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος (ἀρ. 366), ὁ Αὐγουστίνος Καποδίστριας καί ὡς ἀντιβασιλέας ἕως τήν ἄφιξη τοῦ Ὄθωνα. Ὅμως, ὁ Αὐγουστίνος παραιτήθηκε στίς 28 Μαρτ. 1832, καί ἀναχώρησε παίρνοντας μαζί του καί τό λείψανο τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ἡ Γερουσία ὕστερα ἀπό ὑπόδειξη καί τῶν Ἀντιπρέσβεων, Γαλλίας, Ἀγγλίας καί Ρωσίας, ὅρισε πενταμελή Διοικητική Ἐπιτροπή τῆς Ἑλλάδος πού σέ λίγο ἔγινε ἑπταμελής. Ἡ ἐπιτροπή αὐτή ἀνέλαβε καθήκοντα στίς 7 Ἀπριλίου 1832 καί στίς 11 τοῦ ἴδιου μήνα συγκάλεσε τήν Δ΄ κατ' ἐπανάληψιν Ἐθνική Συνέλευση (ἀρ. 374) πού ἐπικύρωσε τήν ἐκλογή τοῦ Ὄθωνα. Μέ τό Γ΄ ψηφ. καταργήθηκε ὁ θεσμός τῆς Γερουσίας, στίς 27 Ἰουλ. 1832 ἀλλά ὕστερα ἀπό τή βίαιη διάλυση τῆς Συνελεύσεως, στίς 10 Αὐγ., ἡ Γερουσία θεώρησε τόν ἑαυτό της ὡς «φύλακα τῶν νόμων» καί ἀνέθεσε μέ τήν τελευταία πράξη της (ψηφ. 373, 21 Σεπτ. 1832) τά καθήκοντα σέ Διοικητική Ἐπιτροπή (ἀρ. 373). Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή δέν κατόρθωσε νά λειτουργήσει κανονικά (ἀρ. 377 ἕως 383), ἀλλά τρία ἀπό τά παρόντα μέλη της, Κωλέτης, Ζαΐμης, Μεταξᾶς, παρέδωσαν τήν κυβέρνηση στήν ἀντιβασιλεία πού ἔφτασε μέ τόν Ὄθωνα στό Ναύπλιο, στίς 25 Ἰανουαρίου 1833.

ΙΔΡΥΜΑ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Οἱ σφραγίδες τῆς καποδιστριακῆς ἐποχῆς ἀκολουθοῦν ἀρχικά τίς παλαιότερες τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος μέ τήν Ἀθηνά. Ἕνας ἰδιαίτερος τύπος εἶναι ὁ ἐπικρατέστερος μέ τήν χρονολογία 1828. Ἀργότερα ὕστερα ἀπό τήν Δ΄ Ἐθνική Συνέλευση τοῦ Ἄργους οἱ σφραγίδες διατηροῦν τήν παράσταση τῆς Ἀθηνᾶς ἀλλά ἐστραμμένης ἀντίθετα, ὥστε νά παρουσιάζεται ἡ δεξιά της πλευρά, καί τό σχῆμα τους νά γίνεται περισσότερο ἐπίμηκες. Ἀπό τίς τελευταῖες ὅμως ἡμέρες, τοῦ Δεκεμβρίου 1829, χρησιμοποιεῖται στίς σφραγίδες «ὁ Φοίνικας ἀναγεννώμενος εἰς τήν θέαν τῶν ἀκτίνων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ Σταυρόν ἐπί τῆς κεφαλῆς» καί ὄχι ἡ Ἀθηνά. Οἱ σφραγίδες διαμορφώνονται ἀνάλογα καί τό σχῆμα τους γίνεται περισσότερο κυκλικό. Παράδειγμα εἶναι οἱ σφραγίδες τοῦ Κυβερνήτη. Ἀρχικά ἡ πρώτη (ἀρ. 328) εἶναι τοῦ τύπου πού χρησιμοποιεῖται ἀπό τίς προηγούμενες Προσωρινές Διοικήσεις, ἀλλά δέν διατηρεῖται πολύ, ὁ Κυβερνήτης φαίνεται νά διαλέγει ἀπό τό μέσο τοῦ 1828 ἕνα πιό ἐξευρωπαϊσμένο τύπο σφραγίδας (ἀρ. 329), πού ἀκολουθεῖ καί ἡ Γενική Γραμματεία (ἀρ. 337) ἡ ἐπί τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπή (ἀρ. 346) καί ἡ Ἐθνική Χρηματιστική Τράπεζα (ἀρ. 352). Κατά τό 1829, ὕστερα ἀπό τή Συνέλευση τοῦ Ἄργους ὁ τύπος τῆς σφραγίδας τοῦ Κυβερνήτη μεταβάλλεται (ἀρ. 330) καί ἀπό τόν Δεκέμβριο τοῦ 1829 ὑπάρχει ὁ Φοίνικας (ἀρ. 332) καί ἡ ἀναγραφή «Ἑλληνικόν Κράτος, ὁ Κυβερνήτης 1821».

Ὕστερα ἀπό τή δολοφονία τοῦ Καποδίστρια κατά τήν περίοδο τοῦ Αὐγουστίνου χρησιμοποιεῖται πάλι ὁ Φοίνικας, ἀλλά οἱ σφραγίδες εἶναι λίγο μικρότερες καί πολύ χαρακτηριστικά τό 1821 εἶναι μέσα σέ μικρό κύκλο ὅπως στίς σφραγίδες τῆς Ε΄ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καί τοῦ Πρόεδρου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως (ἀρ. 360 ἕως 363). Ἀργότερα πού σχηματίζεται ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή, ἐπανέρχεται ἡ παράσταση τῆς Ἀθηνᾶς στίς σφραγίδες πού εἶναι περισσότερο ὠοειδεῖς καί φέρουν τή χρονολογία 1832 (ἀρ. 373) παράλληλα χρησιμοποιοῦνται καί παλαιότεροι τύποι μέ τήν Ἀθηνά σχεδόν πάντα στραμμένη πρός τά δεξιά ὅπως ἐκεῖνες τοῦ 1829 (ἀρ. 377, 378) καί τοῦ 1830 (ἀρ. 375). Οἱ ἐπαναστατικές ἐπιτροπές τῆς Μάνης καί τῆς Περαχώρας χρησιμοποιοῦν δικές τους σφραγίδες μέ τήν παράσταση τοῦ Λεωνίδα ἤ Λυκούργου (ἀρ. 367, 368) καί τῆς Ἀθηνᾶς (ἀρ. 370, 371, 372).

Κατά τήν καποδιστριακή ἐποχή ἡ διοικητική διαίρεση τῆς Ἐπικράτειας σέ Τμήματα καί Ἐπαρχίες ἔγινε ἀπό τήν ἀρχή τοῦ 1828 στήν Πελοπόννησο καί τά νησιά, καί τόν ἑπόμενο χρόνο ἀκολούθησε ἡ ὀργάνωση στή Στερεά. Ἡ Πελοπόννησος περιλάμβανε ἑπτά Τμήματα: Α΄ Ἀργολίδος μέ ἐπαρχίες Ἄργους, Ναυπλίου, Κάτω Ναχαγιέ καί Κορινθίας, Β΄ Ἀχαΐας μέ ἐπαρχίες Καλαβρύτων, Βοστίτσης καί Παλαιῶν Πατρῶν, Γ΄ Ἤλιδος μέ ἐπαρχίες Γαστούνης καί Πύργου, Δ΄ Ἄνω Μεσσηνίας μέ ἐπαρχίες Ἀρκαδιᾶς, Νεοκάστρου καί Μεθώνης-Κορώνης, Ε΄ Κάτω Μεσσηνίας μέ ἐπαρχίες Νησιοῦ, Καλαμάτας, Ἐμπλακίων, Ἀνδρούσης, Λεονταρίου, Μικρομάνης καί Δυτικῆς Μάνης, Στ΄ Λακωνίας μέ ἐπαρχίες Ἀνατολικῆς Μάνης, Μονεμβασίας, Μυστρᾶ καί Πραστοῦ, Ζ΄ Ἀρκαδίας μέ ἐπαρχίες Φαναρίου, Καρύταινας, Τριπολιτσᾶς καί Ἁγ. Πέτρου. Τά νησιά τοῦ Αἰγαίου περιλαβανόταν σέ ἕξι Τμήματα Α΄ Βορείων Σποράδων,

Σκιάθος, Σκόπελος, Σκῦρος, Ἡλιοδρόμια, Ψαρά καί τά γύρω μικρότερα, Β΄ Ἀνατολικῶν Σποράδων, Σάμος, Κάλυμνος, Λέρος, Πάτμος καί Ἰκαρία, Γ΄ Δυτικῶν Σποράδων, Ὕδρα, Σπέτσες, Πόρος, Αἴγινα, Σαλαμίνα, Δ΄ Βορείων Κυκλάδων, Σύρα, Σέριφος, Θέρμια, Ζέα, Ἄνδρος, Τῆνος καί Μύκονος, Ε΄ Κεντρικῶν Κυκλάδων, Νάξος, Πάρος, Ἴος, Σίκινος, Πολύκανδρος, Μῆλος, Κίμολος καί Σίφνος, Στ΄ Νοτίων Κυκλάδων, Σαντορίνη, Ἀνάφη, Ἀστυπάλαια, Κάσος καί Κάρπαθος.

Τή διοίκηση τοῦ Τμήματος ἀνελάμβαναν οἱ Ἔκτακτοι Ἐπίτροποι τῆς Κυβερνήσεως μέ βοηθούς στίς ἐπαρχίες καί τά νησιά τούς Προσωρινούς Διοικητές πού εἶχαν καί ἀπ' εὐθείας ἀστυνομικά καθήκοντα. Τά χρέη τῶν Ἐκτάκτων Ἐπιτρόπων εἶχαν καθοριστεῖ μέ διάταγμα, στίς 13 Ἀπριλ. 1828 καί εἶχε διευκρινιστεῖ ὅτι σέ ὅσα τμήματα δέν ὑπῆρχαν Προσωρινοί Διοικητές οἱ Ἔκτακτοι Ἐπίτροποι θά ἐκπλήρωναν καί τά χρέη τούτων. Πρωταρχικό τους καθῆκον ἦταν ἡ ἀπογραφή τῶν κατοίκων κατά κατηγορίες, σέ Κτηματίες, Γεωργούς, Ποιμένες, Ἐργάτες, Ναῦτες καί Ἔμπορους. Ἐπίσης ἡ σύσταση Ληξιαρχείων, ἄν ἦταν δυνατόν καί ἡ ἐπίβλεψη στήν ἐκλογή δημογερόντων. Ἡ μέριμνα γιά τά δημόσια ἔσοδα καί τά ἐθνικά κτήματα, ἡ ἐπιστασία ἄν ὑπῆρχαν ἐκκλησίες, ἱερεῖς καί μοναστήρια καί ἡ σύσταση σχολείων καθώς καί ἡ φροντίδα γιά τήν ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης ἕως ὅτου συσταθοῦν δικαστήρια. Στή δικαιοδοσία τῶν Ἐκτάκτων Ἐπιτρόπων καί τῶν Προσωρινῶν Διοικητῶν ἦταν ἡ Ἀστυνομία, γιά τήν ἀσφάλεια καί γιά τήν ὑγεία, τά δασμοτελωνεῖα καί τά λιμεναρχεῖα, καθώς καί οἱ ἐγχώριες φρουρές ἤ τά ἔνοπλα τμήματα τῆς περιοχῆς τους. Ἰδιαίτερα γιά τά νησιά ὄφειλαν νά ὀργανώσουν, ἀπό τοπικούς πόρους, τά Ὑγειονομεῖα, τίς Ἀστυνομίες καί τά Λιμεναρχεῖα γιά τήν τήρηση τῶν κανόνων ναυτιλίας καί τή δίωξη τῆς πειρατείας. Συγχρόνως μέ εἰδικές ὁδηγίες εἶχαν τή φροντίδα νά ἐξομαλύνουν τίς σχέσεις μέ τούς Προξενικούς Πράκτορες τῶν ξένων Δυνάμεων χωρίς ὅμως νά κάνουν παραχωρήσεις.

Ἀκολούθησε ὁ διορισμός Ἐκτάκτων Ἐπιτρόπων στά 7 τμήματα τῆς Πελοποννήσου, στίς 16 Ἀπριλ., Ἀργολίδας (ἀρ. 385) Ἀχαΐας (ἀρ. 384), Ἤλιδος (ἀρ. 386), Ἄνω Μεσσηνίας (ἀρ. 389), Κάτω Μεσσηνίας (ἀρ. 388), Λακωνίας (ἀρ. 390) καί Ἀρκαδίας (ἀρ. 387) καθώς καί Προσωρινῶν Διοικητῶν στό Ναύπλιο (ἀρ. 398), Κόρινθο (ἀρ. 397), Π. Πάτρα (ἀρ. 391), Καλάβρυτα-Βοστίτσα (ἀρ. 405), Ἀρκαδία (ἀρ. 395), Μονεμβάσια (ἀρ. 441), Δυτ. Σπάρτη (ἀρ. 396), Νησί - Ἀνδρούσα - Ἐμπλάκια - Λεοντάρι (ἀρ. 393).

Λίγο ἀργότερα, στίς 11 Μαΐου, διορίστηκαν Ἔκτακτοι Ἐπίτροποι καί στά 6 Τμήματα τῶν νησιῶν Βορ. Σποράδες (ἀρ. 460), Ἀνατ. Σποράδες (ἀρ. 462), Δυτ. Σποράδες, (ἀρ. 193), Βορ. Κυκλάδες (ἀρ. 461), Κεντρικές Κυκλάδες (ἀρ. 463), Νοτ. Κυκλάδες (ἀρ. 464) καί Προσωρινοί Διοικητές Σκοπέλου (ἀρ. 486), Αἰγίνης (ἀρ. 474), Πόρου (ἀρ. 475), Σύρας (ἀρ. 480), Πάρου (ἀρ. 428), Νάξου (ἀρ. 501). Στή Στερεά, ἀρχικά τήν Ἀνατολική ἀπό τό 1829, διορίστηκαν Προσωρινοί Διοικητές Λεβαδιᾶς, Ταλαντίου (ἀρ. 440), Σαλώνων, Λιδωρικίου (ἀρ. 441), Καρπενησίου, Κραβάρων (ἀρ. 442), ἐνῶ εἶχε ὁριστεῖ Στρατάρχης ὁ Δημ. Ὑψηλάντης (ἀρ. 923), καί Τοποτηρητής τῆς Κυβερνήσεως γιά τή Στερεά καί τό Στρατόπεδο ὁ Αὐγουστίνος (ἀρ. 433), ἀργότερα τοποθετήθηκε καί Ἔκτακτος Ἐπίτροπος ὁ Κ. Μεταξᾶς (ἀρ. 434). Ἀκολούθησε ὁ διορισμός Προσωρινῶν Διοικητῶν στή Δυτική Ἑλλάδα, στό Μεσολόγγι, Ἀνατολικό (ἀρ. 447) Ναύπακτο, Βενέτικο (ἀρ. 449), Ξηρόμερο, Βάλτο, Βόνιτσα (ἀρ. 452) καί ἀργότερα διορίστηκε Ἔκτακτος Ἐπίτροπος (ἀρ. 437).

Ἀπό τό 1830 μεταβάλλεται τό σύστημα. Οἱ Ἔκτακτοι Ἐπίτροποι παραμερίζονται

καί ὁρίζονται Πολιτικοί Διοικητές, ἐνῶ ἑνοποιοῦνται οἱ μικρότερες γειτονικές ἐπαρχίες, ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρχει Διοικητής ἀποστέλλεται Τοποτηρητής. Στήν Πελοπόννησο διορίζεται π.χ. Διοικητής στό Ναύπλιο-Ἄργος-Κ. Ναχαγέ (ἀρ. 401) καί Τοποτηρητής στό Ἄργος (ἀρ. 400), Διοικητής στή Κόρινθο (ἀρ. 399), Διοικητής στή Π. Πάτρα-Βοστίτσα (ἀρ. 406) καί Τοποτηρητής στή Βοστίτσα (ἀρ. 407), Διοικητής στά Καλάβρυτα (ἀρ. 408), Διοικητής στόν Πύργο-Φανάρι (ἀρ. 433), Τριπολιτσά-Λεοντάρι (ἀρ. 404), Καρύταινα-Φανάρι (ἀρ. 407), Καλαμάτα-Νησί (ἀρ. 417), Ἀνδρούσα-Ἐμπλάκια-Μικρομάνη (ἀρ. 416). Στά νησιά διορίζεται Διοικητής Σύρα-Μύκονο (ἀρ. 482), Ἄνδρο-Κέα (ἀρ. 487) καί Τοποτηρητής Κέα (ἀρ. 501), Σίφνο (ἀρ. 490), Ἴο (ἀρ. 491) Σάμο (ἀρ. 510). Ἀκόμα Διοικητής στήν Ὕδρα-Σπέτσες (ἀρ. 466) καί Τοποτηρητής στίς Σπέτσες (ἀρ. 467), Διοικητής Αἴγινα (ἀρ. 477) καί Τοποτηρητής στήν Σαλαμίνα (ἀρ. 471) καί Διοικητής στόν Πόρο (ἀρ. 478). Ἐπί πλέον ὁρίζεται καί Ἔκτακτη Ἐπιτροπή τοῦ Αἰγαίου Πελάγους (ἀρ. 492) πού ἐφορεύει τή νέα διοικητική διάταξη στά νησιά. Τό ἴδιο σύστημα ἐφαρμόζεται καί στή Στερεά ὅπου ἑνοποιοῦνται ἐπαρχίες καί τοποθετοῦνται Διοικητές στό Λιδωρίκι Ν. Πατρῶν-Ζητούνι (ἀρ. 443) Λειβαδιᾶ-Ταλάντι-Μεδενίτσα (ἀρ. 444), Ναύπακτος-Βενέτικο (ἀρ. 448).

Ἐκτός ἀπό τή σύσταση τῶν κεντρικῶν ὀργάνων τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος καί τήν ὀργάνωση τῶν ἐπαρχιῶν ἡ Ἐπικράτεια συμπληρώθηκε μέ ἕνα ὁλόκληρο σύστημα ἀστυνομιῶν, λιμεναρχείων, ὑγειονομείων, δασμοτελωνείων καί ταχυδρομείων, ἐνῶ τό κοινοτικό σύστημα παρέμεινε μέ τούς δημογέροντες γιά τά τοπικά ζητήματα.

Ὁ θεσμός τοῦ ἀστυνόμου προϋπῆρξε κατά ἕνα τρόπο ἀπό τήν ἐποχή ἀκόμα τῆς τουρκοκρατίας καί τό ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι ὁριζόταν ἀπό τούς προεστούς γιά τήν τοπική ἀσφάλεια καί ἡ ἐκλογή τους ἐπικυρώνοταν ἀπό τήν τουρκική διοίκηση. Εἶχαν στή διάθεσή τους τόν πολιτάρχη συνήθως μέ ἕνα μικρό ἀριθμό ἀνδρῶν πού ἦταν καί ἡ ἐκτελεστική δύναμη.

Μέ τήν ἔναρξη τῆς ἐπαναστάσεως τά διάφορα στρατόπεδα ὅρισαν ἀστυνόμους γιά τήν εὐταξία καί τίς παρεκτροπές. Ἀργότερα, μέ τή συγκρότηση τῶν περιφερειακῶν τοπικῶν διοικήσεων ὁρίστηκαν ἀστυνόμοι ἀπό τά σώματα πού συγκροτήθηκαν. Τόσο ὁ Ἄρειος Πάγος (ἀρ. 511) ὅσο καί ἡ Πελοποννησιακή Γερουσία (ἀρ. 512, 513) ὅρισαν ἀστυνομίες. Μόλις συγκροτήθηκε ἡ Προσωρινή Διοίκηση τῆς Ἑλλάδος προβλέφτηκε ἡ σύσταση ἀστυνομιῶν καί ὁρίστηκε ἰδιαίτερο Μινιστέριο, ἀρχικά ἀνεξάρτητο καί ὕστερα σέ συνδυασμό μ' ἐκεῖνο τῶν Ἐσωτερικῶν. Κατά τήν α΄ περίοδο πού διατηροῦνται τά τοπικά προσωρινά πολιτεύματα οἱ ἀστυνομίες ἀκολουθοῦν τό παλαιό σύστημα καί ἔχουν ἀνάλογες σφραγίδες ὅπως τό Μεσολόγγι (ἀρ. 514), τό Ἄργος (ἀρ. 516), ἡ Κορώνη (ἀρ. 517 καί ἡ Ἀθήνα (ἀρ. 518). Ἀλλά καί τά ναυτικά νησιά φρόντισαν εὐθύς ἀμέσως μέ τήν κήρυξη τῆς ἐπαναστάσεως νά συστήσουν ἀστυνομίες τόσο γιά τήν τήρηση τῆς τάξεως ὅσο καί γιά τήν καταγραφή καί τήν παρακολούθηση ὅλων ἐκείνων πού ἔφταναν στό νησί. Οἱ σφραγίδες τους ἔχουν ἡ κάθε μία τήν ἰδιομορφία τους. Τῆς Ὕδρας (ἀρ. 522) εἶναι φανερό πώς ἀντιγράφει τή σφραγίδα τοῦ Πληρεξουσίου τοῦ

Γενικοῦ Ἐπιτρόπου, Δημ. Ὑψηλάντη (ἀρ. 1076) μέ τόν φοίνικα καθώς καί ἐκείνη τῶν Σπετσῶν (ἀρ. 523), ἐνῶ ἡ σφραγίδα τῶν Ψαρῶν (ἀρ. 520) φέρει τήν παράσταση τοῦ Ποσειδῶνα στό ἅρμα του ὅπως καί ἡ σφραγίδα τῆς Βουλῆς τῶν Ψαρῶν (ἀρ. 141). Ἀπό τήν β΄ περίοδο τῆς Διοικήσεως πού οἱ ἐπαρχίες ὀργανώνονται σύμφωνα μέ τό Νόμο τῆς Ἐπιδαύρου, οἱ ἀστυνομίες παίρνουν τή μορφή τοπικῶν διοικητικῶν ὀργάνων, καί στά νησιά ἀσκοῦν καί τά καθήκοντα τοῦ λιμενάρχου ἐνῶ συγχρόνως ἔχουν τή φροντίδα τῆς ὑγείας.

Οἱ ἀστυνομίες διακρίνονται σέ Γενικές τῆς Ἐπαρχίας ὅπως τῆς Κέας (ἀρ. 524), Σαντορίνης (ἀρ. 533) καί σέ φροντιστήρια ἀστυνομίας ὅπως τῆς Τήνου (ἀρ. 525), Νάξου (ἀρ. 526), Ἄνδρου (527) ἤ ἀστυνομίες τῆς νήσου Σύρας (ἀρ. 534), Σαντορίνης (ἀρ. 535), Ἄνδρου (ἀρ. 530), Κάσου (ἀρ. 541) ἤ Γενικές Ἀστυνομίες καί λιμεναρχεῖα ὅπως τῆς Τήνου (ἀρ. 528), Μυκόνου καί Σύρας (ἀρ. 529) καί Ἴου (ἀρ. 531). Τό ἴδιο παρατηρεῖται καί στή Στερεά. Ὑπάρχουν Γεν. Ἐπαρχιακές ἀστυνομίες τῆς Αἰτωλίας (ἀρ. 558), ἀστυνομία καί λιμεναρχεῖα Ἀνατολικοῦ (ἀρ. 559), ἀστυνομία Σαλώνων (ἀρ. 564) καί Μεγάρων (ἀρ. 557). Στήν Πελοπόννησο, συναντᾶμε Γεν. Ἀστυνομία Ναυπλίου (ἀρ. 571), Ἄργους (ἀρ. 574), Τριπόλεως (ἀρ. 573), Ἤλιδος (ἀρ. 581), ἀστυνομία Ναυπλίου (ἀρ. 577), Π. Πατρῶν (ἀρ. 578), Πύργου (ἀρ. 580), Καλαμάτας (ἀρ. 586), Κορίνθου (ἀρ. 582) καί ἀστυνομία, λιμεναρχεῖα Γαστούνης (ἀρ. 583), Καλαμάτας (ἀρ. 588).

Παράλληλα, στά νησιά κυρίως ἀπό τό 1825 ἀρχίζουν νά λειτουργοῦν ἰδιαίτερα ὑγειονομεῖα καί χωριστά λιμεναρχεῖα καί ἀναπτύσσονται δασμοτελωνεῖα στά λιμάνια πού ἔχουν μεγαλύτερα κίνηση. Ἡ σύσταση Ὑγειονομείων-Λιμεναρχείων σέ ὅλες τίς παράλιες πόλεις ὅπου ἐλλιμενίζονται πλοῖα διαφόρου μεγέθους ἀποφασίστηκε στήν ἀρχή τοῦ 1826 (ἀρ. ΝΒ. κωδ. νόμων, 25 Ἰαν. 1826). Ὑγειονόμοι ἐκλέγονταν 8 ἄτομα ἀπό τόν ἔπαρχο καί τούς δημογέροντες καί ὑπηρετοῦσαν χωρίς μισθό ἀνά δύο κατά τριμηνία. Οἱ ὑγειονόμοι ἐκπλήρωναν χρέη λιμενάρχου καί ἀστυνόμους ἐκτός ἀπό τά μέρη ὅπου ἡ διοίκηση εἶχε διορίσει ξεχωριστούς ἀστυνόμους. Τά εἰσοδήματα ἀπό τό ὑγειονομεῖο καί τό καθαρτήριο ἀποδίδονταν μέ λογαριασμό στό Ὑπουργεῖο τῆς Οἰκονομίας. Συγχρόνως εἰσπράτταν τήν καθορισμένη ταρίφα, τούς δασμούς, καί ἐκτελοῦσαν χρέη τελωνείου. Ἀπό τά πρῶτα ὑγειονομεῖα πού λειτούργησαν ἦταν τῆς Μήλου (ἀρ. 642), τῆς Σαντορίνης (ἀρ. 644), τῆς Τήνου (ἀρ. 642). Ἀπό τά λιμεναρχεῖα, τῆς Σύρας (ἀρ 621), τῆς Σίφνου (ἀρ. 643), τῆς Σκιάθου (ἀρ. 627) καί τῆς Σάμου (ἀρ. 648). Ἀπό τά τελωνεῖα, τῆς Σύρας (ἀρ. 622) καί τῆς Τήνου (ἀρ. 624). Ἀκόμα ὑγειονομεῖο λειτουργοῦσε στό Ναύπλιο (ἀρ. 683) καί τό Μεσολόγγι (ἀρ. 676).

Ὕστερα ἀπό τή Συνέλευση τῆς Τροιζήνας, μαζί μέ τήν κατάργηση τοῦ ἐπαρχιακοῦ συστήματος καταργήθηκαν καί οἱ ἀστυνόμοι. Σύμφωνα μέ τό νέο Σύνταγμα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας πού ψηφίστηκε, προβλεπόταν ὅτι οἱ Διοικητές τῶν ἐπαρχιῶν πού θά διορίζονταν ἀπό τόν Κυβερνήτη, θά εἶχαν ἀπ' εὐθείας καί ἀστυνομικά καθήκοντα. Ἀλλά ἐπειδή δέν εἶχε καθοριστεῖ ἡ νέα διοικητική διαίρεση δέν εἶχαν γίνει καί διορισμοί, ἔτσι τά ὑγειονομεῖα καί λιμεναρχεῖα κατά τήν περίοδο αὐτή τοῦ 1827 ἀνέλαβαν ὅλο καί περισσότερο τά ἀστυνομικά καθήκοντα, ἐνῶ συγχρόνως ἀναπτύχθηκε ἡ ὀργάνωση τῶν δασμοτελωνείων, ἰδιαίτερα στά λιμάνια πού εἶχαν μεγαλύτερη κίνηση. Ἀργότερα, μέ τή συγκατάθεση καί τῆς Βουλῆς, ἡ Ἀντικυβερνητική Ἐπιτροπή

διόρισε προσωρινούς Ἀστυνόμους στήν Αἴγινα (ἀρ. 550), τόν Πόρο (ἀρ. 542), Σύρα (ἀρ. 536), Ὕδρα (ἀρ. 551), Ναύπλιο (ἀρ. 592), Ἄργος (ἀρ. 593). Ὑγειονομεῖα στή Σύρα (ἀρ. 620), Ὕδρα (ἀρ. 662), Σπέτσες (ἀρ. 666). Λιμεναρχεῖα στήν Ὕδρα (ἀρ. 663) καί Πάτρα (ἀρ. 679), Τελωνεῖα καί Δασμούς στή Σύρα (ἀρ. 623), Ὕδρα (ἀρ. 664), Ναύπλιο (ἀρ. 687) καί Ἄστρος (ἀρ. 688).

Κατά τό διάστημα τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος, οἱ σφραγίδες τῶν ἀστυνομιῶν, ὑγειονομείων, λιμεναρχείων καί δασμῶν φέρουν τήν παράσταση τῆς Ἀθηνᾶς ὅπως ὅλες οἱ σφραγίδες τῆς Διοικήσεως, μέ τήν ἐξαίρεση μόνο τῆς Γενικῆς Ἀστυνομίας τῆς Κέας (ἀρ. 524), τῶν Μεγάρων (ἀρ. 557), τῆς Λεβαδιᾶς (ἀρ. 560) καί τοῦ Πραστοῦ (ἀρ. 591) πού φέρουν τό σταυρό καί παλιότερα ἐβλήματα, καθώς καί τοῦ Δασμοῦ Ἄστρους (ἀρ. 689) καί Σύρας (ἀρ. 705), Μήλου (ἀρ. 706) πού φέρουν τόν Ἑρμῆ. Οἱ παλαιότερες ἀπό τίς σφραγίδες τῆς ἀστυνομίας, τῶν ὑγειονομείων καί τῶν λιμαναρχείων ἔχουν μορφή ἔγγλυφη ὅπως καί ἐκεῖνες τῶν ἐπαρχιῶν, ἀργότερα παρουσιάζεται καί ὁ τύπος τῆς ἀνάγλυφης.

Ἀπό τήν ἄφιξη τοῦ Κυβερνήτη καί τόν προσδιορισμό τῆς Διοικητικῆς Περιφερείας, συγχρόνως μέ τήν τοποθέτηση τῶν Ἐκτάκτων Ἐπιτρόπων στά Τμήματα διορίστηκαν καί ἀστυνόμοι, λιμενάρχες, ὑγειονόμοι καί δασμοτελῶνες ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες, τοποθετοῦνται Ἐπιθεωρητής τῶν Δασμῶν τοῦ Ἀργολικοῦ Κόλπου (ἀρ. 665) καί Ἔκτακτος Γενικός Ἔφορος τῶν Λιμένων τῆς Ἐπικρατείας (ἀρ. 348) γιά τήν ἐπιτήρηση τῶν Ὑγειονομείων, Λιμεναρχείων, Δασμολογείων καί Τελωνείων, ἐνῶ ἑνοποιεῖται ὁ δασμός τῆς Σύρας καί τοῦ Ναυπλίου, καθορίζεται ἡ ταρίφα καί ὁρίζονται τά χρέη τῶν δασμολόγων.

Οἱ σφραγίδες τῆς Καποδιστριακῆς ἐποχῆς διατηροῦν ἀρχικά τήν Ἀθήνα ἐνῶ ὕστερα ἀπό τήν Δ' Ἐθνική Συνέλευση τοῦ Ἄργους, ἡ μορφή της παρουσιάζεται πρός τά ἀριστερά καί ἀπό τό 1830 χρησιμοποιεῖται ἕως τό τέλος ὁ Φοίνικας. Κατά τό 1832 ἐπανέρχεται ὁ τύπος τῆς Ἀθηνᾶς τοῦ 1829 καί κατασκευάζονται καί νέες σφραγίδες σχήματος περισσότερο ὠοειδοῦς.

Ταχυδρομεῖο λειτούργησε ἀπό τίς πρῶτες μέρες τοῦ ἀγώνα. Τά στρατόπεδα καί οἱ ἀρχηγοί τῆς ἐπαναστάσεως χρησιμοποίησαν τό παλαιό σύστημα, τό ποδοκόπι καί τά μεντζίλια, πεζούς καί ἔφιππους ταχυδρόμους γιά τήν ἐπικοινωνία καί τίς εἰδήσεις. Ἡ Διοίκηση ἀπό τό 1822 ἐξασφάλισε μέ ἐκτάκτους γραμματοφόρους τή συνεχή ἀνταπόκριση καί σύστησε ἀπό τό 1824 τακτικό ἔφιππο ταχυδρομεῖο στήν Πελοπόννησο πού ὑπάγονταν στό Ὑπουργεῖο τοῦ Πολέμου. Στήν Δυτική Ἑλλάδα ὁ Στάνχοπ ὀργάνωσε ταχυδρομεῖο καί στήν Ἀνατολική ὁ Φαβιέρος καί εἶναι ὀνομαστοί οἱ ταχυδρόμοι κατά τίς πολιορκίες τῆς Ἀθήνας καί τοῦ Μεσολογγίου.

Ἀπό τό 1827 ἡ Ἀντικυβερνητική Ἐπιτροπή ὀργάνωσε ταχυδρομεῖο πού ὑπάγονταν στή Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν καί τίς Ἀστυνομίες, δεῖγμα, εἶναι ἡ σφραγίδα τοῦ ταχυδρομείου Σπετσῶν (ἀρ. 717). Ὕστερα ἀπό τήν ἄφιξη τοῦ Κυβερνήτη, ἔγινε σύσταση κανονικοῦ Ταχυδρομείου ἀπό τόν Σεπτ. 1828, μ' ἕνα Κεντρικό κατάστημα στήν ἕδρα τῆς Κυβερνήσεως (ἀρ. 714, 715, 716), τόν Πόρο καί ταχυδρομικά γραφεῖα στό Ἄργος, Τριπολιτσά, Ἐπίδαυρο, Αἴγινα καί Σύρα. Ἡ ὑπόλοιπη ταχυδρομική ὑπηρεσία «ἐμπιστευόταν στίς Δημογεροντίες, γιά ὅλη τή Στερεά καί τήν Πελοπόννησο».

Μέ τό Σύνταγμα τῆς Τροιζήνας καί τήν Διάταξη Διοικήσεως πού ἀκολούθησε

προβλεπόταν Γενικοί Δημογέροντες, ὡς μέρος τῆς ἐπαρχιακῆς διοικήσεως. Ἀπό τήν ἐποχή αὐτή ἀναφαίνονται καί οἱ πρῶτες σφραγίδες τῶν Δημογεροντιῶν μέ τήν παράσταση τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπως τό Δημογεροντεῖο Ναυπλίου (ἀρ. 718), Τριπολιτσᾶς (ἀρ. 731), Λακεδαίμονος (ἀρ. 744, 745), Ἄργους (ἀρ. 750), Τήνου (ἀρ. 792), Σύρας (ἀρ. 799), Κορίνθου (ἀρ. 722). Ὕστερα ἀπό τήν ἄφιξη τοῦ Καποδίστρια τό μέτρο γενικεύεται. Μέ διάταγμα, στίς 16 Ἀπρ. 1828, καθορίστηκε ὅτι κάθε ἐπαρχία τῆς Πελοποννήσου εἶχε πόλεις, κῶμες καί χωριά. Ἡ κεντρική πόλη κάθε ἐπαρχίας εἶχε μία Δημογεροντία Ἐπαρχιακή μέ 3 ἤ 5 μέλη ἀνάλογα μέ τόν πληθυσμό (κάθε 100 οἰκογένειες ἕνας δημογέροντας). Κάθε χωριό εἶχε τή Δημογεροντία του πού ἡ ἐκλογή της γινόταν ἀπό τή συνέλευση τῶν κατοίκων. Οἱ δημογέροντες ὅλων τῶν χωριῶν μαζί ἐξέλεγαν τούς ἐπαρχιακούς (2 ἀπό τήν πόλη καί 1 ἀπό τά χωριά ἤ 3 καί 2 ἀντίστοιχα). Ἀργότερα ἐπιδιώχθηκε νά ἐφαρμοσθεῖ ὁ ἴδιος νόμος καί στά νησιά πού τό κάθε ἕνα εἶχε τήν ἰδιομορφία του. Ἰδιαίτερο καθῆκον τῶν ἐπαρχιακῶν δημογερόντων ἦταν νά ἐπικυρώνουν ὅλα τά δημόσια καί μερικά ἔγγραφα γι' αὐτό τό σκοπό ὁρίστηκε ὅτι αὐτές «θέλουν ἔχει καί σφραγίδα». Στίς γενικές ὁδηγίες πού ἐκδόθηκαν, στίς 19 Ἀπρ. 1828, ὁριζόταν καί ὁ τύπος τῆς σφραγίδας τῶν Δημογεροντιῶν «Πρός τό παρόν δέ, ἕως νά λάβουν αἱ ἐπαρχιακαί δημογεροντίαι παρά τῆς Κυβερνήσεως τά παράσημα τῶν ἐπαρχιῶν, ἡ σφραγίδα αὐτή φέρει τά ὑπάρχοντα παράσημα τῆς Ἐπικρατείας, τήν Ἀθηνά δηλαδή, μέ τήν ἐπιγραφή Δημογεροντία τῆς...»

Ἀπό τό 1830 καθορίστηκε, μέ νέα διοικητική διάταξη, ὁ διορισμός τῶν δημογερόντων ἀπό τήν Κυβέρνηση. Οἱ ἐπαρχιακές δημογεροντίες γίνονταν 12μελεῖς. Οἱ τοπικές ἀρχές πρότειναν ἕνα κατάλογο ἡ Γερουσία διπλασίαζε τόν ἀριθμό καί ἡ κυβέρνηση ἐπέλεγε τούς δημογέροντες τῆς Ἐπαρχίας, πού συγκροτοῦσαν Συμβούλιο προεδρευόμενο ἀπό τόν διοικητή, ὁ γραμματέας κρατοῦσε τά πρακτικά. Ἀλλά καί οἱ δημογέροντες τῶν χωρίων καί τῶν πόλεων διορίζονταν ἀπό τήν Κυβέρνηση. Τό σύστημα αὐτό θά ἴσχυε ἕως τήν ἔκδοση νόμου πού θά ὅριζε τόν τρόπο ἐκλογῆς.

Οἱ σφραγίδες τῶν Δημογεροντιῶν φέρουν στό σύνολό τους σχεδόν τήν παράσταση τῆς Ἀθηνᾶς μέ τόν τύπο πού χρησιμοποιεῖται τό 1828 ὅπως τοῦ Ναυπλίου (ἀρ. 719), τοῦ Ἄργους (ἀρ. 720), τοῦ Κάτω Ναχαγέ (ἀρ. 721) ἤ ὅπως οἱ παλαιότεροι τύποι ἐγγλύφων σφραγίδων, Καλαβρύτων (ἀρ. 725), Μονεμβασίας (ἀρ. 726), Κορώνης (ἀρ. 728). Στή Στερεά πού ἀπελευθερώνεται ἀργότερα χρησιμοποιεῖται ὁ νεώτερος τύπος τῆς Ἀθηνᾶς τοῦ 1829 ὅπως τοῦ Ζητουνίου (ἀρ. 764), Καρπενησίου (ἀρ. 765), Μπουντουνίτσας (ἀρ. 766), Λειβαδιᾶς (ἀρ. 767) καί Εὐβοίας (ἀρ. 769) καί πολύ λίγες φέρουν τό φοίνικα. Ἐξαίρεση παρουσιάζουν οἱ σφραγίδες τοῦ Ἀνατολικοῦ ἀπό τή Δυτ. Στερεά μέ τό σταυρό (ἀρ. 772 καί 773) καί τῆς Βόνιτσας γιά τό ἰδιαίτερο σχῆμα της (ἀρ. 757).

Σύμφωνα μέ τόν Ὀργανικό Νόμο ἔπρεπε νά ἐκδοθεῖ νόμος γιά τή σύσταση τῶν Δικαστηρίων. Μέ τόν Ὀργανισμό τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπαρχιῶν (ἀρ. 12, κώδ. νόμων) ὁρίστηκε ἡ σύσταση ἀναλόγων Δικαστηρίων στίς ἐπαρχίες καί μέ τή διάταξη περί Δικαστηρίων (ἀρ. 13, κώδ. νόμων) καθορίστηκε ὁ τρόπος καί ἡ διαδικασία ἀπονομῆς

τῆς Δικαιοσύνης. Ἡ Συνέλευση τοῦ Ἄστρους ἀνέθεσε στό Βουλευτικό Σῶμα, στίς 18 Ἀπρ. 1823, τήν ἐπεξεργασία καί τήν ἀναθεώρηση τῆς Διατάξεως τῶν Δικαστηρίων πού ἔγινε καί ψηφίστηκε, στίς 21 Ὀκτ. 1825, (ψηφ. Ν.). Σύμφωνα μέ τό Νόμο αὐτό ἡ Συνέλευση τῆς Τροιζήνας ψήφισε τή σύσταση τῶν Δικαστηρίων.

Κατά τήν περίοδο 1822-1823 προβλεπόταν γιά κάθε κοινότητα ἕνας Εἰρηνοποιός Κριτής. Σέ κάθε ἀντεπαρχία ἕνα τριμελές Πρῶτο Δικαστήριο καί σέ κάθε ἐπαρχία ἕνα πενταμελές Δικαστήριο τῶν Ἐκκλήτων. Ἀκόμα προβλεπόταν σέ κάθε κοινότητα ἕνας Νοτάριος καί ὁ Νοτάριος τῆς Ἐπαρχίας. Τό προσωρινό πολίτευμα ὅριζε καί τή σύσταση Ἀνωτάτου Κριτηρίου «ὅπου διατρίβει ἡ Διοίκησις».

Κατά τήν περίοδο 1824-1827 τά καθήκοντα τοῦ Εἰρηνοποιοῦ Κριτοῦ ἐκτελοῦσαν οἱ δημογέροντες. Ὑπῆρχαν Πρῶτα Δικαστήρια κατά ἐπαρχία καί ἕξι Δικαστήρια Ἐκκλήτων στήν Τριπολιτσά, Ναύπλιο, Ἀθήνα, Μεσολόγγι, Νάξο καί Κρήτη. Τέλος ὑπῆρχε καί ἕνα Ἀνώτατο μέ ἐννέα μέλη στήν ἕδρα τῆς Διοικήσεως.

Ἀξίζει νά σημειώσουμε ὅτι ἀπό τήν περίοδο αὐτή διασώζονται μόνο δύο ἀποτυπώματα σφραγίδων γνωστά, τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῆς ἐπαρχίας Αἰτωλίας (ἀρ. 832) καί τό Δικαστήριο τῶν Ἐκκλήτων τοῦ Μεσολογγίου (ἀρ. 833). Ἐπ' αὐτῶν εἶναι χαραγμένη ὄχι ἡ Ἀθηνά ἀλλά ἡ Θέμις πού κρατᾶ τόν ζυγό τῆς Δικαιοσύνης πρᾶγμα πού μᾶς θυμίζει τήν πρόταση τοῦ Κοραῆ στό Διάλογό του περί τῶν συμφερόντων τῆς ἐλευθερωμένης Ἑλλάδος. Ἀκόμα διασώζεται ἀπό τόν ἴδιο χρόνο 1824 ἡ σφραγίδα τοῦ Νοταριάτου τοῦ Μεσολογγίου (ἀρ. 884) μέ τά ἀρχικά Στ. Π. (Στ. Παλαμᾶς). Οἱ σφραγίδες αὐτές εἶναι ἔκδηλα ἐπηρεασμένες καί τῆς ἴδιας τεχνοτροπίας μέ τήν παλαιότερη τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Πολιτικῶν καί Στρατιωτικῶν Πραγμάτων τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος, Ἀλεξ. Μαυροκορδάτου (ἀρ. 149) καί τῶν ἄλλων σφραγίδων τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως καί τῶν Μινιστερίων (ἀρ. 146, 147, 148 ἕως 157 καί 158, 160, 161, 196).

Μέ τόν Ὀργανισμό τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων, στίς 21 Ὀκτωβ. 1825, ἐκτός ἀπό τή σύνθεση τοῦ κάθε δικαστηρίου καθοριζόταν καί ὁ τύπος τῆς σφραγίδας τους. Τά Πρῶτα Δικαστήρια ἔχουν σφραγίδα τῆς ὁποίας ἡ εἰκώνα εἶναι ἡ Ἀθηνά μέ περιγραφήν τοιαύτην «Τό δικαστήριον τῆς δεῖνος ἐπαρχίας». Τά Δικαστήρια τῶν Ἐκκλήτων ἔχουν σφραγίδα μέ τήν Ἀθηνά καί ἐπιγραφή «Δικαστήριον τῶν Ἐκκλήτων» καί τό Ἀνώτατον τήν Ἀθηνά καί ἐπιγραφήν «Ἀνώτατον τῆς Ἑλλάδος Δικαστήριον». Ἀπό τό 1825 συστήθηκε ἡ Ἀντι θαλασσίου Κριτηρίου Ἐπιτροπή (ἀρ. 838) γιᾶ τήν ἐκδίκαση τῶν ναυτικῶν λειῶν. Τόν Μάρτιο τοῦ 1826 ὕστερα ἀπό παράκληση τῶν ἐμπόρων τῆς Σύρας συστήθηκε τό Ἐμπορικό Δικαστήριο (ἀρ. 835) γιά νά θεωρεῖ τίς ἐμπορικές διαφορές. Ἦταν τριμελές, ὁ Πρόεδρος διοριζόταν ἀπό τή Διοίκηση καί οἱ δύο δικαστές ἐκλέγονταν ἀπό τούς ἐμπόρους τῆς Σύρας. Δευτεροβάθμια ἔκρινε τό Ἔκκλητο τοῦ Αἰγαίου. Ἐπίσης τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1826 συστήθηκε καί τό Προσωρινό Ἐγκληματικό Δικαστήριο στήν ἕδρα τῆς Διοικήσεως (ἀρ. 834). Ἦταν πενταμελές ἐκλεγόμενο ἀπό τήν Ἐπιτροπή τῆς Συνελεύσεως καί εἶχε καθοριστεῖ μέ τό ψήφισμα ὅτι ἔχει σφραγίδα τῆς ὁποίας τό ἔμβλημα εἶναι ἡ Ἀθηνά μέ ἐπιγραφήν «Προσωρινόν Ἐγκληματικόν Δικαστήριον».

Κατά τήν ἄφιξη τοῦ Κυβερνήτη λειτουργοῦσαν εἰδικές καί ἔκτακτες ἐπιτροπές ἀντί δικαστηρίων καί αὐτό συνεχίστηκε ἀκόμα καί ὕστερα ἀπό τό ψήφισμα γιά τό Διοργανισμό τῶν Δικαστηρίων, στίς 15 Δεκ. 1828. Τά Εἰρηνοδικεῖα, ὅπου οἱ δημογέ-

ροντες ἐκτελοῦσαν χρέη, λειτουργοῦσαν ὡς πολιτικά καί ἐμπορικά δικαστήρια. Συστήθηκαν Πρωτόκλητα σέ κάθε τμῆμα, ἑπτά στήν Πελοπόννησο (ἀρ. 847 ἕως 851) καί ἕξι στά νησιά (ἀρ. 853, 836, 854), στίς 18 Φεβρ. 1829. Ἀκολούθησε ἡ σύσταση τοῦ πρώτου Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, στίς 16 Μαρτ., πού ἕδρα του ὁρίστηκε τό Ἄργος (ἀρ. 840) καί ἑνός Πρωτοκλήτου στά Σάλωνα (ἀρ. (846) γιά τή Στερεά, στίς 16 Μαρτ., πού ἔκρινε καί ὡς Δικαστήριο Πολεμικό. Ἀκόμα, τό Θαλάσσιο Δικαστήριο, στίς 10 Ἀπρ., ἀπό τρία μέλη τοῦ Πανελληνίου καί γιά τήν ἐπανάκριση ὁρίστηκε Ἀνώτατο Συμβούλιο ἀπό πέντε μέλη τῆς Κυβερνήσεως. Τό Ἐμπορικό Δικαστήριο στή Σύρα καθώς καί τό Ἐγκληματικό, συστήθηκαν στίς 6 Μαΐου.

Τό 1830 ἔγινε νέος Διοργανισμός Δικαστηρίων, στίς 15 Αὐγ. Ὁρίστηκαν Εἰρηνοδικεῖα σέ κάθε ἐπαρχία ἤ καί δύο γιά τίς μεγαλύτερες, (ἀρ. 855 ἕως 880), ἐκτός ἀπό τά κοινοτικά εἰρηνοδικεῖα. Πρωτόκλητα στίς ἐπαρχίες 28, στήν Πελοπόννησο 16 (ἀρ. 559 ἕως 864), στά νησιά 10 (ἀρ. 855 ἕως 858), στή Στερεά 2, Ἀνατολική καί Δυτική, 1 Ἐμπορικό στή Σύρα, 3 Ἔκκλητα γιά τήν Πελοπόννησο, (ἀρ. 842), τή Στερεά καί τά νησιά καί 1 Ἀνώτατο ἤ Ἀκυρωτικό (ἀρ. 843) στήν ἕδρα τῆς Κυβερνήσεως μέ Δημόσιο Συνήγορο (ἀρ. 845). Ἐπίσης 1 Ἐξαιρετικό, γιά τούς δημόσιους λειτουργούς καί εἰδικά δικαστήρια ἐπί τῆς Ληστείας (ἀρ. 844) καί ἐπί τοῦ Ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ (ἀρ. 841). Τέλος γιά τούς Μνήμονες καθορίστηκε, στίς 11 Φεβρ. 1830, ὅτι εἶναι δημόσιοι λειτουργοί, ἐκλέγονται ἀπό τά ἐπαρχιακά συμβούλια καί τούς δημογέροντες ὑπό τήν προεδρία ἑνός δικαστικοῦ καί ὁρκίζονται. Ἔχουν μία σφραγίδα τήν ὁποίαν ὀφείλουν νά παρουσιάσουν στήν Κυβέρνηση γιά νά ἐπικυρωθεῖ. Ἡ σφραγίδα φέρει τά στοιχεῖα τοῦ ὀνόματός του καί συνεπιφέρει «Μνήμων τῆς ἐπαρχίας δεῖνα» (ἀρ. 881 ἕως 908).

Κατά τήν ἔναρξη τῆς ἐπαναστάσεως δέν ὑπῆρχε κανένα εἶδος ὀργανωμένου στρατεύματος ἀλλά σώματα ἀρματολῶν καί καπεταναίων. Στίς ἐπαρχίες, γύρω ἀπό τούς προκρίτους καί τούς καπεταναίους πού σήκωναν τή σημαία τῆς ἐλευθερίας, συνέρεαν ἐθελοντές καί σχημάτιζαν ἔνοπλα τμήματα ὑπό τίς ὁδηγίες τῶν ἐμπειροτέρων. Ἔτσι, ἡ ἑλληνική ἐπανάσταση ἀπέκτησε ἀμέσως στρατιῶτες ἀλλά ὄχι καί στρατιωτικό.

Μέ τήν ἄφιξη τοῦ Ὑψηλάντη στά Βέρβενα, στίς 9 Ἰουλ. 1821, σχηματίστηκε ἕνα μικρό τακτικό σῶμα μέ τόν Μπαλέστρα, τόν Παρασκευᾶ καί τόν Σωνιέρο. Μόλις ξεπέρασαν τούς ἑξῆντα μετακινήθηκαν στήν Καλαμάτα, ὅπου ἔφτασε καί πλοῖο ἀπό τήν Τεργέστη μέ στρατιωτικό ὑλικό, «τυφέκια λογχοφόρα, πυριτοθῆκες, πανικά διά τόν ἱματισμό καί ἀρκετά πολεμοφόδια». Ἐκεῖ, οἱ 250 ἄνδρες σχημάτισαν τρεῖς λόχους, μέ ὁμοιόμορφο ὁπλισμό καί ἐνδυμασία καί σημαία τρίχρωμη (μαῦρο-ἄσπρο-κόκκινο). Στολή εἶχαν ἱματίδιο, ἀναξηρίδα πάνινη, σκούφια μέ ἐθνόσημο τρίχρωμο καί ὁπλισμό. Τήν προγύμναση αὐτοῦ τοῦ πρώτου τακτικοῦ ἀνέλαβε ὁ ἰταλός φιλέλληνας Γκουμπερνάτι (ἀρ. 910). Συγχρόνως, ἔξω ἀπό τήν Τριπολιτσά ὀργανώθηκε ἀπό τόν γάλλο φιλέλληλα Βουτιέ (ἀρ. 1103) μικρό ὀρεινό πυροβολικό πού ἑνώθηκε μέ τό τακτικό. Ὕστερα ἀπό τήν πτώση τῆς Τριπολιτσᾶς, τό μικρό αὐτό τακτικό πῆρε μέρος στίς πο-

λιορκίες τοῦ Ναυπλίου καί τῆς Κορίνθου. Τέλος, ὁ Μπαλέστρα μέ τούς περισσοτέρους ἀναχώρησε γιά τήν Κρήτη, ὅπου σκοτώθηκε, ἐνῶ ἕνα μικρό μέρος μέ τόν Ἰγγλέση καί τό Σωνιέρο καί τή σημαία παρέμεινε στήν Κόρινθο.

Στά τοπικά πολιτεύματα ἔγινε προσπάθεια ἀπό τόν Μαυροκορδάτο καί τό Νέγρη νά περιοριστεῖ ἡ «μαχαιροκρατία» καί προβλέφτηκαν διατάξεις στρατιωτικῆς ὀργανώσεως τόσο ἀπό τή Γερουσία τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς καί τόν Ἄρειο Πάγο ὅσο καί ἀπό τήν Πελοποννησιακή Γερουσία. Στήν ἀρχή, τοῦ 1822, στίς 9 Ἰανουαρίου, ἀποφασίστηκε ἀπό τήν Α΄ Ἐθνική Συνέλευση τῆς Ἐπιδαύρου ὁ Γενικός ὀργανισμός τοῦ στρατιωτικοῦ. Συγχρόνως, ὁρίστηκαν τά ἐθνικά χρώματα καί βαθμιαία ἔλειψε ἡ σύγχιση χρωμάτων καί σχημάτων στίς ἑλληνικές σημαῖες, χωρίς καί μετά τήν καθιέρωση τῆς ἐθνικῆς σημαίας νά παύσουν οἱ παραφωνίες. Ἀπό τόν Ἀπρίλιο ἔγινε ἀνασύσταση καί ὀργάνωση τοῦ Τακτικοῦ. Καθορίστηκε ὅτι ὁ στρατός θά συνίσταται ἀπό πεζικό βαρύ καί ἐλαφρό, πυροβολικό πολιορκίας καί πεδιάδος, ἱππικό βαρύ καί ἐλαφρό καί σῶμα μηχανοποιῶν. Ἐπίσης ὁρίστηκε ἡ ὀργάνωση σέ Συντάγματα, ἡ ἀρχαιότητα τῶν ἀξιωματικῶν, μισθός, ἐνδυμασία καί ὁπλισμός καθώς καί ἐπιτηρητές ὅπλων καί φροντιστές γιά τα ἐφόδια (ἀρ. 8 κώδ. τῶν νόμων). Σύμφωνα μέ τά παραπάνω, μέ θέσπισμα στίς 23 Ἀπρ., συγκροτήθηκε τό Α΄ Σύνταγμα Πεζικοῦ μέ δύο τάγματα ἀπό πέντε λόχους καί ἕνα λόχο πυροβολικοῦ. Διοικητής ὁρίστηκε ὁ ἰταλός Ταρέλλα μέ ὑποδιοικητή τόν Γκουμπερνάτι. Συμμετεῖχαν 20 ἕλληνες, 8 γερμανοί, 6 ιταλοί, 1 ὁλλανδός καί 1 πολωνός αξιωματικός. Ὁ ὁπλισμός ἦταν ὁμοιόμορφος, τουφέκι λογχοφόρο καί πυριτόθήκη, ἀλλά ὁ ἱματισμός ἦταν ἄθλιος καί μή ὁμοιόμορφος. Ἀπό τή Διοίκηση δόθηκαν στά τάγματα δύο σημαῖες δίχρωμες (κυανό-λευκό) οἱ ὁποῖες πρέπει νά θεωρηθοῦν ὡς οἱ παλαιότερες ἑλληνικές σημαῖες. Μιά ἀπό αὐτές σώζεται στό Μουσεῖο τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας.

Τόν ἴδιο καιρό ἔφτασαν ἀπό διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης 120 φιλέλληνες, σχηματισμένοι σέ λόχο ὑπό τόν γάλλο φιλέλληνα Ντάνια, ὁπλισμένοι καί ὀργανωμένοι κατά τόν εὐρωπαϊκό τρόπο. Ἐκδόθηκε τότε ὁ ἀρ. 11 τοῦ κώδ. νόμων, στίς 29 Ἀπριλ. 1822, πού προέβλεπε τόν ὀργανισμό τῶν ξένων ἀξιωματικῶν σέ ἕνα τάγμα τό ὁποῖο ὀνομάστηκε Τάγμα τῶν Φιλελλήνων. Τόν 1ο λόχο ἀποτελοῦσαν γερμανοί καί πολωνοί μέ τόν Ντάνια, τόν 2ο γάλλοι καί ἰταλοί μέ τόν ἐλβετό Σεβαλιέ καί τό ὀρεινό πυροβολικό μέ τόν Βουτιέ. Λίγο ἀργότερα, στίς 7 Μαΐου 1822, καθορίστηκε ἡ ἀντιμισθία τῶν στρατιωτικῶν καί δόθηκε ὑπόσχεση γιά παροχή γῆς σ' αὐτούς μέ τήν ὑποχρέωση ὅμως νά καταγράφονται καί νά δίνουν ὅρκο (ἀρ. 14 κώδ. νόμ.). Συγχρόνως, θέσπισμα τῆς 11 Μαΐου 1822, ὁ Μαυροκορδάτος ὁρίστηκε Διευθυντής τῶν Πολιτικῶν καί τῶν Στρατιωτικῶν Πραγμάτων τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς (ἀρ. 149) μέ ἀποφασιστικές ἁρμοδιότητες. Τότε ἑνώθηκε τό τακτικό μέ τούς φιλέλληνες καί ἀπετέλεσαν Σύνταγμα ὑπό τόν γερμανό στρατηγό Νόρμαν. Σ' αὐτούς προστέθηκαν οἱ ἑπτανήσιοι καί ἀρκετά ἐλαφρά τμήματα καπεταναίων τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς κυρίως. Μέ τήν καταστροφή τοῦ Πέτα, ὅπου σκοτώθηκαν ὁ Ταρέλλα, ὁ Ντάνια καί ἄλλοι 200 φιλέλληνες καί τραυματίστηκε μεγάλος ἀριθμός, τά ὑπολείμματα τοῦ τακτικοῦ παρέλαβε ὁ Γκουμπερνάτι (ἀρ. 910) πού εἶχε τραυματιστεῖ στήν πολιορκία τοῦ Ναυπλίου. Ἀπό τό Ἀνατολικό καί τό Μεσολόγγι πέρασε στήν Ἄμφισσα, τή Γραβιά καί τήν Ἀθήνα. Στά Μέγαρα, μέ τή βοήθεια τοῦ Δημ. Ὑψηλάντη, τό τακτικό, μέ 250 ἄνδρες, σχηματίστηκε σέ ὀκτώ λόχους καί τοποθετήθηκε στά Δερβένια, τόν Ἰσθμό, γιά νά ἀπαγορεύσει τήν ἔξοδο

τῶν Τούρκων. Ὕστερα ἀπό τήν καταστροφή τοῦ Δράμαλη καί τήν συμμετοχή του στήν πολιορκία τοῦ Ναυπλίου, τόν αἰφνιδιασμό τοῦ Παλαμηδίου καί τήν παράδοση τῆς πόλεως, τό Τακτικό παρέμεινε φρουρά στό Ναύπλιο ἀλλά χωρίς ἐφοδιασμούς.

Στήν ἀρχή τοῦ 1823 ἔφτασε στήν Ὕδρα ὁ Κεφαλᾶς (ἀρ. 997) μέ σῶμα γερμανῶν φιλελλήνων, οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ὁποίους πέθαναν ἀπό τίς κακουχίες μέσα στό πλοῖο. Τότε συστήθηκε ἡ Γερμανική Λεγεώνα (ἀρ. 20 κώδ. νόμων, 14 Ἰουν. 1823). Ἐκτός ἀπό τήν ὀργάνωση καί τόν ἐφοδιασμό καθορίστηκε ὅτι «πρός τήν ὁποίαν φέρουσι σημαίαν νά δεχθῶσι καί μίαν ἑλληνικήν σημαίαν ὅμοιαν μέ ἐκείνην τοῦ α΄ βαρέως πεζικοῦ συντάγματος εἰς τήν ὁποίαν καί τό ἱερόν εὐαγγέλιον θέλουν δώσει τόν ὅρκον τόν στρατιωτικόν τῆς πίστεως καί τῆς ὑπακοῆς». Τήν ἴδια ἐποχή ὁ λόρδος Βύρων πού εἶχε φτάσει στό Μεσολόγγι, μέ δικά του ἔξοδα σχημάτισε ἕνα μικρό σῶμα ἀπό σουλιῶτες, ἕνα λόχο καί πυροβολικό.

Ὕστερα ἀπό τή Β΄ Ἐθνική Συνέλευση τοῦ Ἄστρους καί τόν ἐμφύλιο πού ἀκολούθησε ὁ ἐφοδιασμός τοῦ Τακτικοῦ παρέμεινε προβληματικός ἐνῶ ἡ Μπουμπουλίνα μέ δόλο προσπάθησε νά τό βγάλει ἀπό τό Ναύπλιο, χωρίς νά τό κατορθώσει. Τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1823, ὁ Π. Ρόδιος ζήτησε τή μία ἀπό τίς δύο σημαῖες τοῦ Τακτικοῦ καί μέ διάταγμα τῆς Διοικήσεως σχημάτισε ἰδιαίτερο σῶμα. Οἱ περισσότεροι, μέ τήν ἐλπίδα τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τόν ἀκολούθησαν, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι παρέμειναν μέ τόν Γκουμπερνάτι φρουρά στήν Πύλη τῆς ξηρᾶς, τό Μπούρτζι καί τήν Ἀκροναυπλία ἕως τό τέλος τοῦ ἔτους. Ὁ Ρόδιος πέρασε στή Σαλαμίνα, ἀλλά μή ἔχοντας τροφές διέλυσε τό σῶμα καί προσκολλήθηκε στό Ἐκτελεστικό ἀπό τόν Ἰανουάριο τοῦ 1824, ἀλλά καί ὁ Γκουμπερνάτι μή μπορώντας νά συντηρήσει τό τμῆμα του, παρέδωσε τή σημαία στή Διοίκηση καί τά λείψανα τοῦ Τακτικοῦ σώματος διασκορπίστηκαν.

Ἀπό τό μέσο τοῦ 1824 ἔγινε νέα προσπάθεια συγκροτήσεως Τακτικοῦ. Ὁ Ρόδιος διορίστηκε Διοικητής τοῦ Α΄ Συντάγματος Πεζικοῦ καί, στίς 15 Ἰουλίου, ἔγινε πρόσκληση στρατιωτῶν τοῦ παλαιοῦ Τακτικοῦ. Στήν ἀρχή σχηματίστηκε ἕνας λόχος μέ ὁμοιόμορφη ἐνδυμασία, ἱματίδιο σαγιάκινο, κοντή φουστανέλα, φέσι, λινοστολή καί ὑπόδηση, μέ μηνιαῖο μισθό καί τροφή καί ἐκπαιδευτή τόν λοχαγό Ἀμπάτη. Σύντομα μέ στρατολογία στά νησιά, σχηματίστηκε ἕνα Τάγμα μέ τέσσερεις λόχους τοῦ κέντρου, ἕνας λόχος ἐπίλεκτος καί ἕνας εὐζωνικός, μέ τήν παλιά σημαία τοῦ α΄ τάγματος. Παράλληλα, ὁ Βουτιέ ὀργάνωσε σῶμα πυροβολικοῦ στό Ναύπλιο. Ἀπό αὐτούς 150 ἄνδρες καί 4 πυροβόλα μέ τόν Καλλέργη καί τή σημαία τοῦ πυροβολικοῦ στάλθηκαν νά ἐνισχύσουν τό πολιορκημένο ἀπό τόν Ἰμπραήμ Ναβαρίνο. Τό τάγμα ἔμεινε φρουρά στό Ναύπλιο ἐνῶ ἕνας λόχος του ἀποβιβάστηκε στούς Μύλους καί ἔφτασε ἐπικουρία στή μάχη.

Κατά τήν γ΄ περίοδο τῆς Διοικήσεως ἀποφασίστηκε ἡ ἐνίσχυση τοῦ Τακτικοῦ, «ἐπειδή ἡ αὔξηση τοῦ τακτικοῦ εἶναι τό συντελεστικότερον μέσον εἰς τήν στερέωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας». Στίς 10 Μαΐου 1825, ὁρίστηκε ἡ νόμιμη κατ' ἀπογραφήν στρατολογία, ἕνας στρατιώτης κάθε 100 ψυχές καί ἀλλαγή τοῦ 1/3 κάθε χρόνο μέ κλῆρο καί οἱ ἀξιωματικοί μέ τριετή δούλευση.

Μέ τήν ἐκλογή τοῦ Φαβιέρου ὡς ἀρχηγοῦ τῶν τακτικῶν στρατευμάτων τῆς Ἑλλάδος, στίς 20 Σεπτ. 1825, ὁ Ρόδιος παρέδωσε τίς σημαῖες. Τήν ὀργάνωση τοῦ ἱππικοῦ ἀνέλαβε ὁ γάλλος Ρενύ καί ὁ Καλλέργης τοῦ πυροβολικοῦ, συστήθηκε ἀκόμα

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

καί στρατιωτική μουσική. Τό Τακτικό σχηματίστηκε σέ ὀκτώ λόχους. Ὁ Φαβιέρος μέ τούς τέσσερεις καί τή σημαία τοῦ παλαιοῦ α΄ τάγματος, τό πυροβολικό, τό ἱππικό, τή μουσική καί τό σῶμα τῶν ἐπιτελῶν ἀναχώρησε γιά τήν Ἀθήνα. Οἱ ἄλλοι τέσσερεις λόχοι ἔμειναν φρουρά στό Ναύπλιο μέ τή σημαία τοῦ β΄ τάγματος. Στήν Ἀθήνα, ὕστερα ἀπό τήν ἐνθουσιώδη ὑποδοχή τοῦ Τακτικοῦ, καί τήν ἔκδοση Προκηρύξεως καί εἰδοποιήσεως, στίς 8 καί 19 Ὀκτωβρίου, ἀπό τό Φαβιέρο, παρουσιάστηκε μεγάλος ἀριθμός ἐθελοντῶν. Σχηματίστηκαν δύο νέα τάγματα στήν Ἀθήνα καί στό Ναύπλιο δύο νέοι λόχοι, ἐπιλέκτων καί εὐζώνων, παράλληλα τό πυροβολικό ὀργανώθηκε σέ λόχο, ἀγοράστηκαν ἄλογα καί σχηματίστηκαν δύο ἴλες, λογχιστῶν καί καραβινοφόρων. Ἕως τό τέλος τοῦ ἔτους προστέθηκαν ἕνα τρίτο τάγμα πεζικοῦ τῆς γραμμῆς καί τέταρτο τῶν τριῶν λόχων, καθώς καί τρίτη ἴλη χωρίς ἄλογα. Ἡ στολή τοῦ Τακτικοῦ ἦταν ἱματίδιο σαγιάκινο, ἀναξηρίδα λευκή μάλλινη, φέσι, φουστανέλα ὅσοι εἶχαν, ὁπλισμός τουφέκια λογχοφόρα, αὐτά πού εἶχε φέρει ὁ Καλλέργης. Οἱ ἀξιωματικοί ἔφεραν μιντάνι, εἶδος ἱματιδίου τουρκικοῦ, γελέκι ἄσπρο μέ στολίδια μελανόχρωμα, φουστανέλα καί φέσι, καί ὁ ὁπλισμός τους ἦταν ξίφος τουρκικό, γιαταγάνι, καί ὡς σημεῖον τῆς ὑπηρεσίας εἶχαν ζώνη κυανῆ. Ὀργανώθηκε καί ἕνα ἐλαφρό σῶμα Σταυροφόρων, μέ σταυρό μικρό ἀπό μολυβδόχρωμη τσόχα στό στῆθος, ὁπλισμένοι καί ἐνδεδυμένοι ὅπως τά ἐλαφρά ἑλληνικά τμήματα.

Τήν μέριμνα γιά τίς ἀνάγκες τῶν τμημάτων ἀνέλαβε τό Φροντιστήριο τοῦ Τακτικοῦ τῆς Ἑλλάδος (ἀρ. 317) μέ τόν ἰταλό φιλέλληνα Πόρο, ἐνῶ ἀπό τήν ἀρχή τοῦ 1826 ἔγινε σύσταση φροντιστηρίων στήν Ἀνατ. Στερεά γιά τόν ἐφοδιασμό τοῦ Τακτικοῦ (ἀρ. 316, 319) καί συγκροτήθηκε ἐπιτροπή ἀπό βουλευτές γιά τή συλλογή τῶν προσόδων. Στό Ναύπλιο ὁρίστηκε Οἰκονομικό Συμβούλιο (ἀρ. 920) καί Γενικός Ἐπιθεωρητής τῶν Στρατευμάτων (ἀρ. 914). Συστήθηκε καί Ἐπιτροπή τῶν Ἑπτανησίων (ἀρ. 915). Μέ τήν ἐλπίδα καλύτερου ἐφοδιασμοῦ τοῦ Τακτικοῦ ἀποφασίστηκε τόν Φεβρουάριο ἡ ἄτυχη ἐκστρατεία τῆς Καρύστου ὅπου σκοτώθηκαν ὁ Πίσσας, ὁ Ἠλ. Μαυρομιχάλης κ.ἄ., τό ἱππικό ἔχασε ἄλογα καί τήν ὡραιοτάτη σημαία πού εἶχαν κεντήσει οἱ φιλελληνίδες τοῦ Παρισιοῦ, ἀκόμα ἔσπασαν οἱ ἄξονες τῶν πυροβόλων καί ἐγκαταλείφθηκαν ἐκεῖ. Ὁ Φαβιέρος μεταφέρθηκε μέ τά ψαριανά πλοῖα στήν Τῆνο καί ὁ Ρόδιος διορίστηκε στό τάγμα τοῦ Ναυπλίου.

Τό στρατόπεδο τοῦ Τακτικοῦ ἀπό τή Σαλαμίνα, τήν Ἐπίδαυρο καί τήν Ἀρία ἀφοῦ ἄφησε φρουρά στό Ναύπλιο καί φρόντισε μέ τμήματα τήν ἀσφάλεια τῆς Ὕδρας, ἐγκαταστάθηκε στά Μέθανα, ἐνῶ ἔστειλε τό ἱππικό μέ τόν Ἀλμέιδα νά ἐπιχειρίσει πρός τήν Τριπολιτσά. Στό Τακτικό προστέθηκε καί λόχος φιλελλήνων ἀπό 80 ἄνδρες, πού ἔφτασαν ἀπό τή Μασσαλία ὑπό τόν ναπολιτάνο Πίζα. Δόθηκε νέος ἱματισμός πού ἔφτασε ἀπό τό Λονδίνο, ἱματίδια τσόχινα κυανᾶ, ἀναξηρίδες τσόχινες σιδηρόχρωμες, κράνη ἀγγλικά, λινοστολή καί ὑπόδηση εὐρωπαϊκή, ὅπλα λογχοφόρα καί πυριτιδοθῆκες μέ τίς ἐξαρτήσεις τους. Γιά τούς ἀξιωματικούς ὅμοια ἱματίδια μέ ἐκεῖνα τῶν στρατιωτῶν ἀλλά κεντημένα μέ χρυσά γαϊτάνια, ἄσπρα στά στήθη, τά δέ διακριτικά τοῦ βαθμοῦ ἀξιωματικῶν καί ὑπαξιωματικῶν στά μανίκια. Αὐτά μοιράστηκαν καί γιά πρώτη φορά ὁ στρατός ἐνδύθηκε εὐρωπαϊκή στολή. Σχηματίστηκαν τρία τάγματα τῶν 6 λόχων μέ διοικητές τόν Ρομπέρ, τόν Πίζα καί τόν Σωνιέρο. Στήν ἐκστρατεία τῆς Ἀττικῆς ἔλαβαν μέρος τά δύο τάγματα μέ τέσσερα πυροβόλα, ὁ λόχος σταυροφόρων, ὁ λόχος φιλελλήνων καί ἡ μουσική. Ὁ Φαβιέρος συναντήθηκε μέ τόν Καραϊσκάκη στή Σαλα-

μίνα καί τό Τακτικό τοποθετήθηκε στήν Ἐλευσίνα. Ἀκολούθησε ἡ μάχη στό Χαϊδάρι καί ἡ μετάβαση στήν Σαλαμίνα. Μέ τήν ἄφιξη τοῦ ἱππικοῦ, ἔγινε ἡ ἐκστρατεία πρός τή Θήβα καί ὕστερα τό Τακτικό ἐπέστρεψε στά Μέθανα. Γιά τήν εἴσοδο στήν Ἀκρόπολη ὁ Φαβιέρος ἐπέλεξε 30 ἄνδρες ἀπό κάθε λόχο, πού ὀργανώθηκαν σέ δύο τάγματα, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι ἀποτέλεσαν τήν ἐφεδρεία στά Μέθανα.

Τό 1827, ἀπό τήν Γ΄ Ἐθνική Συνέλευση δόθηκε ἰδιαίτερη φροντίδα στήν ὀργάνωση τῶν τακτικῶν δυνάμεων ξηρᾶς καί θάλασσας καί μέ ψηφίσματα ἀποφασίστηκε σειρά μέτρων. Δόθηκε «δίπλωμα Στολαρχίας» στό λόρδο Κόχραν, καί διορίστηκε «Ἀρχιστράτηγος τῶν κατά ξηράν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος» (ἀρ. 909) ὁ Ριχάρδος Τσώρτς. Ἀποφασίστηκε ἡ σύσταση Ἐθνικοῦ στόλου καί ὁρίστηκε ὅτι ὅσοι ἀξιωματικοί καί ναῦτες εὑρίσκονται εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος νά ἔχουν μισθό. Στόν ἀρχιστράτηγο ἀνατέθηκε ἡ ὀργάνωση τῆς ἀσφάλειας τῶν παραλίων καί τῶν φρουρίων καί ἡ φροντίδα γιά τήν ὀργάνωση καί τούς ἐφοδιασμούς. Ὁριζόταν ὅτι ὅσοι καταταχθοῦν ὑπό τίς ἑλληνικές σημαῖες καί τηροῦν τούς στρατιωτικούς νόμους θά ἀνταμειφθοῦν μέ ἐθνική γῆ καί ἡ Βουλή ἀνέλαβε νά ψηφίσει νόμους γιά τήν ὀργάνωση καί τή διαίρεση τῶν κατά ξηράν δυνάμεων, «γιατί ἀπό τόν καλόν διοργανισμόν τοῦ στρατιωτικοῦ καί ἀπό τόν Ἀρχηγόν πηγάζει ἡ θέληση γιά τήν εὔστοχη διεύθυνση τῶν πολεμικῶν». Στό τέλος τοῦ χρόνου, στίς 12 Ὀκτωβ. 1827, ὀργανώθηκε ἡ ἐκστρατεία τῆς Χίου μέ τό Φαβιέρο, ὅπου πῆραν μέρος τρία πεζικά τάγματα, ὁ λόχος πυροβολικοῦ μέ τέσσερα πεδινά, ἕξι πολιορκίας καί τρεῖς ὅλμους καί τό ἱππικό μέ δύο ἴλες, λογχιστῶν καί καραβινοφόρων. Ὕστερα ἀπό τήν πολιορκία τοῦ φρουρίου, τή μάχη στή Τουρλωτή καί τή διάλυση τῆς πολιορκίας, τό Τακτικό ἐπέστρεψε στή Σύρα καί τά Μέθανα, στίς 12 Μαΐου τοῦ 1828.

Ἀπό τήν ἄφιξη τοῦ Κυβερνήτη καί ὕστερα ἀπό τήν ἀποχώρηση τοῦ Φαβιέρου τό Μάιο, τή διεύθυνση τῶν Τακτικῶν Στρατευμάτων παρέλαβε ὁ βαυαρός Ἔυδεκ. Τά τμήματα συγκεντρώθηκαν στό Ναύπλιο καί ἔγινε νέα ὀργάνωση, τό πυροβολικό ἀνέλαβε ὁ Πιέρος, τό ἱππικό ὁ πολωνός Φαρούντζ, τό μηχανικό ὁ γάλλος Γκαρνώ καί τό οἰκονομικό ὁ γάλλος Σοκκέ. Συστήθηκε Ὁπλοστάσιο καί Ἐπιτροπή ἐνδυμασιῶν (ἀρ. 918) καί τά τμήματα ἐφοδιάστηκαν μέ στολές τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Τέλος ὁρίστηκε Γενικό Φροντιστήριο καί Πολεμικό Συμβούλιο. Παράλληλα, ἀπό τήν ἀρχή τοῦ ἔτους, στίς 20 Ἰαν. 1828, ἀποφασίστηκε ἡ ὀργάνωση Χιλιαρχιῶν ἀπό ἄτακτα Ρουμελιώτικα καί Σουλιώτικα στρατεύματα μέ πειθαρχία. Ὁ Δημ. Ὑψηλάντης διορίστηκε Στρατάρχης τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος (ἀρ. 923) καί ἀνέλαβε τή συγκρότηση. Σύντομα ἔγινε ἡ σύσταση τῶν τριῶν πρώτων χιλιαρχιῶν Α΄-Β΄-Γ΄ πού ὁρκίστηκαν στόν Κυβερνήτη στίς 7 Φεβρ., συγχρόνως συστήθηκε Ἀνέκκλητον Πολεμικόν Συμβούλιον γιά νά δικάζει τούς παραβάτες, στίς 20 Μαΐου, καί Γεν. Φροντιστήρια στή Δυτική καί Ἀνατολική Στερεά, στίς 28 Ἀπρ. Ἀκολούθησε ἡ συγκρότηση ἄλλων τριῶν χιλιαρχιῶν Δ΄-Ε΄-ΣΤ΄ καί τῆς χιλιαρχίας τῶν Θεσσαλομακεδόνων. Ἀργότερα συστήθηκαν τρεῖς νέες χιλιαρχίες καί ὀκτώ ἀνεξάρτητες ἑκατονταρχίες.

Στήν ἀρχή τοῦ ἐπομένου χρόνου, στίς 12 Ἰαν. 1829, συστήθηκε τό Κεντρικόν Πολεμικόν Σχολεῖον (ἀρ. 959) μέ τόν γάλλο λοχαγό Ποζιέ ἀπό τή συγχώνευση τοῦ λόχου τῶν Εὐελπίδων καί τῆς Σχολῆς τοῦ πυροβολικοῦ καί ἀρχηγός τῶν Γενικῶν Ἐπιτελῶν ὁρίστηκε ὁ Γκραγιάρ. Στή Δυτική Ἑλλάδα εἶχε ἐκστρατεύσει ὁ Ἀρχιστράτηγος

Ρ. Τσώρτς (ἀρ. 924) μέ διάφορες δυνάμεις (ἀρ. 925) καί μέρος τοῦ τακτικοῦ εἶχε σταλεῖ στήν πολιορκία τῆς Ναυπάκτου, 4 λόχοι μέ τόν Σωνιέρο καί 2 κανονιοστοιχίες μέ τόν Πιέρο καί μετά τήν παράδοση τοῦ φρουρίου τόν Μάρτιο, παρέμεινε ἐκεῖ ὡς φρουρά (ἀρ. 937). Συγχρόνως ὁ Αὐγουστίνος ἀπό τόν Ἀπρ. διορίστηκε Πληρεξούσιος Τοποτηρητής στή Στερεά καί τό Στρατόπεδο (ἀρ. 433) ἐνῶ ὁ Δημ. Ὑψηλάντης μέ τίς χιλιαρχίες ἀνέλαβε ἐπιχειρήσεις στήν Ἀνατολική Στερεά ἀπό τόν Μάιο ἕως τόν Αὔγουστο. Στό Ναύπλιο σχηματίστηκε καί τέταρτο τακτικό τάγμα μέ τόν Ρουστέν καί γάλλους ὑπαξιωματικούς, τό πυροβολικό παρέλαβε ὁ Ποζιέ, τό ἱππικό ὁ Πελλιόν, τό ὁπλοστάσιο ὁ Μπουρσέ καί τή διαχείρηση τῆς γαλλικῆς βοήθειας ἀνέλαβε ὁ Σαίν Μαρτέν. Ἱδρύθηκε καί Σχολή ἐπιμελητῶν πού ἀργότερα τοποθετήθηκαν στό στράτευμα (ἀρ. 960, 961, 962, 963, 964, 965). Ἀπό τόν Αὔγουστο πού παραιτήθηκε ὁ Ἔυδεκ, τή θέση του πῆρε ὁ γάλλος στρατηγός Τρεζέλ καί ἐφαρμόστηκε ὁ γαλλικός τρόπος ὑπηρεσίας.

Ὕστερα ἀπό τήν μάχη τῆς Πέτρας ἀποφασίστηκε ἡ διάλυση τῶν χιλιαρχιῶν, στίς 18 Ὀκτ. 1829. Διορίστηκε Γενικός Ἐπιθεωρητής ὁ Π. Ρόδιος καί σύμφωνα μέ τό Δ΄ ψηφ. πού ἦταν καί ἡ τελευταία τῆς ἐπανάστασης 26 Ἰουλ 1829, ἀνέλαβε τή σύσταση ἐλαφρῶν Ταγμάτων μέ 4 λόχους, ἵδρυση ταξιαρχικοῦ σώματος καί ἐφέδρων. Ὁ Ρόδιος ἀπεστάλη στή Ναύπακτο καί τήν Ἀνατολική Στερεά, ἀλλά οἱ χιλιαρχίες ἀντέδρασαν στήν ἀλλαγή τοῦ νέου ὀργανισμοῦ. Ὁ Κυβερνήτης ἀναγκάστηκε νά κάνει συμβιβασμό καί ὅρισε ὀργανωτική ἐπιτροπή μέ πρόεδρο τόν Δημήτριο Ὑψηλάντη (ἀρ. 435) ἀνεξάρτητη ἀπό τόν Αὐγουστίνο, Πληρεξούσιο τοποτηρητή στή Δυτική (ἀρ. 433) καί τόν Μεταξᾶ, Ἔκτακτο ἐπίτροπο στήν Ἀνατολική (ἀρ. 434). Ἔτσι στή Ναύπακτο σχηματίστηκαν 14 ἐλαφρά τάγματα καί στήν Ἀνατολική Στερεά 6. Οἱ χιλίαρχοι σχημάτισαν ἕνα σῶμα γενικῶν ἐπιτελῶν καί ἀνάλογα ἡ κυβέρνηση ὅριζε ἕναν ἀπό αὐτούς διοικητή περισσοτέρων ταγμάτων. Ἡ σημαία κάθε τάγματος εἶχε στή μέση τά ἀρχικά στοιχεῖα τοῦ τακτικοῦ ἀριθμοῦ καί τήν ἐπωνυμία τοῦ τάγματος (Α΄ ἕως Κ΄). Κάθε τάγμα ἀπέκτησε καί ἰδιαίτερη σφραγίδα ὁμοιόμορφη (ἀρ. 944 ἕως 958). Ἐπιθεωρητής ὁρίστηκε ὁ γάλλος συνταγματάρχης Ζεράρ, στίς 30 Ἰαν. 1830. Ὀργανώθηκε ἀκόμα καί τακτικό σῶμα πεζικοῦ μέ τό ὄνομα Τυπικόν, τόν Ἰούλιο τοῦ 1830, καί σχηματίστηκε ἕνα τάγμα μέ ἐνδυμασία φουστανέλα καί ὁπλισμό λογχοφόρα τουφέκια καί δύο μικρές πυριτιδοθῆκες. Εἶναι αὐτό πού ἔλαβε μέρος μέ τόν Καλλέργη στά γεγονότα τοῦ Πόρου, Ἰούλ. - Αὐγ. 1831. Συγχρόνως ὁ στρατηγός Ζεράρ ὁρίστηκε, μετά τήν παραίτηση τοῦ Τρεζέλ, Γενικός Διευθυντής τῶν Τακτικῶν Ἑλληνικῶν Στρατευμάτων (ἀρ. 926). Ὁ Ἀλμέιδα ὁρίστηκε φρούραρχος Ναυπλίου (ἀρ. 935) καί τό Τακτικό ἀνέλαβε τίς φρουρές. Ἀκολούθησε ὁ διορισμός καί ἄλλων φρουράρχων σέ πόλεις καί φρούρια (ἀρ. 934, 938, 939, 940, 941, 942, 930, 931, 932) καθώς καί πολιτοφυλακῆς. Παρέμειναν τό ἐλαφρό ἱππικό (ἀρ. 929) καί ἡ Διεύθυνση τοῦ πυροβολικοῦ (ἀρ. 928).

Τό 1831 πού κορυφώνεται ἡ ἀνταρσία συστήνεται Διαρκές Στρατιωτικό Συμβούλιο γιά τή Πελοπόννησο, Στρατιωτικά Δικαστήρια στήν Ἀνατολική καί Δυτική Στερεά καί Στρατιωτικό Ἀναθεωρητικό Δικαστήριο (ἀρ. 966, 967, 968). Τό 1832 ὁρίζεται Γενικός Ἀρχηγός τῶν Πελοποννησιακῶν ὅπλων (ἀρ. 933), Γενικός Ἀρχηγός τῶν Φρουρίων (ἀρ. 943) καί Γενικός Ἀρχηγός κατά τήν Ἀνατολικήν Ἑλλάδα (ἀρ. 969) καί μετά τήν ἀποχώρηση τοῦ Αὐγουστίνου καθίσταται Στρατιωτική Ἐπιτροπή (ἀρ. 936).

Κατά τήν Τουρκοκρατία καί ἕως τήν ἐπανάσταση ἄν καί δέν ὑπάρχουν σχολεῖα παντοῦ καί λείπουν οἱ ἔμπειροι δάσκαλοι, ὅμως διδάσκονται τά ἑλληνικά γράμματα καί σέ ὁρισμένα κέντρα τοῦ ὑπόδουλου ἑλληνισμοῦ καθώς καί τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων στήν Εὐρώπη καί τή νότια Ρωσία συστήνονται καί ἀναπτύσσονται ἀξιόλογες Σχολές.

Στήν Κωνσταντινούπολη, μετά τήν ἅλωση, γύρω ἀπό τό Πατριαρχεῖο στό Φανάρι, σχηματίζεται μία ἀριστοκρατία πού διακρίνεται ὄχι ἀπό τήν εὐγένεια τῆς καταγωγῆς ἀλλά ἀπό τήν ἀνάπτυξη τοῦ πνεύματος, τήν παιδεία καί τή φιλοπατρία. Λόγιοι καί κληρικοί πού προέρχονται ἀπό κάθε γωνιά τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου, συγκεντρώνονται ἐκεῖ, ἐνῶ ἡ ἑλληνική γλώσσα διατηρεῖται καί καθιερώνεται. Ἀπό ἀρκετά ἐνωρίς εἶχε συσταθεῖ ἡ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή ὅπου διδάσκονταν ἡ ἀρχαία γλώσσα, ἡ φιλοσοφία, οἱ φυσικές ἐπιστῆμες καί τά μαθηματικά. Ἀκόμα, ἐπί Κυρίλλου Λουκάρεως, τό 1627, συστήθηκε καί τό Πατριαρχικό τυπογραφεῖο ἀπό τόν Νικόδημο Μεταξᾶ. Ἀργότερα, στά χρόνια τοῦ Ἀλεξ. Μαυροκορδάτου, ἱδρύθηκε καί σχολεῖο ἀπό τόν Καστοριανό Μανωλάκη. Στήν ἀρχή τοῦ 1800 πού οἱ φαναριῶτες εἶχαν μετακομίσει πιά στίς ἀκτές τοῦ Βόσπορου, μέ τή φροντίδα τοῦ Δημ. Μουρούζη, ἡ Σχολή τοῦ Γένους μεταφέρθηκε, στήν Ξηρά Κρήνη, τό Κούρου Τσεσμέ, ἐνῶ τό προκαταρκτικό της τμῆμα παρέμεινε στό Φανάρι. Μέ τόν καιρό ἄρχισαν νά λειτουργοῦν καί ἄλλα σχολεῖα στήν Κωνσταντινούπολη (ἀρ. 1579) ἐνῶ δάσκαλοι παρέδιναν μαθήματα καί στά σπίτια. Ἀπό τό 1802, μέ τήν παρότρυνση τοῦ Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ συστήθηκε Σχολή στά Θεραπειά πού συγκέντρωσε μεγάλο ἀριθμό μαθητῶν, ἰδιαίτερα ἀπό τήν Πελοπόννησο καί τή Στερεά, ὅπου σχολάρχησαν ὁ Ἀλεξ. Ραδινός καί ὁ Ζαχ. Αἰνιάν καί λειτούργησε ἕως τήν ἐπανάσταση. Ἐπίσης, ἀπό τό 1780 εἶχε συσταθεῖ μέ χορηγία τοῦ Ἀλ. Ὑψηλάντη, Σχολή στή Χάλκη, στή μονή τῆς Θεομήτορος τῆς Καμαριώτισσας, ὡς φροντιστήριο τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀρχικά καί ἀργότερα ὡς Θεολογική Σχολή (ἀρ. 990, 1575).

Στόν κορμό τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου εἶχαν ἀναπτυχθεῖ σχολεῖα σέ ὅλη τήν ἔκταση ἀπό τή Φιλιππούπολη, τήν Ἀγχίαλο καί τήν Ἀδριανούπολη, στό Μελένικο καί τίς Σέρρες, ἕως τό Μοναστήρι, τήν Ἀχρίδα, τήν Κορυτσά καί τή Μοσχόπολη μέ τό περίφημο τυπογραφεῖο της. Ἡ Ἀθωνιάδα Ἀκαδημία, στή μονή τοῦ Βατοπεδίου, γιά ἕνα διάστημα στό μέσο τοῦ 18ου αἰώνα ἔφτασε σέ ἀκμή μέ τόν Εὐγένιο Βούλγαρη. Γύρω ἀπό τή Θεσσαλονίκη, στόν Πολύγυρο τῆς Χαλκιδικῆς, στά Βοδενά, τή Βέροια καί τή Νάουσα λειτουργοῦσαν σχολεῖα, ἀλλά καί δυτικώτερα, στήν Κοζάνη, τή Σιάτιστα, τήν Κλεισούρα καί τήν Καστοριά.

Στά Ἰωάννινα ὑπῆρχαν σχολές ἀπό τά παλαιότερα χρόνια, ἀρχικά στή Μονή τοῦ Σπανοῦ στό νησί καί ἀργότερα ἄλλη μέσα στήν πόλη. Ἀπό τίς πιό παλιές σχολές ἦταν τοῦ Ἐπιφανίου καί τοῦ Γκούμα ὅπου δίδαξαν ὁ Μεθόδιος ὁ Ἀνθρακίτης, ὁ Μπαλάνος Βασιλόπουλος καί οἱ διάδοχοί του. Ἀπό τό μέσο τοῦ 18ου αἰώνα συστήθηκε ἡ Μαρουσαία σχολή μέ τόν Εὐγένιο Βούλγαρη καί λίγο ἀργότερα ἡ Καπλάνειος μέ τόν Ἀθανάσιο Ψαλίδα. Κατά τήν πολιορκία τοῦ Ἀλῆ πασᾶ τό 1821-1822 καταστράφηκε ἡ πόλη καί οἱ σχολές μέ τίς ἀξιόλογες βιβλιοθῆκες τους. Γιά μία ἑξαετία τά γράμματα περιῆλθαν σέ ἀθλιότητα καί στήν πόλη πού τροφοδοτοῦσε μέ λογίους τόν ἑλληνικό χῶρο δέν ὑπῆρχε δάσκαλος. Τέλος τό 1828 ἱδρύθηκε ἡ Ζωσιμαία σχολή. Ἄλλα σχολεῖα

λειτουργοῦσαν στό Μέτσοβο, τό Ζαγόρι, τόν Κόνιτσα, τό Συράκο καί τούς Καλαρρύτες, τήν Ἄρτα, τήν Πρέβεζα τήν Παραμυθιά καί τήν Πάργα, ἐπίσης βορειότερα, στό Ἀργυρόκαστρο, τό Δέλβινο καί τή Δρόβιανη.

Στήν Κεντρική Ἑλλάδα ὑπῆρχαν ἀξιόλογα σχολεῖα στόν Τύρναβο, τήν Τρίκκη, τή Λάρισα, τήν Τσαρίτσανη καί τή Ραψάνη. Στά Ἀμπελάκια ὅπου ἄκμαζε ἡ βιομηχανία καί τό ἐμπόριο συστήθηκε σχολή ἀπό τό 1749 (ἀρ. 977) καί στή Ζαγορά τοῦ Πηλίου ἀπό τήν ἀρχή τοῦ ἴδιου αἰώνα. Στίς Μηλιές συστήθηκε σχολή τό 1745 πού ἀργότερα ὀνομάστηκε Γυμνάσιο. Σ' αὐτό δίδαξαν ὁ Γρηγ. Κωνσταντᾶς, ὁ Δανιήλ Φιλιππίδης καί ὁ Ἄνθιμος Γαζῆς ἕως τήν ἐπανάσταση. Τό Γυμνάσιο, ὅπως καί τά σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν, βοηθήθηκε ἰδιαίτερα ἀπό τήν Φιλόμουσο τῆς Βιέννης καί εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι χρησιμοποιήθηκαν γιά τή σχολή δακτυλίδια χρυσά ἤ χάλκινα μέ τήν παράσταση τοῦ Κενταύρου καί τόν Ἀχιλλέα, καθώς καί μέ τήν γλαύκα, τό «ὄρνεο τῆς Ἀθηνᾶς». Τά ἴδια σύμβολα φέρουν καί οἱ σφραγίδες τῆς Μηλεώτικης Σχολῆς (ἀρ. 978, 979).

Στήν Στερεά ἀξιόλογες σχολές εἶχαν ἀναπτυχθεῖ στά Βραγκιανά τῶν Ἀγράφων, στή μονή τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, μέ τόν Εὐγένιο Γιαννούλη, τόν Ἀναστάσιο Γόρδιο καί τόν Μεθόδιο τόν Ἀνθρακίτη. Ἐπίσης ὑπῆρχαν ἄλλες μικρότερες σχολές στό Καρπενήσι, στή Ρεντίνα, τά Φουρνά, τό Κεράσοβο καί τό Πατρατζίκι καθώς καί στά Σάλωνα, τό Γαλαξίδι καί στήν Αἰτωλία. Ἰδιαίτερα στό Μεσολόγγι ἀπό τό μέσο τοῦ 18ου αἰώνα συστήθηκε ἡ Σχολή ἀπό τόν Παναγιώτη Παλαμᾶ καί τούς διαδόχους του πού λειτούργησε ἕως τήν ἐπανάσταση.

Στήν Πελοπόννησο ὑπῆρξαν παλαιότερα σχολές στό Ναύπλιο, τήν Κόρινθο, τή Λακεδαίμονα καί τήν Κορώνη. Ἀπό τό 1764 στή Δημητσάνα, στή μονή τοῦ Φιλοσόφου, ἱδρύθηκε σχολή πού διατηρήθηκε ἕως τήν καταστροφή, τοῦ 1769. Τό 1780 ἀνασυστήθηκε ἡ σχολή πού λειτούργησε ἕως τήν ἑλληνική ἐπανάσταση. Μέ τή σχολή αὐτή συνδέονται ἰδιαίτερα ὁ Γρηγόριος Ε΄ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καί ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός. Ἀργότερα συστήθηκαν σχολεῖα στή Βυτίνα, τήν Τριπολιτσά, τήν Ἀνδρίτσαινα, τήν Καλαμάτα, τόν Μυστρᾶ καί τή Μονεμβασία.

Στήν Ἀθήνα, ἀπό τό μέσο τοῦ 18ου αἰώνα εἶχε ἱδρυθεῖ ἀρχικά Φροντιστήριο ἑλληνικῶν μαθημάτων καί λίγο ἀργότερα ἡ Σχολή τοῦ Ἰωάννου Ντέκα. Ἀπό τό 1813 συστήθηκε ἡ Ἑταιρεία τῶν Φιλομούσων, μέ τή συμμετοχή τοῦ ἄγγλου εὐπατρίδη Φρειδερίκου Νόρθ, κόμητα Γκίλφορδ, πού εἶχε σκοπό τή διάδοση τῶν φώτων στήν Ἑλλάδα. Ἡ Φιλόμουσος Ἑταιρεία ἐνίσχυσε τά σχολεῖα τῆς Ἀθήνας μέ δασκάλους ἀλλά μέ τήν ἐπανάσταση διέκοψε τό ἔργο της. Ἀργότερα, τό 1824 μέσα στήν κλαγγή τῶν ὅπλων λειτούργησαν μέ ἰδιωτικές συνδρομές πέντε σχολεῖα, δύο ἀλληλοδιδακτικά καθώς καί σχολεῖα ἑλληνικῆς, ἰταλικῆς καί σχολεῖο ἱστορίας καί φιλοσοφίας, ὅπου δίδαξαν ὁ Γεώργ. Γεννάδιος καί ὁ Νικητόπουλος.

Οἱ κτήσεις τῆς Βενετίας, τά Ἰόνια νησιά, ἡ Κρήτη, ἡ Κύπρος, ὁρισμένα νησιά τοῦ Αἰγαίου καί τά φρούρια τῆς Πελοποννήσου, ἀπολάμβαναν ἀπό τήν χωρίς θρησκευτικές καί ἐθνικές διακρίσεις, ἀνεκτική πολιτική. Ἡ ἑλληνική κοινότητα τῆς Βενετίας εἶχε προικιστεῖ μέ τό Φλαγγίνειο Φροντιστήριο καί πλούσια βιβλιοθήκη. Παράλληλα, εἶχαν συσταθεῖ ἀπό ἀρκετά ἐνωρίς τά ἀξιόλογα τυπογραφεῖα τοῦ Ν. Γλυκῆ καί τῶν ἀδελφῶν Δημ. καί Πάνου Θεοδοσίου. Στήν Πάδοβα εἶχε ἱδρυθεῖ τό Κύπριον Γυμνάσιον καθώς καί τό Ἑλληνικό Φροντιστήριο ἀπό τόν Κοτούνιο. Στήν Τεργέστη ὅπου ἄκμαζε τό ἐμπό-

ριο εἶχε συσταθεῖ ἀπό τήν κοινότητα Ἑλληνική Σχολή στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Νικολάου καί ἀργότερα τά σχολεῖα αὐξήθηκαν σέ τέσσερα. Στό Λιβόρνο, τήν Πέστη καί τό Ζέμουν ὑπῆρχαν ἑλληνικές σχολές. Στή Βιέννη δίδασκε ὁ Νεόφυτος Δούκας καί ἡ Ἑλληνική Σχολή διατηροῦσε βιβλιοθήκη. Ἐμπορευόμενοι καί λόγιοι ἀπαρτίζαν τήν ἑλληνική κοινότητα, καί ἐκδίδονταν ἐκεῖ ὁ Λόγιος Ἑρμῆς ἐνῶ ἡ ἀνάμνηση τοῦ Ρήγα καί ἡ τυπογραφική δραστηριότητα τῶν ἀδελφῶν Πούλιων Μαρκίδων μέ τίς πρῶτες ἑλληνικές ἐφημερίδες, τόν Τηλέγραφο καί τήν Ἐφημερίδα, ἦταν πάντα ζωντανή.

Τά νησιά τοῦ Ἰονίου εἶχαν τό καθένα τά δικά τους σχολεῖα. Ἰδιαίτερα ἡ Κέρκυρα διατηροῦσε τήν παράδοση μέ τήν Ἀκαδημία «τῶν ἐξησφαλισμένων» παλαιότερα καί τό δημόσιο Φροντιστήριο ἀργότερα μέ τόν Εὐγένιο Βούλγαρη καί τόν Νικηφόρο Θεοτόκη. Τέλος, συστήθηκε ἐκεῖ ἡ Ἰονική Ἀκαδημία καί διάδοχος αὐτῆς τῆς ἑταιρείας ἦταν ἡ Ἰόνιος Ἀκαδημία (ἀρ. 995, 1574) τό πρῶτο ἑλληνικό Πανεπιστήμιο πού ἱδρύθηκε τό 1824 στήν Κέρκυρα μέ τίς δαπάνες καί τή φροντίδα τοῦ ἄγγλου φιλέλληνα Φρειδερίκου Νόρθ, κόμητα Γκίλφορδ. Σχολεῖα ὑπῆρχαν καί στά ἄλλα νησιά, τή Ζάκυνθο, τή Λευκάδα, τήν Κεφαλληνία τήν Ἰθάκη καί τά Κήθηρα.

Στήν Κρήτη, τό καταφύγιο τῶν λογίων ὕστερα ἀπό τήν ἅλωση, διατηρήθηκε ἡ παράδοση μέ τήν παρουσία ἐκεῖ ἀνδρῶν ὅπως ὁ Μελέτιος Πηγᾶς, ὁ Μάξιμος Μαργούνιος, ὁ Μάρκος Μουσοῦρος, Μητροφάνης ὁ Κρής, ὁ Μελέτιος Συρίγος καί ὁ Κύριλλος Λούκαρης. Ἀλλά καί μετά τήν ὑποταγή τῆς νήσου, τά γράμματα διατηρήθηκαν μέ τή σύσταση σχολείων καί οἱ λόγιοι δέν ἔλειψαν. Ἐκεῖ ἀκμάζει τό Κρητικό Θέατρο μέ τόν Βιντσέντσο Κορνάρο ποιητή τοῦ Ἐρωτόκριτου καί τούς ἄλλους κρητικούς. Χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι τίς παραμονές τῆς ἐπαναστάσεως οἱ τοῦρκοι ἰδιαίτερα ὑποπτεύθηκαν τά δύο νεοϊδρυθέντα ἀλληλοδιδακτικά ἑλληνικά σχολεῖα στά Χανιά καί τό Ρέθυμνο. Ὁ ἱεροδιάκονος Καλλίνικος ἀπό τή Βέροια μυημένος Φιλικός, συνελήφθηκε καί κρεμάστηκε γιατί γύμναζε τά παιδιά στό βάδισμα, γεγονός πού θεωρήθηκε στρατιωτική προπαίδευση. Ἀκόμα, στό τέλος τοῦ 1820, στέλνεται στήν Κρήτη ἀπό τόν Κλεόβουλο τῆς Σχολῆς τοῦ Ἰασίου, ὁ Γρηγόριος Καλλονᾶς, γιά νά συστήσει ἀλληλοδιδακτικά σχολεῖα ἐνῶ συγχρόνως εἶναι καί Φιλικός. Ἀλλά καί στήν Κύπρο διατηροῦνται τά ἑλληνικά γράμματα μέ σχολές πού λειτουργοῦν στίς μονές τοῦ Κύκκου, τοῦ Μαχαιροῦντα καθώς καί στή Λευκωσία, τή Λεμησό, τή Πάφο, τήν Κερύνεια καί τήν Ἀμμόχωστο.

Στή Χίο ὅπου ὁ ζυγός ἦταν ἐλαφρότερος καί τό ἐμπόριο ἄκμαζε, ὑπῆρχαν στό τέλος τοῦ 18ου αἰώνα τρεῖς δημόσιες σχολές. Ἀπό συνεισφορές συστήθηκε τό Γυμνάσιο πού ἀπόκτησε ἀξιόλογη βιβλιοθήκη καί τυπογραφεῖο μέ τή φροντίδα τοῦ Ἀδ. Κοραῆ, ὅπου δίδαξαν ὁ Δωρόθεος Πρώιος, ὁ Κων. Βαρδαλάχος καί ὁ Νεόφυτος Βάμβας ἕως τήν ἐπανάσταση καί τήν καταστροφή τῆς νήσου τό 1822. Στά νησιά τοῦ Αἰγαίου ὑπῆρχαν σχολεῖα στή Μυτιλήνη, τή Ρόδο, τή Σύμη καί τήν Κῶ. Στήν Πάτμο ἀπό πολύ παλαιά λειτουργοῦσε ἡ Πατμιάδα Σχολή μέ τήν ἐξαιρετική βιβλιοθήκη της. Στή Σάμο διατηροῦνταν ἑλληνικά σχολεῖα ἐνῶ τίς παραμονές τῆς ἐπαναστάσεως μέ τή βοήθεια καί τοῦ Πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ συστήνεται Σχολή στό Καρλόβασι (ἀρ. 986). Στίς Κυκλάδες ἀξιόλογα εἶναι τά σχολεῖα τῆς Σίφνου, Σερίφου, Ἴου, Πάρου, Νάξου, Θήρας καί τῆς Ἄνδρου καθώς κ' ἐκεῖνα τῆς Σκοπέλου καί Σκιάθου. Σχολεῖα ὑπάρχουν ἀκόμα στήν Ἴμβρο, τήν Τένεδο καί τή Λῆμνο.

Στή Σμύρνη ἀπό τήν ἀρχή τοῦ 18ου αἰώνα εἶχε συσταθεῖ τό περίφημο Γραικικό

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Νοσοκομεῖο (ἀρ. 1561) καθώς καί Σχολεῖο ὅπου δίδασκε ὁ Ἀδαμάντιος Ρύσιος. Ἀργότερα ἱδρύθηκε ἡ Εὐαγγελική Σχολή ἀπό τόν Ἱερόθεο Δενδρινό, ὅπου σπούδασε καί ὁ Ἀδ. Κοραῆς καθώς τό 1809 συστήθηκε καί δεύτερη σχολή, ὡς Νέα Δημόσια Σχολή ἀρχικά, καί ὕστερα ὡς Φιλολογικό Γυμνάσιο (ἀρ. 976) πού διατηρήθηκε ἕως τό 1819, ἀπό τότε πῆρε νέα ζωή ἡ Εὐαγγελική πού διατηρήθηκε ἕως τό 1821. Στίς Κυδωνίες πού εἶχε ἀναπτυχθεῖ ἐμπόριο ἀπό τό 1770 εἶχε συσταθεῖ σχολεῖο ἀξιόλογο στόν περίβολο τῆς ἐκκλησίας τῆς Κάτω Παναγιᾶς μέ τυπογραφεῖο καί βιβλιοθήκη ὅπου δίδασκαν ὁ Γρ. Σαράφης, ὁ Θεόφ. Καῖρης καί ὁ Βενιαμίν ὁ Λέσβιος. Παράλληλα ἄλλα σχολεῖα λειτούργησαν στήν Ἔφεσο, τή Μαγνησία, καί τήν Τραπεζοῦντα.

Ἀκόμα, συστήθηκαν σχολές στό Λβόβ τῆς Πολωνίας, τό Κίεβο καί τή Θεοδοσία τῆς Κριμαίας. Στήν Ὀδησσό ἕλληνες ἔμποροι σύστησαν ἑλληνική σχολή ἀπό τό 1814 ἴσως καί παλαιότερα. Δίδαξαν σ' αὐτήν ὁ Γεώργ. Γεννάδιος, Γ. Λασσάνης, Κ. Βαρδαλάχος, Γ. Κλεόβουλος καί τήν ἐφορεία εἶχε ὁ Ἰω. Ἀμβροσίου καί ἄλλοι ἔμποροι καί Φιλικοί. Ἡ ἑλληνοεμπορική αὐτή σχολή διατηρεῖται καί ὕστερα ἀπό τήν ἐπανάσταση (ἀρ. 975). Στίς Ἡγεμονίες διατηροῦνται οἱ Σχολές τοῦ Ἰασίου καί τοῦ Βουκουρεστίου. Στό Ἰάσιο ἡ Σχολή συστήθηκε ἀπό τά μέσα τοῦ 17ου αἰώνα μέ τόν Πάϊσιο, τόν Νικηφόρο Θεοτόκη, τόν Δημ. Γοβδελά καί τέλος τόν Γ. Κλεόβουλο πού εἰσήγαγε τήν ἀλληλοδιδακτική μέθοδο (ἀρ. 974). Ἀπό τό 1814 ἱδρύεται καί τυπογραφεῖο ἀπό τόν Ἐμμανουήλ Βερνάρδο τόν Κρήτα. Σχολή καί τυπογραφεῖο διατηροῦνται ἕως τήν ἐπανάσταση.

Κατά τά χρόνια τῆς ἐπαναστάσεως καί ἀνάμεσα στίς τόσες δοκιμασίες τοῦ πολέμου ἔγινε σχεδόν ἀδύνατη ἡ λειτουργία σχολείων, ἀλλά ἡ φλόγα τῶν ἑλλήνων γιά μάθηση δέν ἔσβυσε. Σύμφωνα μέ τό Νόμο τῆς Ἐπιδαύρου ἡ δημόσια ἐκπαίδευση καθώς καί ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου εἶχαν τεθεῖ ὑπό τήν προστασία τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος (κεφ. Δ. παρ. λξ΄). Μινιστέριο Παιδείας δέν ὑπῆρχε, ὁριζόταν ὅμως ρητά ὅτι ἔπρεπε νά ὀργανωθεῖ ἀπό τή Διοίκηση ἡ ἀλληλοδιδακτική μέθοδος σέ ὅλη τήν ἐπικράτεια. Ἀλλά καί ἡ Πελοποννησιακή Γερουσία εἶχε ἐκδόσει προκήρυξη στίς 16 Μαρτίου 1822 ἀπό τήν Τριπολιτσά γιά τά σχολεῖα. Ὅριζε ἔφορο τόν ἀρχιμανδρίτη Γρηγόριο Δικαῖο, «τόν καί Γερουσιαστήν» καί προσκαλοῦσε ἄξιους δασκάλους γιά νά διδάξουν μέ τήν λαγκαστέριον μέθοδον τά κοινά γράμματα, ἑλληνικά, μαθηματικά καθώς καί ἰταλικά καί γαλλικά. Καλοῦσε καί μαθητές ἀπό ὅλη τή Πελοπόννησο γιά νά διδαχτοῦν δωρεάν μέ μόνα τά ἔξοδα τῆς διατροφῆς γιά νά ἀποκτήσουν ἀρετή καί γνώση τοῦ καθήκοντος πρός τόν Θεό, τήν πατρίδα καί τόν πλησίον, γιατί κάθε φωτισμένη Διοίκηση ἔχει χρέος νά φροντίζει τήν ἀνατροφή τῶν πολιτῶν. Στή πράξη ὅμως οἱ ἱερεῖς δίδασκαν τό Σταυρέ βοήθει μοι καί τήν Ὀκτώηχο ὅπου αὐτό ἦταν δυνατόν. Στά νησιά τοῦ Αἰγαίου, τήν Ὕδρα, τή Σάμο καί τό Ναύπλιο πού δέν ἔφτασε ὁ ἐχθρός ὑπήρχαν μερικά σχολεῖα ὅπου διδάσκονταν τά κοινά γράμματα καί σπανιώτερα τά ἑλληνικά ἐνῶ ἡ ἀλληλοδιδακτική μέθοδος εἶχε εἰσαχθεῖ ἀπό τούς πρόσφυγες τῶν Κυδωνιῶν.

Συστηματική σκέψη γιά ἐκπαίδευση ἔγινε ἀπό τήν Γ΄ Ἐθνική Συνέλευση πού ὅρισε ἐπιτροπή γιά νά σκεφθεῖ τόν ὀργανισμό σχολείων (β΄ συνέδρ. 8 Ἀπρ. 1826). Τό σχέδιο καταρτίστηκε ἀπό τήν πενταμελή ἐπιτροπή μέ τήν προεδρία τοῦ Ἀνθίμου Γαζῆ. Προέβλεπε τρία εἴδη σχολείων πού ἔπρεπε νά συστηθοῦν γιά τόν φωτισμό καί

τήν εὐδαιμονία τοῦ γένους. Σχολεῖα προκαταρκτικά καί δημώδους ἀγωγῆς, ὅπου ὁ μαθητής διδάσκεται νά διαβάζει, νά γράφει καί νά λογαριάζει. Λύκεια στίς πρωτεύουσες τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου νά διδάσκεται τήν γραμματικήν ἐντέλειαν στήν προπατορική μας γλώσσα καί νά σπουδάζεται ἡ λατινική καί γαλλική καί νά παραδίδονται μαθήματα τῶν ἐπιστημῶν καί τῆς φιλοσοφίας. Ἕνα τουλάχιστον Πανεπιστήμιο πού νά περιλαμβάνει τέσσαρες μεγάλους κλάδους ἐπιστημονικῆς παιδείας, θεολογία, φιλοσοφία, νομική καί ἰατρική. Ἡ ἴδια ἐπιτροπή πρότεινε, ἐπειδή ἦταν δύσκολο νά ἐφαρμοστεῖ τό σχέδιο σέ ὅλη του τήν ἔκταση, νά περιοριστεῖ «πρός τό παρόν» στό πρῶτο εἶδος, τήν ἀλληλοδιδακτική πού ἦταν ὀλιγοδάπανη γιά τή Διοίκηση καί ἀνέξοδη γιά τό μαθητή. Προβλεπόταν ἀκόμη ἕνα πρότυπο διδασκαλεῖο στό Ἄργος ὅπου οἱ τελειοποιούμενοι ἐκεῖ θά δίδασκαν στίς ἐπαρχίες καί αὐτοί πάλι θά τελειοποιοῦσαν ἄλλους γιά νά διδάξουν στά χωριά. Τό σχέδιο αὐτό ἔγινε δεκτό καί ὁρίστηκε ἀπό τή Διοίκηση ὁ Γρηγόριος Κωνσταντᾶς ἔφορος τοῦ κεντρικοῦ σχολείου τοῦ Ἄργους. Συγχρόνως ἦρθε ἀπό τή Ρωσία στό Ναύπλιο ὁ Ι. Βαρβάκης καί πρόσφερε σημαντικό ποσό σέ ρούβλια γιά νά συντηροῦνται μέ αὐτά σχολεῖα καί προπαντός ἐκεῖνο τοῦ Ἄργους. Καί ὁ φιλέλληνας Ἐδ. Μασσών παρέδιδε δωρεάν δημόσια μαθήματα ἠθικῆς καί φιλοσοφίας καί πολιτικῆς οἰκονομίας στήν ἕδρα τῆς διοικήσεως. Ἀλλά ἡ ἀκαταστασία, ἡ πενία, οἱ ἐπιδημίες, ὁ φόβος τοῦ πολέμου τῶν σφαγῶν καί τῆς αἰχμαλωσίας, παρέλυαν τήν προσπάθεια γιά τήν κοινή ἀγωγή καί τήν παιδεία.

Τέλος ἡ Συνέλευση τῆς Τροιζήνας, ὕστερα ἀπό ἑπτά ἔτη ἐπαναστάσεως σύστησε Ὑπουργεῖο παιδείας, ἄν καί πολύ λίγα ἔγιναν ἕως τήν ἄφιξη τοῦ Κυβερνήτη. Ἀπό τό 1828 ἄρχισε μία συστηματική προαγωγή τῆς παιδείας. Συστήθηκαν σχολεῖα καί καθημερινά πλήθαινε ὁ ἀριθμός τῶν μαθητῶν. Ὁ Καποδίστριας ἐπισκέπτονταν τά σχολεῖα, ἐνθάρρυνε τούς δασκάλους καί βράβευε τούς μαθητές. Κάνει προσφορά βιβλίων στά σχολεῖα ἀλλά καί ἀποστολή ἐνδυμάτων γιά τούς μαθητές. Στό σχολεῖο τοῦ Πόρου στέλνει ὁ Κυβερνήτης ἀνά μία φουστανέλα, δύο ὑποκάμισα, δύο βρακιά, ζεῦγος ἐμβάδων, φέσιον, καπόταν καί ζώνην. Ἡ στολή πού δίνεται σάν βραβεῖο τιμῆς ἀφαιρεῖται ὅταν ὑπάρχει παρακοή, ἀταξία καί ψεῦδος καί ὁ μαθητής βάζει ξανά τά παλαιά του ράκη. Αὐτή εἶναι ἡ χειρότερη ἀπ' ὅλες τίς ποινές. Ὁ Κυβερνήτης χρησιμοποιεῖ τόν γάλλο Ντυτρόν πού ἀποστέλλεται σέ διάφορα μέρη νά παρατηρήσει τήν κατάσταση τῶν σχολείων καί νά προτείνει μέτρα βελτίωσης. Ἱδρύεται τό Ὀρφανοτροφεῖο (ἀρ. 983) στήν Αἴγινα, στίς 9 Μαρτίου 1829, ὅπου στεγάζονται περισσότερα ἀπό 500 ὀρφανά τοῦ πολέμου. Γίνεται σύσταση Κεντρικῆς Σχολῆς στήν Αἴγινα, τόν Νοεμβ. 1829, καί Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς (ἀρ. 989) στή Μονή τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στόν Πόρο, τόν Φεβρ. 1830. Στήν Τίρυνθα Γεωργικό Σχολεῖο καί στό Ναύπλιο Στρατιωτικό καθώς καί τυπογραφεῖο καί Μουσεῖο στήν Αἴγινα. Ἀκόμα, ὁ Κυβερνήτης μετεκάλεσε τόν Κλεόβουλο ἀπό τή Σύρα καί τοῦ ἐμπιστεύθηκε τήν ἀγωγή ἑκατό καί πλέον ψυχογιῶν πού μέ κόπο ἀπέσπασε ἀπό τά στρατόπεδα καί τή διαφθορά. Ὁ Κλεόβουλος εἶχε διδάξει στή σχολή τοῦ Ἰασίου, τῆς Ὀδησσοῦ καί τῆς Σύρας καί διακρινόταν γιά τή μέθοδο καί γιά τήν ἀγάπη πρός τούς μικρούς μαθητές.

Οἱ Ἔκτακτοι Ἐπίτροποι καί οἱ Προσωρινοί Διοικητές πῆραν ὁδηγίες ἀλλεπάλληλες γιά τήν σύσταση καί τήν παρακολούθηση τῶν σχολείων στίς πόλεις, τίς κωμοπόλεις καί τά χωριά τῆς περιφερείας τους. Καί οἱ κάτοικοι μέ προθυμία κατέβαλλαν τούς ἐράνους γιά τή σύσταση σχολείων παρά τήν ἀνέχεια καί τή δυστυχία πού ἐπικρατοῦσε.

Ὅπου οἱ κοινότητες δέν εἶχαν πόρους, ὁ Κυβερνήτης ἐρχόταν ἀρωγός. Ἀπό τόν πρῶτο χρόνο τά σχολεῖα πλήθαιναν καί στό τέλος τοῦ 1829 ὑπῆρχαν στήν Πελοπόννησο 18 ἑλληνικά σχολειά καί 25 ἀλληλοδιδακτικά, στό Αἰγαῖο 31 ἑλληνικά καί 37 ἀλληλοδιδακτικά ἐνῶ στή Στερεά ὑπῆρχαν σχολειά στή Ναύπακτο καί τό Μεσολόγγι. Ἀκόμα ὑπῆρχε τό Ὀρφανοτροφεῖο καί τό Κεντρικό Σχολεῖο στήν Αἴγινα μέ σύνολο 7.824 μαθητές (ἀρ. 981, 981, 982, 984, 985). Τό 1831 ὑπῆρχαν σχολεῖα σέ ὅλες τίς ἐπαρχίες τῆς Πελοποννήσου, στή Στερεά, τό Μεσολόγγι, τά Σάλωνα, τή Λειβαδιά, τό Ταλάντι, τή Μεγαρίδα, τό Μαλανδρίνο τό Λιδωρίκι καθώς καί στά νησιά Ὕδρα, Σπέτσες, Πόρο, Σαλαμίνα, Αἴγινα καί ἄλλα. Σύνολο 121 σχολεῖα μέ 9.246 μαθητές. Ἡ ἀντιπολίτευση κατηγόρησε τόν Καποδίστρια «φωτοσβέστη» καί ὅτι ἀγαποῦσε μόνο τά κολυβογράμματα. Ὅμως ὁ Κυβερνήτης ἐπεδίωκε νά θεμελιώσει πρῶτα τή δημοτική ἀγωγή, ὄχι σάν σκοπό καί τέρμα τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀλλά ὡς προκαταρκτικό ἀπαραίτητο βῆμα γιά τή μετάβαση σέ ἀνώτερες βαθμίδες ἐκπαιδεύσεως. Ὕστερα ἀπό τό θάνατο τοῦ Καποδίστρια καί τήν ἀνώμαλη περίοδο πού ἀκολούθησε, τά σχολεία παραβλέπονται, ὅμως οἱ βάσεις γιά τήν ἐκπαίδευση εἶχαν τεθεῖ.

Ἐκτός ἀπό τά σχολεῖα εἶχαν συσταθεῖ καί ἑταιρεῖες μέ σκοπούς φιλεκπαιδευτικούς ἀλλά καί κοινωνικῆς πρόνοιας. Στήν Ἀθήνα ἀνασυστήθηκε τό 1824 ἡ Ἑταιρεία τῶν Φιλόμουσων (ἀρ. 992) πού ἐκτός ἀπό τό εὐρύτερο ἐνδιαφέρον τῶν ἀνθρώπων πού τήν ἀποτελοῦσαν, γιά τά γράμματα καί τίς τέχνες, γιά τή διατήρηση τῶν ἀρχαίων μνημείων τῶν Ἀθηνῶν καί γιά τή διάδοση τῶν φώτων φρόντιζε καί γιά τή λειτουργία τῶν σχολείων μέσα στά χρόνια τῆς ἐπαναστάσεως. Ἐπίσης τό 1824 ἱδρύθηκε στό Ναύπλιο ἡ Φιλανθρωπική Ἑταιρία (ἀρ. 993, 994) μέ σκοπό τήν περίθαλψη τῶν πτωχῶν καί ἀσθενῶν καί τήν ἀνατροφή καί ἐκπαίδευση τῶν ὀρφανῶν καί ἀπόρων παιδιῶν. Μέ ἀτομικές εἰσφορές καί ἐράνους στό Ναύπλιο καί τά νησιά τοῦ Αἰγαίου καί μέ προσωπική προσφορά ὑπηρεσιῶν γίνεται προσπάθεια νά ἀπαλυνθεῖ ἡ δυστυχία τῶν προσφύγων πού συρρέουν στήν καθέδρα τῆς Διοικήσεως καί νά ἀντιμετωπιστοῦν οἱ ἐπιδημίες. Ἀπό τήν Φιλανθρωπική Ἑταιρεία συστήθηκε ἀλληλοδιδακτικό σχολεῖο στό Ναύπλιο ὅπου συγκεντρώνονται περισσότερα ἀπό ἑκατό παιδιά καί μέ τή συνεισφορά τῶν νησιωτῶν κυρίως καί τή βοήθεια τῶν φιλελληνικῶν κομιτάτων τῆς Γαλλίας καί τῆς Ἀγγλίας ὀργανώθηκε τό πρῶτο νοσοκομεῖο στό Ναύπλιο. Στό νοσοκομεῖο αὐτό παρέχεται δωρεάν περίθαλψη στούς τραυματίες καί ἀσθενεῖς ἀπό τό 1824 ἕως τό 1826 πού τό ἀνέλαβε ἡ Διοίκηση μέ δημόσια δαπάνη.

Σέ διάφορες πόλεις τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας ἀλλά καί τῆς Ἀμερικῆς εἶχαν συσταθεῖ Φιλελληνικά Κομιτάτα (ἀρ. 996 ἕως 1000). Φιλελεύθερα καί προοδευτικά ἄτομα εἶχαν ξεσηκωθεῖ μέ τόν ἑλληνικό ἀγώνα. Ἐνθουσιώδεις φοιτητές καί παλαίμαχοι στρατιῶτες φτάνουν ἐθελοντές στήν Ἑλλάδα νά πολεμήσουν γιά τήν ἐλευθερία (ἀρ. 1103 ἕως 1111). Λόγιοι καί ἐπιστήμονες συμβάλλουν μέ τήν πένα τους στόν ἀγώνα. Ἄλλοι πάλλι συγκινοῦνται ἀπό τίς σφαγές καί τήν προσφυγιά καί φροντίζουν μέ ἐράνους γιά τήν περίθαλψη τῶν δυστυχισμένων.

Παράλληλα μέ τόν ἐπαναστατημένο ἑλληνικό χῶρο, τή Ρούμελη, τό Μοριά, καί τά νησιά, ὑπάρχει καί ἕνας ἄλλος κόσμος ἑλληνικός πού κρατιέται ἔξω ἀπό τόν ἀγώνα. Τά Ἑπτάνησα πού ἀπέφυγαν τόν τουρκικό ζυγό ἔμειναν κάτω ἀπό τούς βενετούς ἀρχικά, τούς γάλλους τοῦ Ναπολέοντα ὕστερα, ἀλλά καί τῶν ρώσων γιά ἕνα διάστημα,

σχημάτισαν τελικά τήν Ἰόνιο Πολιτεία κάτω ἀπό τήν ἀγγλική κυριαρχία. Στά χρόνια τῆς ἐπαναστάσεως ὁ Ἀρμοστής κρατάει ζηλότυπα τά νησιά ἔξω ἀπό τόν ἀγώνα, ἀλλά ἡ ἑλληνική τους καρδιά δέν σταμάτησε ποτέ νά κτυπάει. Ἑπτανήσιοι ἐθελοντές σχηματίζουν σώματα καί ἐπιτροπές (ἀρ. 913, 915) ἐμπορευόμενοι μέ τά πλοῖα τους βοηθοῦν τόν ἀγώνα καί ὁ Διονύσιος Σολωμός (ἀρ. 1092) γράφει τόν Ὕμνο εἰς τήν Ἐλευθερία καί τούς Ἐλεύθερους Πολιορκημένους ἀτενίζοντας ἀπό τή Ζάκυνθο τίς ἀπέναντι ἀκτές τῆς ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος.

Ἐπίσης στά νησιά καί τά παράλια τοῦ Αἰγαίου ἀλλά καί στά λιμάνια τοῦ Μοριᾶ πού ἀποτελοῦν σταθμούς γιά τά ἐμπορικά καράβια, ἔχουν ἐγκατασταθεῖ κονσολάτα τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων γιά νά προστατεύσουν καί νά διευκολύνουν τό ἐμπόριό τους στήν ἀνατολική Μεσόγειο, ἐνῶ συγχρόνως δέν παύουν τόν μεταξύ τους ἀνταγωνισμό. Οἱ ὑποπρόξενοι ὅμως πού ἔχουν ὑψωμένες στά κονσολάτα τίς ξένες σημαῖες εἶναι συνήθως ἕλληνες ἐντόπιοι καί μαζί μέ τά ἐπίσημα καθήκοντά τους παρέχουν καί προστασία στούς συγχωριανούς τους ὅταν χρειαστεῖ. Οἱ σφραγίδες αὐτῶν τῶν δύο ἑνοτήτων ἔχουν τίς ἰδιομορφίες τους μέ τίς δυτικές τους ἐπιδράσεις. Στίς ἑπτανησιακές (ἀρ. 1495 ἕως 1522) κυριαρχεῖ ἡ ἑλληνική γραφή ἐνῶ σ' ἐκεῖνες τῶν κονσολάτων (ἀρ.1523 ἕως 1557) ἡ ἰταλική.

Ὁ ἀγώνας τοῦ 1821 εἶχε λήξει μέ τήν ἀπελευθέρωση ἀπό τόν τουρκικό ζυγό ἑνός μικροῦ μόνο τμήματος τοῦ ἔθνους πού σύσσωμο εἶχε ἐπαναστατήσει, ἐνῶ τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἑλληνισμοῦ παρέμενε ὑπόδουλο. Ὅμως ὁ κοινός πόθος ὅλων τῶν ἑλλήνων γιά τήν ἑνότητα τοῦ γένους μέσα σέ μία εὐρύτερη ἑλληνική ἐπικράτεια δέν ἔλειψε ποτέ καί ὁ ἀγώνας γιά τήν ἐλευθερία τῶν ἀλυτρώτων συνεχίστηκε χωρίς διακοπή. Αὐτήν ἀκριβῶς τήν εἰκόνα μᾶς πιστοποιοῦν καί οἱ σφραγίδες πού παρατίθενται στήν τελευταία ἑνότητα. Σφραγίδες πού προέρχονται ἀπό χρόνια μεταγενέστερα τῶν ἐπαναστατικῶν. Σφραγίδες πού δείχνουν τήν συνέχεια τῶν ἀπελευθερωτικῶν κινημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ στίς περιοχές πού ἔμειναν κάτω ἀπό τόν τουρκικό ζυγό. Εἶναι ἀλήθεια ἄξιο παρατηρήσεως ὅτι ἕνα σχεδόν αἰώνα ἀργότερα ἀπό τήν ἐπανάσταση διατηροῦνται οἱ ἴδιοι τύποι τῶν σφραγίδων πού χρησιμοποιήθηκαν ἀπό τίς κοινότητες καί τά μοναστήρια στά προεπαναστατικά χρόνια καί τῶν σφραγίδων ἐλευθερίας τοῦ '21. Οἱ σφραγίδες τῶν Δωδεκανήσων (ἀρ. 1593 ἕως 1599) τῶν Ψαρῶν καί τῆς Λήμνου (ἀρ. 1580 ἕως 1585) καθώς καί ἐκεῖνες ἀπό τίς ἑλληνικές κοινότητες τῆς Μ. Ἀσίας (ἀρ. 1586 ἕως 1592) καί τό Κοινό τῶν Κυπρίων (ἀρ. 1600) ἀκολουθοῦν πιστά τά πρότυπα τῶν κοινοτικῶν σφραγίδων τῶν προεπαναστατικῶν χρόνων. Ἀκόμα, οἱ σφραγίδες τῶν ἐπαναστατικῶν κινημάτων τῆς Ἠπείρου, τῆς Θεσσαλίας καί τῆς Μακεδονίας (ἀρ. 1558 ἕως 1562) τῶν μυστικῶν ἑταιριῶν (ἀρ. 1563) καθώς καί ἐκεῖνες τῶν διαδοχικῶν κρητικῶν ἐπαναστάσεων (ἀρ. 1565 ἕως 1571) θυμίζουν τίς πρῶτες σφραγίδες τοῦ '21 μέ κύριο στοιχεῖο τό Σταυρό περιτριγυρισμένο ἀπό κλάδο δάφνης καί τό ΙΣ ΧΡ ΝΙΚΑ. Σφραγίδες Ἐλευθερίας πού εἶναι συγχρόνως σφραγίδες τῆς Ἑνότητας τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους.

Στίς σφραγίδες τῶν νεωτέρων χρόνων εἶχε δοθεῖ προσοχή ἀπό τό τέλος τοῦ περασμένου αἰώνα. Ὁ Φιλήμων καθώς καί ὁ Μάμουκας εἶχαν σημειώσει τή σημασία

τους καί περιέγραψαν μερικές ἀπό αὐτές στό «Ἱστορικό Δοκίμιο» καί «Τά κατά τήν Ἀναγέννηση». Πρῶτος ὅμως πού ἀσχολήθηκε μέ τίς σφραγίδες τῶν χρόνων τῆς ἐπαναστάσεως ἦταν ὁ Π. Λάμπρος ὁ ὁποῖος δημοσίευσε πολλές ἀπό αὐτές στό περιοδικό «Ἑστία» τοῦ 1878, 1879 καί 1880. Παράλληλα, τόσο αὐτός ὅσο καί ἄλλοι ἄρχισαν νά συγκεντρώνουν σφραγίδες καί νά καταρτίζουν συλλογές.

Ἡ Ἱστορική καί Ἐθνολογική Ἑταιρεία ἀπό τή σύστασή της φρόντισε νά συλλέξει καί νά διαφυλάξει ἕνα μεγάλο ἀριθμό σφραγίδων ἀπό δωρεές καί ἀγορές, καί συνεχίζει τή συμπλήρωση τῆς σημαντικῆς αὐτῆς ἑνότητας. Ἡ συλλογή τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱστορικοῦ Μουσείου περιλαμβάνει σφραγίδες τῶν χρόνων τῆς ἐπαναστάσεως, τῆς καποδιστριακῆς ἐποχῆς, κοινοτήτων καί μοναστηριακές ἀπό τήν προεπαναστατική περίοδο καί ὕστερα, καθώς καί σφραγίδες τῶν ὀθωνικῶν καί τῶν νεωτέρων χρόνων, Ἀκόμα, ἔχουν συγκεντρωθεῖ σφραγίδες προσωπικές, ἡγεμόνων, φιλικῶν καί ἀγωνιστῶν πού δείχνουν τήν πολυμορφία πού ὑπῆρχε καί τήν εὐρεία χρῆση τους.

Σκέψη γιά δημοσίευση τῶν σφραγίδων αὐτῆς τῆς συλλογῆς εἶχε ἀρχικά ὁ τότε Γενικός Γραμματέας τῆς Ἑταιρείας, Ἰωάννης Μελετόπουλος, ὁ ὁποῖος καί χρησιμοποίησε δείγματα σέ διάφορα δημοσιεύματα τῆς Ἑταιρείας. Σύντομα ὅμως φάνηκε ὅτι μόνο οἱ σφραγίδες τῆς συλλογῆς δέν ἦταν δυνατόν νά δώσουν τήν ἰδέα τοῦ συνόλου, ἀφοῦ ἀπό τό Ἱστορικό Ἀρχεῖο τῆς Ἑταιρείας παρουσιαζόταν μεγάλος ἀριθμός σφραγίδων κάθε μορφῆς, τῶν ἐπαναστατικῶν κυρίως χρόνων καί τῆς καποδιστριακῆς ἐποχῆς. Ἀποφασίστηκε λοιπόν νά γίνει συλλογική ἐργασία μέ σκοπό τή δημοσίευση τῶν σφραγίδων, τόσο ἐκείνων πού βρισκόταν στή συλλογή τῆς Ἑταιρείας ὅσο καί ἐκείνων πού προέκυπταν ἀπό τά ἔγγραφα τοῦ Ἱστορικοῦ της Ἀρχείου. Κατά τόν τρόπο αὐτό δινόταν ἡ εὐκαιρία νά σημειωθεῖ καί ὁ χρόνος πού χρησιμοποιήθηκε ἡ κάθε σφραγίδα, ποιός ἔκανε χρήση αὐτῆς καί ἀπό ποῦ, στοιχεῖα πού προκύπτουν ἀπό τό ἔγγραφο. Καταρτίστηκε συνεργεῖο ἀπό τό ἐπιστημονικό προσωπικό τῆς Ἑταιρείας καί ἄρχισε συστηματική ἔρευνα στό Ἱστορικό Ἀρχεῖο τῆς Ἑταιρείας. Μεταγενέστερα ἡ συλλογική αὐτή ἐργασία συνεχίστηκε μέ τήν ἔρευνα στά Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους στίς ἑνότητες τῶν ἐπαναστατικῶν χρόνων καί τή συλλογή Βλαχογιάννη. Ἀργότερα ἡ ἐργασία συμπληρώθηκε μέ τήν ἔρευνα στά τμήματα χειρογράφων τοῦ Μουσείου Μπενάκη, τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καί τῆς Γενναδείου Βιβλιοθήκης καθώς καί στό Ἱστορικό Ἀρχεῖο Ὕδρας, ἐνῶ ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς δέν ἦταν τότε προσιτή. Συγχρόνως γινόταν ἐπισήμανση τῶν ἐγγράφων στούς διαφόρους φακέλους, ἀνάγνωση, σύγκριση, συμπλήρωση καί φωτοτύπηση ἤ φωτογράφιση τῶν σφραγίδων, σέ μέγεθος φυσικό. Ἐπειδή κατά τήν ἔρευνα βρισκόταν πολλές φορές ἔγγραφα μέ τήν αὐτή σφραγίδα, προτιμήθηκε συνήθως νά κρατηθεῖ ἐκεῖνο μέ τήν παλαιότερη ἡμερομηνία ὥστε νά σημειωθεῖ ἡ πρώτη κατά τό δυνατόν χρήση τῆς σφραγίδας. Ἰδιαίτερη προσοχή δόθηκε στήν ἀναγνώριση καί ἀνάγνωση τῶν σφραγίδων πού πολλές φορές ἦταν ἀρκετά δυσδιάκριτες. Παράλληλα, γινόταν ἀποτύπωση, σχεδίαση, καί τονισμός μέ σινική μελάνη ὥστε νά γίνονται εὐκρινεῖς οἱ παραστάσεις καί ἡ ἀναγραφή τῶν σφραγίδων καί νά καθίσταται δυνατή ἡ ἔκδοσή τους.

Οἱ σφραγίδες πού κρίθηκε σκόπιμο νά περιληφθοῦν σ' αὐτή τήν ἔκδοση εἶναι ἐκεῖνες πού χρησιμοποιήθηκαν κατά τήν περίοδο τῶν ἐπαναστατικῶν χρόνων καί τῆς καποδιστριακῆς ἐποχῆς 1821-1832, καί οἱ κοινοτικές καί μοναστηριακές πού χρησιμοποιήθηκαν στά τελευταῖα χρόνια τῆς τουρκοκρατίας καθώς καί οἱ προσωπικές. Ἀπό

τήν ἔλευση τοῦ Ὄθωνα οἱ σφραγίδες παρουσιάζουν πιά μία στερεότυπη μορφή καί δέν παρουσιάζουν τήν πολυμορφία καί τό ἐνδιαφέρον τῶν παραστάσεων τῶν σφραγίδων πού δημοσιεύονται, ἐκτός ἀπό ἐκεῖνες τῶν δήμων γιά τίς ὁποῖες ἔχει ἑτοιμαστεῖ χωριστή μελέτη ἀπό τήν κ. Μαρία Λαδᾶ-Μινώτου.

Ἡ ταξινόμηση τῶν σφραγίδων ἔγινε κατά μεγάλες κατηγορίες καί μέσα στίς ἑνότητες αὐτές ἐπιδιώχθηκε ὅσο ἦταν δυνατόν νά παρουσιαστοῦν σέ ὁμάδες κατά περιοχές Στερεᾶς, Πελοποννήσου καί νήσων καί νά προηγοῦνται οἱ παλαιότερες ἀπό τίς μεταγενέστερες.

Οἱ σφραγίδες παρουσιάζονται ταξινομημένες στίς ἀκόλουθες ἑνότητες:

α. Σφραγίδες Ἐλευθερίας τοῦ 1821 καί τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας.
β. Σφραγίδες Κοινοτήτων κατά τήν τουρκοκρατία καί τήν ἐπανάσταση.
γ. Σφραγίδες τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ Ἄρειου Πάγου, τῆς Γερουσίας Δυτ. Χερσοῦ Ἑλλάδος καί τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας.
δ. Σφραγίδες τῶν Ἐπαρχιῶν κατά τήν ἐπανάσταση, 1822-1827.
ε. Σφραγίδες τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, Καποδίστρια, Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.
στ. Σφραγίδες περιφερειακῆς διοικήσεως τμημάτων καί ἐπαρχιῶν 1828-1832.
ζ. Σφραγίδες Ἀστυνομίας.
η. Σφραγίδες Ὑγειονομείων, Λιμεναρχείων, Δασμοτελωνείων, Ταχυδρομείων.
θ. Σφραγίδες Δημογεροντιῶν.
ι. Σφραγίδες Δικαστηρίων καί Μνημόνων.
ια. Σφραγίδες Στρατιωτικές.
ιβ. Σφραγίδες Σχολῶν καί Ἑταιριῶν.
ιγ. Σφραγίδες Προσωπικές, Ἱεραρχῶν, Ἡγεμόνων, Ἀγωνιστῶν καί Φιλελλήνων.
ιδ. Σφραγίδες Μοναστηριακές κατά τήν τουρκοκρατία καί τήν ἐπανάσταση.
ιε. Σφραγίδες τῶν Ἰονίων Νήσων καί Κονσολάτων Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.
ιστ. Σφραγίδες τῆς ἑνότητας τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀκολουθοῦν φωτογραφίες, δείγματα σφραγίδων καί ἐγγράφων ἀπό τή συλλογή τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας καί Εὑρετήρια.

Κατά τήν καταγραφή τηρήθηκε ἡ ὀρθογραφία ὅπως προέκυπτε ἀπό τήν ἀνάγνωση, ὅσα τμήματα τῆς σφραγίδας δέν ἦταν δυνατόν νά διαβαστοῦν μέ βεβαιότητα ἐτέθησαν σέ ἀγκύλη καθώς καί οἱ λέξεις πού συμπληρώθηκαν. Ἡ ἐπεξήγηση τῶν μονογραμμάτων, ὅσες φορές αὐτό κρίθηκε ἀπαραίτητο, δόθησε σέ παρένθεση π.χ. ΣΓ ΚΛ ΥΡ σφραγίς καγκελαρία Ὕδρας. Στίς προσωπικές σφραγίδες δόθηκε μόνο τό ὄνομα τοῦ κατόχου τῆς σφραγίδας ἀφοῦ τό ἀποτύπωμα παρατίθεται. Σημειώθηκε τό ἔγγραφο ἀπό τό ὁποῖο ἐλήφθη ἡ σφραγίδα καί σέ ποιό ἀρχεῖο βρίσκεται. Ἡ ἡμερομηνία ἐλήφθη ἀπό τό ἔγγραφο πού παρουσίαζε τήν παλαιότερη κατά τό δυνατόν χρήση τῆς σφραγίδας, ὅταν ὑπῆρχαν πολλά μέ τήν ἴδια σφραγίδα. Ὁ τόπος σημειώθηκε γιά τήν προέλευση, ὅταν δέν ἀναφέρεται ἐπάνω στή σφραγίδα ἤ ὅταν ἡ σφράγιση τοῦ ἐγγράφου ἔγινε σέ διάφορο τόπο ἀπό ἐκεῖνον πού ἀναγράφεται στή σφραγίδα. Ἀκόμα σημειώθηκε ἄν ἡ σφραγίδα σώζεται στή συλλογή τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρείας ἤ σέ συλλογή τοῦ Μουσείου Μπενάκη ἤ σέ ἄλλη συλλογή. Στήν εἰσαγωγή οἱ ἐντός παρενθέσεως ἀριθμοί ἀνταποκρίνονται στήν ἀρίθμηση τῶν σφραγίδων αὐτῆς τῆς ἐκδόσεως πού εἶναι συνεχής ἀπό τό 1 ἕως 1600.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Θεωρῶ ὑποχρέωσή μου νά εὐχαριστήσω θερμά ὅλους ἐκείνους πού συνέβαλαν στήν πραγματοποίηση αὐτῆς τῆς ἐκδόσεως, τόν τότε διευθυντή τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους κ. Κ. Διαμάντην, τήν κ. Μαρία Χαιρέτη καί τό προσωπικό πού πρόθυμα βοήθησε τήν ἔρευνα. Τόν διευθυντήν τοῦ Μουσείου Μπενάκη κ. Ἄγγελο Δεληβοριά ἀλλά καί νά θυμηθῶ τή συμπαράσταση τῆς Εὐγενίας Χατζηδάκη κατά τήν ἔρευνα στό ἱστορικό ἀρχεῖο. Τήν διευθύντρια τῆς Γενναδείου Βιβλιοθήκης κ. Σόφη Παπαγεωργίου καθώς καί τόν κ. Π. Νικολοπούλου διευθυντή τοῦ τμήματος χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Ἐπίσης τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ὕδρας κ.κ. Ἱερόθεον καί τήν φιλόξενη συμπαράσταση τῆς κ. Φ. Λεούση κατά τήν ἔρευνα μας στό Ἱστορικό Ἀρχεῖο Ὕδρας.

Εἶναι ὥρα νά θυμηθοῦμε τόν τότε Γενικό Γραμματέα τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας Ἰωάννη Μελετόπουλο πού εἶχε τήν ἀρχική ἰδέα γιά τήν ἔκδοση τῶν σφραγίδων καί ἔθεσε τίς βάσεις γιά τή συλλογική ἐργασία πού ἀκολούθησε. Πρέπει ὅμως νά τονίσουμε τή μεγάλη προσπάθεια πού κατέβαλε τό ἐπιστημονικό προσωπικό τῆς Ἑταιρείας ἰδιαίτερα κατά τό διάστημα τῆς ἐπίπονης ἔρευνας στό Ἱστορικό Ἀρχεῖο τῆς Ἑταιρείας καί τά Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους. Ἡ συντονισμένη συλλογική ἐργασία γιά τόν ἐντοπισμό τῶν σφραγίδων στούς διαφόρους φακέλους τῶν ἀρχείων καί ἡ συστηματική σύγκριση καί ἀποδελτίωση ἔγινε μέ τήν ἐπιμέλεια τῆς κ. Μαρίας Λαδᾶ-Μινώτου καί τή βοήθεια τῶν κ. Εὐθυμίας Παπασπύρου-Καραδημητρίου, Βάσως Ζαφειροπούλου, Τρισεύγενης Τσίμπανη-Δάλλα καί Θέλγης Κατεχανάκη. Ἡ συνεργασία ὑπῆρξε συνεχής τόσο κατά τό στάδιο τῆς ἔρευνας ὅσο κατά τήν ἀνάγνωση τῆς ἀναγραφῆς καί τήν ταξινόμηση. Τέλος ἡ ἀποτύπωση τῶν σφραγίδων, ἡ σχεδίαση καί ὁ τονισμός τους πού ἔγινε ἀπό τήν γραφίστα κ. Γκαίη Φιλίππου - Δίγκλη ὑπῆρξε ἔργο ὑπομονῆς καί ἀκριβείας.

Ἀκόμα θέλω νά εὐχαριστήσω θερμά τόν τυπογράφο Σπ. Λένη πού συνέβαλε στά πρῶτα στάδια τῆς ἐργασίας καί τόν Παναγιώτη καί Μαρία Ἑλληνικάκη γιά τήν προσεκτική μεταγραφή στή φωτοσύνθεση, τόν κ. Γιάννη Δίγκλη γιά τή φωτογράφιση τῶν σφραγίδων καί τέλος τόν Γεώργιο Ζαχαρόπουλο καί τό προσωπικό τοῦ φωτολιθογραφείου πού φρόντισε γιά τήν καλαίσθητη ἐκτύπωση. Τέλος εὐχαριστῶ τόν κ. Κώστα Ἀναγνωστόπουλο γιά τίς διορθώσεις στά κείμενα, τήν Τρισεύγενη Τσίμπανη-Δάλλα γιά τά τόσο χρήσιμα καί ἀπαραίτητα εὑρετήρια καί τήν δ. Χρύσα Κοσμᾶ γιά τίς δακτυλογραφήσεις.

Αὔγουστος 1983 Ι. Κ. Μαζαράκης Αἰνιάν

«...καί ἐσφραγίσθημεν ὡς ἔθος διά τοῦ σημείου
τοῦ σταυροῦ εὐχόμενοι καλήν ἐλευθερίαν».

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

1. Ι Α Α Π Ν Ε Π Α Α Ε + 16
Σφραγίς τῆς μυστικῆς Ἀρχῆς τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας ἐπί ἀχρονολογήτου ἐπιστολῆς πρός τόν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Θεόφιλον (Ι Ε Ε 7301)

Ὁ Ἐμμ. Ξάνθος στά Ἀπομνημονεύματα περί Φιλικῆς Ἑταιρίας, Ἀθῆναι 1845, (σελ. 11), ἀναφέρει ὅτι «ἐπρότεινεν εἰς τούς συναδέλφους του καί ἔγινεν ἡ σφραγίς τῆς Ἀρχῆς φέρουσα εἰς τήν περιφέρειαν αὐτῆς τά ἀρχικά γράμματα τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν Ἀρχηγῶν καί εἰς τό μέσον σταυρόν ἐπί τοῦ ὁποίου ἐχαράχθη τό Ε (Ἑλλάς) καί ὁ ἀριθμός 16». Οἱ ἀπαρτίζοντες τήν Ἀρχήν εἰς τούς ὁποίους ἠλπίζετο νά προστεθῆ ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας ἦσαν κατά τόν Ξάνθον (ὅ.ἀ. σελ. 4), οἱ Ἄνθιμος Γαζῆς, Ἀθανάσιος Τσακάλωφ, Παναγιώτης Σέκερης, Νικολ. Σκουφᾶς, Ἐμμ. Ξάνθος, Παναγ. Ἀναγνωστόπουλος, Ἀντων. Κομιζόπουλος καί Ἀθαν. Σέκερης.

2. Φ Ε Κ Μ Μ
Σφραγίς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐφορίας τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, ἐπί ἀποδείξεως τῆς 28ης Νοεμβρίου 1820 (Ι Α Υ Ναυάρχου Π. Κουντουριώτη).

Τά κεφαλαῖα στοιχεῖα ἀντιστοιχοῦν εἰς τά ἀρχικά γράμματα Φιλική Ἑταιρία καί τά ἀρχικά τῶν ἐπωνύμων τῆς Τριμελοῦς Ἐφορίας Κωνσταντινουπόλεως, Κυρ. Κουμπάρη, Σπυρ. Μαύρου καί Ἰωαν. Μπάρμπη. (Βλέπε Ἰω. Φιλήμονος Δοκίμιον Ἱστορικόν περί τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας ἐν Ναυπλίᾳ 1834, σελ. 309 καί Δοκίμιον Ἱστορικόν περί τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, Ἀθῆναι 1859, τομ. Α΄, σελ. 187)

1.

2.

3. ΟΙ ΕΝ ΟΔΕΣΣΗ ΓΡΑΙΚΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΑΙ
Ἐπί ἐνυπογράφου Μαρτυρικοῦ τῶν Διοικητῶν τῆς Ἑταιρίας τῶν Γραικῶν Ἀσφαλιστῶν τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1818, Ὀδησσός (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Ἀμβροσίου)

Βεβαιοῦται ἡ διάθεση διαφόρων ποσῶν, πρός τό Ἑλληνοεμπορικό Σχολεῖο καί Νοσοκομεῖο Ὀδησσοῦ ἀπό τούς Ἰωαν. Ἀμβροσίου, Ἠλία Μάνεση καί Στέργ. Ξυδᾶ καί ἡ παραλαβή τοῦ ὑπολοίπου ἀπό τούς νέους Διοικητές τῆς Ἑταιρίας Ἀλεξ. Κουμπάρη, Ματθ. Στογιάννη καί Θ. Δήμου. (Βλέπε Σακ. Γ. Σακελλαρίου, Φιλική Ἑταιρία, Ὀδησσός 1909, σελ. 88).

4. Σφραγίς τοῦ Ἐφόρου τοῦ λιμένος τῆς Ὀδησσοῦ
Ἐπί ἀποδείξεως τῆς 30ης Ἀπριλίου 1821 ἀπό Ὀδησσό (Μ Μπ. 140.1030)

Ὑπογράφει ὁ Ἔφορος Φ. (Φιλικῆς) τοῦ λιμένος Ὀδησσοῦ Σπυρ. Κυπαρίσης, ὅτι «ἔλαβε 100 ρούβλια διά νά τά μεταχειρισθῆ κατά τάς διαταγάς τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἀρχιστρατήγου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους πρίγγιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη».

3.

4.

5. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Μαρτίου 1821 πρός τούς ἐγκλείστους τοῦ Ὀθωμανικοῦ γένους εἰς τό κάστρον τῆς Πάτρας (Μ Μπ. 119.3)

Ὑπογράφουν οἱ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, Κερνίκης Προκόπιος, Ἀνδρέας Ζαήμης, Νικολ. Λόντος, Ἀνδρέας Λόντος καί Μπενιζέλος Ρούφος.

6. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἀπριλίου 1821, Στρατόπεδο Κορίνθου (Ι Ε Ε 2359)

Ὑπογράφουν ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ντερβενοχωρίων Παν. Βαφιόπουλος καί οἱ λοιποί ἀρχηγοί.

7. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἀπριλίου 1821, Μισθράς (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Νεστορίδου)

Ὑπογράφουν οἱ Προεστοί τοῦ Μυστρᾶ καί οἱ λοιποί.

8. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ Α 1821 Κ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

Τά κεφαλαῖα στοιχεῖα Α Κ ἀντιστοιχοῦν στά συνθηματικά ἀλληλογραφίας τοῦ ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας Παναγιώτη Σέκερη. (Βλέπε Ἐμμ. Ξάνθου Ἀπομνημονεύματα περί τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας σελ. 4 - 11 καί σελ. 50)

ΣΦΡΑΓΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ
1821

5.

ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
1821

6.

ΣΦΡΑΓΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙ
ΑΣ 1821

7.

ΣΦΡΑΓΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
Α1821Κ

8.

9. ΠΑΤΡΙC Κ[ΑΙ] ΔΙΚΑΙΩΜΑ Κ[Α]Λ[Α]Μ[Α]ΤΑ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1821 ἀπό Καλαμάτα (Ι Ε Ε 11045)

Ὑπογράφουν οἱ Ἔφοροι Καλαμάτας.

10. Εὐθύτης ΚΟΡΩΝΗ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Μαΐου (1821) ἀπό Κορώνη (Ι Ε Ε 18225)

Ὑπογράφουν οἱ Ἔφοροι Κορώνης.

11. ΠΑΤΡΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚ[ΑΙ]ΩΜΑ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουνίου 1822 ἀπό Νεόκαστρο (Ι Ε Ε 16993)

Ὑπογράφουν οἱ Ἔφοροι Νεοκάστρου.

12. Εὐθύτης
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1825 ἀπό Ὀριόλο (Γ Α Κ Βλαχ. φ.26)

Ὑπογράφει ὁ Διον. Εὐμορφόπουλος, ἀρχηγός τοῦ στρατοπέδου Ὀριόλου.

ΕΛΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΙΩΝΑΣ
ΚΛΙΜΤΑ
1821

9.

ΕΥΘΥΤΗΣ
ΚΟΡΩΝΗ
1821

10.

ΜΑΤΡΙΣ ΚΑΙ ΛΙΚΙΩΝΑ ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΝ 1821

11.

ΕΥΘΥΤΗΣ

12.

13. ΣΦΡΑΓΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1821 ΙΣ ΧΡ ΝΙ ΚΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἀπριλίου 1821 ἀπό Ἄργος (Ι Ε Ε 10835)

Ὑπογράφει ὁ Νικολ. Σπηλιωτάκης, ἐκ τῆς κοινῆς καγκελαρίας Ἄργους.

14. ΠΙΣΤΙΣ ΟΜΟΝΟΙΑ ΑΡΚΑΔΙΩΝ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ἀπριλίου 1822 (Γ Α Κ Θρησκείας φ.1)

Ὑπογράφει ὁ Ἀμβρ. Φραντζῆς.

15. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΡΙΤΕΝΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰουνίου 1821 ἀπό Ἅγιο Βλάση Τριπολιτζᾶς (Ι Α Υ -)

Ὑπογράφουν οἱ Ἔφοροι Καρύταινας.

16. ΠΛΟΚΟΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ 1821 ΙΣ ΧΡ ΝΙ ΚΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1822 ἀπό τό στρατόπεδο πολιορκίας Ναυπλίου (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Θεοφανίδου)

Ὑπογράφει ὁ Νικ. Σταματελόπουλος καί ἐπικυρώνει τό Μινιστέριον τοῦ Πολέμου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

13.

14.

15.

16.

17. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΑΛΟΝΑ 1821 ΜΑΡΤΙΟΥ 24
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Νοεμβρίου 1821, Σάλωνα (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Λιδωρίκη)

Ὑπογράφουν ὁ Ταλαντίου Νεόφυτος καί οἱ λοιποί πληρεξούσιοι τῆς ἐπαρχίας Σαλώνου καί ὁρίζουν τόν Ἀναστ. Λιδωρίκην παραστάτην εἰς τήν Ἐθνικήν Βουλήν «μέ ἐλεύθερην ψῆφον ὑπέρ πίστεως καί Πατρίδος».

18. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ 1821 Μ[ΗΝΟΣ] ΑΠΡΙΛΛΙΟΥ 2
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Ἀπριλίου 1821 ἀπό Λεβαδειά (Ι Ε Ε 10853)

Ὑπογράφουν οἱ πρόκριτοι Λεβαδείας Νικολ. Νάκου, Ἰωαν. Στάμου Λογοθέτης, Ἰωάν. Φίλωνος.

19. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΑΛΑΝΤΙ 1821 ΑΠΡΙΛΛΙΟΥ 2
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἀπριλίου 1821 ἀπό Ἀταλάντη (Ι Α Υ -)

Ὑπογράφουν ὁ Ταλαντίου Νεόφυτος, ὁ ἀρχιστράτηγος Ἀντώνης καί οἱ λοιποί ἀπό Ἀταλάντη.

20. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ 1821 ΜΑΡΤΙΟΥ 24
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Μαΐου 1821 ἀπό Γαλαξίδι (Ι Ε Ε 10884)

Ὑπογράφουν οἱ δέκα Ἔφοροι Γαλαξιδίου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΣΦΡΑΓΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΣΑΛΟΝΑ
1821
ΜΑΡΤΙΟΥ

17.

ΣΦΡΑΓΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
1821
ΜΑΡΤΙΟΥ

18.

ΣΦΡΑΓΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΤΑΛΑΝΤΙ
1821
ΑΠΡΙΛΛΙΟΥ

19.

ΣΦΡΑΓΙΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ
1821
ΜΑΡΤΙΟΥ

20.

21. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΓΝΗCΙΑS 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

Βλέπε καί ἔγγραφον 12ης Μαΐου 1821 ἀπό τό Ἑλληνικόν Στρατόπεδον τῶν Μαγνήτων κατά τόν Γόλον (Βόλον) ὅπου ὑπογράφουν οἱ Δημογέροντες καί Βουλευταί τῶν 24 χωρίων τῆς Μαγνησίας (Ν. Πανταζόπουλος, Κοινοτικός βίος εἰς τήν Θετταλομαγνησίαν ἐπί Τουρκοκρατίας. Θεσ/νίκη 1967, σελ. 62 καί Πίναξ Δ΄)

22. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΙΤΩΛΙΑ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Ἰουλίου 1821 ἀπό Μεσολόγγι (Ι Ε Ε 10994)

Ἀγγέλλει ὅτι τά Ἑλληνικά στρατεύματα μέ γιγαντιαῖα βήματα ὑπερπηδοῦν τά ὄρη καταδιώκοντας τόν ἐχθρόν καί ὑπογράφει ὁ Ἤβος Ρήγα Θετταλός ἐξ Ἀμπελακίων.

23. ΣΦΡΑΓΗΣ ΕΛΕΦΘΕΡΙΑΣ ΘΗΒΩΝ 1822
Ἐπί ἀποδείξεως τῆς 12ης Ἰουνίου 1822 ἀπό Θήβα (περ. Ἑστία, Δ΄ σελ. 193)

Ὑπογράφουν ὁ Γεν. Ταμίας καί Ἔφορος Κ. Σαπουντζῆς καί ὁ Ἀρχιγραμματεύς Ἰ. Οἰκονόμου

24. ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Μαΐου 1821 ἀπό Ἀθήνα (Ι Ε Ε 10922)

Ὑπογράφουν ὁ Ἀθηνῶν Διονύσιος, ὁ Χ΄΄ Παναγῆς Ζαχαρίτζας, οἱ Καπιτάνιοι καί οἱ Βουλευταί. Στή συλλογή τοῦ Μουσείου τῆς ΙΕΕ ὑπάρχει παρόμοια σφραγίς μέ ἀναγραφή ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ἡ ὁποία ὅμως δέν ἔχει βρεθῆ σέ ἔγγραφο. Ἴσως αὐτή κατασκευάστηκε μεταγενέστερα καί ἄτοπα διορθώθηκε τό Σ ἀφοῦ ὑπονοεῖται ΑΘΗΝΑΙΩΝ [ΣΦΡΑΓΙΣ] ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

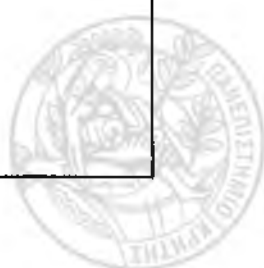

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
1821

21.

ΑΙΤΩΛΙΑ:ΣΦΡΑΓΙΣ:ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
1821

22.

ΣΦΡΑΓΗΣ ΕΛΕΦΘΕΡΙΑΣ ΘΗΒΩΝ
1822

23.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

24.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

25. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΑΝΤΖΕΛΑΡΙΑΣ ΜΑΓΙΣΤΡΑΤΟΥ ΥΔΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰουλίου 1807 (Ι Ε Ε 55550)

26. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ 1778 ΟΚΤΟΒ. 20
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Αὐγούστου 1790 (Γ Ε Ν Νῆσοι Κ 24)

27. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ 1793 ΜΑΡΤΙΟΥ 30
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1803 (Ι Ε Ε 17647)

28. ΣΓ ΚΛ ΥΛ 1808 (Σφραγίς Καγκελαρίας Ὕδρας)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1821 (Ι Ε Ε 55655)

29. ΣΦΡ[Α]ΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ 1807 ΙΟΥΝΙΟΥ 25
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1807 (Ι Ε Ε 17736)

30. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΝΙΣΟΥ ΥΔΡΑΣ 1808 ΙΟΥΝΙΟΥ 12
Τετραμερής σφραγίς, Συλλογή Μουσείου ΙΕΕ καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Μαρτίου 1821 (ΙΕΕ 18067)

31. Σφραγίς δυσανάγνωστη Καγκελαρίας Ἄργους 18...
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Ἰουνίου 1821 ἀπό Μύλους (Ι Ε Ε 74273)

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΕΤΖΑΣ 1790
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰανουαρίου 1803 (Ι Ε Ε 17638)

33. ΣΦΡ[Α]ΓΙΣ ΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΙΣ ΠΕΤΖΑΣ ΤΗΣ Ν[ΗΣΟΥ] 1814 ΣΒΡΟΥ Α
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ἰουνίου 1816 (Ι Ε Ε 10771)

34. Η ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΙΝΟΤΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΕΤΖΑΣ 1818
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ἀπριλίου 1821 (Ι Ε Ε 69603)

35. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΝΗΣΟΥ ΣΠΕΤΖΑΣ 1801
Ἐπί ναυτιλιακοῦ ἐγγράφου τῆς 27ης Ἰουνίου 1826 (Ι Ε Ε 12846)

Ἡ σφραγίς μέ τήν παράσταση τοῦ Ἁγ. Νικολάου, χρησιμοποιεῖται ἀπό τήν Καγκελαρία γιά τή σφράγιση τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων

36. ΣΓ ΚΛ ΠΣ 1808 (Σφραγίς Καγκελαρίας Πέτζας)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουνίου 1825 (Ι Ε Ε 7814)

37. ΣΡΓ ΚΝΤ ΔΜΛ (Σφραγίς Κοινότητος Δαμαλᾶ)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Αὐγούστου 1831 ἀπό Τροιζήνα (Ι Ε Ε 14080)

38. ΣΦΡΑΓ[Ι]ΔΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΑΣ ΚΑΣΤΡΙ ΚΤΑ ΝΧΙ' 1808 (Κάτω Ναχαγέ)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Αὐγούστου 1821 ἀπό Καστρί (Ι Ε Ε 11013)

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39. CΓ ΚΛ ΠΡ 1804 (Σφραγίς Καγκελαρίας Πόρου)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Αὐγούστου 1811 (Ι Ε Ε 17814)

40. CΦΡΑΓΗC ΤΗC ΚΥΝΟΤΗΤΟC ΤΥC ΝΙCΟΥ ΠΟΡΟΥ 1792
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Μαρτίου 1800 (Ι Ε Ε 74464)

41. CΦΡΑΓΙC ΤΙC ΚΙΝΟΤΙΤΟC ΤΙC ΝΙCΟΥ ΠΟΡΟΥ 1812
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Αὐγούστου 1817 (Ι Ε Ε 55623)

42. CΓ ΚΛ ΠΡ 1815 (Σφραγίς Καγκελαρίας Πόρου)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1822 (Ι Ε Ε 55656)

43. CΦΡΑΓΙΔΑ ΤΙC ΚΟΙΝΟΤΗΤΟC ΝΗCΟΥ ΠΟΡΟΥ 1821
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Μαρτίου 1822 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 38)

44. CΦΡΑΓΗC ΤΙC ΚΟΙΝΟΤΗΤΟC ΝΗCΟΥ ΠΟΡΟΥ 1821
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰανουαρίου 1824 (Ι Ε Ε 55693)

45. ΚΡ ΠΡ (Καγκελαρία Πόρου)
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Α Υ-)

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46. Η ΒΟΥΛΑ ΤΗΣ ΝΙCΟΥ ΚΟΥΛΟΥΡΙΟΥ 1796
Τριμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Νοεμβρίου 1822, Σαλαμίνα (Ι Ε Ε 11431)

47. Η CΦΡΑΓΗΔΑ ΤΗC ΧΟΡΑC [ΑΙΓΙΝΗC] 1790
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἀπριλίου 1824 (Ι Ε Ε 11542)

48. CΦΡΑΓΙC ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗC ΝΗCΟΥ ΑΙΓΙΝΗC 1804
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἀχρονολογήτου ἐγγράφου (Ι Ε Ε 17842)

49. CΦΡΑΓΙC ΤΗC ΚΟΙΝΟΤΗΤΟC ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ 1788
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουλίου 1821 (Ι Ε Ε 10998)

50. Η ΒΟΥΛΑ ΤΗC ΚΟΙΝΟΤΗΤΟC ΝΙCΟΥ ΑΓΓΚΙΣΤΡΟΥ 1815
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Μαΐου 1822 (Γ Α Κ Βουλ. φ. 2)

51. CΦΡΑΓΗC ΤΗC ΚΟΙΝΟΤΗC ΤΟΥ ΧΟΡΙΟΥ ΠΕΔΙΑΔΟC
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1825 ἀπό Ἑρμιόνη (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 54)

52. ΚΑ ΠΟΥ 1821 (Καγκελαρία Πραστοῦ 1821)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Μαρτίου 1822 ἀπό Λεωνίδι (Ι Ε Ε 11126)

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53. ΔΙΔΙΜΟ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1829 ἀπό Ἑρμιόνη (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 111)

54. Η CΦΡΑΓΙC ΤΗC ΝΗCΟΥ ΤΡΙΚΕΡΙ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑC 1786
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Αὐγούστου 1811 (Ν. Πανταζόπουλος. Κοινοτικός βίος, σελ. 20 καί πίναξ Β΄)

55. ΣΩΤΗΡΑ ΖΑΓΟΡΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἰουνίου 1824 ἀπό Ζαγορά (Ε Β Ε Α 5281)

56. CΦΡΑΓΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΑΙ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡ[ΟΔΙ]ΑΚ[ΟΝΟΥ] ΛΑΒΡΕΝΤΗΟΥ ΑΖΞΖ (1767)
Τετραμερής σφραγίς τῆς Κοινότητος Ἁγ. Λαυρεντίου Πηλίου (Ν. Πανταζόπουλος. Κοινοτικός βίος, σελ. 9)

57. Ι ΣΦΡΑΓΗΣ ΤΗΣ ΝΙΣΟΥ ΤΡΙΚΕΡΓΟΥ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἰουνίου 1816 (Ν. Πανταζόπουλος. Κοινοτικός βίος. σελ. 92)

58. CΦΡΑΓΗC ΤΗC ΧΟΡΑC ΛΑΥΚΟΥ ΕΤΗ 1790
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Ἰουνίου 1831 ἀπό Λαῦκο Πηλίου (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 109)

59. Η CΦΡΑΓ[Ι]C ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗC ΧΩΡΑC ΜΗΛΙΑIC
Διμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἀπριλίου 1819 (Ν. Πανταζόπουλος. Κοινοτικός βίος, σελ. 29)

53.

54.

55.

56.

57.

58.

59.

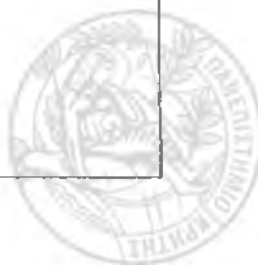

60. CΦ|PAΓIC] TIC N|H]C|OY] CKHPOY 1807
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1823 (Ι Ε Ε 11489)

61. ΙΔΟΥ Ι CΦPA|Γ]IC TIC NICOY CKIP|O]C 1773
Τριμερῆς σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1803 (Ι Ε Ε 54877)

62. ΙΔΟΥ Ι CΦPA[Γ]IC TIC NICOY CKIPOY 1821
Τριμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου 10ης Αὐγούστου 1827 (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 100)

Ἕνα μόνο τεμάχιο αὐτῆς σώζεται στήν Συλλογή τοῦ Μουσείου τῆς ΙΕΕ.

63. CΦPAΓIC THC NHCOY CKYPOY ETI 1822
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Αὐγούστου 1824 (Γ Α Κ Ἐκτελεστικό φ. 18)

64. Η ΣΦΡΑΓΗΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΚΙΑΘΟΥ ΕΤΙ...
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Μαΐου 1825 (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 67)

65. Η CΦPAΓIC TOY ΠACAΠOPTION THC N[H]COY CKYAΘOY 1815
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἰουλίου 1824 (Ι Ε Ε 83914)

66. ΙΔΟΥ Η [CΦPAΓIC TIC NICOY CKIPOY]
Ἐπί ἐγγράφου πωλητηρίου τοῦ ἔτους 1756 (Ἀρχεῖο Ξεν. Ἀντωνιάδη)

60.

61.

62.

63.

64.

65.

66.

67. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΚΟΠΕΛΟΥ ΕΤΟ[Σ] 1766
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου 5ης Φεβρουαρίου 1825 (Γ Α Κ Ἐκτελ. φ. 1)

68. Σφραγίς δυσανάγνωστη τῆς Νήσου Σκοπέλου
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1822 τῆς Βουλῆς Σκοπέλου (Ι Α Υ -)

69. CΦΡΑΓΙC ΤΗC ΝΗCΟΥ CΚΟΠΕΛΟΥ 1822
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1828 (Ι Ε Ε 1233)

70. CΦΡΑΓΙC ΕΝ ΤΙ ΝΙCΟ [Η]ΛΙ[Ο]ΔΡΟΜΙΑ 1826 (Ἀλόνησος)
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

71. Σφραγίς δυσανάγνωστη τῆς Νήσου Ἁγίου Εὐστρατίου
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1825 (Ι Ε Ε 83910)

72. CΦΡΑΓΙC ΤΗC ΝΗCΟΥ ΘΑCΟΥ ΕΤΟC ΑΩ16 (1816)
Ἐπί ἐγγράφου (Γ Α Κ Γενική Γραμματεία)

73. ΣΦΡΑΓΗΣ ΤΗΣ Κ[ΑΓΚΕΛΑ]ΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΚΗΡΟ[Υ]
Ἐπί ἐγγράφου ἀποδείξεως τοῦ ἔτους 1774 (Ἀρχεῖο Ξεν. Ἀντωνιάδη)

67.

68.

69.

70.

71.

72.

73.

74. ΚΗΝΟΤΗϹ 1766 ΜΗΚΟΝΟΥ
Τριμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἀπριλίου 1820 (Ι Ε Ε 22429)

75. Σφραγίς δυσνόητη Νήσου Μυκόνου
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουλίου 1822, οἱ Πρόκριτοι (Ι Α Υ -)

76. ΚΝΤϹ ΜΗΚΝ 1788 (Κοινότης Μυκόνου)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἀπριλίου 1809 (Ι Ε Ε 22332)

77. Σφραγίς δυσανάγνωστη Νήσου Τήνου 176..
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Μαρτίου 1822 ἀπό Ἀγ. Νικόλαο, (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 38)

78. ϹΦΡΑΓΙϹ ΤΗϹ ΑΓΙΑϹ ΑΝΗϹ ΙϹΤΕΡΝΙΑ 1822
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1823 ἀπό Ὑστέρνια Τήνου (Ι Ε Ε 19)

79. ϹΦΡΑΓΙϹ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟϹ ΤΗϹ ΝΗϹΟΥ ΤΗΝΟΥ ΑΩΙΑ (1811)
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1817 (Ι Ε Ε 7764)

74.

75.

76.

77.

78.

79.

80. Σφραγίς δυσανάγνωστη Νήσου Σερίφου
Διμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Αὐγούστου 1798 (Ι Ε Ε 35)

81. CΡΑΓΗS ΤΗS ΚΟΙΝΟΤΗΤΟS ΤΗC ΝΗCΟΥ ΤΖΙΑS ΑΩ16 (1816)
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ἰουνίου 1822 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 46)

82. Η ΣΦΡΑΓΗC ΤΗC ΝΗΣ[ΟΥ] ΑΝΔΡΟΥ 1813
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1821 (Ι Ε Ε 19413)

83. ΚΜΛC (Κίμηλος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ὀκτωβρίου 1821 τῆς Νήσου Κιμώλου (Ι Ε Ε 11050)

84. 1793 ΣΦΡΑ[Γ]Σ ΚΟΙ[ΝΟΥ] ΚΙΜ[ΗΛΟΥ]
Τριμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Αὐγούστου 1819 (Ι Ε Ε 16299)

85. Βούλα τῆς Κοινότητος Μήλου δυσανάγνωστη
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1803 ἀπό Μῆλο (Ι Ε Ε 54885)

86. ΚΝΛΣΜΛ 1805 (Καγκελαρίας Μήλου)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Αὐγούστου 1821 ἀπό Μῆλο (Ι Ε Ε 11018)

80.

81.

82.

83.

84.

85.

86.

87. 1775 ΘΕΡΜΙΑ ΙΩΣ ΒΑΛΙΝΤΑ ΚΑΝΤΖ. (Ἰωάννης Βάλιντα Καντζιλιέρης)
Ἐπί ἐγγράφου 25ης Ἰανουαρίου 1781, Κωνσταντινούπολη (Ι Ε Ε 14831)

88. ΒΟΥΛΑ ΤΙϹ ΚΙΝΟΤΙϹ ΤΟΥ ΘΕΡΜΙΟ ΤΖΡΤΖΙϹ ΡΟΤΑϹ (Τζώρτζης Ρώτας)
CACHE THIRMIA ΚΑΝΤΖΑΕΡΙ 1789
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1820 (Ι Ε Ε 14863)

89. ΒΟΥΛΑ ΤΗϹ ΚΥΝΟΤΗϹ ΤΩΝ ΘΕΡΜΗΟΝ 1790
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Αὐγούστου 1792 (Ι Ε Ε 14877)

90. 1793 ΒΟΥ[ΛΑ] ΤΗϹ ΚΗΝΟΤΗϹ ΤΟΝ ΘΕΡΜΟΝ
Τριμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Μαΐου 1826 (Ι Ε Ε 14861)

91. 1793 ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ.....
Διμερής σφραγίς τῆς ὁποίας ἕνα μόνο μέρος σώζεται. Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

92. Η ΒΟΥΛΑ ΚΙΝΟΤΙϹ ΧΟΡΙΟΥ ΘΕΡΜΙΟΝ 1792
Διμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Μαΐου 1826 (Ι Ε Ε 14861)

87.

88.

89.

90.

91.

92.

93. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΑΡΟΥ ΑΩΕ (1805)
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1818 (Ι Ε Ε 83908)

94. ΠΑΡ ΝΑΣ 1805 (Πάρος Νάουσα)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Μαρτίου 1819 (Ι Ε Ε 22479)

95. ΠΑΡ ΠΑΚ 1805 (Πάρος Παροικία)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1813 (Ι Ε Ε 15850)

96. ΠΑΡΟΣ ΜΑΡΜΑΡΑ 1820
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Μαΐου 1823 (Γ Α Κ Θρησκείας φ. 4)

97. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ 1819
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1819 (Ι Ε Ε 15853)

97α. Σφραγίς τῆς Κοινότητος Ἀντιπάρου 1819
Ἡ σφραγίς αὐτή ἔχει συναρμολογηθεῖ λανθασμένα (Ι Ε Ε 15853)

93.

94.

95.

96.

97.

97.α

98. ΚΟΙΝΗ ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΥΡΓΟΥ ΝΑΞΙΑΣ 1819
Τριμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἀπριλίου 1820 (Γ Ε Ν Νῆσοι Κ 24)

99. Η ΣΦΡΑΓΗΣ ΤΩΝ [ΧΩΡΙ]ΩΝ ΝΑΞΙΑΣ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ης Αὐγούστου 1816 (Ι Ε Ε 8198)

100. ΣΦΡΑΓΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΝΑΞΙΑΣ 1819
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου 20ης Ἰανουαρίου 1820 (Γ Ε Ν Νῆσοι Κ 24)

101. ΒΟΥΛΑ ΤΗΣ ΚΗΝΟΤΙΣ ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1820 (Γ Ε Ν Νῆσοι Κ 24)

102. Η ΣΦΡΑΓΗΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΔΡΥΜΑΛΙΑΣ 1821
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου 12ης Ἰανουαρίου 1823 (Ι Ε Ε 19485)

103. ΣΦΡ[ΑΓ]ΙΣ ΧΩΡΙΩΝ ΝΑΞΟΥ 1826
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 19)

98.

99.

100.

101.

102.

103.

104. Η ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΕΛΚΟΜΕΝΟΥ ΙΣΟΥ Χ[ΡΙ]ΣΤΟΥ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ 1800
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1821, οἱ Ἔφοροι (Ι Ε Ε 11049)

105. SIGILO DELLA COMUNITA DI SIRA 1771
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1771. (περ. Ἑστία 1880 σελ. 593)

106. SIGILLO DELLA COMUNITA DI SIRA 1820
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Αὐγούστου 1823 (Ι Ε Ε 11655)

107. CANria DI LA NI NAXIA 18.. (Καγκελαρία τῆς Νήσου Νάξου...)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Μαΐου 1819 (Ι Ε Ε 22480)

108. ΚΑΝΓΕΛΑΡΙΑ ΜΠΟΥΡΓΟΥ 1810 ΝΑΞΙΑ Κ.Κ. (Κωνσταντῖνος Κόκκου)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Μαΐου 1818 (Ι Ε Ε 8203)

109. CΦΡ[Α]Γ[ΙΣ] ΤΙ[ΙΣ] ΠΡΟΤ[Ο]Ν[Ο]Τ[Α]ΡΙ[Α]Κ[Η]Σ Κ[Α]ΝΤΖ[Ε]ΛΑΡΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑ[ΝΤ]ΙΝ[ΟΣ] ΚΟΚΚΟΥ 1816 ΝΑΞΙΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἀπριλίου 1817 (Ι Ε Ε 8017)

110. SIGILLO SINDICALE DI NAXIA 1814
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουνίου 1827 (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 93)

104.

105.

106.

107.

108.

109.

110.

111. [ΚΟΙΝΗ CΦΡΑΓΙS] THS ΚΟΙΝΟΤΗΤΟS ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ CANTOPINHS 1815
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1819 (Γ Ε Ν Νῆσοι Κ 24)

112. CΦΡΑΓΗC ΤΗC ΝΗCΟΥ CANTOPHNHC ΤΙC ΑΗΡΙΝΗC
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

113. ΣΦΡΑΓΙΣ ΚΑΝΤΖΕΛ[ΑΡΙΑΣ] ΣΑΝΤΟΡΙΝ[ΗΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Ἰουνίου 1821 (Ι Ε Ε 10948)

114. CΦΡΑΓΙC ΤΗC ΚΟΙΝΟΤΗΤΟC ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ΤΗC ΝΗCΟΥ
CANTOPHNHC ΠΥΡΓΟC ΕΠΑΝΩΜΕΡΙΑ ΕΜΠΟ 1821 ΡΙΟC ΡΩΜΑΙΟΙ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ἀπριλίου 1821 (Ι Ε Ε 10869)

115. ΑΓΗΟC ΓΕΟΡΓΗΟC ΚΗΝΟΤΗC ΑΜΟΥΡΓΩ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Μαρτίου 1796 (Ι Ε Ε 16303)

116. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΙΚΑΡΙΑΣ 1827 ΙΚΑΡΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1828 (Ε Β Ε Α5089)

111.

112.

113.

114.

115.

116.

117. ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΠΟΡΤΑΡΙΤΗCCA 1819
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουνίου 1825 (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 69)

118. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΗΣ ΠΑΣΑΠΟΡΤΩΝ 1816
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ὀκτωβρίου 1828 (Ι Ε Ε 13501)

119. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΝΗΣΣΟΥ ΣΥΜΗΣ ΑΩΙ (1810)
Τριμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Αὐγούστου 1821 (Ι Ε Ε 11004)

120. CΦ[ΡΑΓΙC] ΤΗC ΧΩΡΑC ΚΑΛΥΜΝΟ[Υ]
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Νοεμβρίου 1821 (Ι Α Υ -)

121. CΦΡΑΓΗC ΤΗC ΘΕΟΤΩΚΟΥ ΧΑΡΗΤΟΜΕΝΗC.....
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Μαρτίου 1825 ἀπό Κάλυμνο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 10)

122. Η ΒΟΥΛΑ ΤΗS ΚΟΙΝΟΤΗΤΟS ΤΗS ΝΗSΟΥ ΚΑΡΠΑΘΟΥ 1782
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰανουαρίου 1825 (Ἀρχεῖο Ν. Μαυρῆ)

117.

118.

119.

120.

121.

122.

123. ΒΟΥΛΑ ΤΗϹ ΠΑΝΑΓΙΑϹ ΤΗϹ ΛΕΡΟϹ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἰουλίου 1825 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 9)

124. ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗϹ ΝΗϹΟΥ ΠΑΤΜΟΥ....
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ἰουνίου 1821 (Ι Ε Ε 10940)

125. ϹΦΡΑΓΙϹ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗϹ ΝΗϹΟΥ ΚΑϹΟΥ Κ[ΑΙ] ΤΩΝ ΤΕϹϹΑΡΩΝ ΑΥΤΗϹ ΜΕΡΩΝ ΑΩΙΑ (1811)
Τριμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Φεβρουαρίου 1823 (Ι Ε Ε 19504)

126. ϹΦΡΑΓΙϹ ..... ΠΑ[ΣΑΠΟΡΤΙΩΝ] ΤΗ[Ϲ] ΚΑϹΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ἀπριλίου 1823 (Ν. Μαυρῆ. Ἱστορ. Ἀρχεῖον Κάσου)

127. Η ΒΟΥ[ΛΑ] ΤΗϹ ΑΓΙΑϹ ΜΑΡ[ΙΝΑϹ] ΤΗϹ ΚΑϹϹΟΥ 18..
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Μαρτίου 1822 (Ν. Μαυρῆ. Ἱστορ. Ἀρχεῖον Κάσου)

128. Η ΓΕΝΗϹΙϹ ΤΗϹ ΘΕΟ[ΤΟΚΟΥ ΤΗϹ] ΝΙϹΙΡΟ ΝΙϹΙΟΝ [ΣΦΡ]Α[Γ]ΙϹ 1769
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1793 (Γ Ε Ν Νῆσοι Κ 24)

123.

124.

125.

126.

127.

128.

129. ΕΞΕΔΟΘΗ Η ΣΦ[ΡΑΓΙ]C ΚΙΝΩΟΤΗC ΤΟΝ ΣΦΑΚΙΟΝ 1819
Τριμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Αὐγούστου 1821, Σφακιά (Ι Ε Ε 11009)

130. Χ[Ω]ΡΙ[Ο] Ο ΑΓΙ[ΟΣ] Χ[Α]Ρ[ΑΛΑΜ]Π[ΟΣ] ΣΑΜΟ[Σ] [ΠΑ]ΓΟ[ΝΔΑ] 1818
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18η Μαΐου 1822 ἀπό Παγώνδα Σάμου (Ι Ε Ε 11235)

131. ΣΦΡΑΓΗC ΤΗC ΝΗCΟΥ CAMOY 1790 ΗΟΥΝΙΟΥ
Ἐπί πατέντας πλοίου Ἰούλιος 1790 τῶν ἐπιτρόπων Σάμου (Γ Ε Ν Νῆσοι Κ 24)

132. [Η ΣΦΡΑΓΙC] ΤΟΥ ΚΕΙΝΟΥ ΤΗC ΝΗCΟΥ ΨΑΡΑ 1778
- Ο ΑΓΙΟC ΝΙΚΟΛ[ΑΟC] ΧΟΡΑ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 28 Ἰουνίου 1790 (Γ Ε Ν Νῆσοι Κ 24)

133. Η ΣΦΡΑΓΙC ΤΟΥ ΚΙΝΟΥ ΤΗC ΝΗCΟΥ ΨΑΡΩΝ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἀπριλίου 1822 (Γ Α Κ Οἰκον. φ. 4)

134. ΣΦΡΑΓΙC ΤΟΥ ΑΓΗΟΥ ΝΗΚΟΛΑΟΥ 1817 ΜΑΡΤΙΟΥ Α
- Ο ΑΓΙΟC ΝΗΚΟΛΑΟC ΧΩΡΑ ΨΑΡΑ
Ἐπί ναυτιλιακοῦ ἐγγράφου τῆς 15ης Μαΐου 1821 (Ι Ε Ε 10904)

Ἡ σφραγίς, μέ τήν παράσταση τοῦ Ἅγ. Νικολάου χρησιμοποιεῖται ἀπό τήν Καγκελαρία γιά τή σφράγιση τῶν ναυτιλιακῶν ἐγγράφων.

135. Δ Μ Γ Ρ ΧΙΟΥ (Δημογεροντία Χίου)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Μαρτίου 1822 ἐκ Χίου (Ι Ε Ε 11116)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

129.

130.

131.

132.

133.

134.

135.

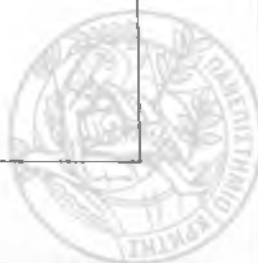

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

136. Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗϹ ΠΕΛΟΠΟΝΗϹΟΥ 1821 ΙϹ ΧϹ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Ἰουνίου 1821 ἀπό Στεμνίτζα (Ι Ε Ε 10936)

Ὑπογράφουν οἱ Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, Ἀθανάσιος Κανακάρης, Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος καί Νικόλαος Πονηρόπουλος.

137. Σφραγίς τοῦ Πληρεξουσίου τοῦ γενικοῦ Ἐπιτρόπου
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουλίου 1821 ἀπό Τρίκορφα (Ι Ε Ε 7311)

Ὑπογράφει ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

136.

137.

138. ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ Χ[ΕΡΣΟΥ] ΕΛΛΑΔΟΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἀπριλίου 1822 ἀπό Μεσολόγγι (Ι Ε Ε 84914)

Ὑπογράφουν διά τόν ἐκλαμπρότατον Πρόεδρον, οἱ Γεώργιος Πραΐδης, Ἰωάννης Τρικούπης, Γεώργιος Καναβός, Λογοθέτης Ζώτου καί Κωνσταντίνος Λογοθέτου.

139. ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ Α Β Ε Φ Λ Δ Ο Θ Μ ΕΤΟΣ 1821
Τετραμερής σφραγίς Συλλογῆς Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Μαρτίου 1822 ἀπό Λιθάδα (Ι Ε Ε 84926)

Κατά τήν Νομική Διάταξη τῆς Ἀνατολικῆς Χέρσου Ἑλλάδος, «ἡ σφραγίς τοῦ Ἀρείου Πάγου φέρει παλαιά τινά σημεῖα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς περιφερείας του». (Βλέπε Α. Μάμουκα. Τά κατά τήν Ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος. Πειραιεύς 1839, τόμ. Α΄ σελ. 53). Προφανῶς τά κεφαλαῖα γράμματα ἀντιστοιχοῦν στίς ἐπαρχίες Ἀττικῆς, Βοιωτίας, Εὐβοίας, Φωκίδος, Λοκρίδος, Δωρίδος, Ὀλύμπου, Θετταλίας καί Μακεδονίας. Τό ἔγγραφο ὑπογράφουν ὁ Ταλαντίου Νεόφυτος, Ἄνθιμος Γαζῆς, Ἰωάννης Φίλωνος, Ἰωάννης Εἰρηναῖος, Κωνσταντίνος Ἰωάννου καί Γεώργιος Αἰνιάν.

140. Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ 1821 ΙΣ ΧΣ ΝΙ ΚΑ
Τετραμερῆς σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Αὐγούστου 1822 ἀπό Τριπολιτζά (Ι Ε Ε 7336)

Ὑπογράφουν, Ἀσημάκης Φωτήλας, ὁ Κορίνθου Κύριλλος, Ἀναγνώστης Παπαγιαννόπουλος, Γεωργ. Μπάρμπογλης, Νικόλαος Τζανέτου, Λιον. Παπαγιανόπουλος, Δημ. Καλαμαριώτης, Ἰωαν. Οἰκονομίδης καί Παναγ. Καλογερᾶς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1821

138.

ΑΡΣΙΟΣ ΠΑΛΛΟΣ
ΑΡΕ
ΦΔΔ
ΟΘΜ
ΕΤΟΣ
1821

139.

ΗΠΕΙΡΟΝΟΤΟΛΝΗΣΙΑΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ
ΙΣ ΧΣ
ΝΙ ΚΑ
1821

140.

141. ΒΟΥΛΗ ΨΑΡΩΝ 1822 ΙΟΥΛ 2 ΕΤ Α ΕΛ (Ἰουλίου 2, ἔτος Α΄ Ἐλευθερίας)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1823 (Ι Ε Ε 11470)

142. ΒΟΥΛΗ ΨΑΡΩΝ Β. 1822 ΙΟΥΛ 2 Β Α Ξ (Ἰουλίου 2, Β΄ Ἀνεξαρτησίας)
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

Ἡ σφραγίς αὐτή ἡ ὁποία δέν ἔχει βρεθῆ ἐπί ἐγγράφου, φέρει στήν πλευρά της τήν ὑπογραφή τοῦ χαράκτου «Κωνσταντίς Δημίδης Γρεβενῶν».

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

141.

142.

143. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Μαΐου 1822 ἀπό Κόρινθο (Μ Μπ. 110.17)

Ὑπογράφουν ὁ Α. Μαυροκορδάτος Πρόεδρος καί ὁ Μινίστρος Ἀρχιγραμματεύς τῆς Ἐπικρατείας καί τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Θ. Νέγρης.

144. ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Νοεμβρίου 1823 ἀπό Ἄργος (Ι Ε Ε 21290)

145. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Ἰουλίου 1823 ἀπό Σοφικό (Ι Ε Ε 11643)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΗ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

143.

·BOULEUTIKON ΣΩΜΑ·

144.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ·ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ

145.

146. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ἰουλίου 1824 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 6868)

147. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Μαρτίου 1825 ἀπό Ἀχλαδόκαμπο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 9)

148. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

149. Σφραγίς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καί Πολιτικῶν πραγμάτων τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος (Ἀλ. Μαυροκορδάτος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Μαΐου 1822 ἀπό Μεσολόγγι (Ι Ε Ε 15760)

150. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἀπριλίου 1825 ἀπό Σκάλα (Ι Ε Ε 50746)

151. ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Φεβρουαρίου 1825 ἀπό Λακεδαίμονα (Ι Ε Ε 12231)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

146.

147.

148.

149.

150.

151.

152. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Ἀπριλίου 1824 ἀπό Βασιλάδι (Ι Ε Ε 12299)

153. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Μαρτίου 1822 ἀπό Κόρινθο (Ι Α Υ -)

154. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Δ Χ Ε (Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ἰανουαρίου 1825 ἀπό Μεσολόγγι (Ι Ε Ε 15768)

155. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Ἀπριλίου 1822 ἀπό Κόρινθο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 38)

156. Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ Δ Μ (Διονύσιος Μούρτζινος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1822, στρατόπεδο Κορώνης (Ι Ε Ε 17965)

152.

153.

154.

155.

156.

157. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἀπριλίου 1822 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 1341)

158. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1824 ἀπό Κρανίδι (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 55)

159. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Σεπτεμβρίου 1824 ἀπό Ἄργος (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 5)

160. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου μηνός Ἀπριλίου 1822 ἀπό Κόρινθο (Γ Α Κ Ναυτικῶν φ. 1)

161. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

157.

158.

159.

160.

161.

162. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰουλίου 1823 ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε 11629)

163. ΜΙΝΙΣΤ[ΕΡΙΟΝ] ΤΟΥ ΑΡΧΙΓΡΑΜ[ΜΑΤΕΩΣ] ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ἰουνίου 1822 ἀπό Ἄργος (Ι Ε Ε 8850)

164. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Αὐγούστου 1823 ἀπό Σαλαμίνα (Ι Ε Ε 6885)

165. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1824 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 83939)

166. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἰουνίου 1823 ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε 11579)

167. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Φεβρουαρίου 1824, Κρανίδι (Γ Α Κ Πολέμου φ. 7)

168. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Ἀπριλίου 1824 ἀπό Ἄργος (Ι Ε Ε 11870)

169. ΜΙΝΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ὀκτωβρίου 1825 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 8680)

170. ΜΙΝΙΣΤΕΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἰουνίου 1822 ἀπό Ἄργος (Ι Ε Ε 11300)

162.

163.

164.

165.

166.

167.

168.

169.

170.

171. ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜ[Μ]ΑΤΕΙΑ (τοῦ Ἐκτελεστικοῦ)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Νοεμβρίου 1823 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 21487)

172. ΕΘΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1825 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 18293)

173. Σφραγίς τῆς ἀντί τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἐπιτροπῆς
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ἰανουαρίου 1825 ἀπό Μεσολόγγι (Ι Ε Ε 74506)

174. Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΑΣΜΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Αὐγούστου 1823 ἀπό Σαλαμίνα (Ι Ε Ε 11700)

175. Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ἀπριλίου 1825 ἀπό Λιμένα Σαλώνων (Ι Ε Ε 15635)

176. ΠΕΛΟΠΟΝΗΣΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Αὐγούστου 1825 ἀπό Ἄργος (Ι Ε Ε 19149)

171.

172.

173.

174.

175.

176.

177. ΕΘΝΙΚΗ Γ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ 1826
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἀπριλίου 1826 ἀπό Ἐπίδαυρο (Ι Ε Ε 198)

178. ΔΙΟΙΚ[ΗΤΙΚΗ] ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1826
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ἀπριλίου 1826 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 51531)

179. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ 1826
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἰουλίου 1826 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 7350)

180. ΔΙΕΥΘΥΝ[ΤΙΚΗ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΗ] ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1826 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 19772)

177.

178.

179.

180.

181. Η ΒΟΥΛΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1827
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ἰουνίου 1827
Ναύπλιο (Ι Ε Ε 7351)

182. Η ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἀπριλίου 1827 ἀπό τόν Πόρο (Ε Β Ε Α 4743)

183. Η ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰουλίου 1827
Ναύπλιο (Ι Ε Ε 13092)

184. ΕΘΝ[ΙΚΗ] Γ' ΤΩΝ ΕΛΛ[ΗΝΩΝ] ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Μαρτίου 1827 ἀπό Ἑρμιόνη (Ι Ε Ε 17934)

181.

182.

183.

184.

185. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤ[ΕΡΙΚΩΝ] Κ[ΑΙ] ΤΗΣ ΑΣΤΥΝ[ΟΜΙΑΣ] ΓΡΑΜ[ΜΑΤΕΙΑ] ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Νοεμβρίου 1827 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 16493)

186. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤ[Ε]ΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑS
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουλίου 1827 ἀπό Μπούρτζι Ναυπλίου (Ι Ε Ε 7087)

187. Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ Κ[ΑΙ] ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ [ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ] ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1827 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 19460)

188. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜ[ΙΚΩΝ] ΓΡΑΜΜ[ΑΤΕΙΑ] ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1827 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 17894)

189. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜ[ΑΤΕΙΑ] ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Ἐπί ἐντύπου τοῦ ἔτους 1827 (Ι Ε Ε ἔντυπα)

185.

186.

187.

188.

189.

190. Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤ[ΟΛΙΚΗΣ] ΕΛΛΑΔΟΣ 1826
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἀπριλίου 1826 (Γ Α Κ Ἐπιτρ. Ἀν. Ἑλλάδος φ. 3)

191. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΔΑΝΕΙΟΥ Κ.Τ.Λ. 1826
Ἐπί ἐγγράφου 5ης Ἰουλίου 1826, πλοῖο «Μιλτιάδης» ἐν ὄψει Τήνου (Ι Ε Ε 12856)

192. Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
Ἐπί ἐντύπου τῆς 24ης Μαΐου 1827 (Ι Ε Ε ἔντυπα)

193. Ο ΕΚΤΑ[ΚΤΟΣ] ΕΠ[ΙΤΡΟΠΟΣ] ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΥ[ΤΙΚΑΣ] ΣΠΟ[ΡΑΔΑΣ] ΕΤΟΣ Ζ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Αὐγούστου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 13236)

194. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΘΝ[ΙΚΩΝ] ΛΟΓ[ΑΡΙΑΣΜΩΝ] ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 7091)

190.

191.

192.

193.

194.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ 1822-1827

195. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ἀπριλίου 1822 ἀπό Πύργο Πλατανιᾶς (Ι Ε Ε 14625)

Ὑπογράφει ὁ Ἀρχιστράτηγος καί Διοικητής τῆς Κρήτης Μιχαήλ Κομνηνός Ἀφεντούλιεφ.

196. ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΚΡΥΤΗΣ 1823
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Αὐγούστου 1823 ἀπό Βρύση Ἀμαρίου (Ι Ε Ε –)

Ὑπογράφει ὁ Ἁρμοστής Μανώλης Τομπάζης.

197. ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ 1823
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Φεβρουαρίου 1824 ἀπό Λουτρό (Ι Ε Ε 15319)

Ὑπογράφει ὁ Ἁρμοστής Μανώλης Τομπάζης.

198. ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ 1823
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

Τό Γενικό Φροντιστήριο τῆς Οἰκονομίας τῆς Κρήτης ἀποτελοῦν οἱ Χ΄΄ Ἀναγνώστης Παυλάκης Χ΄΄ Ἰωάννης Κοπεργάκης, Κωνσταντίνος Γερακάκος Γεν. Γραμμ. Καλόγνωμος καί ἑδρεύει στήν Ἀρκουδένη Ρεθύμνης.

195.

196.

197.

198.

199. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΑΜΟΥ ΑΩΚΑ (1821)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Μαΐου 1822 (Ι Ε Ε 6872)

200. ΕΤΟΣ Α ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ[Σ] ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΑΜΟΥ ΑΩΚΑ (1821)
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου 20ης Ἰανουαρίου 1822 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 22)

201. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΑΜΟΥ ΑΩΚΓ (1823)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1822 (Ι Ε Ε 1463)

202. ΛΟΓΟΘ[ΕΤΗΣ] ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Γ[ΕΝΙΚΟΣ] ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΣΑΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Μαΐου 1823 (Ι Ε Ε 1423)

203. ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΑΜΟΝ ΕΣΩΣΕΝ ΕΚΤΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου 17ης Δεκεμβρίου 1824 (Ν. Σταματιάδου. Σαμιακά 1899 σελ. 279)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

199.

200.

201.

202.

203.

204. ΤΟΥ ΕΝ ΣΑΜΩ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΣ Α΄ ΔΚ (Δικαιοσύνη) ΑΩΚΑ
Διμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Μαΐου 1823 (Ι Α Υ -)

Ἐπί τοῦ ἰδίου ἐγγράφου ὑπάρχουν καί οἱ σφραγίδες τῶν Ἐφόρων τῶν 18 χωρίων τῆς Σάμου (ἀριθμοί 205 - 222)

205. ΚΑΓ ΤΟΥ ΚΑΡ ΑΩΚΒ (Καγκελαρία τοῦ Καρλόβασι 1822)

206. 1823 Χ Ο Ρ Α (Χώρα 1823)

207. ΧΟΡΙΟ ΒΑΘΗ ΑΩΚΓ (Χωρίο Βαθύ 1823)

208. Χ Ω ΜΑΡ ΘΚ (Χωρίο Μαραθόκαμπος)

209. 1823 ΜΙ ΤΙ Λ Ν (Μυτιληνοί 1823)

210. Χ Ω Κ Μ (Χωρίο Κουμέικα)

204.

205.

206.

207.

208.

209.

210.

211. Χ Ω ΠΛ ΚΡ (Χωρίο Παλαιό Καρλόβασι)

212. Χ Ω Κ ΣΤ (Χωρίο Καστανιά)

213. Χ Ω Ν ΧΡ (Χωρίο Νεοχωράκι)

214. Χ Ω ΑΓ Κ (Χωρίο Ἅγιος Κωνσταντῖνος)

215. Χ Ω Λ Κ (Χωρίο Λέκα)

216. Χ Ω Π Ρ (Χωρίο Πύργος)

217. Χ Ω Φ Ρ (Χωρίο Φοῦρνοι)

218. Χ Ω Π Λ (Χωρίο Πλάτανος)

219. Σ Π Θ Ρ (Σπαθαραῖοι)

220. Χ Ω Μ ΥΛ (Χωρίο Μύλοι)

221. 1822 ΧΟΡΙΟΝ ΒΩΡΛΙΟΤΙΣ ΙΣ ΧΡ ΝΙ ΚΑ (Χωρίο Βουρλιῶτες 1822)

222. Χ Ω Π ΓΩ (Χωρίο Παγώνδα)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

211.

212.

213.

214.

215.

216.

217.

218.

219.

220.

221.

222.

223. ΟΙ ΑΡΜΟΣΤΑΙ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Νοεμβρίου 1822 ἀπό Σάμο (Ι Ε Ε 1355)

224. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΝΗΣ[ΙΑΚΩΝ] ΕΠΑΡΧΙΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Μαρτίου 1824 ἀπό Παροικία Πάρου (Ι Ε Ε 11864)

225. ΕΞΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Αὐγούστου 1824 ἀπό Αἴγινα (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 5)

Ὑπογράφει ὁ Ἔξαρχος Νεόφυτος Καρύστου.

226. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΝΗΣΙΑΚΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου μηνός Ἰανουαρίου 1824 ἀπό Αἴγινα (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 33)

227. Η ΔΙΕΥΘ[ΥΝΤΙΚΗ] ΤΟΥ ΑΙΓ[ΑΙΟΥ] ΠΕΛ[Α]ΓΟΥ[Σ] ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1826 ἀπό Σύρα (Ι Ε Ε 75758)

223.

224.

225.

226.

227.

228. ΑΝΤΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΚΗΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1823 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 2)

229. ΕΠΑΡ[ΧΙΑ] ΣΚΟΠ[ΕΛΟΥ] ΣΚΙΡΟΥ ΣΚΙΑΘ[ΟΥ] [Η]ΛΙ[Ο]ΔΡΟΜ[ΙΩΝ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Αὐγούστου 1825 ἀπό Σκόπελο (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 9)

230. ΕΠΑΡΧ[ΙΑ] ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΑΝΔΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ἀπριλίου 1823 (Ι Ε Ε 16270)

231. ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΚΟΠΕΛΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἰουνίου 1824 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 24)

232. ΣΚ[Ο]Π[Ε]Λ[ΟΥ] ΣΚΙΑΘΟΥ [Η]Λ[ΙΟΔ]Ρ[Ο]Μ[ΙΩΝ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Αὐγούστου 1823 (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 21)

228.

229.

230.

231.

232.

233. ΑΝΤΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΗΚΩΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ἰανουαρίου 1823 (Ι Ε Ε 22468)

234. ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΤΗΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰουλίου 1823 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 2)

235. ΕΠΑΡΧΕΙΑ ΤΗΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ἀπριλίου 1823 (Γ Α Κ Ναυτικῶν φ. 18)

236. ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΥΚΩΝΟΥ ΚΑΙ ΣΥΡΑΣ 1823
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1824 ἀπό Σύρα (Ι Ε Ε 12123)

237. ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΥΚΟΝΟΥ ΚΑΙ ΣΥΡΑ[Σ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Μαρτίου 1826 ἀπό Μύκονο (Ι Ε Ε 7717)

233.

234.

235.

236.

237.

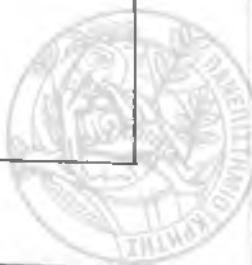

238. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟϹ ΤΗΝΟϹ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1823 (Γ Α Κ Νῆσοι φ. 20)

239. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Τ[ΟΥ] ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΤΗΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἰανουαρίου 1823 (Ι Ε Ε 83913)

240. ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΡΟΥ Κ[ΑΙ] ΑΝΤΙΠΑΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Φεβρουαρίου 1824 (Γ Α Κ Ἐκτελ. φ. 3)

241. ΕΠΑΡΧΙΑ ΝΑΞΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἰουλίου 1823 (Ι Ε Ε 11644)

242. ΕΦΟΡΙΑ ΜΥΚΩΝΟΥ 1826
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1827 (Ι Ε Ε 487)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

238.

239.

240.

241.

242.

243. ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΙΑΣ ΘΕΡΜΙΩΝ ΚΑΙ ΣΕΡΙΦΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1823 (Ι Ε Ε 11737)

244. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΤΗϹ ΙΟΥ 1823
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Σεπτεμβρίου 1823 (Ι Ε Ε 75879)

245. ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΕΡΙΦΟΥ ΑΩΚΒ (1822)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1823 (Γ Α Κ Ἐκτελ. φ. 2)

246. ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΙΦΝΟΥ ΜΗΛΟΥ Κ[ΑΙ] ΚΙΜΗΛΟΥ 1823
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Δεκεμβρίου 1823 ἀπό Μῆλο (Ι Ε Ε 11785)

243.

244.

245.

246.

247. ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Μαρτίου 183.. ἀπό Ἀμοργό (Ι Ε Ε 15264)

248. Α[Ν]Τ[Ε]Π[ΑΡ]Χ[ΙΑ] ΙΟΥ C[I]K[I]N[OY] ΚΑΙ Π[Ο]Λ[Υ]Κ[ΑΝ]ΔΡ[ΟΥ] 1822
Ἐπί ἐγγράφου 4ης Νοεμβρίου 1822, πλοῖο «Ἐπαμεινώνδας» (Ι Ε Ε 19484)

249. ΕΠΑΡΧ[ΙΑ] ΣΑΝΤΟΡ[Ι]Ν[ΗΣ] ΑΣΤΥΠΑΛ[ΑΙΑΣ] ΑΝΑΦΗS
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου 1823 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 52)

250. ΣΦΡΑΓΙC CIKINOY
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

251. ΣΦΡΑΓΙC ΠΟΛΥΚΑΝΔΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 129)

247.

248.

249.

250.

251.

252. ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΑΤΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Αὐγούστου 1823 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 53)

253. ΑΝΤΕΠΑΡΧΙΑ ΣΥΜΗΣ ΕΠ[ΙΣΚΟΠΗΣ] Ν[Ι]Σ[ΥΡΟΥ]
Περιοδικό Ἑστία ἔτος Ε΄, σελ. 721

254. CΦΡΑΓΙS THS ΕΠΑΡΧΙΑS ΠΑΤΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1825 (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 52)

255. ΕΠΑ[Ρ]ΧΙ[Α] ΚΑΣΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Αὐγούστου 1822 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 39)

256. ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΑΣΣΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουλίου 1823 (Ι Ε Ε -)

252.

253.

254.

255.

256.

257. ΑΝΤΕΠΑΡΧΙΑ ΑΜΟΡΓΟΥ ΑΣΤΡΟΠΑΛΙΑ ΑΝΑΦΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1823, Ἀμοργός (Γ Α Κ Νῆσοι φ. 20).

258. Σφραγίς δυσανάγνωστη Νήσου ΚΑΛΥΜΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Μαΐου 1825 (Ι Ε Ε 83901)

259. ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΑΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους (Βλαχ. φ. 39)

260. ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΡΠΑΘΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1823 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 53)

261. ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΕΛΙΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1824 (Ι Ε Ε 2215)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

257.

258.

259.

260.

261.

262. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΨΑΡΡΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1825 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 12643)

263. Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΣΣΙΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1825 ἀπό Νάξο (Γ Α Κ Νῆσοι φ. 20)

264. Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΧΙΩΝ ΕΝ ΣΥΡΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1828 ἀπό Ἑρμούπολη (Ι Ε Ε 16616)

265. ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΧΙΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1827 ἀπό Χίο (Ι Ε Ε 1571)

262.

263.

264.

265.

266. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ ΙΣ ΧΡ ΝΙ ΚΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἀπριλίου 1824 ἀπό Ἄργος (Γ Α Κ Ἐκτελ. φ. 6)

267. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΗΑΣ ΤΟΥ ΑΡΓΟΥΣ 1822 ΙΣ ΧΣ ΝΙ ΚΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Φεβρουαρίου 1822 (Ι Ε Ε 74274)

268. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1823 (Ι Ε Ε 11708)

269. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ ΑΡΓΟΥΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Νοεμβρίου 1827 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 58)

270. ΓΕΝΙΚΗ ΤΟ ΕΠΑΡΧΗΟΝ ΑΡΓΟΥΣ 1824
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1824 (Γ Α Κ Ἐκτελ. φ. 21)

271. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΑΡΓΟ[Υ]Σ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1823 (Ι Ε Ε 21484)

266.

267.

268.

269.

270.

271.

272. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ 1822
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Μαρτίου 1828 ἀπό τό Ἄστρος (Γ Α Κ Βλαχογ. φ. 123)

273. ΣΦΡ[ΑΓΙΣ] ΤΗΣ ΕΠ[ΑΡ]Χ[ΙΑΣ] ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου 17ης Ἰανουαρίου 1824, Κορακοβουνίτικα (Γ Α Κ Βλαχογ. φ. 47)

274. ΣΦΡΑΓ[ΙΣ Τ]ΙΣ ΚΟ[ΡΙΝΘ]ΟΥ ΕΠ[ΑΡΧΙΑΣ] 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἀπριλίου 1823 ἀπό Σικυώνα (Ι Ε Ε 19941)

275. ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1828 ἀπό Μελίσσια (Ι Ε Ε 13649)

276. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΓΕ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Μαΐου 1825 ἀπό Κρανίδι (Ι Ε Ε 12344)

277. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ἀπριλίου 1825 (Ι Ε Ε 19940)

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

272.

273.

274.

275.

276.

277.

278. ΣΦΡΑΓΗΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΠΡΑΣΤΟΥ 1822 ΙC XC N K
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου 15ης Ἰουλίου 1822, Λεωνίδι (Ι Ε Ε 10995)

279. ΟΙ ΤΟΥ ΚΡΑΝΙ[ΔΙΟΥ ΕΦΟΡΟΙ] 1822 ΙΣ ΧΣ ΝΙ ΚΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Σεπτεμβρίου 1822 (Ι Ε Ε 11368)

280. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΑΡΚΑΔΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1823 (Ι Ε Ε 21564)

281. ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου μηνός Ἰουνίου 1823 (Γ Α Κ Πολέμου φ. 3)

282. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΒΟCΤΙΤΖΗC
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ἰουνίου 1825 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 12)

283. ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΡΑΣΤΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ἀπριλίου 1825 (Ι Ε Ε 12296)

278.

279.

280.

281.

282.

283.

284. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΗΛΙΔΟΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Μαρτίου 1823 (Ι Ε Ε 20386)

285. ΟΙ ΕΦΟΡΟΙ ΦΑΝΑΡΙΟΥ 1821 IC XR
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἀπριλίου 1822, Ἀνδρίτσαινα (Γ Α Κ Πελ. Γερουσία)

286. [ΕΠΑ]ΡΧΟΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΥΡΓΟ[Υ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Σεπτεμβρίου 1823 (Γ Α Κ Ἀστυν. φ. 20)

287. ΕΠΑΡΧΥΟΝ ΠΥΡΓΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 8)

288. ΕΠΑΡΧΟΣ ΦΑΝΑΡΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἰουνίου 1825 ἀπό Ἀνδρίτσαινα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 12)

289. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΗΛΙΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ἰουλίου 1824 ἀπό Γαστούνη (Ι Ε Ε 15341)

284.

285.

286.

287.

288.

289.

290. Η ΠΑΤΡΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑ 1823
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ἰουλίου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 5)

291. CΦΡ[Α]Γ[Ι]C ΕΠ[Α]ΡΧ[ΙΑ]C ΙΜΠ[Λ]ΑΚΙΟΝ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1825 (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 50)

292. CΦΡΑΓΙC ΕΠΑΡΧΙΑC ΜΟΝΟΒΑCΙΑC
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1826 (Ι Ε Ε 12924)

293. ΕΠΑΡΧΕΙΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑS
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Μαρτίου 1824 (Ι Ε Ε 2203)

294. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΝΕΟΝ ΚΑΣΤΡΟΥ ΚΑΙ ΜΟΘΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Φεβρουαρίου 1824 (Γ Α Κ Ἐκτελ. φ. 3)

295. ΕΠΑΡΧΕΙΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

290.

291.

292.

293.

294.

295.

296. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΡΙΠΟΛΙΤΖΑΣ 1821 IC XC N K
Διμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἰουνίου 1822 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 46)

297. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΤΡΙΠΟΛΙΤΖΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου της 3ης Νοεμβρίου 1823 (Ι Ε Ε 21516)

298. ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΜΙΚΡΟΜΑΝΗC
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Δεκεμβρίου 1824 (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 49)

299. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ Ν[ΗΣΙΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Μαρτίου 1825 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 9)

300. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΡΙΤΑΙΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἀπριλίου 1825 (Ι Ε Ε 17966)

296.

297.

298.

299.

300.

301. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝ[ΟΣ] ΙΣ ΧΣ ΝΙ ΚΑ 1822
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου 20ης Μαρτίου 1822 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 23)

302. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ 1823 ΙΣ ΧΣ Ν Κ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1824 ἀπό Μυστρά (Ι Ε Ε 19463)

303. ΣΦΡΑΓΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Μαΐου 1821 τῶν ἐφόρων Μυστρᾶ (Κ. Σπηλιωτάκη. Οἱ προεστῶτες τοῦ Μυστρᾶ ὡς ἐπαναστατική ἀρχή.)

304. ΕΦΟΡΟΙ ΛΑΚΕΔΕΜΟΝΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουλίου 1822 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 23)

305. ΕΦΟΡΟΙ ΛΑΚΑΙΔΕΜΟΝΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ἰανουαρίου 1823 (Ι Ε Ε 83937)

306. Ο ΕΠΑΡΧΟΣ ΤΗΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1824 ἀπό Μυστρά (Ι Ε Ε 19462)

307. ΕΦΟΡΕΙΑ ΣΠΑΡΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Ἰουλίου 1826 ἀπό Καρδαμύλη (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 57)

308. ΕΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΙΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Αὐγούστου 1826 Σκαρδαμούλα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 57)

301.

302.

303.

304.

305.

306.

307.

308.

309. ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΥΒΟΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ἰουλίου 1825 ἀπό Ξηροχώρι (Ι Ε Ε 19423)

310. Σφραγίς δυσανάγνωστη Τρικέρων
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἀπριλίου 1823 οἱ Ἔφοροι Τρικέρων (Ι Α Υ -)

311. ΣΦΡΑΓΗΣ ΤΗΣ ΚΑΝΤΣΗΛ[ΑΡΙΑΣ] ΣΑΛΑΜ[ΙΝΟΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Νοεμβρίου 1823 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 16)

312. ΣΦ[ΡΑ]Γ[Ι]Σ ΕΘΝ[Ι]Κ[Η] ΤΗΣ ΕΦΟΡ[Ι]ΑΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΑΙΓΙΝΗΣ 1822
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Νοεμβρίου 1822 (Ι Ε Ε 11409)

313. ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1824 (Ι Ε Ε 1737)

314. ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΙΓΙΝΗϹ ΠΟΡ[ΟΥ] ϹΑΛΑΜ[ΙΝΟϹ] ΑΓΚΗ[ϹΤΡΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1825 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 15034)

315. ΕΦΟΡΙΑ ΚΑΡΙϹΤΟΥ 1823
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Αὐγούστου 1824 (Γ Α Κ Ἐκτελεστικό φ. 18)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

309.

310.

311.

312.

313.

314.

315.

316. ΕΦΟΡΙΑ ΛΕΒΑΔΙΑΣ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Σεπτεμβρίου 1824 ἀπό Κυριάκι (Γ Α Κ Βλαχογιάννη φ. 56.)

317. ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΕΡΒΕΝΟΧΩΡΙΩΝ 1824
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1825 ἀπό Μέγαρα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 8)

318. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΘΗΒΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Μαρτίου 1825 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 57)

319. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΛΙΒΑΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Αὐγούστου 1825 ἀπό Κυριάκι (Ι Ε Ε 18511)

320. ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΩΝ ΣΑΛΩΝΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1824 (Γ Α Κ Πολέμου φ. 28)

321. ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΥ[Β]ΟΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουλίου 1823 ἀπό Σαλαμίνα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 4)

322. ..... ΜΕΝΔΕΝΙ[ΤΣΑΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῶν ἐφόρων τῆς ἐπαρχίας Μενδενίτσας καί Τουρκοχωρίου. Ἐν πόλει Σαλόνων 19 Νοεμβρίου α΄ Ἐλευθερίας αωκά (Ε Β Ε Α4325)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

316.

317.

318.

319.

320.

321.

322.

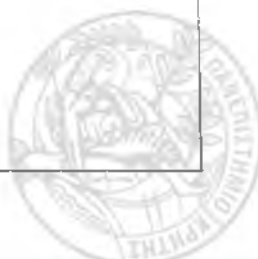

323. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ Λ[Ι]ΔΟΡΙΚΑΙΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1826 (Ι Ε Ε 19814)

324. ΕΠΑΡΧΗΑ ΚΡΑΒΑΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Μαρτίου 1826 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 34)

325. ΕΠΑΡΧΕΙΟΝ ΑΠΟΚΟΥΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Μαΐου 1824 ἀπό Μεγάλο Δένδρο (Γ Α Κ Βουλ. φ. 2)

326. ΕΠΑΡΧΕΙΑΙ [ΝΑΥΠΑΚ]ΤΟΣ ΒΕΝΕΤΙΚΟ ΚΑΙ ΖΥΓΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ἰουνίου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 83)

327. ΕΠΑΡΧΕΙΩΝ ΜΕΓΑΡΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰουνίου 1825 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 9)

323.

324.

325.

326.

327.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

328. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Μαΐου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 8453).

329. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Αὐγούστου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 17929)

330. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Μαρτίου 1829 (Ι Ε Ε 21298)

331. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἀποδείξεως τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης (Ι Ε Ε ἔντυπα)

332. ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Δεκεμβρίου 1829 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 25247)

333. ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

328.

329.

330.

331.

332.

333.

334. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

335. Δ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ 1829
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Αὐγούστου 1829 ἀπό Ἄργος (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 84)

336. Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Μαρτίου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 15139)

337. Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Αὐγούστου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 24016)

338. Γ[ΕΝΙΚΗ] ΓΡΑΜ[ΜΑΤΕΙΑ] ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤ[ΕΙΑΣ] LA SECRET[ARIAT] D'ETAT
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 7ης Μαρτίου 1829, Αἴγινα (Ι Ε Ε 21296)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

334.

335.

336.

337.

338.

339. Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Μαΐου 1831 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 26992)

340. Η ΓΡΑΜΜΑΤ[ΕΙΑ] ΤΗΣ ΠΑΙΔ[ΕΙΑΣ] ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚ[ΕΙΑΣ] 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1830 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 26046)

341. Η ΓΡΑΜΜΑΤ[Ε]ΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Αὐγούστου 1830 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 25816)

342. Η ΓΡΑΜΜΑΤ[ΕΙΑ] ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚ[ΩΝ] ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚ[ΩΝ] 1821
Ἐπί ἐγγράφου 5ης Μαρτίου 1830 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Μικρ. Ἐνότ. φ. 22)

343. Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙ[ΩΤΙΚΩΝ] ΓΡΑΜΜ[ΑΤΕΥΣ] ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝ[ΗΣΕΩΣ] 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Αὐγούστου 1830, Ναύπλιο (Γ Α Κ Μικρ. Ἐνότ. φ. 22)

344. Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤ[ΙΚΩΝ] ΓΡΑΜΜΑΤ[ΕΥΣ] ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝ[ΗΣΕΩΣ] 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1830 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 14854)

345. Η ΓΡΑΜΜΑΤ[ΕΙΑ] ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚ[ΩΝ] ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡ[ΙΚΟΥ] ΝΑΥΤΙΚ[ΟΥ] 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Δεκεμβρίου 1829 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 25248)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

339.

340.

341.

342.

343.

344.

345.

346. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἰουλίου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 23992)

347. ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 13637)

348. Ο ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] Γ[ΕΝΙΚΟΣ] ΕΦ[ΟΡΟΣ] ΟΛ[ΩΝ] ΤΩΝ ΛΙΜ[ΕΝΩΝ] ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Μαΐου 1829 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 82)

349. ΕΘΝΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
Ἐπί ἀποδείξεως τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης (Ι Ε Ε ἔντυπα)

350. ΠΡΟΣΟΔ[ΩΝ] ΠΕΛΟΠ[ΟΝΝΗΣΟΥ] ΚΕΝΤΡ[ΙΚΗ] ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Μαΐου 1829 ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε 24881)

351. Ο ΕΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ Κ.Λ.Π.
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1830 ἀπό Τίρυνθα (Ι Ε Ε -)

352. ΕΘΝΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Αὐγούστου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 15953)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

346.

347.

348.

349.

350.

351.

352.

353. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ὀκτωβρίου 1830 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 2233)

354. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Ἀπριλίου 1830 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 16050)

355. ΛΟΓΙΣΤ[ΙΚΟΝ] ΚΑΙ ΕΛΕΓΚ[ΤΙΚΟΝ] ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Μαΐου 1831 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 109)

356. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1830 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 26061)

357. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣ[ΕΩΣ] ΤΟΥ ΣΧΕΔ[ΙΟΥ] Π[ΑΛΑΙΩΝ] ΠΑΤΡΩΝ ΕΠΙΤΡ[ΟΠΗ] 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Αὐγούστου 1831 ἀπό Πάτρα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 96)

358. ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰανουαρίου 1831 ἀπό Αἴγινα (Γ Α Κ Μικρ. Ἐνότ. φ. 5)

359. ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΡΑΤΕΙΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ἰουνίου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 21860)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

353.

354.

355.

356.

357.

358.

359.

360. Ε. ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ 1831
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1831 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 17504)

361. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1831
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

362. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠ[Η] ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1821
(Γ. Δημακόπουλος. Τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀθῆναι 1973)

363. Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

364. Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤ[ΕΥΣ] ΤΗΣ ΚΥΒΕΡ[ΝΗΣΕΩΣ] 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 96)

365. ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ 1831
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1831 ἀπό Ἄργος (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 110)

366. ΕΛΛΗΝΙ[ΚΟΝ] ΚΡΑΤΟΣ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ 1821
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Αὐγουστίνου Καποδίστρια)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

360.

361.

362.

363.

364.

365.

366.

367. Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡ[ΟΠΗ] ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἰουλίου 1831 ἀπό Τζίμοβα (Ι Ε Ε 16491)

368. Η ΣΥΝΤΑΓΜ[ΑΤΙΚΗ] ΕΠΙΤΡΟ[ΠΗ] ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Αὐγούστου 1831 ἀπό Ἀλμυρό (Ε Β Ε Α5951)

369. Σφραγίς τῆς μυστικῆς ἑταιρίας τοῦ «Ἡρακλέους»
(Γ. Ἀσπρέας. Πολιτική Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος, Α΄ σελ. 104)

370. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡ[ΟΠΗ] ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1831
Ἐπί ἐντύπου τῆς 20ης Μαρτίου 1832 ἀπό Μέγαρα (Ι Ε Ε ἔντυπα)

371. Δ΄ ΕΘΝ[ΙΚΗ] ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ 1831
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

372. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ 1831
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἀπριλίου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 19829)

367.

368.

369.

370.

371.

372.

373. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠ[Η] ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

374. ΣΥΝΕΧ[ΕΙΑ] ΤΗΣ Δ΄ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝ[ΙΚΗΣ] ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

375. ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Αὐγούστου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 9)

376. ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΚΟΠΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1832
(Γ. Δημακόπουλος. Τό Ἐθνικόν Νομισματοκοπεῖον, Ἀθῆναι 1971, σελ. 41)

373.

374.

375.

376.

377. Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

378. Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Αὐγούστου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

379. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ἀπριλίου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 96)

380. Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜ[Μ]ΑΤΕΙΑ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Μαΐου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 15433)

381. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Νοεμβρίου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 100)

382. Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛ[ΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ] Κ[ΑΙ] ΤΗΣ ΔΗΜΟΣ[ΙΟΥ] ΠΑΙΔ[ΕΥΣΕΩΣ] ΓΡΑΜΜΑΤ[ΕΙΑ] 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰουνίου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 94)

383. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἀπριλίου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 51366)

377.

378.

379.

380.

381.

382.

383.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ 1828-1832

384. Ο ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΧΑΙΑΝ ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Αὐγούστου 1828 ἀπό Βοστίτσα (Ι Ε Ε 19291)

385. Ο ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Μαΐου 1828 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 23975)

386. Ο ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΛΙΔΑ ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Αὐγούστου 1828 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 81)

387. Ο ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΚΑΔΙΑΝ ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Ἰουνίου 1828 ἀπό Δημητσάνα (Ι Ε Ε 23976)

388. ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΑΩΚΗ (1828)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1828 ἀπό Καμάρι (Ι Ε Ε 24425)

389. Ο ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝ[Ω] ΜΕΣΣ[ΗΝΙΑΝ] ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Μαΐου 1828 ἀπό Βαρβίτσα (Ι Ε Ε 24566)

390. Ο ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤ[ΡΟΠΟΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ἰουνίου 1828 ἀπό Βουρλιά Μυστρᾶ (Ι Ε Ε 23990)

384.

385.

386.

387.

388.

389.

390.

391. ΠΡΟΣΩΡ[ΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] Π[ΑΛΑΙΩΝ] ΠΑΤΡΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Νοεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκείας φ. 21)

392. ΠΡΟΣΟΡ[ΙΝΟΝ] Δ[Ι]ΟΙΚΙΤΙΡ[ΙΟΝ] ΤΟ[Υ] ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΜ[ΗΜΑ] Τ[ΗΣ] ΛΑΚΩΝΙΑ[Σ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Αὐγούστου 1829 ἀπό Μυστρά (Ι Ε Ε 1789)

393. ΠΡΟΣ[ΩΡΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΝΗΣ[ΙΟΥ] ΑΝΔΡ[ΟΥΣΗΣ] ΕΜΠΛ[ΑΚΙΟΥ] Λ[Ε]ΟΝΤ[ΑΡΙΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Μαρτίου 1830 ἀπό Νησί Καλαμάτας (Ι Ε Ε 25182)

394. ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΟΣ] ΛΑΚΩΝ[ΙΑΣ] ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΜΕΣΣΗΝΙ[ΑΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Μαρτίου 1830 ἀπό Καλαμάτα (Ι Ε Ε 74560)

395. Ο ΠΡΟΣΩΡ[ΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΑΡΚΑΔΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Μαΐου 1829 (Ι Ε Ε 17450)

396. Ο ΠΡΟΣΩΡ[ΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουνίου 1829 ἀπό Καλαμάτα (Ι Ε Ε 25207)

397. ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΚΟΡΙΝ[ΘΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ἰανουαρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ.85)

391.

392.

393.

394.

395.

396.

397.

398. ΠΡΟΣ[ΩΡΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΚΑΙ ΠΟΛ[ΕΩΣ] ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Δεκεμβρίου 1828 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 100)

399. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1831 (Ι Ε Ε 46033)

400. ΤΟΠΟΤΗΡΗΤ[ΗΣ] ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΑΡΓΟΥΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Ἀπριλίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 104)

401. ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΝΑΥΠΛ[ΙΟΥ] ΑΡΓ[ΟΥΣ] ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΓΕ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Μαρτίου 1831 (Ι Ε Ε -)

402. Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1830 (Ι Ε Ε 25873)

403. ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΚΑΡΥΤΑΙΝΗΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΥ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουλίου 1831 (Ι Ε Ε 8878.20)

404. ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΤΡΙΠΟΛ[ΙΤΣΑΣ] ΚΑΙ ΛΕΟΝΤΑΡ[ΙΟΥ] 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Δεκεμβρίου 1830 (Ι Ε Ε 26068)

398.

399.

400.

401.

402.

403.

404.

405. ΠΡ[Ο]ΣΩΡ[Ι]Ν[ΟΣ] Δ[ΙΟΙ]Κ[ΗΤΗΣ] Ε[ΠΑΡΧΙΩΝ] Κ[Α]Λ[Α]ΒΡΥΤ[Ω]Ν Κ[ΑΙ] Β[Ο]ΣΤ[ΙΤΣΑΣ] 1829
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰουνίου 1829 (Ι Ε Ε 74564)

406. ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΤΩΝ ΕΠΑΡΧ[ΙΩΝ] Π. ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΒΟΣΤΙΤΖΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Μαΐου 1832 ἀπό Πάτρα (Ι Ε Ε 8878.65)

407. ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠ[ΑΡΧΙΑΣ] ΒΟΣΤΙΤΣΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Νοεμβρίου 1831 Βοστίτσα (Ι Ε Ε 83917)

408. Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1831 (Ι Ε Ε 22077)

409. ΤΟΠΟΤΗΡΗΤ[ΗΣ] ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΤΟΥ ΠΡΑΣΤΟΥ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Αὐγούστου 1831 ἀπό Λεωνίδι (Ι Ε Ε 8878.37)

410. ΔΙΟΙΚΗΤ[ΗΣ] ΑΓ[ΙΟΥ] ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΡΑΣΤΟΥ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Σεπτεμβρίου 1830 (Ι Ε Ε 2479)

411. ΠΡΟΣΩΡ[ΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Μαΐου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 82)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

405.

406.

407.

408.

409.

410.

411.

412. Ο ΠΡ[ΟΣΩΡΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ Δ[ΥΤΙΚΗΣ] ΣΠΑΡΤΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

413. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΝΕΜΒ[Α]ΣΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Νοεμβρίου 1830 ἀπό Μυστρά (Ι Ε Ε 26044)

414. ΤΟΠΟΤΗΡ[ΗΤΗΣ] ΤΙΣ ΔΙΥΚ[ΗΣΕΩΣ] ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ]
ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑ[Σ] 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 32)

415. Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Νοεμβρίου 1830 (Ι Ε Ε 26045)

416. ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΑΝΔΡ[ΟΥΣΗΣ] ΕΜΠΛ[ΑΚΙΩΝ] ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΜΑΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1830 ἀπό Ἀνδρούσα (Ι Ε Ε 25942)

417. Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Αὐγούστου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 105)

418. Ο ΔΙΥΚΗΤΙΣ Τ[Ω]Ν ΛΑΚΕΔΕΜΟΝΟΣ [ΜΟΝΕΜΒΑΣΙ]ΑΣ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1831 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 34)

412.

413.

414.

415.

416.

417.

418.

419. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ Π[ΑΛΑΙΩΝ] ΠΑΤΡΩΝ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Μαρτίου 1832 ἀπό Γαστούνη (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 49)

420. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἰουλίου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

421. Ο ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΡΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουλίου 1832 ἀπό Καρύταινα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 98)

422. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΑΝΑΤ[ΟΛΙΚΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Αὐγούστου 1832 ἀπό Μαραθωνήσι (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

423. ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΜΕΘΩ[ΝΗΣ] ΚΟΡΩ[ΝΗΣ] Κ[ΑΙ] ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ἰουλίου 1832 ἀπό Μεθώνη (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

424. ΤΟΠΟΤΗΡΗΤ[ΗΣ] ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΤΟΥ ΠΡΑΣΤΟΥ 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

425. ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΗΛΙΔΟΣ 1831
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

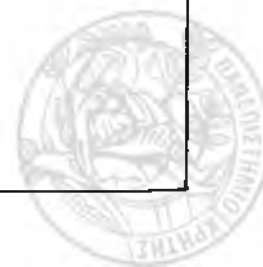

419.

420.

421.

422.

423.

424.

425.

426. Ο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΤΟΠΟΤΗΡ[ΗΤΗΣ] ΑΡΓΟΥΣ 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου 6ης Αὐγ. 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

427. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΡΓΟΥΣ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Αὐγούστου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

428. ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΚΟΡΙΝΘ[ΟΥ] Κ[ΑΙ] ΚΑΤ[Ω] [Ν]ΑΧΑΓΕ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουλίου 1832 (Γ Α Κ Βλαχογιάννη φ. 99)

429. Ο ΔΙΟΙΚ[ΗΤΙΚΟΣ] ΤΟΠΟΤ[ΗΡΗΤΗΣ] ΕΠ[ΑΡΧΙΑΣ] ΤΟΥ ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΓΕ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Νοεμβρίου 1832 ἀπό Κρανίδι (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 100)

430. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰουλίου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

431. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Αὐγούστου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

432. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΠΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΥ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰουλίου 1832 ἀπό Ζυγοβίστι (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

426.

427.

428.

429.

430.

431.

432.

433. ΠΛΗΡ[ΕΞΟΥΣΙΟΣ] ΤΟΠΟΤ[ΗΡΗΤΗΣ] ΤΗΣ ΚΥΒ[ΕΡΝΗΣΕΩΣ] ΕΙΣ ΣΤΕΡ[ΕΑΝ] ΕΛ[ΛΑΔΑ] Κ[ΑΙ] ΣΤΡ[ΑΤΟΠΕΔΟΝ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἀπριλίου 1829 ἀπό τό Δίκροτο «Ἑλλάς» εἰς τόν κόλπον τῆς Ναυπάκτου (Ι Ε Ε 18002)

434. Ο ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΟΣ] ΤΩΝ ΕΠΑΡΧ[ΙΩΝ] ΤΗΣ ΑΝΑΤ[ΟΛΙΚΗΣ] ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1829 ἀπό Μαλανδρίνο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 119)

435. ΔΙΟΡΓ[ΑΝΩΤΙΚΗ] ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΑΝ[ΑΤΟΛΙΚΗΣ] ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰδιωτική Συλλογή

436. Ο ΠΛΗΡ[ΕΞΟΥΣΙΟΣ] ΤΟΠΟΤ[ΗΡΗΤΗΣ] ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕ[ΩΣ] ΑΩΚΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Δεκεμβρίου 1829 ἀπό Ναύπακτο (Ι Ε Ε 8301)

437. ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΟΣ] ΤΗΣ ΔΥΤΙΚ[ΗΣ] ΕΛΛΑΔΟΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Νοεμβρίου 1830 ἀπό Μεσολόγγι (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 116)

438. ΕΚΤΑ[ΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΟΣ] ΤΗΣ ΑΝΑΤΟ[ΛΙΚΗΣ] ΕΛΛΑ[ΔΟΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Μαΐου 1830 ἀπό Σάλωνα (Ι Ε Ε 51348)

439. ΕΚΤΑΚΤ[ΟΣ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΟΣ] ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Αὐγούστου 1830 ἀπό Καλαμάτα (Ι Ε Ε 25804)

433.

434.

435.

436.

437.

438.

439.

440. ΠΡΟΣΩΡ[ΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΤΩΝ ΕΠΑΡ[ΧΙΩΝ] ΛΕΒΑΔ[ΙΑΣ] ΤΑΛΑΝΤ[ΙΟΥ] Κ[ΑΙ] ΜΕΝΔ[ΕΝΙΤΣΗΣ]
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφον 15ης Δεκεμβρ. 1829 (Ι Ε Ε 51098)

441. ΠΡΟΣΩΡ[ΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] Τ[ΩΝ] ΕΠΑΡ[ΧΙΩΝ] ΣΑΛΩΝ[ΩΝ] ΛΟΙΔΟΡ[ΙΚΙΟΥ] Κ[ΑΙ] ΜΑΛΑΝ[ΔΡΙΝΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Μαρτίου 1829, Σκάλα Σαλώνου (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 117)

442. ΠΡΟΣ[ΩΡΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] Τ[ΩΝ] ΕΠΑΡ[ΧΙΩΝ] ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ ΚΡΑΒΑΡ[ΩΝ] Κ[ΑΙ] ΑΠΟΚΟΥΡ[ΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Δεκεμβρίου 1829 ἀπό Ναύπακτο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 119)

443. ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΛΙΔΩΡ[ΙΚΙΟΥ] Ν[ΕΩΝ] ΠΑΤΡΩΝ ΖΗΤΟΥΝΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου μηνός Ὀκτωβρίου 1831 ἀπό Νέα Πάτρα (Ι Ε Ε 51045)

444. ΔΙΟΙΚΗΤ[ΗΣ] ΛΕΒΑΔ[ΙΑΣ] ΤΑΛΑΝΤ[ΙΟΥ] ΜΕΝΔΕΝΙΤΖΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 128)

445. ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΖΥΓΟΥ ΚΤΛ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 120

446. Ο ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ἰουνίου 1831 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Θρησ. φ. 40)

440.

441.

442.

443.

444.

445.

446.

447. ΠΡΟΣΩΡΙ[ΝΟΣ] ΔΗΟΙΚΙ[ΤΗΣ] ΜΙΣΟΛΟΓΚΙΟΥ Κ[ΑΙ] ΑΝ[Α]Τ[Ο]ΛΙΚΟ[Υ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰουλίου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 83)

448. ΔΙΟΙΚΗΤ[ΗΣ] ΝΑΥΠΑΚ[ΤΟΥ] Κ[ΑΙ] ΒΕΝΕΤ[ΙΚΟΥ] 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

449. ΠΡΟΣ[ΩΡΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ Κ[ΑΙ] Β[Ε]Ν[ΕΤΙΚΟΥ] 1829
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Νοεμβρίου 1829 ἀπό Ναύπακτο (Γ Α Κ Θρησ. φ. 21)

450. ΔΙΟΙΚΗΤ[ΗΣ] ΒΛΟΧΟΥ ΚΑΙ ΖΥΓΟΥ 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

451. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΒΟΝΙΤΖΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰουλίου 1832 (Ι Ε Ε 51472)

452. ΠΡΟΣ[ΩΡΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΞΗΡΟ[ΜΕΡΟΥ] ΒΑΛΤ[ΟΥ] ΒΟΝΙΤ[ΣΑΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Μαρτίου 1830 ἀπό Βραχώρι (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 85)

447.

448.

449.

450.

451.

452.

453. ΤΟΠΟΤΙ[ΡΗΤΗΣ] ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡΟ[ΠΟΣ] ΤΗ[Σ] ΛΕ[ΒΑΔΙΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1830 ἀπό Θήβα (Γ Α Κ Βλαχ. Φ. 86).

454. ΔΙΟΙΚΗΤ[ΗΣ] ΜΕΓΑΡ[ΩΝ] Α[ΘΗΝ]Ω[Ν] ΚΑΙ ΘΗΒΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 105)

455. Η ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΥΒ[ΟΙΑΝ] ΚΑΙ ΑΤΤΙΚ[ΗΝ] ΕΛΛ[ΗΝΙΚΗ] ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1830 ἀπό Ἀθήνα (Ι Ε Ε 50834)

456. Ο ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΤΗΣ ΑΝΑΤ[ΟΛΙΚΗΣ] ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1832 ἀπό Λεβαδιά (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 116)

457. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΤΟΠΟΤ[ΗΡΗΤΗΣ] ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

458. Η ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΥΒΟΙ[ΑΝ] ΚΑΙ ΑΤΤΙ[ΚΗΝ] ΕΛΛ[ΗΝΙΚΗ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΗ] 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Αὐγούστου 1832 ἀπό Ἀθήνα (Ι Ε Ε 7774)

453.

454.

455.

456.

457.

458.

459. Ο ΚΑΤΑ ΤΟ ΤΜΗΜ[Α] Τ[ΩΝ] ΒΟΡΕΙ[ΩΝ] ΚΥΚΛ[ΑΔΩΝ] ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡΟ[ΠΟΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Δεκεμβρίου 1830 ἀπό Ἑρμούπολη Σύρας (Ι Ε Ε 14824)

460. Ο ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΒΟΡ[ΕΙΟΥΣ] ΣΠΟΡ[ΑΔΑΣ] ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΟΣ] 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Αὐγούστου 1828 ἀπό Σκόπελο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 124)

461. ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΟΣ] ΒΟΡ[ΕΙΩΝ] ΚΥΚΛΑΔΩΝ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1828 ἀπό Σύρα (Ι Ε Ε 20117)

462. ΕΚΤΑΚ[ΤΟΣ] ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤ[ΟΛΙΚΩΝ] ΣΠΟΡΑΔ[ΩΝ] 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ἰουνίου 1829 ἀπό Αἴγινα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 83)

463. ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΟΣ] Τ[ΟΥ] Τ[ΜΗΜΑΤΟΣ] ΚΕΝΤΡ[ΙΚΩΝ] ΚΥΚΛ[ΑΔΩΝ] 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Φεβρουαρίου 1829 ἀπό Νάξο (Ι Ε Ε 17439)

464. ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΟΣ] ΤΜ[ΗΜΑΤΟΣ] ΝΟΤ[ΙΩΝ] ΚΥΚΛ[ΑΔΩΝ] 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Αὐγούστου 1830 ἀπό Σαντορίνη (Ι Ε Ε 51445)

465. ΕΚΤΑΚΤ[ΟΣ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΟΣ] ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛ[ΙΚΩΝ] ΣΠΟΡΑΔ[ΩΝ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1830 ἀπό Βαθύ Σάμου (Ι Ε Ε -)

459.

460.

461.

462.

463.

464.

465.

466. ΕΚΤΑΚΤ[ΟΣ] ΔΙΟΙΚΗΤ[ΗΣ] ΥΔΡΑΣ ΚΑΙ ΣΠΕΤΖΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1830 (Ι Ε Ε 15165)

467. ΤΟΠΟΤ[ΗΡΗΤΗΣ] ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΕΤΖΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἰουλίου 1830 (Ι Ε Ε 14057.41)

468. ΠΡΟΣ[ΩΡΙ]Ν[ΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΤΗΣ Ν[ΗΣΟΥ] ΣΠΕΤ[Ζ]ΩΝ 1831
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1831 (Ι Ε Ε 14073)

469. ΔΙΟΙΚΗΤ[ΗΣ] ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Αὐγούστου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

470. ΠΡΟΣΩΡ[ΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουνίου 1829 ἀπό Φανερωμένη (Ι Ε Ε 15744)

471. ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ ΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Αὐγούστου 1830 (Ι Ε Ε 50852)

472. Ο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Αὐγούστου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

466.

467.

468.

469.

470

471.

472.

UNIVERSITAS OSNABRUGENSIS

473. ΕΚΤ[ΑΚΤΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΣΠΕ[ΤΖΩΝ] ΠΟΡ[ΟΥ] ΑΙΓΙΝ[ΗΣ] Κ[ΑΙ] ΣΑΛΑΜ[ΙΝΟΣ] 1832
'Επί ἐγγράφου τῆς 9ης Αὐγούστου 1832 ἀπό Αἴγινα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

474. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΙΓΙΝΗΣ 1828
'Επί ἐγγράφου τῆς 30ης Μαΐου 1828 (Ι Ε Ε 18201)

475. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΟΡΟΥ
'Επί ἐγγράφου τῆς 27ης Νοεμβρίου 1828 (Ι Ε Ε 56094)

476. Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΑΙΓΙΝΗΣ Κ[ΑΙ] ΑΓΓΙΣΤΡΙ[ΟΥ] 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

477. ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΙΓΙΝΗΣ 1821
'Επί ἐγγράφου τῆς 2ας 'Ιανουαρίου 1831 (Γ Α Κ Μικρ. 'Ενότ. φ. 8)

478. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΠΟΡΟΥ 1830
'Επί ἐγγράφου τῆς 12ης Μαρτίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 85)

479. ΔΙΟΙΚΗΤΙΣ ΠΟΡΟΥ 1832
'Επί ἐγγράφου τῆς 3ης Νοεμβρίου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 100)

473.

474.

475.

476.

477.

478.

479.

480. Ο Π[ΡΟΣΩΡΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Μαρτίου 1828 (Ι Ε Ε 7092)

481. Ο ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΣΥΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Νοεμβρίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 95)

482. Ο ΔΙΟΙΚΗΤ[Η]Σ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ ΣΥΡΑΣ ΚΑΙ Μ[Υ]ΚΩΝΟΥ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1831 (Ι Ε Ε 15170)

483. ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΣΥΡΑΣ ΚΑΙ ΜΥΚΟΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Μαΐου 1832 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 49)

484. ΕΚ[ΤΑΚΤΟΣ] ΕΠΙΤΡΟΠ[ΟΣ] ΣΥΡΑΣ ΤΗΝΟΥ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

485. ΤΟΠΟΤΗΡΙΤΗΣ ΜΥΚΩΝΟΥ 1831
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

480.

481.

482.

483.

484.

485.

486. ΠΡ[Ο]C[ΩΡΙ]Ν[ΟΣ] ΔΙ[ΟΙ]ΚΗ[ΤΗ]C ΣΚ[Ο]Π[Ε]Λ[ΟΥ] 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1830 (Ι Ε Ε –)

487. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΚΕΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 86)

488. ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΣΚΟΠ[ΕΛΟΥ] ΣΚΥΡ[ΟΥ] ΣΚΙΑΘ[ΟΥ] ΗΛΙΟΔΡ[ΟΜΙΩΝ] 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Μαΐου 1831 (Γ Α Κ Θρησκείας φ. 39)

489. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΑΝΔΡΟΥ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Αὐγούστου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

490. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΣΙΦΝΟΥ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

491. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΙΟΥ ΚΤΛ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Αὐγούστου 1830 (Ι Ε Ε 18098)

486.

487.

488.

489.

490.

491.

492. Η ΕΚΤΑΚΤ[ΟΣ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΗ] ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΠΕΛΑΓ[ΟΥΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1832 ἀπό Σύρα (Ι Ε Ε 1495)

493. Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΝΟΥ ΚΑΙ ΘΕΡΜΙΩΝ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Μαρτίου 1831 ἀπό Θερμιά (Ι Ε Ε 14846)

494. ΤΟΠΟΤΗΡΗΤ[ΗΣ] ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΕΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1831 (Ι Ε Ε 83916)

495. ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΚΕΑΣ ΘΕΡΜ[ΙΩΝ] ΚΑΙ ΣΕΡΙΦΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

496. ΔΙΟΙΚΗΤ[ΗΣ] ΣΚΟΠ[ΕΛΟΥ] ΣΚ[ΙΑ]ΘΟΥ ΣΚ[Υ]ΡΟΥ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1832 ἀπό Σκόπελο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 84)

497. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΝΟΥ 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

492.

493.

494.

495.

496.

497.

498. ΠΡΟ[ΣΩΡΙΝΟΝ] ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΝ[ΤΙΠΑ]ΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Αὐγούστου 1830, Παροικία (Γ Α Κ Μικρ. Ἑνότ.)

499. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΣΑΝΤΟΡΗΝΗΣ ΚΛ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Μαΐου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 116)

500. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΡΑΣ ΚΛ 1830
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

501. ΠΡΟΣ[ΩΡΙΝΟΝ] ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΝΑΞΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Μαρτίου 1830 (Ι Ε Ε 74561)

502. ΤΟΠΟΤΗΡΙΤΗΣ ΠΑΡΟΥ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰουλίου 1832, Παροικία (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

503. ΔΙΟΙΚΗΤΗΡ[ΙΟΝ] ΝΑΞΟΥ ΠΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠ[Α]ΡΟΥ 1831
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1832 (Γ Α Κ Θρησκείας φ. 47)

498.

499.

500.

501.

502.

503.

504. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ἀπριλίου 1829 ἀπό Βαφέα (Ι Ε Ε 8498)

505. Ο ΠΡΟΣΩΡ[ΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΣΑΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Μαρτίου 1830 ἀπό Βαθύ Σάμου (Ι Ε Ε 1480)

506. ΠΡ[Ο]Σ[ΩΡΙΝΟΣ] ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΠΑΤΜ[ΟΥ] ΚΑΛΥΜ[ΝΟΥ] ΛΕΡ[ΟΥ] ΙΚΑΡ[ΙΑΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ἰουλίου 1829 ἀπό Πάτμο (Ι Ε Ε 17464)

507. ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Μαρτίου 1829 ἀπό Βαφέα (Α Ι Α Ε Κρήτης)

508. ΔΙΟΙΚ[ΗΤΗΣ] ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΚΥΔΩΝΙΑΝ ΕΠΑΡΧ[ΙΩΝ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Φεβρουαρίου 1829 ἀπό Καστέλι (Ι Ε Ε 16039)

509. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ ΕΠΙΤΡ[ΟΠΗΣ] 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

510. Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚ[ΗΤΙΚΩΝ] ΠΡΑΓΜ[ΑΤΩΝ] ΤΗΣ Ν[ΗΣΟΥ] ΣΑΜ[ΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Νοεμβρίου 1830 (ΙΕΕ 18156)

504.

505.

506.

507.

508.

509.

510.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

511. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουλίου 1822 ἀπό λιμένα Λιθάδας (Ι Ε Ε 19365)

512. ΑΣΤΗΝΩΜΟΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ 1822
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Μαρτίου 1822 ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε 11107)

513. ΑΣΤΙΝΟΜΙΑ ΤΗϹ ΠΕΛΟΠΟΝΝ[Η]ϹΙΑΚΗϹ ΓΕΡΟΥϹΙΑϹ 1822
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰουνίου 1822 ἀπό Ἀνδρούσα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 46)

514. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Αὐγούστου 1823 (Γ Α Κ Ἀστυν. φ. 7)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

511.

512.

513.

514.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

515. 1822 ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΟΡΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Μαρτίου 1823, Καστέλια Κορώνης (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 59)

516. Ι ΑCΤΗΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΑΡΓ[ΟΥ]C 1822
Ἐπί ἐγγράφου τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 32)

517. ΑΣΤΥΝΟΜΗΑ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ 1822
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουνίου 1823 (Ι Α Υ –)

518. Α Θ Ε (Σφραγίς τῆς Γενικῆς Ἀστυνομίας τῆς ἐπαρχίας Ἀθηνῶν)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1823 (Ι Ε Ε 2021)

519. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΥΡΓΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἰουνίου 1823 (Γ Α Κ Ἀστυν. φ. 6)

515.

516.

517.

518.

519.

520. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ... [ΨΑΡΩΝ]...
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Αὐγούστου 1823 (Ι Ε Ε 168)

521. [ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ].... ΨΑΡΩΝ....
Ἐπί ναυτιλιακοῦ ἐγγράφου τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1822 (Ι Ε Ε ἔντυπα)

522. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Μαΐου 1823 ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε 15311)

523. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΠΕΤΖΩΝ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 10ης Δεκεμβρίου 1827 (Ι Ε Ε 20981)

520.

521.

522.

523.

524. ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΕΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1824 (Ι Ε Ε 21020)

525. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΗS ΝΗΣ[ΟΥ] ΤΗΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἀπριλίου 1823 (Γ Α Κ Νῆσοι φ. 20)

526. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΝΑΞΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ἰουλίου 1823 ἀπό Κούμανι (Γ Α Κ Ἀστυν. φ. 7)

527. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΗS ΝΗΣΟΥ ΑΝΔΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Αὐγούστου 1823 (Ι Ε Ε 11625)

528. ΓΕΝ[ΙΚΗ] ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΛΙΜΕΝΑΡΧ[ΙΑ] ΤΗΣ Ν[ΗΣΟΥ] ΤΗΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Σεπτεμβρίου 1824 (Ι Ε Ε 1211)

529. ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΥΚΩΝΟΥ Κ[ΑΙ] ΣΥΡΑS
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Σεπτεμβρίου 1823 ἀπό Μύκονο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 41)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

524.

525.

526.

527.

528.

529.

530. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΝΔΡΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

531. Γ[ΕΝΙΚΗ] ΑΣΤΥΝΟΙΜΙΑ [ΚΑΙ] ΛΙΜΕ[ΝΑΡΧΙΑ] ΤΗϹ ΕΠΑΡΧ[ΙΑϹ] ΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ἰουλίου 1824 (Ι Ε Ε 12008)

532. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΛΙΜΕΝΑΡΧΙΑ ΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Δεκεμβρίου 1827 (Γ Α Κ Ἐσωτ. Ἀστυν. φ. 18)

533. ΓΕΝΙΚΟϹ ΑΣΤΙΝΟΜΟϹ ΤΗϹ ΕΠΑΡΧΙΑϹ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗϹ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Αὐγούστου 1824 (Γ Α Κ Δικαίου φ. 16)

534. ΑΣΤΗΝΟΜΙΑ ΤΗϹ ΝΗϹΟΥ ΣΥΡΑϹ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Ἰανουαρίου 1824 (Γ Α Κ Ἐκτελ. φ. 3)

535. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗϹ ΝΗϹΟΥ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗϹ Κ.Τ.Λ.
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰουνίου 1826 (Ι Ε Ε 16361)

530.

531.

532.

533.

534.

535.

536. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΥΡΑΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1828 (Ι Ε Ε 686)

537. Η ΑΣΥΤΙΝΟ[ΜΙΑ].... ΠΑΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Μαρτίου 1829 (Ι Ε Ε 16060)

538. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΗΛΟΥ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

539. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΙΑΣ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

540. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου 22ας Ἰουνίου 1826 (Γ Α Κ Ἐπ. Ἀν. Ἑλλάδος φ. 11)

541. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΚΑΣΣΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰουλίου 1823 (Γ Α Κ Ἀστυν. φ. 7)

542. [ΓΕΝΙΚΗ] ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΡΟΥ 1827
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἀπριλίου 1827 (Ι Α Υ -)

536.

537.

538.

539.

540.

541.

542.

543. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΥΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1829 (Ι Ε Ε 16664.13)

544. ΓΕΝ[ΙΚΗ] ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΑΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1830 ἀπό Βαθύ (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 128)

545. Γ[ΕΝΙΚΗ] ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΑΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1828 ἀπό Βαθύ (Ε Β Ε Α4844)

546. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΥΡΑΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

547. ΑΣΤΥΝΟ[ΜΙΑ] ΤΗΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤ[ΟΣ] 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 107)

548. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΑΝΤΟΡΗΝΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου 25ης Ἰουλίου 1830 (Ι Ε Ε 51434)

549. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΚΙΑΘΟΥ 1832
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

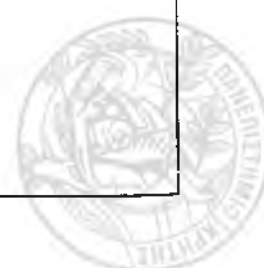

543.

544.

545.

546.

547.

548.

549.

550. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΙΓΙΝΗΣ 1827
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1827 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 78)

551. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΥΔΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰανουαρίου 1828 (Ι Ε Ε 13200)

552. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΠΕΤΖΩΝ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 11ης Ὀκτωβρίου 1828 (Ι Ε Ε 13498)

553. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΥΔΡΑΣ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ἰουλίου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

554. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΥΔΡΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ἰουνίου 1831 (Ι Ε Ε 57198)

555. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΙΓΙΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Ἰουνίου 1831 (Ι Ε Ε 2483)

556. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΙΓΙΝΗΣ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰουνίου 1832 (Ι Ε Ε 19856)

550.

551.

552.

553.

554.

555.

556.

557. ΑΣΤΙΝΟΜΙΑ ΜΕΓΑΡΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου 20ης Αὐγούστου 1823, Φανερωμένη (Γ Α Κ Πολ. φ. 4)

558. Γ[ΕΝΙΚΗ] ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου 11ης Αὐγούστου 1824, Μεσολόγγι (Γ Α Κ Δικ. φ. 11)

559. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΛΙΜΩΝΑΡΧΙΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

560. Α Σ Λ Β 1826 (Ἀστυνομία Λεβαδιᾶς)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Ἀπριλίου 1826 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 57)

561. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1829 (Ι Ε Ε 19983)

562. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ [ΜΕΓΑ]ΡΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου 6ης Ἀπριλίου 1826 (Γ Α Κ Ἐπ. Ἀν. Ἑλλάδος φ. 3.10)

563. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου του 1824. (περ. Ἑστία 1878 σελ. 689)

557.

558.

559.

560.

561.

562.

563.

564. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΣΑΛΩΝΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1824 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 56)

565. ΑΣΤΙΝΟΜΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ 1830
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

566. ΗΠΑΣΤΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΣΚΑΛΑΣ ΤΑΛΑΝΤΙΑΣ 1830
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

567. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Αὐγούστου 1830 (Ι Ε Ε 50851)

568. Ο ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΑΛΑΜΙΝΑ ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Αὐγούστου 1831 (Ι Ε Ε 51213)

569. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΕΓΑΡΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Αὐγούστου 1830 (Ι Ε Ε 51283)

570. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΘΗΒΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1831 (Ι Ε Ε 9108)

564.

565.

566.

567.

568.

569.

570.

571. ΓΕΝΗΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

572. ΑΣ[Τ]ΥΝΟΜΙΑ ΝΑΥΠΛΙΟΥ 1827
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰανουαρίου 1828 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 59)

573. Γ[ΕΝΙΚΗ] ΑΣΤ[ΥΝΟΜΙΑ] ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἀπριλίου 1825 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 63)

574. {Γ'ΕΝΙΚΗ} ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΡΓΟΥΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἰουλίου 1824 (Γ Α Κ Ἐκτελ. φ. 14)

575. [ΑΣΤΥ]ΝΟΜΙΑ ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ ΑΡΓΟΥΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Αὐγούστου 1827 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 77)

576. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ 1827
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

577. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1825 (Ι Ε Ε 14658)

571.

572.

573.

574.

575.

576.

577.

578. ΑΣΤΗΝΟΜΙΑ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ἰουλίου 1823 (Γ Α Κ Ἀστυν. φ. 7)

579. Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΥΡΓΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἀπριλίου 1825 (Γ Α Κ Ἀστυν. φ. 21)

580. ΑCΤΥΝΟΜΗΑ ΠΥΡΓΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Ἀπριλίου 1825 (Γ Α Κ Ἀστυν. φ. 21)

581. Γ[ΕΝΙΚΗ] ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΗΛΙΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1824, Γαστούνη (Γ Α Κ Ἐκτελ. φ. 29)

582. ΑΣΤΥΝΟΜΗΑ ΚΟΡΥΝΘΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Μαΐου 1825 (Γ Α Κ Ναυτικῶν φ. 19)

583. ΑΣΤΥΝ[ΟΜΙΑ] Κ[ΑΙ] ΛΕΙΜΙΝ[ΑΡΧΙΑ] ΓΑΣΤΟΥΝ[ΗΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Μαρτίου 1825 (Γ Α Κ Βλαχ. Ἀστυν. φ. 62)

584. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΕΓΕΑΣ ΑΘ ΑΛ (Ἀθηνᾶ Ἀλέα)
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

578.

579.

580.

581.

582.

583.

584.

585. Γ[ΕΝΙΚΗ] ΑΣΤΥΝ[ΟΜΙΑ] ΝΕΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ Κ[ΑΙ] ΜΟΘΟΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1824, Νεόκαστρο (Γ Α Κ Πολ. φ. 26)

586. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1823 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 41)

587. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ ΑΩΚΑ (1821)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 1824 (Γ Α Κ Ναυτικῶν φ. 7)

588. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΛΥΜΕΝΑΡΧΙΑ ΚΑΛΑΜΑΤ[Α]Σ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Φεβρουαρίου 1825 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 44)

589. ΑΣΤΥΝΟΜ[Ι]Α ΠΡΑΣΤΟΥ Κ[ΑΙ] ΛΕΟΝΙΔΙΟΥ 1827
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Μαΐου 1828 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 123)

590. [ΑΣΤ]ΥΝΟΜΙΑ ΤΙϹ ΚΙΝΟΤΗϹ ΚΡΑ[ΝΙΔ]ΙΟΥ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ὀκτωβρίου 1825 (Ι Ε Ε 12661)

591. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΡΑΣΤΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ Ἀπριλίου 1825 ἀπό Λεωνίδι (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 63)

585.

586.

587.

588.

589.

590.

591.

592. ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1826 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 21271)

593. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΑΡΓΟΥΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Ἰανουαρίου 1828 (Γ Α Κ Μικρ. Ἐνότ. φ. 18)

594. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ἰανουαρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 84)

595. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛ[ΕΩΣ] ΚΑΙ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΑΡΓΟΥΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

596. ΑΣΤΙΝΟΜΙΑ ΝΑΥΠΛΙΟΥ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1830 (Ι Ε Ε 25930)

597. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΝΑΥΠΛΙΟΥ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Μαρτίου 1830 (Ι Ε Ε 16152)

598. ΑΣΤ[ΥΝΟΜΙΑ] ΠΟΛ[ΕΩΣ] ΚΑΙ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἀπριλίου 1832 (Ι Ε Ε 18038)

592.

593.

594.

595.

596.

597.

598.

599. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Ἐπὶ ἐγγράφου τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1829 (Ι Ε Ε 22246)

600. ΠΡΟΣ[ΩΡΙΝΗ] ΑΣΤΥΝ[ΟΜΙΑ] ΤΩΝ ΕΠΑΡΧ[ΙΩΝ] ΝΗΣ[ΙΟΥ] ΑΝΔΡ[ΟΥΣΗΣ] Κ.Λ.Π.
Ἐπὶ ἐγγράφου τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1832 ἀπό Νησί (Ι Ε Ε 26057)

601. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Ἐπὶ ἐγγράφου τῆς 8ης Αὐγούστου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

602. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΑΥΡΟΠΙΓΙΟΥ 1830
Ἐπὶ ἐγγράφου τῆς 21ης Ἰανουαρίου 1831 ἀπό Ἀλμυρό (Ι Ε Ε 26256)

603. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΟΘΩΝΗΣ
Ἐπὶ ἐγγράφου τῆς 12ης Αὐγούστου 1830 (Ι Ε Ε 25802)

604. ΑΣΤΥΝ[ΟΜΙΑ] ΛΙΜΕΝΑΡΧ[ΙΑ] ΤΗΣ ΠΟΛ[ΕΩΣ] ΚΑΙ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΚΟΡΩΝΗΣ
Ἐπὶ ἐγγράφου τῆς 28ης Νοεμβρίου 1828 (Ι Ε Ε 24139)

605. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ
Ἐπὶ ἐγγράφου τῆς 3ης Νοεμβρίου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 100)

599.

600.

601.

602.

603.

604.

605.

606. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ Π[ΑΛΑΙΩΝ] ΠΑΤΡΩΝ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Μαΐου 1830 (Γ Α Κ Γραμμ. Ἐσωτ.)

607. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Αὐγούστου 1830 (Γ Α Κ Μικρ. Ἐνότ. φ. 22)

608. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΡΙΠΟΛΙΤΖΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Ἀπριλίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 86)

609. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ Π[ΑΛΑΙΩΝ] ΠΑΤΡΩΝ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Μαΐου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 93)

610. ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΖΑΧΟΛΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου 20ης Ἰουνίου 1829, Ἁγ. Γεωργίου Φενεοῦ (Ἰδ. Ἀρχεῖο)

611. ΑΣΤΥΝΟΜ[ΙΑ] ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΓΙΕ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 127)

612. Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΓΕ 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰουλίου 1832 Κρανίδι (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

606.

607.

608.

609.

610.

611.

612.

613. ΓΕΝ[ΙΚΗ] ΑΣΤ[ΥΝΟΜΙΑ] Κ[ΑΙ] ΛΥΜ[ΕΝΑΡΧΙΑ] ΤΗΣ ΜΕΣΗΝΙΑΣ Κ[ΑΙ] Α[Λ]Μ[Υ]Ρ[ΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἰουνίου 1828 (Ι Ε Ε 23985)

614. Α[Σ]ΤΥΝΟΜΙΑ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου 28ης Νοεμβρίου 1829, Μυστρά (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 22)

615. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΜΩΝΟΒΑΣΙΑΣ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου 3ης Ἰανουαρίου 1828 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 122)

616. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Μαΐου 1831 (Ι Ε Ε 26301)

617. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΦΑΝΑΡΙΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου 6ης Νοεμβρίου 1832
Ἀνδρίτσαινα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 100)

618. Η ΓΕΝ[ΙΚΗ] ΑΣΤΥΝ[ΟΜΙΑ] ΗΛΙΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 93)

619. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

613.

614.

615.

616.

617.

618.

619.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΩΝ

620. ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΣΥΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1827 (Ι Α Υ -)

621. ΛΗΜΕΝΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Ἰανουαρίου 1826 (Ι Ε Ε 12744)

622. ΤΕΛΩΝΙΟΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Νοεμβρίου 1823 (Ι Ε Ε 21526)

623. ΔΑΣΜΟΤΕΛΩΝΕΙΟΝ ΣΥΡΑΣ
Ἐπί ἐντύπου τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1829 (Ι Ε Ε ἔντυπα)

624. ΤΕΛΩΝΙΟΝ ΤΗΝΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

625. ΗΓΙΟΝΟΜΙΟΝ ΤΗϹ ΝΗϹΟϹ ΤΗΝΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

626. ΔΑΣΜΟΝ ΣΙΚΙΝΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

620.

621.

622.

623.

624.

625.

626.

627. ΛΗΜΕΝΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΚΙΑΘΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Μαρτίου 1826 (Ι Ε Ε 12780)

628. ΛΙΜΕΝΑΡΧΙΟΝ ΣΚΟΠΕΛΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1828 (Ι Ε Ε 1234)

629. ΔΑCΜΟC ΤΗC Ν[ΗCΟΥ] ΣΚΥΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1827, Λιναριά (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

630. ΤΩ ΗΓΙΟΝΩΜΙΟΝ ΚΙΑΣ 1828
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

631. ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Δεκεμβρίου 1827 (Γ Α Κ Ἐσωτ. Ἀστυν. φ. 18)

632. ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ ΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Αὐγούστου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

633. ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΑ ΣΚΥΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1829, Λιναριά (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

627.

628.

629.

630.

631.

632.

633.

634. ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΣΚΟΠΕΛΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

635. ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ ΣΚΙΑΘΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

636. [Υ]ΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΥ ΣΚΥΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1829 Λιναριά (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

637. Τ[Ε]Λ[Ω[Ν[ΕΙ]ΟΝ Κ[ΑΙ] [Υ]Γ[ΕΙ]ΟΝ[ΟΜΟ]Λ[Ι]Μ[Ε]Ν[ΑΡΧ]ΥΟΝ ΤΗΣ Ν[Η]Σ[ΟΥ] Τ[ΗΝΟΥ] ΠΑΝ[ΟΡ]ΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ὀκρωβρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 115)

638. ΔΑΣΜΟΛΟΓΕΙΟΝ ΣΚΙΑΘΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Μαΐου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 114)

639. ΔΑΣΜΟΤΕΛ[Ω]ΝΕΙΟΝ ΣΚΟΠΕΛΟΥ
Συλλογῆ Μουσείου Ι Ε Ε

640. ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙ[ΟΝ] ΣΚΟΠΕΛΟΥ 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

634.

635.

636.

637.

638.

639.

640.

641. ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΑΜΟΥΡΓΟΥ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

642. ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΑ ΜΗΛΟΥ 1823
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουλίου 1825 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 47)

643. ΓΕΝΙΚΗ ΛΙΜΕΝΑΡΧΙΑ ΣΙΦΝΟΥ 1823
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἀπριλίου 1825 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 57)

644. ΥΓΟΙΟΝΟΜΙΟΝ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1824 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 42)

645. ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Αὐγούστου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

646. ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ ΣΑΝΤΟΡΗΝΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου 25ης Αὐγούστου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

647. ΔΑΣΜΟΛ[ΟΓΕΙΟΝ] ΤΗΣ Ν[ΗΣΟΥ] ΣΑΝΤΟΡΗΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 107)

641.

642.

643.

644.

645.

646.

647.

648. Η ΛΙΜΕΝΑΡΧΙΑ ΣΑΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουλίου 1825 ἀπό Βαθύ (Ι Ε Ε -)

649. ΙΚΑΡΙΑΣ ΗΓΕΙΟΑΣΤΥΝΟΜΙΑ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Αὐγούστου 1829, Κάτω Σκόδα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

650. ΥΠΟΥΓΕΙΑΣ[Τ]ΥΝΟΜΟΛΙΜΕΝ[Α]Ρ[ΧΕΙΟΝ] ΚΑΡΛΟΒΑΣΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1828 (Ε Β Ε Α5080)

651. ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΣΑΜΟΥ 1828
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

652. Γ[ΕΝΙΚΟΝ] ΥΓΕΙΟΝΟΛΙΜΕΝ[ΑΡΧΕΙΟΝ] ΣΑΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Μαΐου 1829 ἀπό Βαθύ (Ι Ε Ε 8931)

653. ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜ[ΕΙΟΝ] ΜΑΡΑΘΟΚΑΜ[ΠΟΥ] ΣΑΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Σεπτεμβρίου 1831 (Ι Ε Ε 1651)

654. ΥΓΕΙΟΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗ[Σ] ΝΗΣΟΝ ΑΝΑΦΗΣ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

648.

649.

650.

651.

652.

653.

654.

655. [Δ]ΑΣΜΟΣ ΚΑΣΟ[Υ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Αὐγούστου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

656. ΥΓΕΙΟΑΣΤΥΝΟ[ΜΟ]ΛΙΜΕΝΑΡΧ[ΙΑ] ΛΕΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Αὐγούστου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

657. ΥΓΕΙΟΑΣΤΥΝΟ[ΜΟ]ΛΙΜΕΝΑΡΧ[ΙΑ] ΠΑΤΜΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

658. ΔΑΣΜΟΣ ΤΗΣ [ΝΗΣ]ΟΥ ΛΕΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Αὐγούστου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

659. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΑ ΛΙΜΕΝΑΡΧΙΑ ΚΑΛΥΜΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Αὐγούστου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

660. ΔΑΣΜΟΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Αὐγούστου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

661. ΛΑΣΜΟ[ΛΟΓΕΙΟΝ] ΤΗΣ Ν[ΗΣΟΥ] ΚΑΡΠΑΘΩΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Αὐγούστου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 113)

655.

656.

657.

658.

659.

660.

661.

662. ΥΓ[Ε]ΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΥΔΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1828 (Γ Α Κ Ἐσωτ. καί Ἄστυν.)

663. ΛΙΜΕΝΑΡΧΙΟΝ ΤΗϹ ΝΙϹΟΥ ΥΔΡΑϹ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 1829 (Ι Ε Ε -)

664. ΔΑΣΜΟΤΕΛΟΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΥΔΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Δεκεμβρίου 1829 (Ι Ε Ε -)

665. Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΩΝ ΔΑΣΜΟΤΕΛ[ΩΝΕΙΩΝ] ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1831, Ναύπλιο (Γ Α Κ Μικρ. Ἑνότ. φ. 5)

666. ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΠΕΤΖΩ[Ν]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Αὐγούστου 1828 (Ι Ε Ε 13250)

667. ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ ΣΠΕΤΖΩΝ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Μαΐου 1829 (Ι Ε Ε 25205)

668. ΔΑΣΜΟΤΕΛΩΝΙΟΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΠΕΤΖΩΝ [1828]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1828 (Ι Ε Ε 13638)

662.

663.

664.

665.

666.

667.

668.

669. ΤΟ ΔΑΣΜΟΤΕΛΩΝΙΟΝ ΝΗΣ[ΟΥ] ΘΕΡΜ[ΙΩΝ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Μαρτίου 1830 (Ι Ε Ε 21479α)

670. ΥΓΕΙΟΝΟΜΟΛΙΜΕΝ[ΑΡΧΕΙΟΝ] ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

671. ΥΓΕΙΟΝΟΜΟΛΙΜΕΝΑΡ[ΧΕΙΟΝ] ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

672. ΛΙΜΕΝΑΡΧΙΑ ΜΕΓΑΡΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ἀπριλίου 1825 (Γ Α Κ Ναυτικῶν φ. 18)

673. ΤΟ ΥΓΙΕΙΟΝΟΜΕΙΟΜ ΠΟΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1828 (Ι Ε Ε 56096)

674. ΔΑΣΜΟΛΟΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΠΟΡΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

675. ΤΟ ΥΓΕΙΟΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ ΚΕΙΑΣ 1830
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

669.

670.

671.

672.

673.

674.

675.

676. Γ[ΕΝΙΚΟΝ] ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ Δ[ΥΤΙΚΗΣ] Χ[ΕΡΣΟΥ] ΕΛΛΑΔΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

677. ΥΓΙΟΝΟΜ[ΕΙΟΝ] ΑΣΤΥΝΟΜΟΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙ[ΟΝ] ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 114)

678. ΔΕΣΜΟΤΕΛΩΝΙΟΝ ΑΝΑΤΩΛΙΚΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

679. ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ Π[ΑΛΑΙΩΝ] ΠΑΤΡΩΝ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

680. ΔΑΣΜΟΛΟΓΕΙΟΝ ΒΟΣΤΙΤΖΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Μαΐου 1831 (Ι Ε Ε 83928)

681. ΔΑΣΜΟΛ[ΟΓΕΙΟΝ] ΠΑΤΡΑΣ Κ[ΑΙ] ΚΑΡΑΒΟΣΤΑΣΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Μαρτίου 1830 (Ι Ε Ε 21673)

682. ΔΑΣΜΟΤΕΛΩΝΙΟΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ἀπριλίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 114)

676.

677.

678.

679.

680.

681.

682.

683. ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1824 (Ι Ε Ε 12148)

684. ΥΓΙΟΝΟΜΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἰουλίου 1828 (Ι Ε Ε 48091)

685. ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Σεπτεμβρίου 1827 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 77)

686. ΛΥΜΕΝΑΡΧΙΩ ΙΛΥΔΟΣ 1826
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Μαρτίου 1830 ἀπό Γλαρέντζα (Ι Ε Ε 16153)

687. ΔΑΣΜΟΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1827 ἀπό Ἀγ. Ἀνδρέα (Ι Ε Ε 14113)

688. ΔΑΣΜΟΣ ΑΣΤΡΟΥΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1827 ἀπό Ἀγ. Ἀνδρέα (Ι Ε Ε 14113)

689. ΔΑΣΜΟΣ ΑΣΤΡΟΥΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 11ης Ἰανουαρίου 1828 (Ι Ε Ε 55919)

683.

684.

685.

686.

687.

688.

689.

690. ΤΟ ΥΓΕΙΟΛΙΜΕΝΑΡΧ[ΕΙΟΝ] ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1829 (Ι Ε Ε 25245)

691. ΗΓΗΟΝΩΜΗΟΝ ΛΗΜΕΝΗΩΝ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Δεκεμβρίου 1829 ἀπό Λιμένι (Ι Ε Ε 25243)

692. ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΑΛΜΙΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἰουνίου 1829 (Ι Ε Ε 24654)

693. ΥΓΕΙΟΝΟΜ[ΕΙΟΝ] ΛΙΜΕΝΑΡΧ[ΕΙΟΝ] ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Μαρτίου 1831 (Ι Ε Ε 26279)

694. ΥΓΕΙΟΑΣΤΥΝΟΜΕΙΟΝ ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Μαρτίου 1829 (Ι Ε Ε -)

695. ΥΓΕΙΟΑΣΤΥΝ[ΟΜΕΙΟΝ] ΛΙΜΕΝ[ΑΡΧΕΙΟΝ] ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΣΠ[Α]ΡΤΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Αὐγούστου 1832 ἀπό Μαραθονῆσι (Γ Α Κ Βλαχ. Φ. 99).

696. ΥΓΕΙΑΣΤΥΝΟΜΟΛΙΜΕΝΑΡΧ[ΕΙΟΝ] ΣΚΑΡΔΑΜΟΥΛΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ἰουνίου 1831 (Ι Ε Ε 26324)

690.

691.

692.

693.

694.

695.

696.

697. ΥΓΙΕΙ[Ο]ΝΟΜΕΙΟΝ ΜΟΝΟΜΒΑΣΙΑΣ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Δεκεμβρίου 1828 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 125)

698. ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

699. ΥΓΟΙΟΝΟΜΕΙΟΝ ΒΟΣΤΙΤΖΗΣ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

700. ΔΑΣΜΟΛΟΓΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1828 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 125)

701. ΔΑΣΜΟΛ[ΟΓΕΙΟΝ] ΓΕΡΑΚ[Α] ΚΥΠΑΡ[ΙΣΣΙΑΣ] Κ[ΑΙ] ΒΑΤ[ΙΚΑ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Μαρτίου 1829 (Ι Ε Ε 56239)

702. ΔΑΣΜΟΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΗΣΙΟΥ Κ Τ Λ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Νοεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 127)

703. ΔΑΣΜΟΤΕΛΩΝΙΟΝ ΑΛΜΥΡΟΥ Κ.Λ.Π.
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1829 (Ι Ε Ε 25232)

ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ

697.

698.

699.

700.

701.

702.

703.

704. ΔΑΣΜΟΤΕΛΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ ΜΕΛΙΣΑΣ Κ...ΜΙΟΝΙΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Μαρτίου 1829 (Α Ι Α Ε Κρήτης)

705. ΔΑΣΜΟΣ ΣΥΡΑΣ 1827
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1827 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 47)

706. ΔΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ 1827
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Φεβρουαρίου 1829 (Ι Ε Ε -)

707. ΤΕΛΩΝΕΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1831 (Γ Α Κ Μικρ. Ἐνότ. φ. 5)

708. ΤΕΛΩΝΕΙΟΝ Π[ΑΛΑΙΩΝ] ΠΑΤΡΩΝ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Μαΐου 1832 (Ι Ε Ε 8878.66)

709. ΤΕΛΟΝ[ΕΙΟΝ] ΚΑΛΑΜ[ΑΤΑΣ] ΑΛΜΥΡ[ΟΥ] καί Τ.Λ.Π. 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1820 ἀπό Καλαμάτα (Ι Ε Ε 26056

710. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΕΛΩΝΙΟΥ 1821
Ἐπί ἐντύπου τοῦ ἔτους 1830 (Ι Ε Ε ἔντυπα)

704.

705.

706.

707.

708.

709.

710.

711. ΤΕΛΩΝΙΟΝ ΣΥΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰανουαρίου 1821 (Γ Α Κ Μικρ. Ἐνότ. φ. 5)

712. ΔΑΣΜΟΣ ΥΔΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1828 (Ι Ε Ε 55919)

713. ΤΟ ΥΓΕΙΟΝΟΜΟΛΙΜΕΝ[ΑΡΧΕΙΟΝ] ΚΟΡΩΝΗΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουλίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 99)

714. ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜ[ΕΙΟΝ] ΤΗΣ ΕΛΛ[ΑΔΟΣ] 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

715. ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1829 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 25229)

716. ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΑΡ.- Λ.-
Ἐπί ἐγγράφου μηνός Σεπτεμβρίου 1830 ἀπό τόν Πόρο (Ι Ε Ε 51422)

717. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΟΝ ΣΠΕΤΖΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 2394)

711.

712.

713.

714.

715.

716.

717.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΩΝ

718. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ 1827
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ἰανουαρίου 1828 (Γ Α Κ Ἐσωτ. Ἀστυν. φ. 18)

719. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1828 (Ι Ε Ε 13563)

720. ΕΠΑΡΧ[ΙΑΚΗ] ΔΗΜΟΓ[ΕΡΟΝΤΙΑ] ΑΡΓΟΥΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1828 (Ι Ε Ε 13454)

721. ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΓΕ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Φεβρουαρίου 1829 ἀπό Κρανίδι (Ι Ε Ε 17929)

722. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΚΟΡΙΝΘΟΣ 1827
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1827 (Ι Ε Ε 19942)

723. ΕΠΑΡΧΙΑ[ΚΗ] ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΚΟΡΙΝ[ΘΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Μαρτίου 1839 (Ι Ε Ε 45845)

724. ΔΗΜΟΓΕΡ[ΟΝΤΙΑ] ΧΕΛΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ἀπριλίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 26)

718.

719.

720.

721.

722.

723.

724.

725. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΚΑΛΑΥΡΙΤΩΝ 1827
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Νοεμβρίου 1827 (Ι Ε Ε 17904)

726. ΤΟ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἀπριλίου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 82)

727. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΩΝ ΑΝΤΡΟΥΣΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου 13ης Ὀκτωβρίου 1828 (Ι Ε Ε 24105)

728. ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΔΗΜΩΓΕΡ[ΟΝΤΕΙΟΝ] ΚΟΡΩΝΗϹ 1828
Ἐπί ἐγγράφου μηνός Ἰουνίου 1828 ἀπό Δρουντζάλα (Ι Ε Ε 23983)

729. ΕΠΑΡΧ[ΙΑΚΗ] ΔΗΜΟ[ΓΕΡΟΝΤΙΑ] ΖΥΓΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Μαΐου 1829 ἀπό Πλάντζα (Ι Ε Ε 25199)

730. Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ὀκτωβρίου 1828 (Ι Ε Ε 24084)

ΑΝΑΛΟΥΤΗΜΙΟ ΕΡΕΥΝΗΣ

725.

726.

727.

728.

729.

730.

731. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΟΝ ΤΡΙΑΠΟΛΙΤΖΑΣ Ε[ΠΑ]ΡΧΙΑΣ 1827
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Σεπτεμβρίου 1829 (Ι Ε Ε 56454)

732. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΟΝ ΚΑΛΑΒΡΗΤΩΝ 18281
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 94)

733. ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΑΙΝΗΣ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ὀκτωβρίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 94)

734. ΔΙΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

735. ΤΟ ΔΗΜΟΓΕ[ΡΟΝΤΕΙΟΝ] ΤΗΣ ΕΠΑΡ[ΧΙΑΣ] ΑΡΚΑΔΙΑΣ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἰουνίου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 85)

736. ΤΟ ΔΗΜΟΓΕ[ΡΟΝΤΕΙΟΝ] ΤΗΣ ΕΠΑΡ[ΧΙΑΣ] ΦΑΝΑΡΙΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1829 ἀπό Ἀνδρίτσαινα (Ι Ε Ε 74508)

731.

732.

733.

734.

735.

736.

737. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕCCΗΝΙΑΣ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Μαΐου 1828 ἀπό Φρουτζαλά (Ι Ε Ε 23948)

738. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΝΗΣΙΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγρ. 25ης Ἀπριλίου 1831 (Ι Ε Ε 24235)

739. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΡΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Μαρτίου 1829 (Ι Ε Ε 25153)

740. ΕΠΑΡΧ[ΙΑΚΗ] ΔΗΜΟΓ[ΕΡΟΝΤΙΑ] ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1830 (Ι Ε Ε 25807)

741. [ΔΗ]ΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΠΡΑΣΤΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1831 ἀπό Λεωνίδι (Ι Ε Ε 8878.40)

742. ΔΗΜΟΓΕΡΟ[Ν]ΤΙΟΝ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΑΝΔΡΟΥΒΙΣΤ[ΑΣ] ΑΩΚΗ (1828)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Μαΐου 1829 ἀπό Σκαρδαμούλα (Ι Ε Ε 23885)

743. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΜΟΘΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ἰουλίου 1820 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 87)

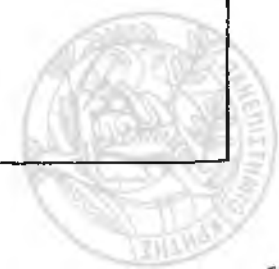

737.

738.

739.

740.

741.

742.

743.

744. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΓ[ΕΡΟΝΤΙΑ] ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟ[Σ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Σεπτεμβρίου 1827 ἀπό Μυστρά (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 77)

745. Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΓ[ΕΡΟΝΤΙΑ] ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Σεπτεμβρίου 1828 ἀπό Μυστρά (Ι Ε Ε 56099)

746. ΕΠΑΡ[ΧΙ]ΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗ[C] ΑΝΑΤΟΛ[Ι]ΚΗC ΣΠΑΡΤΙC
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Μαΐου 1829 ἀπό Μαραθωνήσι (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 82)

747. Η ΔΗΜΟΓΕΡΟ[ΝΤΙΑ] ΤΗ[Σ]... ΜΑΗΝΗΣ 1829
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Μαΐου 1829 ἀπό Λιμένι (Ι Ε Ε 25200)

748. ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΔΗΜΩΓΕΡΟΝΤΙΟΝ ΣΤΑΥΡΩΠΗΓΙΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1828 ἀπό Ἀλμυρό (Ι Ε Ε 24124)

749. ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΔΗΜΟΓΕΡ[ΟΝΤΙΟΝ] ΜΙΚΡΟΜΑΝ[ΗΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Αὐγούστου 1828 ἀπό Μικρομάνη (Ι Ε Ε 24002)

744.

745.

746.

747.

748.

749.

750. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠ[ΑΡΧΙΑΣ] ΑΡΓΟΥϹ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Ἰουνίου 1828 (Ι Ε Ε 48092)

751. Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΒΟϹΤΙΤΖΗϹ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Αὐγούστου 1829 (Ι Ε Ε 6892)

752. ΕΠΑΡΧΗΑ[ΚΗ] ΔΗΜΟΓΕΡΟΝ[ΤΙΑ] ΠΑΛΕ[ΩΝ] ΠΑΤΡΟΝ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 94)

753. ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΓΑϹΤΟΥΝΗϹ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ὀκτωβρίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 94)

754. [ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ] ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙ[Α ΠΥΡΓΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἰουνίου 1829 (Ι Ε Ε 74559)

755. ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΓΑΣΤΟΥΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ἰουνίου 1829 ἀπό Δερβιτζελεπή (Ι Ε Ε 74566)

756. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗϹ ΚΟΜΟΠΟΛΕΟϹ ΠΕΡΑΧΟΡΑϹ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

750.

751.

752.

753.

754.

755.

756.

757. Η ΕΠΑΡΧΙΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΒΟΝΗΤΣΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Δεκεμβρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 120)

758. ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΜΑΛΑΝΔΡ[ΙΝΟΥ] 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Μαΐου 1829 ἀπό Βετρενίτζα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 82)

759. ΣΦΡΑΓΗΣ Δ[Η]Μ[Ο]Γ[Ε]Ρ[Ο]ΤΝ[ΙΑΣ] ΔΕΡΒΕΝΟΧΩΡΙ[Ω]Ν
Ἐπί ἐγγράφου (Γ Α Κ Μικρές Ἑνότητες φ. 22)

760. Η ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ Ν[ΕΩΝ] ΠΑΤΡΩΝ 1829
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

761. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΛΟΙΔΟΡΙΚΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 86)

762. Η ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΗΑ ΣΑΛΩΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ἀπριλίου 1827 (Ι Ε Ε 19881)

763. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΓΑΛΑΞΙΔΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1828 ἀπό Αἴγινα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 81)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

757.

758.

759.

760.

761.

762.

763.

764. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΖΗΤΟΥΝΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1831 ἀπό Μουστάμπεη (Ι Ε Ε 51046)

765. ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Αὐγούστου 1831 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 42)

766. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤ[ΙΑ] ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΜΟΝΤΟΝ[ΙΤ]Ζ[Α]Σ
Τ[ΟΥ]Ρ[ΚΟ] Χ[ΩΡΙΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1830 ἀπό Σουβάλα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 107)

767. ΕΠΑ[Ρ]Χ[ΙΑΚΗ] ΔΗΜΟΓΕΡΟ[Ν]ΤΙΑ ΛΙΒΑΔΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 128)

768. Δυσανάγνωστη σφραγίς Ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας Ἀταλάντης
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 1ης Ὀκτωβρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 128)

769. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΕΥΒΟΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1829 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 74567)

770. ΕΠΑΡΧ[ΙΑΚΗ] ΔΗΜΟΓ[ΕΡΟΝΤΙΑ] ΘΗΒΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Μαΐου 1831 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 39)

764.

765.

766.

767.

768.

769.

770.

771. Η ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΟΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 126)

772. [Δ]ΗΜΟΓΕΡΟΝ[ΤΙΑ] ΑΝΑΤΩΛ[ΙΚΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1829 (Γ Α Κ Βλαχογιάννη φ. 119)

773. Η ΕΠΑΡΧΗ[Α]ΚΙ Δ[Η]ΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΑΝΑΤΟΛΗΚΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Ἰουνίου 1832 (Ι Ε Ε 83915)

774. ΕΠΑΡΧΙΑ[ΚΗ] ΔΙΜΟΓΕΡ[ΟΝΤΙΑ] ΖΥΓΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Ἰουνίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 93)

775. ΕΠΑΡΧ[ΙΑΚΗ] ΔΗΜΟΓΕΡΟ[Ν]ΤΗΑ ΝΑΥΠ[ΑΚ]Τ[ΟΥ] ΒΕΝΕ[ΤΙΚΟΥ] 1831
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 94)

776. Δυσανάγνωστη σφραγίς Δημογεροντίας Πλατάνου
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Μαΐου 1829 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 126)

777. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΝΗΔΗ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

771.

772.

773.

774.

775.

776.

777.

778. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗC ΝΗCΟΥ ΑΝΔΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Νοεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 22)

779. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΥΔΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Νοεμβρίου 1828 (Ι Ε Ε 18196)

780. ΤΟ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΟΝ ΕΡΜΙΟΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1831 (Ι Ε Ε 57197)

781. Η ΔΗΜΟ[ΓΕΡΟΝΤΙΑ] ΤΗΣ ΝΗΣ[ΟΥ] ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Ἰουλίου 1829 (Ι Ε Ε 15745).

782. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΠΕΤΖΩΝ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 20ης Σεπτεμβρίου 1828 (Ι Ε Ε 13201)

783. ΕΠΑΡΧ[ΙΑΚΗ] ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ Ν[ΗΣΟΥ] ΑΝΔΡΟΥ αωκα (1821)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Νοεμβρίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 95)

784. ΤΟ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΟΝ ΠΟΡΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Μαΐου 1828 (Ι Ε Ε 13187)

778.

779.

780.

781.

782.

783.

784.

785. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΚΙΑΣ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Μαΐου 1829 (Ι Ε Ε 19596.2)

786. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΣΙΦΝΟΥ 1827
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Σεπτεμβρίου 1831 (Ι Ε Ε 16507)

787. [ΔΗ]ΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΚΙΜΗΛΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ὀκτωβρίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 20)

788. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΣΕΡΙΦΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Σεπτεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 19)

789. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΜΗΛΟΥ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

790. ΔΗΜ[ΟΓΕΡΟΝΤΙΑ]Σ ΤΙΣ ΧΟΡΑΣ ΘΕΡΜΗΟΝ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1829 (Ι Ε Ε 14885)

791. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤ[ΙΑ] ΣΥΛΛΑΚΩΝ ΘΕΡΜΙΩΝ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

785.

786.

787.

788.

789.

790.

791.

792. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗϹ ΕΠΑΡΧΕΙΑϹ ΤΗΝΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 19ης Ἰανουαρίου 1828 (Ι Ε Ε 618)

793. ΕΠ[Α]ΡΧΙΑΚΙ ΔΙΜΟΓΕΡΟ[ΝΤΙΑ....] ΤΙΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Νοεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 22)

794. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΜΥΚΟΝΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 22)

795. [ΔΗΜ]ΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΝΑΟΥ[ΣΑΣ]
Ἐπί ἐγγράφ. τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1831, Νάουσα Πάρου (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 94)

796. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΙΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

797. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΝΑΞΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ὀκτωβρίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 20)

798. ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΙΚΑΡΙΑΣ 1829
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 128)

792.

793.

794.

795.

796.

797.

798.

799. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΥΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Δεκεμβρίου 1827 (Ι Ε Ε 647)

800. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ ΣΥΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Μαΐου 1830 (Ι Ε Ε 15941)

801. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΤΩΝ ΧΙΩΝ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 29ης Νοεμβρίου 1827 Χίος (Ι Ε Ε 16134)

802. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΑΝΑΦΗΣ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 24)

803. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΣΑΝΤΟΡ[ΙΝΗΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 129)

804. ΤΟ ΔΙΜΟΓΕΡΟ[Ν]ΤΙΟ[Ν] ΗΣΤΕΡΝΙΑ 1831
Ἐπί ἐγγράφ. 23ης Ἰανουαρίου 1832, Ὑστέρνια Τήνου (Γ Α Κ Θρησκ. γ. 47)

805. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΣΑΝΤΟΡ[ΙΝΗΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἰουνίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκείας φ. 21)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

799.

800.

801.

802.

803.

804.

805.

806. [ΔΗΜ|ΩΓΕΡΩΝ[ΤΙΑ] ΣΚΥ[ΡΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Σεπτεμβρίου 1828 (Γ Α Κ Γεν. Γραμμ. φ. 185)

807. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΓΛΩΣΣΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

808. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΣΚΟΠΕΛΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 100)

809. ΔΙΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΣΚΥΡΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

810. Η ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΣΚΙΑΘΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Μαρτίου 1829 (Γ Α Κ Γεν. Γραμμ. φ. 19)

811. Δυσανάγνωστη σφραγίς Δημογεροντίας Σκιάθου
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Μαρτίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 114)

812. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΣΚΟΠΕΛΟΥ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἰουλίου 1831 (Ι Ε Ε 16504)

806.

807.

808.

809.

810.

811.

812.

813. ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜ[ΟΓΕΡΟΝΤΙΑ] ΣΑΜΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1828 ἀπό Παγώνδα (Ε Β Ε Α5065)

814. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΦΟΥΡΝΩΝ 1828
Ἐπί ἐγγράφου ἔτους 1829 ἀπό Φούρνους Σάμου (Ι Ε Ε 14603.2)

815. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΑΓΙΟ|Υ| ΚΩΝΣ|Τ]Α|Ν|ΤΙΝΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Μαΐου 1829 Ἀγ. Κωνσταντίνος Σάμου (Ι Ε Ε 14603.2)

816. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΒΑΘΕΟΣ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1828 ἀπό Βαθύ (Ε Β Ε Α5073)

817. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΚΩΝΤΕΙΚΩΝ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

818. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΚΩΝΤΑΚΕΙΚΩΝ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

819. ΔΗΜΟΓΕΡΟ|Ν]ΤΙΑ ΧΩ|ΡΙΟΥ| ΠΑ|ΓΩΝΔ|Α 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουνίου 1827 (Ε Β Ε Α5277)

813.

814.

815.

816.

817.

818.

819.

820. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙ[Α] ΚΙΔΟΝΙΑ ΚΙΣΑΜΟ ΣΕΛΙΝΟ 1829
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Φεβρουαρίου 1829 ἀπό Καστέλι (Α Ι Α Ε Κρήτης)

821. ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΣΑΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Μαρτίου 1829 ἀπό Βαθύ (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 21)

822. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΩΝ ΨΑΡΙΑΝΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Μαρτίου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 1251)

823. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΣΚΥΡΟΥ 1831
Ἐπί ἐγγράφου (Ἀρχεῖο Ξεν. Ἀντωνιάδη)

824. Η ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΒΑΘΕΟΣ ΣΑΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Ἀπριλίου 1833 (Ι Ε Ε 57892)

825. Η ΔΙΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΜΑΡΑΘΟΚΑΜΠΟΥ ΣΑΜΟΥ
(Ἐπιθεώρηση Τέχνης, τεῦχος 135, Μάρτιος 1966, σελ. 214)

820.

821.

822.

823.

824.

825.

826. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΠΑΤΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 128)

827. ΣΦ[ΡΑΓΙ]S Τ[ΗΣ] Ν[ΗΣΟΥ] ΓΡΑΜΒΟ[ΥΣΗΣ] 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ὀκτωβρίου 1828 (Ι Ε Ε 7807)

828. Η ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΣΦΑΚΙΩΝ 1828
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφον 12ης Ἰανουαρ. 1829 (Α Ι Α Ε Κρήτης)

829. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ Ν[ΗΣΟΥ] ΛΕΡΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ὀκτωβρίου 1828 (Ε Β Ε Α5072)

830. ΔΙΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ ΝΙCΟΥ ΚΑCΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Αὐγούστου 1833 (Ι Ε Ε 18247)

831. ΔΗΜ[Ο]ΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΚΑΛΥΜΝΟΥ 1828
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Δεκεμβρίου 1828 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 125)

826.

827.

828.

829.

830.

831.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΝΟΤΑΡΙΩΝ

832. ΠΡΩΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΘΕΜΙΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1824 ἀπό Μεσολόγγι (Γ Α Κ Δικαίου φ. 11)

833. ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΤΩΝ ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΩ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰουλίου 1824 (Γ Α Κ Δικαίου φ. 11)

ΤΗΣΕΠΑΡΧΙΑΣ·ΑΛΤΡΟΥΛΑΣ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
MIG

832.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ·ΕΚΚΛΗΤΩΝ ΕΝ ΜΕΣΟΛΟΝΓΙΩ

833.

834. ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΙΡΙΟΝ 1826
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Δεκεμβρίου 1826 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 13008)

835. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΝ ΣΥΡΑ 1826
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἀπριλίου 1830 (Ι Ε Ε 220)

836. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜ[ΗΜΑΤΟΣ] ΤΩΝ ΒΟΡ[ΕΙΩΝ] ΚΥΚΛ[ΑΔΩΝ]
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 2ας Αὐγούστου 1829, Σύρα (Ι Ε Ε 16659)

837. ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1828, Αἴγινα (Γ Α Κ Μικρ. Ἑνότ. φ. 18)

838. ΠΕΝ[ΤΑΜΕΛΗΣ] ΕΠΙΤΡΟΠΗ Θ[ΑΛΑΣΣΙΟΥ] ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Αὐγούστου 1825 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 8514)

839. ΕΠΙΤΡΟΠΗ Θ[ΑΛΑΣΣΙΟΥ] ΚΡΙΤΗΡΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Φεβρουαρίου 1829 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 2238)

834.

835.

836.

837.

838.

839.

840. ΕΛΛΗΝΙΚ[Η] ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΝΕΚΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙ[ΟΝ] ΤΜΗΜ[Α] Β
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1830 ἀπό Ἄργος (Ι Ε Ε 16558)

841. ΕΚΚΛΗΤ[ΟΝ] ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΜΦΙΣΒΗΤ[ΟΥΜΕΝΟΥ] ΔΙΟΙΚΗΤ[ΙΚΟΥ] 1831
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Αὐγούστου 1831 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 26361)

842. ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝ[ΗΣΟΝ] ΕΚΚΛΗΤ[ΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Μαΐου 1831 ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε –)

843. ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Μαρτίου 1829 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 17433)

844. ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡ[ΙΟΝ] ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ἀπριλίου 1831 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 26298)

845. Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Νοεμβρίου 1830, Ἄργος (Γ Α Κ Μικρ. Ἐνότ. φ. 22)

840.

841.

842.

843.

844.

845.

846. ΤΟ ΠΡΩΤ[ΟΚΛΗΤΟΝ] ΤΗΣ ΑΝΑΤ[ΟΛΙΚΗΣ] ΕΛ[ΛΑΔΟΣ] ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 1ης Δεκεμβρίου 1829, (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 119)

847. ΠΡΩΤΟΚΛ[ΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] Τ[ΟΥ] ΤΜΗΜ[ΑΤΟΣ] Τ[ΗΣ] ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 26ης Ἰουλίου 1829 (Ι Ε Ε 17433)

848. ΠΡΩΤΟΚΛ[ΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΑΧΑΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ἰουνίου 1829 ἀπό Βοστίτσα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 83)

849. ΠΡΩΤΟΚΛ[ΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΤΜΗΜ[ΑΤΟΣ] ΑΡΚΑΔΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ἰουλίου 1829 ἀπό Τριπολιτσά (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 83)

850. ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Νοεμβρίου 1829, Μονεμβασία (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 127)

851. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 5ης Νοεμβρίου 1829 (Ι Ε Ε 25238)

846.

847.

848.

849.

850.

851.

852. ΘΑΛΑΣΣΙΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου μηνός Μαΐου 1829 ἀπό Αἴγινα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 130)

853. ΠΡΩΤΟΚΛ[ΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΤΩΝ ΔΥΤ[ΙΚΩΝ] ΣΠΟΡΑΔΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἀπριλίου 1829 ἀπό Σπέτσες (Ι Ε Ε 13275)

854. ΠΡΩΤΟΚΛ[ΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚ[ΩΝ] ΚΥΚΛ[ΑΔΩΝ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Μαΐου 1830 ἀπό Νάξο (Ι Ε Ε 15219)

855. ΤΟ ΠΡΩΤ[ΟΚΛΗΤΟΝ] ΔΙΚ[ΑΣΤΗΡΙΟΝ] ΠΟΡΟΥ ΑΙΓΙΝΗΣ ΣΑΛ[ΑΜΙΝΟΣ]
ΚΑΙ ΑΓΚ[ΙΣΤΡΟΥ] 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰουνίου 1831 ἀπό Αἴγινα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 130)

856. ΤΟ ΠΡΩΤ[ΟΚΛΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΙΟΥ ΚΤΛ 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

857. ΠΡΩΤΟΚΛ[ΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΣΚΟΠΕΛΟΥ ΚΤΛ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἰουλίου 1831 ἀπό Σκύρο (Ι Ε Ε 20983)

852.

853.

854.

855.

856.

857.

858. ΤΟ ΠΡΩΤ[ΟΚΛΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΥΔΡΑΣ ΚΑΙ ΣΠΕΤΖΩΝ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1830 ἀπό Σπέτσες (Ι Ε Ε 14046)

859. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚ[ΛΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΑΡΓΟΥΣ Κ[ΑΙ] ΝΑΥΠΛΙΟΥ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ἰουνίου 1831 ἀπό Ἄργος (Ι Ε Ε 45843)

860. [ΤΟ] ΠΡΩΤΟΚΛ[ΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ [1830]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἀπριλίου 1831 (Ι Ε Ε 17433)

861. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛ[ΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΑΡΚΑΔΙΑΣ 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

862. ΤΟ ΠΡΩΤΟΚ[ΛΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΤΗΣ ΕΠΑΡ[ΧΙΑΣ]
ΚΑΛΑΒΡΗ[ΤΩΝ] 1830
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

863. ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΒΟΣΤΙΤ[ΣΑΝ] Κ[ΑΙ] Π[ΑΛΑΙΑΣ] ΠΑΤΡΑΣ
ΠΡΩΤ[ΟΚΛΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣ[ΤΗΡΙΟΝ] 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Νοεμβρίου 1830 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 19293)

864. ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΠ[Ο]Λ[ΙΤΣΑΝ] ΚΑ[Ι] ΛΕΟΝ[ΤΑΡΙΟΝ]
ΠΡΩΤΟΚ[ΛΗΤΟΝ] ΔΙΚΑΣ[ΤΗΡΙΟΝ] 1830
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

858.

859.

860.

861.

862.

863.

864.

865. ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΟΣΤΗΖΗΣ 1829
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

866. ΤΟ ΗΡΟΝΟΔΗΚΗΟΝ ΕΙΠΑΡΧΗΑ[Σ] ΑΡΓΟ[Υ]Σ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

867. Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗC ΚΑΛΑΒΡΗΤΟΥ [1829]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Ἰουνίου 1830 (Ι Ε Ε 18086)

868. ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΑΡ[ΧΙΑΣ] ΚΑΛΑΜΜΑΤΑΣ
Ἐπί ἐγράφου τῆς 24ης Μαρτίου 1830 (Ι Ε Ε 25779)

869. [ΕΙΡΗ]ΝΟΠΙΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΙC Ν[Η]C[ΟΥ] Μ[Υ]ΚΟΝΟΥ 1829
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Σεπτεμβρίου 1829 (Ι Ε Ε 15860)

870. Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ ΣΚΟΠΕΛΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 33)

865.

866.

867.

868.

869.

870.

871. ΕΙΡΗΝΟΠΟΙΟΝ ΚΡΙΤΗΡΙΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Μαρτίου 1829 ἀπό Ὕδρα (Ι Ε Ε 56238)

872. ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΟΝ ΚΡΙΤ[ΗΡΙΟΝ] ΤΗΣ Ν[ΗΣΟΥ] ΣΠΕΤΣ[ΩΝ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ὀκτωβρίου 1828 (Ι Ε Ε 13583)

873. ΕΠΑΡΧ[ΙΑΚΟΝ] ΕΙΡΗΝΟΔ[ΙΚΕΙΟΝ] ΣΥΡΑΣ 1831
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 28ης Φεβρουαρίου 1831 (Ι Ε Ε 14510)

874. Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Μαρτίου 1830 Φανερωμένη (Γ Α Κ Μικρ. Ἐνότ. φ. 22)

875. Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ ΠΟΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1831 (Ι Ε Ε 57195)

871.

872.

873.

874.

875.

876. ΕΠΑΡΧ[ΙΑΚΟΝ] ΕΙΡΗΝΥ[ΔΙΚΕΙΟΝ] ΤΗΝΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

877. ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΝ ΤΗC ΝΗCΟΥ ΙΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

878. ΕΠΑΡΧ[ΙΑΚΟΝ] ΕΙΡΗΝΟΔ[ΙΚΕΙΟΝ] ΣΥΡΑΣ 1831
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 13ης Μαρτίου 1831 (Ι Ε Ε 57632)

879. ΕΠΑΡΧ[ΙΑΚΟΝ] ΕΙΡΗΝΟΔ[ΙΚΕΙΟΝ] ΒΟΣΤΙΤΣΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 26ης Ἰουνίου 1831 (Ι Ε Ε 20882)

880. ΕΠ[ΑΡΧΙΑΚΟΝ] ΕΙΡ[ΗΝΟΔΙΚΕΙΟΝ] ΣΑΝΤ[ΟΡΙΝΗΣ]
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

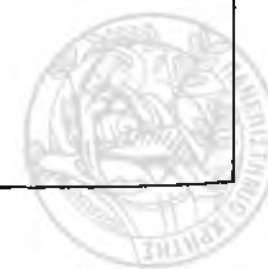

876.

877.

878.

879.

880.

881. ΝΟΤΑΡΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ (Π. Ποῦλος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Νοεμβρίου 1825 (Ι Ε Ε 1820)

882. ΔΗΜ[ΟCΙΟC] ΜΝΗ[ΜΩΝ] ΥΔΡΑC ΝΤΖ (Νικ. Τζέπης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουλίου 1831 (Ι Ε Ε 57436)

883. ΔΗΜ[ΟCΙΟ]C ΜΝΗΜΩΝ ΥΔΡΑC ΝΚ ΤΖΠ (Νικ. Τζέπης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Αὐγούστου 1831 (Ι Ε Ε 57435)

884. CΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΝΟΤΑΡΙΑΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΣΤ Π (Στ. Παλαμᾶς)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Αὐγούστου 1824 (Γ Α Κ Δικαίου φ. 11)

885. ΜΝΗΜΩΝ ΤΗΣ Ν[ΗΣΟΥ] ΣΥΡΑΣ Α Δ (Α. Δαυῖδ)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Σεπτεμβρίου 1829 (Ι Ε Ε 16149)

886. ΔΗΜΟΣΙΟS ΜΝΗΜΩΝ ΤΗS Ν[ΗΣΟΥ] ΣΥΡΑS ΣΜ (Σκαρλᾶτος Μάξιμος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουλίου 1831 (Ι Ε Ε 14505)

887. ΝΟΤΑΡΕΙΟΝ ΔΗΜΟCΙΟΝ Γ. ΚΑΛΑΜΟΓΔΑΡΤΟΥ ΠΑΛΕΑC ΠΑΤΡΑC Γ Κ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1830 (Ι Ε Ε –)

881.

882.

883.

884.

885.

886.

887.

888. ΝΟΤΑΡΙΑ Χ[ΩΡΑΣ] ΝΑΞΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1828 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 122)

889. ΔΗΜ[ΟΣΙΑ] ΝΟΤΑΡΙΑ ΝΑΞΟΥ (Κωνσταντῖνος Δ. Κόκκης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Αὐγούστου 1827 (Ι Ε Ε 6566)

890. ΔΗΜ[ΟΣΙΑ] ΝΟΤΑΡΙΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΔΡΥ[ΜΑΛΙΑΣ] ΝΑΞ[ΟΥ] (Αναπλιώτης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1827 (Ι Ε Ε 6115)

891. ΝΟΤΑΡΗ[ΟC] ΧΟΡΑC ΘΕΡΜΙΟ[Ν] 1828 (Δ. Ἀντύπας)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Σεπτεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 20)

892. ΝΟΤΑΡΙΑ ΑΝΩ ΚΑΣΤΡΟΥ 1828
Συλλογῆ Μουσείου Ι Ε Ε

893. ΝΟΤΑΡΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΣ (Δημ. Βούλης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 16641)

894. ΔΗΜΟΣΗΟΣ ΝΟΤΑΡΙΑ [1828] (Εὐστάθιος Σταμάτη Νικολός)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Νοεμβρίου 1829 ἀπό Σπέτσες (Ι Ε Ε 56452)

888.

889.

890.

891.

892.

893.

894.

895. ΔΗΜ[ΟΣΙΟΣ] ΜΝΗΜ[ΩΝ] ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΝΑΞΟΥ Κ Ι Κ (Κων. Ι. Κόκκης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰουνίου 1832 (Ι Ε Ε 6749)

896. ΜΝΗΜΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡ[ΙΑΣ] ΚΑΛΟΞ[Υ]Λ[ΟΥ] ΝΑΞ[ΟΥ] ΜΖ (Μαν. Ζανετᾶς)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Αὐγούστου 1832 (Ι Ε Ε 6760)

897. ΔΗΜΟCΙΟC ΜΝΗΜΟ[Ν] Ν[ΗCΟΥ ΜΥΚΩ]ΝΟΥ Ι Κ (Ἰωάν. Κανίσκος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Μαΐου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 130)

898. ΜΝΗΜΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛ[ΕΩΣ] ΝΑΞΟΥ Γ Λ (Γεώργιος Λεντούδης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 94)

899. ΜΝΗΜΩΝ ΤΗS ΠΟΛΕ[Ω]S ΝΑΞΟΥ Π Β (Πέτρος Βιτσερᾶς)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1831 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 94)

900. ΜΝΗΜΩΝ ΠΕΡΙΦΕ[ΡΕΙΑΣ] ΔΑΜΑΡ[ΩΝ] Μ Α (Μανουήλ Ἀναπλιώτης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Ἀπριλίου 1832 (Ι Ε Ε 6700)

901. ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΜΝΗΜΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΑΣ Ν Δ (Νικ. Δανέζης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1834 (Ι Ε Ε 15922)

895.

896.

897.

898.

899.

900.

901.

902. Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΜΝΗΜΩΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ 1831 Χ Π (Χαραλ. Παπαδόπουλος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 100)

903. ΔΗΜΟΣ[ΙΟΣ] ΜΝΗΜΩΝ ΤΗΣ ΕΠ[ΑΡΧΙΑΣ] ΠΑΤΡΩΝ 1831 Κ Δ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Αὐγούστου 1833 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 24)

904. ΔΗΜΟΣ[ΙΟΣ] ΜΝΗΜΩ[Ν] ΤΗΣ ΕΠ[ΑΡΧΙΑΣ] ΠΑΤΡΩΝ 1831 Π Π (Π. Παλαμᾶς)
Ἐπί ἐγγράφου μηνός Ἰουλίου 1832 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 116)

905. [ΝΟΤΑΡ]Η[ΟΣ] ΜΙΚΟΝΟΥ ΠΙΕΡΟΣ ΦΟΣΚΟ[ΛΟΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Σεπτεμβρίου 1752 (Ι Ε Ε 22805)

906. ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΜΝΗΜΩΝ ΣΚΟΠΕΛΟΥ 1821 Μ Γ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

907. ΔΗΜ[ΟΣΙΟΣ] ΜΝΗΜΩΝ ΣΚΙΑΘΟΥ Κ Λ 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

908. ΔΗΜ[ΟΣΙΟΣ] ΜΝΗΜ[ΩΝ] ΕΠΑΡΧ[ΙΑΣ] ΠΥΡΓΟΥ
(Ν. Πανταζόπουλος. Τριπλῆ διαμάχη δικαίου ἐπί τουρκοκρατίας, σελ. 647)

902.

903.

904.

905.

906.

907.

908.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ

909. ΑΡΧΙΣΤΡ[ΑΤΗΓΕΙ]ΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1827
Ἐπί ἐγγράφου ὑπογράφει ὁ Γεώργιος Λῆ γραμματεύς τοῦ R. Church (Ι Ε Ε -)

910. ΠΡΩΤΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΑΡΕΟΝ ΠΕΖΙΚΟΝ
Ὁ Συνταγματάρχης Γουμπερνάτης Καβαλιέρος
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Ἰουνίου 1822 ἀπό Τριπολιτσά (Γ Α Κ Πολέμου φ. 3)

911. ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Κολονέλλος Φαβιέρος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1828 ἀπό τῆ Χίο (Ι Ε Ε 16134)

912. ΑΘΕ (Σφραγίς τοῦ ἐπί τῶν Πολεμικῶν ἐφόρου τῶν Ἀθηνῶν Ἰωάν. Βλάχου)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἰουνίου 1822 ἀπό Ἀθήνα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 51)

913. ΣΩΜΑ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Αὐγούστο 1823 ἀπό Γαστούνη (Γ Α Κ Πολέμου φ. 15)

914. ΓΕΝ[ΙΚΟΣ] ΕΠΙΘΕΩ[ΡΗΤΗΣ] ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ (Ἀλ. Βλαχόπουλος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1826 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 12711)

915. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΠΤΑΝΗΣΩΝ 1826
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1826 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 37)

909.

910.

911.

912.

913.

914.

915.

916. Η ΦΡΟΝΤ[ΙΣΤΙΚΗ] ΕΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΧΕΡΣΟΥ ΕΛΛΑΔ[ΟΣ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1826 ἀπό Σαλαμίνα (Ι Ε Ε 83934)

917. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἀπριλίου 1826, Ἀθήνα (Ι Α Κ Ἐπιτρ. Ἀν. Ἑλλάδος)

918. ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΟΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Σεπτεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Μικρ. Ἐνότ. φ. 18)

919. Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ ΓΕΡΣ ΜΠ 1826 (Γεράσιμος Μπ...)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Ἰουνίου 1826 ἀπό Σάλωνα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 35)

920. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ Α΄ Σ 1826
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Ἀπριλίου 1826 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 19)

921. ΚΑΤΑΣΤ[ΗΜΑ] ΤΩΝ Δ[ΙΑ]ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΩ[Ν] ΣΤΡΑΤ[ΕΥ]Μ[ΑΤΩΝ] ΣΥΡΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1829 ἀπό Σύρα (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 22)

922. [Ο]ΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙ[ΟΝ] 3ον ΤΑΓΜΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Μαΐου 1829 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 13928)

ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ

916.

917.

918.

919.

920.

921.

922.

923. Ο ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤ[ΟΛΙΚΗΝ] ΕΛΛ[ΑΔΑ] ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ (Δημ. Ὑψηλάντης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Σεπτεμβρίου 1829 ἀπό Καταμουλά (Ι Ε Ε 51362)

924. Ο ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ριχάρδος Τσώρτς)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰανουαρίου 1829 ἀπό τό πλοῖο «Ἐπαμεινώνδας» (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 101)

925. Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ (Δένζελος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Αὐγούστου 1828, Μύτικας (Γ Α Κ Μικρ. Ἑνότ. φ. 22)

926. ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε καί ἔγγραφο 25 Ἰουλίου 1830 Ναύπλιο (Ι Ε Ε 14415)

927. ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΚ[ΤΙΚΟΥ] ΣΩΜΑΤΟΣ (Φ. Γραιλλάρδος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 18325).

928. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ
Ἐπί ἀχρονολογήτου ἐγγράφου (Ι Ε Ε 17625)

929. ΕΛΑΦΡΟΝ ΙΠΠΙΚΟΝ (Χατζηχρῆστος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Νοεμβρίου 1831 ἀπό Νησί (Ι Ε Ε 18008)

923.

924.

925.

926.

927.

928.

929.

930. Σ Π (Στρατηγός Πίζας Γενικός Ἀρχηγός Δυτικῆς Ἑλλάδος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Μαρτίου 1830 ἀπό Βόνιτσα (Ι Ε Ε 18076)

931. Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΙΖΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1830 ἀπό Βόνιτσα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 106)

932. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΙΖΑΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Αὐγούστου 1831, Βόνιτσα (Γ Α Κ Μικρ. Ἑνότ. φ. 16)

933. ΓΕΝ[ΙΚΟΣ] ΑΡΧ[ΗΓΟΣ] ΤΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝ[ΝΗΣΙΑΚΩΝ] ΟΠΛΩΝ 1821
Ἰδιωτική συλογή

934. Ο ΦΡΟΥΡΑΡΧ[ΟΣ] ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΑΡΧ[ΗΣ] ΚΟΡΩΝΗΣ Κ.Β.
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 89)

935. Ο ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΦΡΟΥΡΑΡΧ[ΟΣ] ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΑΡΧ[ΗΣ] ΝΑΥΠΛΙΟΥ Α F A
(Ἀντώνιος Φιγγουέρα Ἀλμεῖδα)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Αὐγούστου 1830, Ναύπλιο (Γ Α Κ Μικρ. Ἑνότ. φ. 22)

936. Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ 1832
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

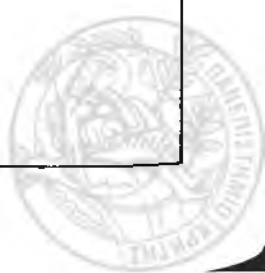

930.

931.

932.

933.

934.

935.

936.

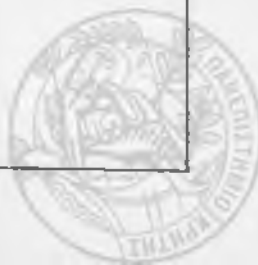

937. ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΟΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

938. ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Ἐπί ἀχρονολογήτου ἐγγράφου (Ι Ε Ε 17625)

939. ΔΙΟΙΚΗΤ[ΗΣ] ΤΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΩΝ ΦΡΟΥΡΙΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1830 ἀπό Μεθώνη (Ι Ε Ε 26585)

940. ΠΟΛΙΤ[ΙΚΗ] ΦΡΟΥΡΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ 1830 (Νικήτας Σταματελόπουλος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουλίου 1831 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 26424)

941. ΑΡΧΙΦ[ΡΟΥΡΑΡΧΟΣ] ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ Κ[ΑΙ] ΚΑΣΤΕΛΙΟΥ ΡΟΥΜΕΛΗΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Μαρτίου 1830 ἀπό Ναύπακτο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 103)

942. ΦΡΟΥΡΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΑΚΡΟΚΟΡΙΝΘΟΥ 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουλίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 105)

943. ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥ[ΝΤΗΣ] ΤΩΝ ΦΡΟΥΡΙΩΝ Π[ΑΛΑΙΩΝ] Π[ΑΤΡΩΝ] ΡΙΟΥ ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ Κ.Τ.Λ. 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἀπριλίου 1832 ἀπό Παλ. Πάτρα (Ι Ε Ε 87875)

937.

938.

939.

940.

941.

942.

943.

944. ΤΑΓΜΑ Β΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουνίου 1831 ἀπό Ταλαντία (Ι Ε Ε 51166)

945. ΤΑΓΜΑ Γ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Μαΐου 1831 ἀπό Καρύταινα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 109)

946. ΤΑΓΜΑ Δ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Αὐγούστου 1831 ἀπό Ἄργος (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 110)

947. ΤΑΓΜΑ ΣΤ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Αὐγούστου 1831 ἀπό Δαμάστα (Ι Ε Ε 51175)

948. ΤΑΓΜΑ Ζ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Νοεμβρίου 1831 ἀπό Μέγαρα (Ι Ε Ε 50934)

949. ΤΑΓΜΑ Η΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 22ας Αὐγούστου 1830 ἀπό Ἐλευσίνα (Ι Ε Ε 51154)

950. ΤΑΓΜΑ Θ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Μαΐου 1831 ἀπό Μαλεζίνα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 109)

944.

945.

946.

947.

948.

949.

950.

ΔΗΜΗΤΗΡΙΟ ΦΡΗΤΗΣ

951. ΤΑΓΜΑ Ι΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰουλίου 1831 ἀπό Καινουριοχώρι (Ι Ε Ε 50935)

952. ΤΑΓΜΑ ΙΑ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

953. ΤΑΓΜΑ ΙΒ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Ἰουλίου 1831 ἀπό Ἐλευσίνα (Ι Ε Ε 51230)

954. ΤΑΓΜΑ ΙΔ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἀπριλίου 1831 ἀπό Ἐλευσίνα (Ι Ε Ε 51147)

955. ΤΑΓΜΑ ΙΣΤ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Σεπτεμβρίου 1831, Λεβετσόβα (Ι΄ Α Κ Βλαχ. φ. 111)

956. ΤΑΓΜΑ ΙΖ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰουνίου 1831 ἀπό Ἀβραάμ (Ι Ε Ε 51164)

957. ΤΑΓΜΑ ΙΗ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Μαΐου 1830, Στρατόπεδο Βίγλας (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 120)

958. ΤΑΓΜΑ ΙΘ΄ ΕΛΑΦΡΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰουνίου 1831 ἀπό Καλαμάτα (Ι Ε Ε 26325)

951.

952.

953.

954.

955.

956.

957.

958.

959. ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου μηνός Ὀκτωβρίου 1829 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 102)

960. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΥΠΟΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΓΚΕΡΕΝ
Ἐπί ἀχρονολογήτου ἐγγράφου (Ι Ε Ε 17625)

961. ΥΠΟΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚ[ΟΥ] ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΟ[ΛΒΕΡ] ΕΠ (Ἐπιμελ.)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1831 ἀπό Πάτρα (Ι Ε Ε 21689)

962. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΡΙΟΝ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1831 ἀπό Σαλαμίνα (Ι Ε Ε 18427)

963. Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ (Αὔγουστος Γκέρεν]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Μαΐου 1832 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 18923)

964. ΚΑΤΕΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤ[Ι]ΚΩΣ ΥΠΟΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Ἰουνίου 1830 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 14415)

965. ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟΘΗΚΩΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ [1830]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1830 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 107)

959.

960.

961.

962.

963.

964.

965.

966. Α΄ ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡ[ΑΤΙΩΤΙΚΟΝ] ΣΥΜΒ[ΟΥΛΙΟΝ] ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΛ[ΟΠΟΝΝΗΣΟΝ] ΕΛΑΦ[ΡΟΥ] ΣΤΡΑΤ[ΟΥ] 1831 (Κ. Ἀξελός)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Αὐγούστου 1831 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 14068)

967. ΣΤΡΑΤ[ΙΩΤΙΚΟΝ] ΑΝΑΘΕΩΡ[ΗΤΙΚΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] 1831
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

968. ΣΤΡΑΤ[ΙΩΤΙΚΟΝ] ΔΙΚΑΣΤ[ΗΡΙΟΝ] ΤΗΣ ΔΥΤ[ΙΚΗΣ] ΕΛΛΑΔΟΣ 1831
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Ἰουνίου 1831 ἀπό Μεσολόγγι (Ι Ε Ε 8303)

969. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ 1832
Χωρίς ἔνδειξη (Ι Ε Ε –)

966.

967.

968.

969.

970. Ο ΜΟΙΡΑΡΧΟΣ Κ ΚΑΝΑΡΗΣ 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Μαρτίου 1831 ἀπό τήν κορβέτα «Ἡ Νῆσος τῶν Πετσῶν» στό λιμένα Μαραθωνησίου (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 92)

971. ΝΑΥ[ΤΙΚΗ] ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΠΟΡΩ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΥ... 1830
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἀπριλίου 1831 ἀπό τόν Πόρο (Ι Ε Ε 51150)

972. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1831 ἀπό τόν Πόρο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 110)

973. Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ 1832
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰουλίου 1832 ἀπό τόν Πόρο (Γ Α Κ Μικρ. Ἐνότ. φ. 5)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

970.

971.

972.

973.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΣΧΟΛΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

974. Η ΕΝ ΙΑΣΣΙΩ ΑΛΛΗΛΟΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ κ.τ.λ.
Ἐπί διπλώματος τῆς Σχολῆς τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1820 (Ι Ε Ε 14429)

975. Σφραγίς τῆς Ἑλλ.[ηνοεμπορικῆς] Σχολῆς Ἐν Ὀδησσῷ 1830
Ἐπί διπλώματος τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1831 (Ι Ε Ε 15830)

976. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΟΜΗΡΟΣ ΑΩΘ (1809)
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

977. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΜΠΕΛΑΚΙΩΤΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΚΩΝ ΤΕΜΠΩΝ ΑΨΜΘ (1749)
(Θεσσαλικά Χρονικά, ἔκτακτος ἔκδοσις Ἀθῆναι 1935)

978. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΕΙΛΙΩ ΟΡΕΙ ΜΙΛΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ 1810
Βιβλιοθήκη Μηλεῶν Πηλίου

979. ΤΗΣ ΜΗΛΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
(Βιβλιοθήκη Μηλεών Πηλίου)

974.

975.

976.

977.

978.

979.

980. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΟΔΕΥΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

981. ΣΦΡΑ[ΓΙΣ] ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰουνίου 1830 ἀπό τήν Πάρο (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

982. ΕΠΙΤΡ[ΟΠΗ] ΤΗΣ ΕΝ ΚΕΩ ΣΧΟΛΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1829 ἀπό Κέα (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 20)

983. Σφραγίς τοῦ ἐν Αἰγίνη Ὀρφανοτροφείου
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Ἀπριλίου 1829 ἀπό Αἴγινα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 126)

984. Η ΑΛΛΗΛΟΔΙΔΑΚΤ[ΙΚΗ] ΣΧΟΛ[Η] ΝΑΥ[ΠΛΙΟΥ]
Ἐπί ἐντύπου (Ι Ε Ε -)

985. Η ΑΛΛΗΛΟΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

980.

981.

982.

983.

984.

985.

986. ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙΩι ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΩΙΗ (1818)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουλίου 1821 (Ι Α Υ -)

987. ΕΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΧΙΩ ΔΗΜ[ΟΣΕΙΟΥ] ΣΧΟΛΗΣ (1840)
Παλαιοτέρα σφραγίς διορθωμένη, (Ι Ε Ε -)

988. ΗΘΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔ[ΟΣ]
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

989. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΠΟΡΩ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ 18..
Ἀποτύπωμα σφραγῖδος (Ι Ε Ε -)

990. [ΒΙ]ΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΛ[ΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ] ΣΧΟΛΗΣ
Ἐπί βιβλίου (Ι Ε Ε -)

991. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΧΙΟΥ ΜΣ
Ἀποτύπωμα σφραγίδος (Ι Ε Ε -)

986.

987.

988.

989.

990.

991.

992. ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ἐπί ἐντύπου τῆς ἑταιρίας τῆς 9ης Νοεμβρίου 1825 (Ι Ε Ε 18297)

993. ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΩΚΔ (1824)
Ἐπί διπλώματος τῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1825, Ναύπλιο (Ι Ε Ε ἔντυπα)

994. ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΩΚΔ (1824)
Ἐπί διπλώματος τῆς ἑταιρίας τοῦ ἔτους 1827, Αἴγινα (Ι Ε Ε ἔντυπα)

995. ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΙΟΝΙΟΣ
Ἐπί διπλώματος τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας (Ι Ε Ε -)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

992.

993.

994.

995.

996. GRIECHISCH DEUTSCHE LEGION GOTT MIT UNS
Ἐπί ἐντύπου προκηρύξεως Γερμανῶν Ἐθελοντῶν 1821 (Ἰδ. Συλλογή)

997. ΕΛΛΑΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΕΦΑΛΛΑΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

998. LONDON GREEK COMMITTEE
Ἐπί ἐγγράφου (Κ Ν Ε Ἀρχεῖο Λουριώτη)

999. ΘΕΕ ΣΩΣΟΝ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΙΩ ΜΑΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου (Κ Ν Ε Ἀρχεῖο Λουριώτη)

1000. ΕΛΛΗΝ[ΙΚΟΝ] ΚΟΜΙΤ[ΑΤΟΝ] ΜΑΣΣΑΛΙΑ
Ἐπί ἐγγράφου (Ἀρχεῖο Ἡλ. Παπαθανασόπουλου)

996.

997.

998.

999.

1000.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ

1001. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε΄ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 1797
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰουνίου 1798 (Ι Ε Ε 15252)

1002. ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 1809
Ἐπί ἐντύπου τοῦ ἔτους 1809 (Ι Ε Ε ἔντυπα)

1003. ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 1845
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Μαΐου 1845 (Ι Ε Ε 16772)

1004. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ 1805
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1822 ἀπό Ὕδρα (Ι Ε Ε 8435)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

1001.

1002.

1003.

1004.

1005. ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΑΝΘΙΜΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Μαρτίου 1831 (Ι Ε Ε 2370)

1006. ΕΦΕΣΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Αὐγούστου 1813 (Ι Ε Ε 8656)

1007. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἰουνίου 1820 (Ι Ε Ε 16775)

1008. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΙΩΑΚΕΙΜ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Μαρτίου 1838 (Ι Ε Ε 16775)

1009. ΚΥΔΩΝΙΩΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ Αὐγούστου 1794 (Ι Ε Ε 8875)

1010. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ Δεκεμβρίου 1830 (Ι Ε Ε -)

1011. ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΩΝ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Αὐγούστου 1823 (Ι Ε Ε 11657)

1012. ΤΡΙΚΗΣ ΙΩΣΗΦ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ὀκτωβρίου 1843 (Ἀρχεῖο Δάμτσα)

1013. ΙΚΟΝΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Ἀνταλλάξιμα)

1014. ΣΑΜΟΥΗΛ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΧΙΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Νοεμβρίου 1823 (Ι Ε Ε 8639)

1015. ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ.....
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Ἀνταλλάξιμα)

1016. ΚΛΗΜΗΣ ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΠΑΤΕΡΩΝ
Ἐπί κώδικος ἀρ. 239 Ἰανουάριος 1831 ἀπό Ζίτσα (Ι Ε Ε -)

1005.

1006.

1007.

1008.

1009.

1010.

1011.

1012.

1013.

1014.

1015.

1016.

1017. ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1822 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 38)

1018. ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1817 (Ι Ε Ε 8734)

1019. ΤΑΛΑΝΤΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Μαΐου 1827 (Ι Ε Ε 2128)

1020. ΑΝΔΡΟΥΣΗΣ ΙΩΣΗΦ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Αὐγούστου 1828 (Ι Ε Ε 13228)

1021. ΑΙΓΙΝΗΣ ΥΔΡΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1828 (Ι Ε Ε 2344)

1022. ΤΗΝΟΥ ΓΑΒΡΙΗΛ (Ἔξαρχος Κυκλάδων)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Φεβρουαρίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 24)

1023. ΚΑΡΠΑΘΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ἰανουαρίου 1753 (Ἀρχεῖο Ν. Μαυρῆ)

1024. ΚΑΡΔΑΜΥΛΗΣ ΚΥΡΙΛΛΟΣ
Λεύκωμα Ναυάρχου Π. Κουντουριώτη (Ι Α Υ)

1025. ΖΑΡΝΑΤΑΣ ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ
Λεύκωμα Ναυάρχου Π. Κουντουριώτη (Ι Α Υ)

1026. ΠΛΑΝΤΖΑΣ ΙΕΡΕΜΙΑΣ
Λεύκωμα Ναυάρχου Π. Κουντουριώτη (Ι Α Υ)

1027. ΑΝΔΡΟΥΒΙΣΤΑΣ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ
Λεύκωμα Ναυάρχου Π. Κουντουριώτη (Ι Α Υ)

1028. ΜΗΛΕΑΣ ΙΩΣΗΦ
Λεύκωμα Ναυάρχου Π. Κουντουριώτη (Ι Α Υ)

1017.

1018.

1019.

1020.

1021.

1022.

1023.

1024.

1025.

1026.

1027.

1028.

1029. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουνίου ... (Ι Ε Ε 14796)

1030. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΓΟΥΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουνίου ... (Ι Ε Ε 14796)

1031. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΛΟΥΣ ΑΝΘΙΜΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἰουλίου 1814 (Ι Ε Ε 47705)

1032. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΩΛΕΝΗΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουνίου ... (Ι Ε Ε 14796)

1033. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΝΔΡΟΥΣΗΣ ΙΩΣΗΦ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουνίου ... (Ι Ε Ε 14796)

1034. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΟΙΔΟΡΙΚΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1035. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΑΓΑΠΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Μαρτίου 1836 (Ι Ε Ε 16286)

1036. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΑΡΧΙΑΣ ΜΕΤΣΟΒΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1037. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ... ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Κορομηλᾶ)

1029.

1030.

1031.

1032.

1033.

1034.

1035.

1036.

1037.

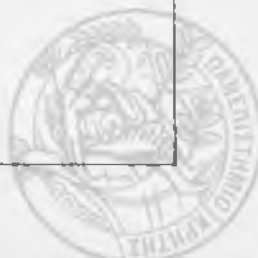

1038. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΕΡΝΙΤΖΗΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1789 (Ἀρχεῖο Λόντου)

1039. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουνίου ... (Ι Ε Ε 14796)

1040. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΕΡΝΙΤΣΗΣ ΚΥΡΙΛΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1789 (Ἀρχεῖο Λόντου)

1041. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουνίου ... (Ι Ε Ε 14796)

1042. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουνίου ... (Ι Ε Ε 14796)

1043. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1789 (Ἀρχεῖο Λόντου)

1044. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΛΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1045. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΘΑΥΜΑΚΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1830 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 105)

1046. Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου (Γ Ε Ν Νῆσοι Κ 24)

1038.

1039.

1040.

1041.

1042.

1043.

1044.

1045.

1046.

1047. ΜΙΧΑΗΛ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΣΟΥΤΣΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1048. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ
Ἰδιωτική συλλογή Ν. Ρώκ-Μελᾶ

1049. ΜΙΧΑΗΛ ΒΟΔΑΣ ΣΟΥΤΣΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1050. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΟΥΤΣΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε κώδιξ 302)

1047.

1048.

1049.

1050.

1051. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1052. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1053. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑΣ
Ἐπί λιθογραφίας (Ι Ε Ε -)

1054. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΚΙΚΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε κώδιξ 302)

1051.

1052.

1053.

1054.

1055. ΣΧΙΝΑ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1056. ΚΑΡΑΤΖΑ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1057. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε 15840)

1058. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1059. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1060. ΜΑΝΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1061. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

1055.

1056.

1057.

1058.

1059.

1060.

1061.

1062. ΜΙΧΑΗΛ ΡΑΚΟΒΙΤΣΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε κώδιξ 302)

1063. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΟΥΡΟΥΖΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1064. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΟΥΡΟΥΖΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1065. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΛΗΜΑΧΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε κώδιξ 302)

1066. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΟΥΡΟΥΖΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε 17694)

1067. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΡΟΥΖΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1068. ΥΨΗΛΑΝΤΗ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

1062.

1063.

1064.

1065.

1066.

1067.

1068.

1069. ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1070. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1820 ἀπό Κισνόβι (Ι Ε Ε 16095)

1071. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Μαΐου 1824 ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε 7326)

1072. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Αὐγούστου 1819 ἀπό Βουκουρέστι (Ι Ε Ε 7302)

1073. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Νοεμβρίου 1821 ἀπό Μεσολόγγι (Ι Ε Ε 15756)

1074. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ Ἰουλίου 1821 ἀπό Μονεμβασία (Ι Ε Ε 19789)

1075. ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΑΦΕΝΤΟΥΛΙΕΦ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1823 ἀπό Λουτρό Κρήτης (Ι Ε Ε 15980)

1069.

1070.

1071.

1072.

1073.

1074.

1075.

1076. Ο ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ (Δημήτριος Ὑψηλάντης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἰουνίου 1821 ἀπό Βέρβενα (Ι Ε Ε 10974)

1077. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΞΑΝΘΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1078. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1079. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΕΡΡΑΙΒΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ὀκτωβρίου 1824 ἀπό Βόνιτσα (Ι Ε Ε 19114)

1080. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Αὐγούστου 1819 ἀπό Βουκουρέστι (Ι Ε Ε 7302)

1081. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1821 ἀπό Πολύγυρο (Ι Ε Ε 20163)

1082. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΞΟΔΙΛΟΣ
(Σ. Σακελλαρίου. Φιλική Ἑταιρία Ὀδησσός 1909, σελ. 283)

1083. ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΑΦΕΝΤΟΥΛΙΕΦ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Δεκεμβρίου 1821 ἀπό Λουτρό Κρήτης (Ι Ε Ε –)

1084. ΗΛΙΑΣ ΜΑΝΕΣΗΣ
(Σ. Σακελλαρίου. Φιλική Ἑταιρία Ὀδησσός 1909, σελ. 283)

1076.

1077.

1078.

1079.

1080.

1081.

1082.

1083.

1084.

1085. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου ἀχρονολογήτου (Ι Ε Ε 8376)

1086. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ (Ἕνωσις - Ἰσχύς)
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1087. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
Ἐπί φακέλλου ἀλληλογραφίας τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1829 (Ι Ε Ε 4618)

1088. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1089. ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1090. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ (Ἐν τούτῳ Νίκα)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Αὐγούστου 1827 ἀπό Παρίσι (Ι Ε Ε 8443)

1091. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ (Θεός τῆς Πατρίδος ὑπερασπιστής)
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1092. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ (Verum amo Verum volo)
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1093. ΕΤΟΣ .... ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1085.

1086.

1087.

1088.

1089.

1090.

1091.

1092.

1093.

1094. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἰουλίου 1820 ἀπό Παρίσι (Ι Ε Ε 8423)

1095. ΛΑΜΠΡΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1820 ἀπό Βουκουρέστι (Ι Ε Ε -)

1096. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰουλίου 1826 ἀπό Παρίσι (Ι Ε Ε 8496)

1097. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1098. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΦΡΑΝΤΖΗΣ
Ἐπί βιβλίου (Ι Ε Ε -)

1099. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1100. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1780 ἀπό Βιέννη (Ι Ε Ε 18619)

1101. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1838 ἀπό Ἀθήνα (Ι Ε Ε 16077)

1102. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΡΔΑΛΑΧΟΣ
Ἐπί φακέλλου ἀλληλογραφίας (Ι Ε Ε 8597)

1094.

1095.

1096.

1097.

1098.

1099.

1100.

1101.

1102.

PAMIĘTNIK TEATRALNY

1103. VOUTIER
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1826 ἀπό Σύρα (Ι Ε Ε 1554)

1104. TH. GORDON
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1826 ἀπό Ζάκυνθο (Ι Ε Ε 2472)

1105. J. W. TREIBER
Ἰδιωτική συλλογή Σοφίας Κιάππε

1106. V. PIZA
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἰουλίου 1830 ἀπό Βόνιτσα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 104)

1107. R. CHURCH
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἀπριλίου 1827 ἀπό Φάληρο (Ι Ε Ε -)

1108. J. CHIAPPE
Ἰδιωτική συλλογή Σοφίας Κιάππε

1109. ANT. F. ALMEIDA
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Μαΐου 1829 (Ι Ε Ε -)

1110. HAMILTON
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1826 ἀπό Σύρα (Ι Ε Ε 12768)

1111. OBERT
Ἐπί ἐγγράφου ἀχρονολογήτου (Ι Ε Ε -)

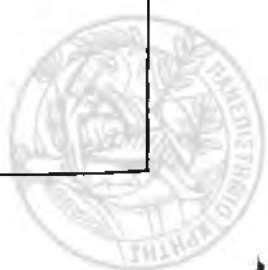

1103.

1104.

1105.

1106.

1107.

1108.

1109.

1110.

1111.

1112. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Μαρτίου 1822, Στρατόπεδο Πατρῶν (Ι Ε Ε 18227)

1113. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουλίου 1822 ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε 74353)

1114. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουνίου 1825 ἀπό Καμάρες (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 29)

1115. ΠΑΝΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1822 (Ι Ε Ε –)

1116. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Μαΐου 1827 ἀπό Δαμαλά (Ι Ε Ε 17896)

1117. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ἰουλίου 1822 (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Περούκα)

1118. ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουνίου 1825 ἀπό Δερβενοχώρια (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 29)

1119. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ἀπριλίου 1824, (Ἰδ. Ἀρχεῖο Γ. Γερογιάννη)

1120. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΥΜΟΡΦΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Αὐγούστου 1823, Φανερωμένη (Γ Α Κ Πολέμου φ. 4)

1112.

1113.

1114.

1115.

1116.

1117.

1118.

1119.

1120.

1121. ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1826 ἀπό Κυτριές (Ι Ε Ε 7817)

1122. ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ
(Δ. Πετρακάκου. Κοινοβουλευτική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος. Α΄ τόμος)

1123. ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1822 ἀπό Θερικό (Γ Α Κ Βλαχ.)

1124. ΚΑΠΕΤΑΝ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΒΡΟΜΙΧΑΛΗΣ
Ἰδιωτική συλλογή Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη

1125. ΠΕΤΡΟΜΠΕΗΣ ΜΑΒΡΟΜΙΧΑΛΗΣ
Ἰδιωτική συλλογή Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη

1126. ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝ ΠΙΕΡΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΜΑΒΡΟΜΙΧΑΛΗ
Ἰδιωτική συλλογή Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη καί ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1827 ἀπό τό φρούριο Μονεμβασίας (Ι Ε Ε 718)

1127. ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ΠΟΡΤΟ ΤΖΙΜΟΒΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Μαρτίου 1826 ἀπό Τζίμοβα (Ι Ε Ε -)

1128. ΜΙΧΑΗΛ ΙΑΤΡΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ἰουλίου 1823 ἀπό Λεωνίδι (Ι Ε Ε -)

1129. ΚΑΠΕΤΑΝ ΠΑΝΑΓΟΣ ΚΥΒΕΛΟΣ
Λεύκωμα Ναυάρχου Π. Κουντουριώτη (Ι Α Υ)

1121.

1122.

1123.

1124.

1125.

1126.

1127.

1128.

1129.

1130. ΚΑΠΕΤΑΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΟΥΠΑΚΗΣ
Λεύκωμα Ναυάρχου Π. Κουντουριώτη (Ι Α Υ)

1131. ΜΙΧΑΛΜΠΕΗΣ ΤΡΟΥΠΑΚΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ Ἰουλίου 1781 ἀπό Σκαρδαμούλα (Ι Ε Ε 2492)

1132. ΚΑΠΕΤΑΝ ΤΖΗΓΚΟΥΡΙΟΣ ΓΛΗΓΟΡΑΚΗΣ
Λεύκωμα Ναυάρχου Π. Κουντουριώτη (Ι Α Υ)

1133. ΑΝΤΩΝΜΠΕΗΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Αὐγούστου 1803 (Ι Ε Ε 55043)

1134. ΑΝΤΩΝΜΠΕΗΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἰουλίου 1803 (Ι Ε Ε 55020)

1135. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Μαΐου 1809 (Ι Ε Ε -)

1136. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΙΑΤΡΑΚΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1822 ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε 19457)

1137. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ (Παναγιώτης Γιατράκος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰουνίου 1823 Μυστρᾶς. (Ἰδ. Ἀρχεῖο)

1138. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΙΑΤΡΑΚΟΣ
Ἐπί ἐγγρ. 28ης Αὐγούστου 1823 Γαστούνη (Ἰδ. Ἀρχεῖο)

1130.

1131.

1132.

1133.

1134.

1135.

1136.

1137.

1138.

1139. ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰανουαρίου 1823 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 8481)

1140. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ
Λεύκωμα Ναυάρχου Π. Κουντουριώτη (Ι Α Υ)

1141. ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΟΤΑΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1142. ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1827 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 2468)

1143. ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1822 (Ι Ε Ε 7813)

1144. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1826 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 339)

1145. ΠΑΝΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἰουλίου 1823 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 11616)

1146. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ ΑΛΑΤΖΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἰουνίου 1767 ἀπό Νάξο (Ι Ε Ε 7387)

1147. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Αὐγούστου 1822 ἀπό Ὕδρα (Ι Ε Ε 2352)

1148. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΚΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1822 ἀπό Τριέστι (Ι Ε Ε 46184)

1149. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1661 ἀπό Βενετία (Ι Ε Ε 7828)

1150. ΚΑΠΕΤΑΝ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΩΣΤΑ ΠΟΛΙΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἰουνίου 1822 ἀπό Ἄργος (Γ Α Κ Δικαίου φ. 2)

1139.

1140.

1141.

1142.

1143.

1144.

1145.

1146.

1147.

1148.

1149.

1150.

1151. ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΓΜΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1820 ἀπό Τριπολιτσά (Ἀρχεῖο Λόντου)

1152. ΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΝΟΤΑΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1153. ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1820 ἀπό Τριπολιτσά (Ἀρχεῖο Λόντου)

1154. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΡΕΝΔΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1155. ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΣΙΝΗΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1156. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΝΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1820 ἀπό Τριπολιτσά (Ἀρχεῖο Λόντου)

1157. ΣΩΤΗΡΗΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1820 ἀπό Τριπολιτσά (Ἀρχεῖο Λόντου)

1158. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Νοεμβρίου 1819 ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε 19033)

1159. ΣΩΤΗΡΗΣ ΝΟΤΑΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1160. ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1820 ἀπό Τριπολιτσά (Ἀρχεῖο Λόντου)

1161. ΜΠΕΗΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Φεβρουαρίου 1810 ἀπό Κυτριές (Ι Ε Ε 7038)

1162. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1820 ἀπό Τριπολιτσά (Ἀρχεῖο Λόντου)

1151.

1152.

1153.

1154.

1155.

1156.

1157.

1158.

1159.

1160.

1161.

1162.

BIBLIOTHECA JAGELLONICA

1163. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΕΡΟΥΚΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1783 (Ι Ε Ε 17170)

1164. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΕΡΟΥΚΑΣ
Ἐπί ἀχρονολογήτου ἐγγράφου (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Περούκα)

1165. ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΕΡΟΥΚΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Μαρτίου 1814 ἀπό Ἄργος (Ι Ε Ε 17302)

1166. ΣΩΤΗΡΗΣ ΠΕΡΟΥΚΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ἰουλίου 1817 ἀπό Ἄργος (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Περούκα)

1167. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΕΡΟΥΚΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου 7ης Δεκεμβρίου 1816, Βασιλεύουσα (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Περούκα)

1168. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΡΟΥΚΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ μηνός Μαρτίου 1820 ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε –)

1169. ΜΗΤΡΟΠΕΤΡΟΒΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1824 (Γ Α Κ Ἐθνικό Ταμεῖο)

1170. ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΒΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1783 (Ι Ε Ε 17170)

1171. ΑΓΓΕΛΗΣ ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1820 ἀπό Τριπολιτσά (Ἀρχεῖον Λόντου)

1172. ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΟΥΓΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1820 ἀπό Τριπολιτσά (Ἀρχεῖον Λόντου)

1173. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Φεβρουαρίου 1814 (Ι Ε Ε –)

1174. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Φεβρουαρίου 1824 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 24)

1163.

1164.

1165.

1166.

1167.

1168.

1169.

1170.

1171.

1172.

1173.

1174.

1175. ΡΟΛΗΣ ΝΟΤΑΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1176. ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΜΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1177. ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΜΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1178. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΚΟΥΡΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1179. ΠΑΠΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1180. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΖΑΧΟΛΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1181. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1182. ΜΑΡΚΟΣ ΣΑΝΤΙΚΑΜΙΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1183. ΜΙΧΟΣ ΛΕΛΕΚΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1184. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1185. ΜΗΤΡΟΣ ΜΕΡΑΜΑΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουλίου 1824 ἀπό Κρανίδι (Γ Α Κ Ἐκτελ. φ. 13)

1186. ΠΑΠΑ ΑΝΤΡΙΚΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ ἔτους 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1175.

1176.

1177.

1178.

1179.

1180.

1181.

1182.

1183.

1184.

1185.

1186.

1187. ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1824 (Ι Ε Ε 1612)

1188. ΚΑΡΑΤΑΣΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ἰουνίου 1823 (Ι Ε Ε 1540)

1189. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΜΠΙΩΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1828 (Ι Ε Ε 1261)

1190. ΝΙΚΟΤΖΑΡΑΣ
(Ν. Ἰγγλέζη. Τά Ἀρματολίκια καί ὁ ἥρως Νικοτζάρας Ἀθῆναι 1883 σελ. 23)

1191. ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Αὐγούστου 1819 ἀπό Βουκουρέστι. (Ι Ε Ε 7302)

1192. ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΗΛΙΟΝΗΣ
(Ἑστία Η΄ σελ. 737)

1193. ΑΓΓΕΛΗΣ ΓΑΤΣΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1826 ἀπό Σκιάθο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 17)

1194. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1824 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 60)

1195. ΒΑΣΣΟΣ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1826 ἀπό Ἐλευσίνα (Ι Ε Ε 14857)

1196. ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΡΟΥΖΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 1825 (Ι Ε Ε 18182)

1197. ΚΙ ΡΙ ΜΑΝΟ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουνίου 1666 ἀπό Βενετία (Ι Ε Ε 7833)

1198. 1195. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΝΤΑΓΡΕΣ
Ἐπί ἀχρονολογήτου ἐγγράφου ἀπό Τριπολιτσά (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Περούκα)

1187.

1188.

1189.

1190.

1191.

1192.

1193.

1194.

1195.

1196.

1197.

1198.

1199. ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΝΙΚΟΤΖΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1821 (Ι Ε Ε 20182)

1200. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΙΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Μαρτίου 1825 ἀπό Μαλετζελεπί (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 9)

1201. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΟΡΜΠΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1828 ἀπό Σκόπελο (Ι Ε Ε 1262)

1202. ΡΗΓΑΣ ΜΑΝΕΣΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰουλίου 1821 (Ι Ε Ε 20169)

1203. ΜΗΤΡΟΣ ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Μαρτίου 1826 ἀπό Λιμένι (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 18)

1204. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Μαΐου 1828 ἀπό Μέγαρα (Γ Α Κ Βλαχ. Φ. 123).

1205. ΒΑΣΟΣ ΣΚΛΑΒΟΥΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ἰανουαρίου 1822 (Ι Ε Ε -)

1206. ΣΠΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1813 (Ι Ε Ε 14900)

1207. ΚΟΝΤΟΝΙΚΑΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἀπριλίου 1823 ἀπό Λοφόκαστρο Βόλου (Ι Ε Ε 1526)

1208. ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΓΑΡΕΦΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἀπριλίου 1823 ἀπό Λοφόκαστρο Βόλου (Ι Ε Ε 1526)

1209. ΒΛΑΧΟΜΙΧΑΛΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Αὐγούστου 1827 ἀπό Σκιάθο (Γ Α Κ Δικαίου φ. 31)

1210. ΝΙΚΟΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἀπριλίου 1823 ἀπό Λοφόκαστρο Βόλου (Ι Ε Ε 1526)

1199.

1200.

1201.

1202.

1203.

1204.

1205.

1206.

1207.

1208.

1209.

1210.

1211. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΚΙΩΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Αὐγούστου 1822 ἀπό Κουνουπίνα (Ι Ε Ε 15763)

1212. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΣΚΑΚΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Φεβρουαρίου 1827 ἀπό Δίστομο (Ι Ε Ε 16802)

1213. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΟΡΝΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰουνίου 1823 ἀπό Ἄγραφα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 23)

1214. ΔΗΜΟΣ ΣΚΑΛΤΖΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Αὐγούστου 1824 ἀπό Σάλωνα (Ι Ε Ε 19098)

1215. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΙΟΓΚΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Αὐγούστου 1823 ἀπό Ζαβίτσα (Ι Ε Ε 184)

1216. ΚΩΣΤΑΣ ΣΑΔΗΜΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Αὐγούστου 1822 ἀπό Κουνουπίνα (Ι Ε Ε 15763)

1217. ΓΛΗΓΟΡΗΣ ΛΙΑΚΑΤΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰουνίου 1823 ἀπό Ἄγραφα (Ι Ε Ε -)

1218. ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΑΝΤΑΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰουνίου 1823 ἀπό Ἄγραφα (Ι Ε Ε -)

1219. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΠΕΣΛΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰουνίου 1823 ἀπό Ἄγραφα (Ι Ε Ε -)

1220. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΓΙΟΛΔΑΣΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουνίου 1823 ἀπό Ὀξυά (Γ Α Κ Βλαχ. Φ. 22)

1221. ΑΝΔΡΙΤΣΟΣ ΣΑΦΑΚΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰουνίου 1823 ἀπό Ἄγραφα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 4)

1222. ΜΗΤΣΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1823 ἀπό Νέα Πάτρα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 23)

1211.

1212.

1213.

1214.

1215.

1216.

1217.

1218.

1219.

1220.

1221.

1222.

BIBLIOTHECA JAGELLONICA CRACOVIENSIS

1223. ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Αὐγούστου 1822 ἀπό Κουνουπίνα (Ι Ε Ε 15763)

1224. ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΔΕΚΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἀπριλίου 1823 ἀπό Λοφόκαστρο (Ι Ε Ε 1526)

1225. ΔΗΜΟ ΤΣΕΛΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Αὐγούστου 1827 ἀπό Μύτικα (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 26)

1226. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΡΑΖΗ ΚΟΤΣΙΚΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Αὐγούστου 1822 ἀπό Κουνουπίνα (Ι Ε Ε 15763)

1227. ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Αὐγούστου 1822 ἀπό Κουνουπίνα (Ι Ε Ε 15763)

1228. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Αὐγούστου 1822 ἀπό Κουνουπίνα (Ι Ε Ε 15763)

1229. ΓΙΩΤΗΣ ΣΟΛΙΩΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Αὐγούστου 1822 ἀπό Κουνουπίνα (Ι Ε Ε 15763)

1230. ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΤΖΙΜΠΟΥΡΑΚΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Αὐγούστου 1822 ἀπό Κουνουπίνα (Ι Ε Ε 15763)

1231. ΜΗΤΡΟΣ ΜΠΑΣΔΕΚΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου ἀχρονολογήτου (Ι Ε Ε 1529)

1232. ΜΑΚΑΡΙΑ ΜΠΟΤΣΑΡΗ ἤ ΜΑΡΚΟ ΜΠΟΤΣΑΡΗ
Ἐπί ἐπιστολῆς τῆς Μοναχῆς Μακαρίας τό γένος Μάρκου Μπότσαρη. 24ης Μαΐου 1827 ἀπό Ζάκυνθο (Ἰδιωτική συλλογή Ἑλένης Οἰκονόμου)

1233. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1234. ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΑΓΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἀπριλίου 1827 (Ι Ε Ε –)

1223.

1224.

1225.

1226.

1227.

1228.

1229.

1230.

1231.

1232.

1233.

1234.

1235. ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΑΝΔΡΙΤΣΟΣ
(Ἑστία τόμος Ε΄ σελ. 81)

1236. ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1237. ΘΑΝΑΣΗΣ ΔΙΑΚΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Μαρτίου 1821 (Ε Β Ε -)

1238. ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΚΟΥΡΑΣ
Ἐπί ἀχρονολογήτου ἐγγράφου (Ι Ε Ε 1682)

1239. ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1822 (Ι Α Υ -)

1240. ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΡΑΚΑΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1241. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΠΑΠΑ ....
Ἐπί ἐγγράφου ἀχρονολογήτου (Ι Ε Ε 1531)

1242. ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΣΓΟΣ
(Τάκη Λάππα. Ρουμελιῶτες στήν Ἐπανάσταση Ἀθήνα σελ. 85)

1243. ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΛΩΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1820 ἀπό Λειβαδιά (Ι Ε Ε 69)

1244. ΝΑΚΟΣ ΝΑΚΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1820 ἀπό Λειβαδιά (Ι Ε Ε 69)

1245. ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΑΚΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1820 ἀπό Λειβαδιά (Ι Ε Ε 69)

1246. ΛΑΜΠΡΟΣ ΝΑΚΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1820 ἀπό Λειβαδιά (Ι Ε Ε 69)

1235.

1236.

1237.

1238.

1239.

1240.

1241.

1242.

1243.

1244.

1245.

1246.

1247. ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΑΟΥΛΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Μαρτίου 1830 ἀπό τό Δίκροτο «Ἑλλάς» (Ι Ε Ε -)

1248. ΛΑΖΑΡΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουλίου 1831 ἀπό Ὕδρα (Ι Ε Ε 16536)

1249. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΧΙΝΗΣ
Ἐπί ἐγγρ. τῆς 17ης Νοεμβρίου 1830 ἀπό τήν Κορβέττα «Ὕδρα» (Ι Ε Ε 18159)

1250. ΓΚΙΚΑΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Ἰουλίου 1815 ἀπό Ναύπλιο (Ι Ε Ε 12486)

1251. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ
Ἰδιωτική συλλογή

1252. ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗΣ ΤΟΜΠΑΖΗΣ
Ἐπί ἰδιογράφου τετραδίου τοῦ 1822 (Ι Ε Ε ἀρ. καταλ. 2209)

1253. ΘΩΜΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Μαρτίου 1780 ἀπό Σπέτσες (Ι Ε Ε 18608)

1254. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΖΙΩΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου 1823 ἀπό Κύθηρα (Ι Ε Ε -)

1255. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΑΜΠΟΥΡΙΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Νοεμβρίου 1822 ἀπό Λουτρό Κρήτης (Ι Ε Ε 15548)

1256. ΚΑΠΕΤΑΝ ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΑΣΤΑΝΑΣ
Επί ἐγγράφου τῆς 25ης Μαρτίου 1823 ἀπό Ἰκαρία (Ι Ε Ε 11525)

1257. ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Μαρτίου 1825 ἀπό Νησί (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 9)

1258. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΟΥΡΟΣ ΥΛΡΑΙΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1247.

1248.

1249.

1250.

1251.

1252.

1253.

1254.

1255.

1256.

1257.

1258.

1259. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1803 ἀπό Ὕδρα (Ι Ε Ε 17637)

1260. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου 3ης Ἰανουαρίου 1809, Κωνσταντινούπολη (Ι Ε Ε 17775)

1261. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Σεπτεμβρίου 1809 ἀπό Ὕδρα (Ι Ε Ε 17787)

1262. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΟΣ ΔΗΜΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1809 ἀπό Μάλτα (Ι Ε Ε 18809)

1263. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΚΟΒΗΛΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1811 ἀπό Κωνσταντινούπολη (Ι Ε Ε 17806)

1264. ΚΑΠΕΤΑΝ ΝΙΚΟΛΑΣ ΚΟΚΟΒΗΛΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1814 ἀπό Ὕδρα (Ι Ε Ε 17838)

1265. ΚΑΠΕΤΑΝ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΡΕΜΠΑΔΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου 16ης Ὀκτωβρίου 1817 Κωνσταντινούπολη (Ι Ε Ε 10785)

1266. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΚΙΟΥΣΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ἀπριλίου 1816, Κωνσταντινούπολη (Ι Ε Ε 10769)

1267. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΚΙΟΥΣΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ἰουλίου 1817, Κωνσταντινούπολη (Ι Ε Ε –)

1268. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΟΥΣΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ μηνός Μαΐου 1812 ἀπό Ὕδρα (Ι Ε Ε 17832)

1269. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἰουλίου 1806 ἀπό Σέριφο (Ι Ε Ε 55348)

1270. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΝΤΑΝΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Μαρτίου 1807 ἀπό Ὕδρα (Ι Ε Ε 17741)

1259.

1260.

1261.

1262.

1263.

1264.

1265.

1266.

1267.

1268.

1269.

1270.

1271. ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Νοεμβρίου 1800 ἀπό Βουκουρέστι (Ι Ε Ε 18831)

1272. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 25ης Αὐγούστου 1804 ἀπό Λιβόρνο (Ι Ε Ε -)

1273. ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΑΓΓΕΛΑΚΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Αὐγούστου 1780 ἀπό Σπέτσες (Ι Ε Ε 18611)

1274. ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΟΥΣΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου μηνός Ἰουνίου 1811, Κωνσταντινούπολη (Ι Ε Ε 17803)

1275. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΤΖΙΩΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Μαρτίου 1827 ἀπό Τριέστι (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Περούκα)

1276. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Ἰανουαρίου 1801 (Ι Ε Ε 18632)

1277. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΠΑΚΑΛΟΓΛΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1802 ἀπό Βουκουρέστι (Ι Ε Ε -)

1278. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΚΛΩΝΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Αὐγούστου 1820 ἀπό Παρίσι (Ι Ε Ε 15750)

1279. ΙΩΝΑΣ (Ἐφημέριος τῶν Γραικῶν ἐν Βιέννη)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1802 ἀπό Βουκουρέστι (Ι Ε Ε -)

1280. ΑΝΤΩΝΗΣ ΓΙΑΝΝΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1675 (Ι Ε Ε -)

1281. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1803 (Ι Ε Ε 54886)

1282. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡ....
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Αὐγούστου 1780 ἀπό Βιέννη (Ι Ε Ε 18599)

1271.

1272.

1273.

1274.

1275.

1276.

1277.

1278.

1279.

1280.

1281.

1282.

1283. Ἀγνώστου
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1284. Ἀγνώστου
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1285. Ἀγνώστου
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1286. Ἀγνώστου
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1287. Ἀγνώστου
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1288. Ἀγνώστου
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1289. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1290. ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΥΛΟΣ ΘΕΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1291. ΔΗΜΟΣ ΚΙΡΙΤΣΗ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1292. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΟΜΟΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1293. Ἀγνώστου
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1294. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1283.

1284.

1285.

1286.

1287.

1288.

1289.

1290.

1291.

1292.

1293.

1294.

1295. ΓΙΑΝΝΙΟΣ ΚΗΡΟΥ (Πινακάταις)

1296. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΑΜΙΤΣΑΣ (Προμύρι)

1297. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ (Ἅγιος Λαυρέντιος)

1298. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Ἅγιος Λαυρέντιος)

1299. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΑΚΗΣ (Προμύρι)

1300. ΔΙΑΚΟΥΜΗΣ ΜΑΝΤΖΟΡΟΥ (Προμύρι)

1301. ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (Δράκεια)

1302. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ (Ἅγιος Λαυρέντιος)

1303. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ (Ἅγιος Γεώργιος)

1304. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΣ (Ἅγιος Λαυρέντιος)

1305. ΓΙΩΡΓΗΣ ΛΕΓΑΝΤΙΝΗΣ (Μούρεσι)

1306. ΖΗΣΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ (Βυζίτσα)
Ἐπί ἐγγράφου (Ἰδιωτικό Ἀρχεῖο Ἀλ. Δάμτσα)

1295.

1296.

1297.

1298.

1299.

1300.

1301.

1302.

1303.

1304.

1305.

1306.

1307. ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ (Ἀργαλαστή)

1308. ΡΗΓΑΣ ΠΕΤΡΟΥ (Μακρυρράχη)

1309. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΙΤΣΟΥ (Βυζίτσα)

1310. ΡΗΓΑΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ (Βυζίτσα)

1311. ΓΙΑΝΝΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ (Ἅγιος Γεώργιος)

1312. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Ἀνήλιον)

1313. ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Πινακάταις)

1314. ΓΙΑΝΝΙΟΣ ΝΙΚΟΛΗ (Ἀργαλαστή)

1315. ΘΕΟΔΩΡΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ (Μπίρ)

1316. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ (Κισσός)

1317. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Ἀργαλαστή)

1318. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΝΑΚΟΥ (Μετόχι)

Ἐπί ἐγγράφου (Ἰδιωτικό Ἀρχεῖο Ἀλ. Δάμτσα)

1307.

1308.

1309.

1310.

1311.

1312.

1313.

1314.

1315.

1316.

1317.

1318.

1319. ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Πινακάταις)

1320. ΝΙΚΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Καράμπασι)

1321. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΗΜΟΥ (Δράκεια)

1322. ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Δράκεια)

1323. ΔΙΑΚΟΥΜΗΣ Χ΄ ΝΙΚΟΛΗ (Λαῦκος)

1324. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΝΤΑΖΗ (Καράμπασι)

1325. ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΟΥΓΙΑΚΗΣ (Μακρυνίτσα)

1326. ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ (Λαῦκος)

1327. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗ ΑΜΟΥΜΤΖΙΑ (Μακρυνίτσα)

1328. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ (Δράκεια)

1329. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΓΡ. ΑΜΟΥΝΤΖΙΑ (Μακρυνίτσα)

1330. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ (Ἅγιος Λαυρέντιος)
Ἐπί ἐγγράφου (Ἰδιωτικό Ἀρχεῖο Αλ. Δάμτσα)

1319.

1320.

1321.

1322.

1323.

1324.

1325.

1326.

1327.

1328.

1329.

1330.

1331. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΟΥΝΑΡΗΣ

1332. ΒΑΡΓΙΑ

1333. ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΟΥ

1334. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΟΛΦΙΝΟ

1335. ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

1336. ΔΗΜΟ ΚΩΣΤΑ

1337. ΜΗΤΡΟ ΘΑΝΑΣΗΣ

1338. ΜΗΤΡΟ ΔΗΜΟΣ

1339. ΚΥΡΙΔ. ΟΙΚΟΝ

1340. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΠΟΤΟ

1341. ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΖΛΕΛΙ

1342. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΘΟΔΩΡΗ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1331.

1332.

1333.

1334.

1335.

1336.

1337.

1338.

1339.

1340.

1341.

1342.

1343. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΛΕΡΓΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1825, Λονδίνο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 15)

1344. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ ΠΕΡΟΥΚΑΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Φεβρουαρίου 1820, Πάτρα (Ι Ε Ε 17371)

1345. ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Σεπτεμβρίου 1843, Ἀθήνα (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Ράγκου)

1346. ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗΣ ΤΟΜΠΑΖΗΣ
Ἐπί ἰδιογράφου τετραδίου τοῦ 1822 (Ι Ε Ε ἀρ. καταλ. 2209)

1347. J. M. (Jean Mays)
Ἐπί ἐγγράφου (ΚΝΕ Ἀρχεῖο Λουριώτη)

1348. ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΛΕΖΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ὀκτωβρίου 1829 ἀπό Νάξο (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 20)

1349. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΦΙΑΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουλίου 1814 ἀπό Μάλτα (Ι Ε Ε 8713)

1350. ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε 1239)

1351. Ι. ΒΑΡΤΗ
Ἐπί φακέλλου ἀλληλογραφίας μέ Λόρδο Βύρωνα 1824 (Ι Ε Ε 19436)

1352. Κ. ΤΥΠΑΛΔΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε –)

1353. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΤΖΙΩΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ἰουλίου 1824 ἀπό Τριέστι (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Περούκα)

1354. Μ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Μαΐου 1829 ἀπό Ἄργος (Ι Ε Ε Ἀρχεῖο Περούκα)

1343.

1344.

1345.

1346.

1347.

1348.

1349.

1350.

1351.

1352.

1353.

1354.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

1355. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΤΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΩΓ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ἰουνίου 1821 (Ι Ε Ε 10931)

1356. ΣΦΡ[Α]ΓΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΤΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 20)

1357. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ 1821
Ἐπί ἐγγράφου, ἐκ τοῦ Ἀρχείου Ἰ. Μ. Ἐσφιγμένου, αωκα Ἰουλίου γ΄ οἱ ἐπιστάται τῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους Κοινότητος (Ι. Μαμαλάκη. Νέα στοιχεῖα σχετικά μέ τήν ἐπανάστασιν τῆς Χαλκιδικῆς τοῦ 1821 - Δελτίον Ι Ε Ε, ΙΔ΄ σελ. 469)

1358. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΤΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΩΚΘ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου 17ης Ἰουνίου 1831 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 40)

1359. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΤΟΥ ΤΙΣ ΚΟΝΟΤΙΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΩΜ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Ἰουνίου 1843 (Ι Ε Ε 16771.12)

1355.

1356.

1357.

1358.

1359.

1360. ..... ΛΑΒΡΑC ΤΟΥ ΟCΙΟΥ ΚΕ ΘΕΟΦΟΡΟΥ Π[ΑΤ]Ρ[Ο]C ΙΜΩΝ ΑΘΑΝACΙΟΥ Ο ΕΝ ΤΩ ΑΘ[Ο]C - Ο ΑΓΙΟC ΑΘΑΝACΗOC ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ ΑΘΟ ΕΤOC 1676
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Μαρτίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 25)

1361. CΦ[Ρ]ΑΓΙC ΑΓΙΑ ΤΗC ΘΕΙΑC ΙΕΡΑC ΒΑCΙΛΙΚΙC Κ[ΑΙ] Π[ΑΤ]ΡΙΑΡΧΙΚΙC ΜΕΓΙCΤΗC ΜΟΝΙC ..... ΤΟΥ ΟCΙΟΥ Π[ΑΤ]ΡΟC ΙΜΩΝ ΑΘΑΝACΙΟΥ - Ο ΑΓΙΟC ΑΘΑΝACΙΟC Ο ΕΝ ΤΟ ΑΘΩ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ μηνός Μαρτίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 20)

1362. Ι CΦΡΑΓΙC Ι ΑΓΙΑ ΤΙC ΘΙΑC ΚΕ ΙΕΡΑC ΚΕ ΒΑCΙΛΙΚΙC ΜΟΝΗC ΛΑΒΡΑC ΤΟΥ ΕΝ ΤΟ ΑΘΟ - Ο ΑΓΙΟC ΑΘΑΝACΙΟC Ο ΕΙC ΤΟ ΑΘΩ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1363. Ο ΑΓΙΟC ΑΘΑΝACΙΟC Ο ΕΝ ΤΟ ΑΓΙΩ ΟΡΙ ΤΟΥ ΑΘΩΝOC 1804
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

1360.

1361.

1362.

1363.

1364. Η ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΔΟΧΕΙΑΡΙΟΥ Η ΕΝ ΤΩ ΑΘΩΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰανουαρίου 1831 (Ι Ε Ε 1677.8)

1365. ΣΦΡΑΓΗΣ ΜΟΝΗΣ ΠΕΦΙΚΕ Ο ΤΟΥ ΔΟΧΕΙΑΡΙΟΥ ΤΑΞΗΑΡΧΩΝ ΜΗΧΑΗΛ [ΚΑΙ] ΓΑΒΡΙΗΛ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 26)

1366. ΤΗΣ ΘΗΑΣ Κ[ΑΙ] ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΗΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ [ΜΕΓΑΛΗ] ΜΟΝΗ ΛΑΥΡΑΣ ΤΟΥ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Ἰουνίου 1827 (Ι Ε Ε 7812)

1367. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ Κ[ΑΙ] ΑΓΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ Κ[ΑΙ] ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 20)

1368. ΤΗΣ ΘΙΑΣ Κ[ΑΙ] ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ Κ[ΑΙ] ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΜΟΝΗΣ ΛΑΚΑΣ ΤΟΥ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

1364.

1365.

1366.

1367.

1368.

1369. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ - CΦΡΑΓΙΔΑ ΔΙΟΝΥCΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Αὐγούστου 1821 (Ι Ε Ε 20172)

1370. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ Κ[ΑΙ] ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ - CΦΡΑ[ΓΙ]ΔΑ ΔΙΟΝΥCΙΟΥ - Η ΑΠΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡ[Ο]Μ[ΟΥ] 182..
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Μαρτίου 1829 (Ἀρχεῖο Ὑπ. Ἐξωτερικῶν)

1371. Ω ΑΓΙΟC ΠΡΟΤΟΜΑΡΤΙC ΑΡΧΙΔΙΑΚ[ΟΝΟΣ] CΤΕΦΑΝΟΥ ΤΟΥ ΚΟΝΣΤΑΜΟΝΙΤ[ΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1372. [CΦΡΑΓΙC] ΤΗC ΜΟΝΗC ΒΑCΙΛΙΚΗC ....ΙΒΙΡΩΝ ΤΙC ΥΠΕΡΑΓΙΑC ΕΝΔΟΞΟΥ ΔΕ[Κ]ΠΟΙΝΗC ΗΜ[Ω]Ν Θ[ΕΟΤΟ]ΚΟΥ....
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1373. CΦΡ[Α]ΓΗC ΤΗC ΙΕΡΑC Κ[ΑΙ] ΒΑCΙΛΕΙΚΗC ΜΟΝ[Η]C ΤΟΥ ΞΗΡΟΠΟΤΑΜΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1369.

1370.

1371.

1372.

1373.

1374. CΦΡΑΓΙC ΤΙC ΘΕΙΑC ΙΕΡΑC ΒΑCΙΛΙΚΙC Κ[ΑΙ] Π[Α]ΤΡΙ[Α]ΡΧΙΚΗC ΜΟΝ[Η]C ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟC ΤΙC ΕΝ ΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΗ ΤΟΥ ΑΘ[Ο]Ν ΚΗΜΕΝΗC
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1375. Η CΦΡΑΓΙC [ΤΗC] CΚΗΤΙC ΤΟΥ ΚΑΥCΩΚΑΛΥΒΙΤΟΥ ΜΟΝΗC ΤΗC...
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ἰουνίου 1843 (Ι Ε Ε 16771.11)

1376. CJN ΠΕZΑΤ ΒΕΛΝ ΛΑΒΡΝ ΧΝΛΑΗ ΒΙΒΕΑΝΤΡ CΤΙΒΗΒΙ ΧΕΓΙΑΝΟΡ
(Αὐτή ἡ σφραγίς Μονή Λαύρας Χιλανδαρίου ἐν Ἁγίῳ Ὄρει)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1377. CΦΡΑΓΙC ΤΗC CΚΗΤΕΩC ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΓΕΝΝΗCΙC ΤΗC ΘΕΟΤΟΚΟΥ 1753
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουνίου 1817 (Ι Ε Ε 7810)

1378. Η ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΙΣ ΤΟΥ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ ΤΟΥ ΑΘΩΝΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1374.

1375.

1376.

1377.

1378.

1379. ΒΟΥΛΑ ΤΟΥ ΕCΦΙΓΜΑΙΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΙΜΟΝ ΟΡΟC 1797
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Μαρτίου 1829 (Ἀρχεῖο Ὑπ. Ἐξωτερικῶν)

1380. ΒΟΥΛ[Α] ΤΟΥ ΕCΦΙΓΜΑΙΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟC 1797
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκείας φ. 28)

1381. CΦΡΑΓΙC ΤΗC ΠΑΝΑΓΝΟΥ ΘΕΟΜΗΤΟΡOC ΤΟΥ ΦΙΛΟΘΕΟΥ
Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙCΜΟC ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΓΙΩ [ΥΜΩΝ] ΟΡΟC ΤΟΥ ΑΘΩΝOC
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1382. ΒΟΥΛΑ ΤΗC ΙΕΡΑC ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧ[Ι]ΚΗC ΜΟΝΗC ΤΟΥ CΟΤΙΡΟ[C]
Ι[ΗCΟΥ] Χ[ΡΙCΤ]ΟΥ CΚ[ΗΤΗ] ΤΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥCΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1383. CΦΡΑΓΙC ΤΗC ΜΩΝΗC ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟCΤΟΛΟΝ ΤΟ ΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ ΚΑΡΑΚΑΛ[ΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1831 (Ι Ε Ε 16771)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

1379.

1380.

1381.

1382.

1383.

1384. CΦΡΑΓΙC ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟC 1766
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1385. [CΦΡ]ΑΓ[ΙC ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙ]ΟΥ ΞΕ[ΝΟΦΩΝ]ΤΟC 1802
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Νοεμβρίου 1821 (Ι Ε Ε 20193)

1386. ΣΦΡΑΓΙS ΤΗS ΣΕΒΑCΜΙΑS ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗS ΜΟΝΗS ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΝΙΚΗΤΑ ΑΓΙΟS ΝΙΚΟΛΑΟS
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1387. CΦΡΑΓΙC ΜΟΝΗC ΠΕΦΥΚΕΝ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΑΧΚΑ (1621)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 29ης Φεβρουαρίου 1788 (Ι Ε Ε 16860)

1388. CΦΡΑΓΙC ΜΟΝΗC ΠΕΦΥΚΕΝ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΑΧΚΑ (1621)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1384.

1385.

1386.

1387.

1388.

1389. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ ΑΩΕ (1805)
Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕ[Η]ΜΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1390. ΣΦΡΑΓΙΣ [ΤΟΥ] ΙΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ ΑΩΕ (1805)
Ο ΑΓΙ[ΟΣ] ΠΑΝΤ[ΕΛΕΗ]Μ[ΩΝ]
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε -)

1391. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ ΑΩΕ (1805)
Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜ[ΩΝ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Ἰουλίου 1843 (Ι Ε Ε 1677.13)

1392. CJN ΠΕΖΑΤΒ ΩΤ ΜΟΗΑCΤΝΡΒ ΖΟΓΡΑΦ CΒΡΤΟΓΟ ΓΕΩΡΓΙΑ ΒΤ CΒΡΤΟΝ ΓΟΡΕ ΑΘΩΗ [CKIN] CΒΡΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΝ
(Αὐτή ἡ σφραγίς ἐκ τοῦ Μοναστηρίου Ζωγράφου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἄθω [1687] - Ἅγιος Γεώργιος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1393. ΕΤΝ ΠΕΖΑΤΒ ΜΟΗΑCΤΝΡΡ ΖΩΓΡΑΦΑ ΓΕΩΡΓΙΑ ΒΒ CΒΡΤΟΝ ΓΟΡΕ ΑΘΩΗΑ 1687 - CΒΡΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΝ
(Αὐτή ἡ σφραγίς Μοναστηρίου Ζωγράφου [Ἁγίου] Γεωργίου ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἄθω 1687 - Ἅγιος Γεώργιος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Ἰουλίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 29)

1389.

1390.

1391.

1392.

1393.

1394. Σφραγίς τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου ἀπό Φίλια
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1797 (Ι Ε Ε 75623)

1395. [Α]ΓΙΟϹ ΙΩ[ΑΝΝΗϹ.....] ΤΟΠΟϹ ΙΤΖΑΦΙ ΕΤΟΥϹ 1676
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Σεπτεμβρίου 1829 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 19)

1396. Ω ΤΑΞΙΑΡΧΗϹ ΤΩΝ ΑΝΩ ΔΥΝΑΜΕΩΝ Μ[Ι]Χ[ΑΗΛ]
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγρ. τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1827 (Γ Α Κ Ἐσωτ. φ. 116)

1397. Σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ταξιαρχῶν Ναυπλίου
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Μαρτίου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 25)

1398. Σφραγίς τῆς ἐκκλησίας Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐπάνω Μαχαλᾶ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Μαρτίου 1818 (Ι Ε Ε 18889)

1399. Ο ΕΝ ΤΩ ΟΡΕΙ ΤΟΥ ΚΑΩΚΟΥΤΟΥ ΙΕΡΟΝ ΤΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Μαΐου... (Ι Ε Ε 1758)

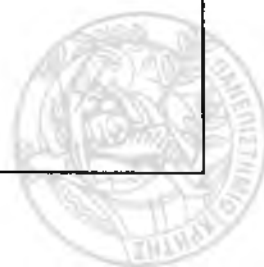

1394.

1395.

1396.

1397.

1398.

1399.

1400. ... ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΗΡΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΛΙΔΟΡΙΚΙ...
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Μαρτίου 1820 (Ι Ε Ε 19804)

1401. Η ΒΟΥΛ[Α] ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ CΟΤΙΡΟC ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙC ΤΗ ΚΟΥΜΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Μαΐου 1803 (Ι Ε Ε 54897)

1402. Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΕΠΑΡΧΙ[ΑΚΗΣ] ΣΕΒΑΣΜΙΑΣ Κ[ΑΙ] ΕΝΟΡΙΑΚΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΙΤΡΟΥΣ ΜΟΝ[Η]Σ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΕ ΚΗΡΗΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΤΡΙ[ΑΣ] ΣΦΙΝΗΖΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Μαρτίου 1831 (Ι Ε Ε 16771.5)

1403. ΣΦΡΑΓΙC ΤΗS ΣΤΑ[ΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗ]Σ Β[ΑΣΙ]Λ[Ι]Κ[Η]C Π[ΑΤΡΙΑΡΧΙ]Κ[Η]C Μ[Ο]Ν[Η]C ΤΟΥ [Ο]Σ[Ι]ΟΥ Θ[ΕΟ]Φ[ΟΡ]ΟΥ Π[ΟΙΜΕΝΟΣ] ΗΜ[Ω]Ν ΛΟΥ[ΚΑ] ΤΟΥ ΣΤΗΡ[Ι] ΤΗS ΕΛ[Λ]ΑΔΟΣ - Ο ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑC
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Μαΐου 1830 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 27)

1404. ΣΦΡΑΓΗS ΤΗS ΙΕΡΑS ΜΟΝΗS ΛΙΓΟΒΗΤΖΙΟΥ 1831
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

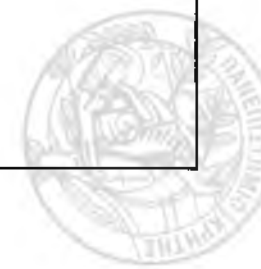

1400.

1401.

1402.

1403.

1404.

1405. Η ΚΟΙΜΗCΙC ΤΗC ΥΠΕΡΑΓΙΑC Θ[ΕΟΤΟ]ΚΟΥ ΕΝ ΤΗ ΜΟΝΗ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΤΩΝ Π[ΑΤΕ]ΡΩΝ ΕΝ ΧΩΡΙΩ ΛΙΘΙΝΟΝ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε -)

1406. Η ΚΟΙΜΗCΙC ΤΗC ΥΠΕΡΑΓΙΑC Θ[ΕΟΤΟ]ΚΟΥ ΕΝ ΤΗ ΜΟΝΗ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΤΩΝ Π[ΑΤΕ]ΡΩΝ ΕΝ ΧΩΡΙΩ ΛΙΘΙΝΟΝ
Ἐπί Κώδικος ἀρ. 239, τήν 25ην Μαΐου 1831, ἀπό Ἰωάννινα (Ι Ε Ε -)

1407. Η ΚΙΜΗΣΙC ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΖΕΡΜΑC 1618
(Γ. Παΐσίου. Ἐκκλησιαστική ἐπαρχία Βελλᾶς καί Κονίτσης, σελ. 103).

1408. Η CΦ[ΡΑΓΙ]C ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑ[ΟΥ] ΤΩΝ ΕΙCΟΛΙΩΝ ΤΗC Θ[ΕΟΤΟΚΟΥ] Τ[ΟΥ] Χ[ΩΡΙΟΥ] Μ[Ο]Λ[ΙCΤΗC]
(Γ. Παΐσιου ὅ.ἀ. σελ. 103)

1409. CΦΡ[Α]ΓΙC [ΤΗΣ ΚΟΙΜΗCΕΩC ΤΗC ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗ]ΜΕΝΗC Θ[ΕΟΤΟ]ΚΟΥ ΧΩΡΙΟΝ ΒΗΣΙ[ΑΝΗ]
(Γ. Παΐσιου ὁ.ἀ. σελ. 103)

1405.

1406.

1407.

1408.

1409.

1410. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝ[Ι]
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1411. ΜΟΝΑΣΤΙΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΙΜΙΤΡΗΟΥ 1716.
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1412. BEATAE VIRGINIS PHANEROMENE INSULAM HYDRAM - ΘΕΙΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΦΑΝΕΡΟΜΕΝΗΣ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΥΔΡΑ
Συλλογή Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Ὕδρας

1413. Ο ΑΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΠΡΩΤΟΚΛΙΤΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου ἔτους 1670 Ἰ. Μ. Ὁσίας Φιλοθέης Καλογρέζα (Ι Ε Ε 1762)

1414. ΣΦ[ΡΑΓΙΣ] ΔΟΞΑΝ .... ΚΟΙΜΙΣΙ ΤΗΣ [ΘΕΟΤΟΚΟΣ]
Ἐπί ἐγγράφου 1ης Ἰανουαρίου 1830 Ἰ. Μ. Πεντέλης (Γ Α Κ Μοναστ. φ. 18)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

1410.

1411.

1412.

1413.

1414.

1415. ΠΑΝΑΓΗΑ ΑΓΝΟΤΑ....
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Δεκεμβρίου 1829 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 22)

1416. ΑΓΗΟϹ ΜΕΛΕΤΗΟϹ 1772
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1417. ϹΦΡΑΓΙϹ ΤΗϹ ΣΤ[ΑΥ]Ρ[Ο]Π[Η]ΓΙΑΚ[Η]Ϲ Μ[Ο]Ν[Η]Ϲ ΤΟΝ Α[Γ]ΙΟΝ [ΑΝΑΡΓ]ΙΡΩΝ ΤΙϹ ΕΝ Ϲ[Α]ΣΤΡΙ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἀπριλίου 1822 (Ι Ε Ε 11157)

1418. ΧΡΙϹΟΒΟΥΛΟ ΕΠΟΝΟΜΑΤΙ ΤΙϹ ΑΓ..... [ΙΩ]ΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΩΛΟΓΟΥ ΗϹ ΑϹΤΡΟϹ 1792
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1821 (Ι Ε Ε 2002)

1419. Η ΒΟΥΛΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑ[ΣΤΗΡΙΟΥ] .... [Α]ΓΗΟΥ ΝΗΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΗ Κ[ΑΡΥΑΣ] 1821
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Φεβρουαρίου 1825 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 8)

1415.

1416.

1417.

1418.

1419.

1420. ΣΦΡΑ[ΓΙΣ] ΤΗϹ ΑΓΙΑ ΜΟΝΗϹ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΟΝΩΜΑΖΟΜΕΝΗ ΑΒΓΟΥ 1732
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Ἀπριλίου 1821 (Ι Ε Ε 10842)

1421. ΣΦΡΑΓΙϹ ΑΓΙΑ ΤΗϹ ΚΙΜΗϹΕΟϹ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ϹΚΑΦΗΔΗΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1824 ἀπό Ναύπλιο (Γ Α Κ Ἐκτελ. φ. 33)

1422. ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΗΟΥ ΤΟΥ ΘΕϹΒΗΤΟΥ ΑΠΟ ΖΑΧΟΥΛΗ ΜΑΒΡΟ ΩΡΟϹ 1616
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1423. Σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1825 ἀπό Κάτω Ναχαγέ (Γ Α Κ -)

1424. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗϹ ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ϹΟΦΙΚΩ ΠΕΛΟΠΟΝΗΣΩ ΑΩΓ (1803)
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1420.

1421.

1422.

1423.

1424.

1425. ΤΟΥ ΑΓΗΟΥ ΜΕΓΑΛΟ[ΜΑΡΤΥΡΟΣ] ΔΗΜΗΤΡΗΟΥ ΣΤΕΦΑΝΗ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1426. ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΟΛ[Υ]ΦΕΓΓΟΥ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ 1633
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1427. ΑΥΤΗ Η ΣΦΡΑΓΙΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝ[ΗΣ] .... ΚΟΡΙΝΘΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1428. .... ΘΕΟΤΟ[ΚΟΥ] .... [ΛΕ]ΧΟΒΑ ΥΠΑΡΧΗ ΤΟΥ ΑΓΗΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 18ης Ἰουνίου 1815 ἀπό Κόρινθο (Ι Ε Ε 47705)

1429. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑ[ΚΗΣ] ... ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΙΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΩΝΙΑ ....
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἰουνίου 1852, Φενεός Κορινθίας (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 9)

1425.

1426.

1427.

1428.

1429.

1430. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΙΣ ΒΑΣΙΛΙΚΙΣ ΜΟΝΗΣ ΓΕΡΟΚΟΜΗΤΙΣΑΣ 1792
(Στ. Θωμόπουλου. Ἱστορία τῆς πόλης τῶν Πατρῶν. Πάτραι 1950, σελ. 593)

1431. Η ΖΩΟΛΟΧΟΣ ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΜΕΓΑΣΠΗΛΑΙΟΥ ΑΩΒ (1802)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἰουλίου 1821 (Ι Ε Ε 17058)

1432. 1128 Κ.... ΡΟΝ.... ΦΑΝΑΡΙΟΥ - ΓΕΝΙΣΙΣ ΤΗϹ ΘΕΟ[ΤΟΚΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε -)

1433. ... ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤ[ΟΚΟΥ]...
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Μαΐου 1813 Ἁγία Ἐλεούσα Ἠλείας (Ι Ε Ε 20384)

1434. ϹΦΡΑΓΙϹ ΤΙϹ ΟΛΗΓΙΤΡΗΑϹ ΤΟΥ ΠΙΚΛΙΝ ΚΑΙ ΑΑΒΡΑϹ ΠΝϹ 1789
(Ἐπικαλουμένης καί Λάβρας Πελοποννήσου)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Μαρτίου 1820 (Ι Ε Ε 20312)

1430.

1431.

1432.

1433.

1434.

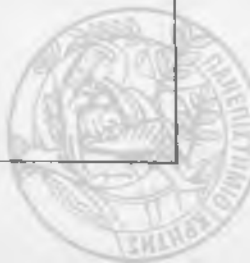

1435. ΘΕΙΟϹ ΝΑΟϹ ΤΗϹ ΥΠΕΡΑΓΙΑϹ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΟΙΜΗϹΕΩϹ ΦΑΝΕΡΟΜΕΝΗϹ ΕΛΟΝΑ 18...
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1822 (Ι Ε Ε 45418)

1436. Η ΚΟΙΜΗϹΙϹ ΤΗϹ ΥΠΕΡΑΓΙΑϹ Θ[Ε]ΟΤΟΚΟΥ Η ΕΠΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗ ΑΡΤΟΚΟϹΤΑ 1629
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 20ης Φεβρουαρίου 1825 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 8)

1437. ϹΦΡΑΓΙϹ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΩΔΡΟΜΟΥ ΕΝ ΓΚΛΗϹΤΟΥΡΗ ΑΩΘ (1809)
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1438. ϹΦΡΑΓΙϹ ΤΗϹ Θ[Ε]ΙΑϹ ΚΑΙ ΙΕΡΑϹ.... |ΑΓΙ]ΟΝ ΑΝΑΡΓΗΡΟΝ ΚΟϹΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΠ[Η]ΓΙΟΝ ΙϹΧϹ Ο ΑΓΙΟϹ ΚΟϹΜΑϹ ΔΑΜΙΑΝΟϹ
Ἐπί ἐγγράφου 23ης Σεπτεμβρίου 1829 ἀπό Βαμβακοῦ (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 19)

1439. Η ΒΟΥΛΑ ΤΗϹ ϹΕΒΑϹΜΙΑϹ ΜΟΝΗϹ ΤΗϹ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩϹΕΩϹ ΤΟΥ ϹΩΤΗΡΟϹ ΧΡΙϹΤΟΥ 1640
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1435.

1436.

1437.

1438.

1439.

1440. CΦPAΓIC[T]IC IEPAC MONIC TOY AΓIOY NIKOΛAOY KAΛTZIEC 17...
Ἐπί ἐγγράφου 1ης Δεκεμβρίου 1820 ἀπό Τριπολιτσά (Γ Α Κ Μοναστ. φ. 324)

1441. CΦ[P]AΓIC TOY AΓIOY ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟC ΓΕΟΡΓΙΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝICI 1773 ΑΠΡ[Ι]ΛΙΟΥ 7
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 17ης Ἰανουαρίου 1819 (Ι Ε Ε 7393)

1442. Η KO[I]M[HCI]C ΘΙΟΤΟΚΟC ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΙΡ[Ι Τ]ΟΥ ΠΟΡΤΟΚΑΓΙΟC MAN[HC] 1801
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Ἀπριλίου 1828 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 81)

1443. Η CΦ[P]AΓIC THC KOIMHCEΩC THC ΘΕΟΤΟΚΟΥ Π[Α]ΡΑΔΕΙCΙΩΤICAC 1702
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Μαΐου 1828 ἀπό Βάτικα (Ι Ε Ε 7394)

1444. ... THC MONHC TIC ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΑΓΟΡΙΑΝIC MICTPAC
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Ἀπριλίου 1823 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 37)

1440.

1441.

1442.

1443.

1444.

1445. C[Φ]ΡΑΓΙC ΤΗC... ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΗΚΟΛΑΟΥ ΦΡΑΓΚΑΠΙΔΙΜΑ
- Ο ΑΓΙΟC ΝΗΚΟΛΑ[OC]
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε -)

1446. ... Ο ΑΓΙΟC ΓΕΩΡΓΙΟC ΤΗC ΜΩΝΗC ΡΕΚΙ[ΤΖΑC]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ἰουνίου 1823 (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 2)

1447. ...ΤΙC ΣΤΑΒΡΟΠΙΓΙΑΚΟΙC ΜΟΝΗC ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΙΜΙΤΡΙΟΥ...
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἰουλίου 1828 Ρεοντινό Πραστοῦ (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 18)

1448. ΣΦΡΑΓΗC ΤΗC ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕ[ΛΟ]ΠΟΝΝΗCΟΝ ΑΓΙΑC ΕΚ[Κ]ΛΗCΙΑC ....
ΣΚΗΤΗC ΕΥΑΓΓΕΛΙCΤΡΙΑC ....
Ἐπί ἐγγράφου (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 18)

1449. Η CΦΡΑΓΙC ΤΗC ΘΙΑC ΚΑΙ ΙΕΡΑC ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗC ΜΟΝΗC
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠ[Ο]ΙΟΥ CΤΑΥΡΟΥ 1708 Η CΤΑΥΡΩCΙC
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1445.

1446.

1447.

1448.

1449.

1450. Η CΦΡΑΓΙC ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡ[ΤΥΡΟC ΓΕΩΡΓΙΟΥ] ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΝΗCΩ CΚΥΡΩ
Ἐπί ἐγγράφου του 1685 (Ἰδιωτικό Ἀρχεῖο Ξεν. Ἀντωνιάδη)

1451. Ι CΦΡΑΓΗC Ι ΑΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΩΞΟΥ ΤΡΟΠΕΟΦΟΡΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΗΡOC ΓΕΟΡΓΙΟΥ ΤΟΥ CΚΙΡΙΑΝΟΥ ΚΕ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου του 1787 (Ἰδιωτικό Ἀρχεῖο Ξεν. Ἀντωνιάδη)

1452. [ΒΟΥ]ΛΟΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡOS ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ CΤΟΥ ΚΥΡΙΑΝΟΥ 1662
Ἐπί ἐγγράφου του 1796 (Ἰδιωτικό Ἀρχεῖο Ξεν. Ἀντωνιάδη)

1453. CΦΡΑΓΙC ΤΗC CΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗC ΜΟΝΗC ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓ[Α]Λ[Ο]Μ[ΑΡΤΥ]Ρ[Ο]C ΓΕΟΡΓΙΟΥ ΕΔΝ (Εὐδώσενας)
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1796 (Γ Α Κ Μοναστ. φ. 344)

1454. Σφραγίς τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1711 (Ἰδιωτικό Ἀρχεῖο Ξεν. Ἀντωνιάδη)

1450.

1451.

1452.

1453.

1454.

1455. ΣΦΡΑΓΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΚΙΑΘΟΝ ΝΕΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΕΥΑΓ[Γ]ΕΛΙΑΝΟΙΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1804 ((Ι Ε Ε -)

1456. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ Μ[Ο]ΝΗΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓ[Ε]ΛΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΣΚΙΑΘΟ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 16ης Ἀπριλίου 1825 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 63)

1457. ΤΟ... ΕΥΑΓΓΕΛΗΣΜΟΥ ΤΗΣ Θ[ΕΟΤΟΚ]ΟΥ 1823 ΙΑΝΝΟΥΑΡΗΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Νοεμβρίου 1829 ἀπό Τῆνο (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 22)

1458. ΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΟΥ ΝΗΣΙ ΣΚΟΠΕΛΟΥ - Η ΑΠΟΤΟΜΗ ΙΩΑΝΟΥ
Ν. Πανταζόπουλου. Church and Law σελ. 114

1459. ΣΦΡΑΓΙΣ ΑΓΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙ[ΟΙ]Σ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΝ ΜΥΡΟΙΣ ΕΚ ΣΚΟΠΕΛΟΥ - Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1455.

1456.

1457.

1458.

1459.

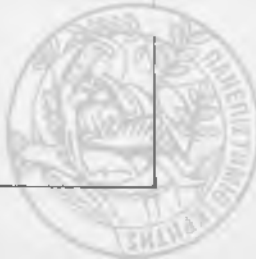

1460. Η ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΘΥΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΙΓΗΣ ΕΚ ΝΗΣ[ΟΥ] ΑΝΔΡ[ΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Ἰουνίου 1821 (Ι Ε Ε 10967)

1461. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΠΑ[ΤΡΙΑ]ΡΧΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤ[ΑΥ]Ρ[Ο]ΠΗΓΙΑΚΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ...
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγρ. 12ης Ἰουνίου 1830 Ἄνδρος (Γ Α Κ Θρ. φ. 28)

1462. ΣΦ[Ρ]ΑΓΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΕΝ ΝΗΣΩ ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ ΑΨΚΘ (1729)
Ἐπί ἐγγράφου (Γ Ε Ν Νῆσοι Κ. 24)

1463. ΣΦΡΑΓΙS ΤΗS ΙΕΡΑS ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗS Κ[ΑΙ] ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗS ΜΟΝΗS ΤΗS ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΝΑΧΡΑΝΤΟΥ ΤΗS ΝΗSΟΥ ΑΝΔΡΟΥ ΑΩ (1800)
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰουνίου 1830 (Γ Α Κ Θρ. φ. 28)

1464. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ [ΠΑΤΡΙΑ]ΡΧΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ .... ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 12ης Ἰουνίου 1830 ἀπό Ἄνδρο (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 28)

1460.

1461.

1462.

1463.

1464.

1465. CΦΡΑΓΗC ΤΗC ΙΕΡΑC ΝΩΜΗC ΤΟΥ .... ΑΝΤΩΜΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 23ης Μαΐου 1823 ἀπό Νάξο (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 4)

1466. CΦΡΑΓΙS ΤΗS ΚΟΙΜΗSΕΩS ΤΗS ΚΥΡΙΑS ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗS ΝΑΞΙ[Α] 1817 Π[ΟΥ]Ρ[ΓΟΣ]
Διμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου 28ης Ἀπριλίου 1825 Νάξος (Γ Α Κ Θρ. φ. 11)

1467. ΠΑΡΟΝΑΞΟ[Υ] ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Σεπτεμβρίου 1827 ἀπό Νάξο (Ι Ε Ε 8218)

1468. Υ ΠΑΝΑΓΙΑ .... Η Α.... CΙΦΝ[ΟΥ]
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1829 ἀπό Σίφνο (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 22)

1469. Η CΗΝΑΞΙC ΤΩΝ ... [ΜΙ]ΧΑΗΛ ΚΑΙ ΓΑΒΡΙΗΛ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Μαρτίου 1829 ἀπό Σέριφο (Γ Α Κ Θρησκ. φ. 19)

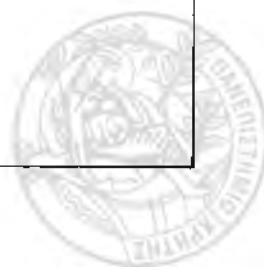

1465.

1466.

1467.

1468.

1469.

1470. Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙC ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
Τετραμερής σφραγίς ἐπί ἐγγράφου 5ης Μαΐου 1829, Πάτμος (Ι Ε Ε 16059)

1471. CΦΡ[Α]ΓΙC ΤΙC ΙΕΡΑC ΜΟΝΙC ΤΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ ΜΙΧΑΙΛ ΠΑΝΕΡΙΜΙΟΜΟΥ... CΙΜΙ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Μαρτίου 1839 ἀπό Σύμη (Ἀρχεῖο Ν. Μαυρῆ)

1472. CΦΡΑΓΗC ΜΟΝΗC ΒΑCΙΛΗΚΗC Κ[ΑΙ] CΕΠΤΗC ΤΗC ΠΑΝΑΓΙΑC ΑΜΟΥΡΓΟΥ ΚΤΗΜΑ ΒΑCΙΛΕΟC ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Ἀπριλίου 1824 (Γ Α Κ Νῆσοι φ. 20)

1473. CΦΡΑΓΙC ΤΗC Π[ΑΤ]ΡΙΑΡΧΙΚΗC ΜΟΝΗC ΤΟΥ ΤΙΜΗΟΥ CΤΑΥΡΟΥ ΤΗC ΕΝ CΑΜΩ
Τετραμερής σφραγίς (Ν. Πανταζόπουλου. Church and Law, σελ. 112)

1474. Ι ΚΗΡΗΑ ΘΕΟΤΟΚΟC ΕΝ ΤΗ ΝΗCΟ CΑΜΟ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΙ ΤΟΥ ΒΙΟΤΑ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε -)

1470.

1471.

1472.

1473.

1474.

1475. CΦΡΑΓΙC ΤΗC ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΗCΟΝ ΚΡΗΤΗΝ ΚΕΙΜΕΝΗC ΙΕΡΑC ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗC ΜΟΝΗC ΤΗC ΚΥΡΙΑC ΤΗC ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΚΗC 1646
'Αποτύπωμα σφραγίδος 'Ιερᾶς Μονῆς Τοπλοῦ Κρήτης (Ι Ε Ε -)

1476. CΦΡΑΓΙC ΤΗC ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΗCΟΝ ΚΡΗΤΗΝ ΚΕΙΜΕΝΗC ΙΕΡΑC Κ[ΑΙ] ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗC ΜΟΝΗC ΤΗC ΚΥΡΙΑC ΤΗC ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΚΗC 1646
'Αποτυπωμα σφραγίδος 'Ιερᾶς Μονῆς Τοπλοῦ Κρήτης (Ι Ε Ε -)

1477. CΚΗ[ΤΗ] ΠΑ[ΝΤΟΚΡΑ]ΤΟΥC CΠΝ
'Επί ἐγγράφου τῆς 1ης Νοεμβρίου 1834 (Ι Ε Ε 16771.10)

1478. ΣΦΡΑΓ[ΙΣ] ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΤΑ[Υ]ΡΟΠΗ[ΓΙΑΚΗΣ... Α]ΚΡΩΤΗΡΙΑΚ[ΗΣ] ΕΠΑΡΧ[Ι]Α ΣΙΤΙΑ
'Αποτύπωμα σφραγίδος 'Ιερᾶς Μονῆς Τοπλοῦ Κρήτης (Ι Ε Ε -)

1479. ΜΑΡΙΑ Η ΚΥΡΙΑ [ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΚΗ]
'Αποτύπωμα σφραγίδος 'Ιερᾶς Μονῆς Τοπλοῦ Κρήτης (Ι Ε Ε -)

1475.

1476.

1477.

1478.

1479.

1480. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΙΜ[Ι]ΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ Κ[ΑΙ] ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩ[Α]ΝΝΟΥ ΕΝ ΜΟΝΑΣΤΙΡΙΩ....
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Μαρτίου 1826 (Γ Α Κ Ἔσωτ. φ. 88)

1481. Σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Σεπτεμβρίου 1833 (Ι Ε Ε 16771)

1482. ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΙΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΑ
Ἐπί ἐγγράφου (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 37)

1483. ΒΟΥΛΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΤΩΝ ΓΡΑΜ[Μ]ΑΤΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΧΡΕΟΣ [18...] - Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΟΡΓΙΟΣ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 30ης Ἰουλίου 1816 (Ι Ε Ε 10766)

1484. Τ[ΗΣ] Σ[ΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑ]Κ[Η]Σ ΒΑΣ[ΙΛΙΚΗΣ] ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΟΙΝΟΒΙΟΥ ΟΝΟΜΑΤΙ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ 1441
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε -)

1480.

1481.

1482.

1483.

1484.

1485. ΑΩΕ (1805) ΤΟ [ΑΓ]ΙΟΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ CΙΝΑ ΚΤΙCΘΕΝ
ΦΚΘ (528) ΥΠΟ ΙΟΥCΤΙΝΙΑΝΟΥ ΡΩΜΑΙΩΝ ΑΝΑΚΤΟC
Ἐπί ἐγγράφου 11ης Ἰουλίου 1818 (Ι Ε Ε 18221)

1486. .... ΠΑ[Τ]ΡΟC ΗΜΩΝ CΑΒΒΑ ΤΟΥ ΗΓΙΑCΜΕΝ[ΟΥ].
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 14ης Μαΐου 1829 ἀπό Ἀλεξάνδρεια (Ἀρχεῖο Ν. Ναυρῆ)

1487. ΣΦΡΑΓΙS ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΔΟΧ[ΟΥ]..... ΝΕΚΡΩΝ ΤΟΥ Χ[ΡΙΣΤ]ΟΥ
ΑΝΑΣΤΑΣΕΩS
Ἐπί ἐγγράφου 25ης Ἀπριλίου 1823 ἐκ τῆς Ἀγίας Πόλεως. (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 37)

1488. Σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σινᾶ - ΜΩ[ΗΣΗΣ] ΕΚ[ΑΤΕΡΙΝΗ]
Ἐπί ἐγγράφου μηνός Ὀκτωβρίου 1804 (Ι Ε Ε 17667.1)

1485.

1486.

1487.

1488.

1489. CΦΡΑΓΙC ΤΗC CK ..... ΝΗC 1798
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Αὐγούστου 1827 ἀπό Παλαιά Φώκαια ὁ Ἀρχιμανδρίτης καί Ἐπίτροπος τοῦ Ἁγίου Σμύρνης (Ι Ε Ε 16494)

1490. CΦΡΑ[Γ]ΙC ΤΗC ΕΚΚΛΗCΙΑC Τ[ΟΥ] Α[ΓΙΟΥ] ΠΡ[ΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ] Α[Ρ]ΧΗ[ΔΙΑΚΟΝΟΥ] ΣΤΕΦΑ[ΝΟΥ] ΕΙC Χ[ΩΡΑΝ] ΘΕΟ[ΔΩΡΟΥ] Π[ΟΛΕΩΣ] 1805 - Ο Α[ΓΙΟΣ] ΠΡ[ΩΤΟΣ] ΑΡ[ΧΙΔΙΑΚΟΝΟΣ] ΣΤ[Ε]Φ[ΑΝΟΣ]
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Ἀνταλλάξιμα)

1491. CΓΡΑΓΙC ΤΗC ΕΚΚΛΗCΙΑC ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟC CΤΕΦΑΝΟΥ ΤΗC ΕΝ ΤΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥΠΟΛΕΙ 1805 - Ο ΑΓΙΟC ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟC [ΣΤΕ]ΦΑΝΟC
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Ἀνταλλάξιμα)

1492. ΑΥΤΗ Ι ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΠΕΝΤΕ ΜΑΡΤΙΡΟΝ 1831 ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ
Τετραμερής σφραγίς Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Ἀνταλλάξιμα)

1489.

1490.

1491.

1492.

1493. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΚΥΠΡΟΝ ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΑΨΝΕ (1755) - ΛΚ ΙΣ ΧΣ ΜΗΡ ΘΟΥ Η ΕΛΕΟΥΣΑ ΜΑΡΙΑ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 6ης Ἰουλίου 1803 (Γ Α Κ Βλαχ. φ. 249)

1494. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΚΥΠΡΟΝ ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΑΨΟΖ (1777) - ΛΚ ΙΣ ΧΣ ΜΗΡ ΘΟΥ Η ΕΛΕΟΥΣΑ ΜΑΡΙΑ
Ἐπί ἐγγράφου 21 Ἀπριλίου 1823 (Ι Ε Ε 14734)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΦΡΑΓΙΔ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΜΗΤΡΟΝ ΗΝΩΝ ΚΥΡΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΚΟΤΥΑΙΟΥ
ΜΗΡ ΘΥ
ΙΣ ΧΣ
ΗΕΛΕ. ΟΤΣΑ
ΘΕΟΤΟΚΟΣ

1493.

ΣΦΡΑΓΙΔ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΜΗΤΡΟΝ ΗΝΩΝ ΚΥΡΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΕ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΚΟΤΥΑΙΟΥ
ΜΗΡ ΘΥ
ΙΣ ΧΣ
ΗΕΛΕ. ΟΤΣΑ
ΜΑ ΡΙ Α
ΘΕΟΤΟΚΟΣ

1494.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΚΟΝΣΟΛΑΤΩΝ

1495. SIGILLUM AERARII INSULARUM IONIARUM
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1496. RESPUB. SEPTINSULARIS 1800
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1803 (Ι Ε Ε -)

1497. RESPUBLICA SEPTINSULARIS 1800
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1803 (Ἀρχεῖο Μαριέττας Γιαννοπούλου Μινώτου)

1498. RESPUB. SEPTINS 1800...
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1803 ἀπό Κύθηρα (Ι Ε Ε 18216)

1499. RESPUB. SEPTINS... 1800
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1802 (Ι Ε Ε -)

1500. RESP. SEP... 1800
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1802 (Ι Ε Ε -)

1501. RESP. SEPTEM. INSUL. AMIRAGLIO DI CEFAL. 1800
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

1495.

1496.

1497.

1498.

1499.

1500.

1501.

1502. Ο ΟΣΙΟΣ ΘΕΟΔΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΕΠΗΣΚΟΠΙΣ ΚΟΙΘΙΡΩΝ
'Επί ἐγγράφου τοῦ 1802 (Ι Ε Ε -)

1503. ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ ΑΝ[ΝΙΝΟ]S Ο ΚΕΦ[ΑΛΛΗΝΙΑS] ΖΑΝΚ[ΥΝ]Θ[ΟΥ] ΑΡΧΙ[ΕΠΙSΚΟ]ΠΟS
'Επί ἐγγράφου τῆς 12ης Φεβρουαρίου 1794 (Ι Ε Ε 16857)

1504. ΣΟΦΡΟΝΙΟΣ... ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΕΦΑΛΗΝΙΑΣ Κ[ΑΙ] ΖΑΚΙΝΘΟΥ
'Επί ἐγγράφου τῆς 10ης Μαρτίου 1742 (Ι Ε Ε 16915)

1505. E.D. (Emmanuel Diximo, Notario Publico di Corfu)
'Επί ἐγγράφου τοῦ 1752 ('Αρχεῖο Μαριέττας Γιαννοπούλου Μινώτου)

1506. S.P. (Steffano Pieri, Notario Publico di Corfu)
'Επί ἐγγράφου τοῦ 1724 ('Αρχεῖο Μαριέττας Γιαννοπούλου Μινώτου)

1507. A.V.N.P. (Antonio Vondas, Notario Publico di Corfu)
'Επί ἐγγράφου τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1824 (Γ Α Κ. Δίκαιου φ. 9)

1508. 'Επισκοπή Κυθήρων. 'Ο Κυθήρων Νικηφόρος
'Επί ἐγγράφου τῆς 11ης 'Ιανουαρίου 1771 (Ι Ε Ε 6860)

1502.

1503.

1504.

1505.

1506.

1507.

1508.

1509. EMPIRE FRANCOIS GOUVERNEM. DE CEPHAL.
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰανουαρίου 1809 (Ι Ε Ε 14729)

1510. ΝΗΣΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑ Σ.Ν.Κ. (Σύγκλητος Νήσου Κερκύρας;)
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε -)

1511. COMMISSAIRE DES GUERRES ECTOR B. DE SONIEONS
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1512. SINGLITO DELL ISOLA DEL ZANTE
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1803 (Ἀρχεῖο Μαριέττας Γιαννοπούλου Μινώτου)

1513. ΥΠΑΡΧΙΑ ΚΥΘΗΡΩΝ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 21ης Ἰανουαρίου 1829 (Ι Ε Ε 45844)

1514. ΥΠΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΝΥΣΟΥ ΖΑΚΥΝΘΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1831 (Ἀρχεῖο Μαριέττας Γιαννοπούλου Μινώτου)

1515. ΕΚΤΕΛΕΣΤ[ΙΚΗ] ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΕΡΚΥΡΑ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1509.

1510.

1511.

1512.

1513.

1514.

1515.

1516. ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΙΘΑΚΗΣ ΝΟΤΑΡΙΑΤΟ Ο.Δ. (Ὀδυσσεύς)
Β.Κ.Π.Ν.Δ. ΧΩΡΑ (Βασιλ. Κων. Πεταλᾶς Νοτάριος Δημόσιος)
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1826 (Γ Α Κ Βλαχ. 67)

1517. ΝΙΣΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΡΝΝ (Παῦλος Νομικός Νοτάριος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 5ης Ἰουλίου 1830 (Ι Ε Ε -)

1518. ISOLA DI ZANTE GLN (Ἰωάννης Λισγαρᾶς Νοτάριος)
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ 1831 (Ἀρχεῖο Μαριέττας Γιαννοπούλου Μινώτου)

1519. ΝΗΣΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΝΟΤΑΡΙΑΤΟ Δ. (Δημόσιο) ΛΙΞΟΥΡΙ
Γ.Π.Ν. (Γεράσιμος Πυλλαρινός Νοτάριος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 3ης Ἰουνίου 1835 (Ι Ε Ε 14737)

1520. ΝΗΣΟΣ ΚΥΘΥΡΩΝ Ι.Δ. ΝΟΤΑΡΗΟΣ ΧΟΡΑΣ (Ἰωάννης Δαρμάρος)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰανουαρίου 1829 (Ι Ε Ε 45844)

1521. ΝΙΣΟΣ ΚΙΘΗΡ[ΩΝ] Λ.Κ. ΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΟΡΑΣ (Λεονάρδος Καλούτζης)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 10ης Νοεμβρίου 1827 45848)

1522. ΙΘΑΚΗ Ο.Δ. (Ὀδυσσεύς)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 24ης Μαΐου 1816 (Ι Ε Ε 18448)

1516.

1517.

1518.

1519.

1520.

1521.

1522.

1523. V. CONSOLATO SEPTIN SULARUM IN IDRA
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1524. Console nella Morea et Golfo di Lepanto (Γερμανίας)
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰουλίου 1808 ἀπό Πάτρα (Ι Ε Ε 14728)

1525. VICE CONSOLATO DELLE SPAGNE IN TERMIA E SERPHO
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 1ης Νοεμβρίου 1821 ἀπό Θερμιά (Ι Ε Ε 14844)

1526. AGENS. IMP. RUSSA DI MICONE
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 4ης Ἰανουαρίου 1818 (Ι Ε Ε 22502)

1527. AGENZA CONS. RUSSA A SPEZIA
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Μαρτίου 1821 (Ι Ε Ε 15293)

1528. VICE CONSOLATO RUSSO DI ZEA
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Νοεμβρίου 1819 (Ι Ε Ε 7373)

1529. CONS. GEN. IMP. RUSSO IN SMIRNE
Ἐπί ἐγγράφου τοῦ Σεπτεμβρίου 1831 (Ι Ε Ε 15166)

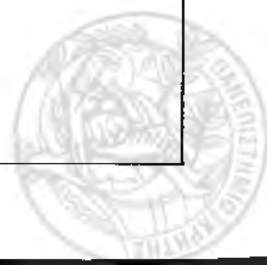

1523.

1524.

1525.

1526.

1527.

1528.

1529.

1530. CANSOLATO BRITTANICO DI MILO 1817
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1531. CONSOLATUS PELOPONESE
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 15ης Ἰουλίου 1828 ἀπό Ἀλμυρό (Ι Ε Ε 24314)

1532. Agente Consulato Britanico
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Μαρτίου 1827 ἀπό Σύμη. (Ἀρχεῖο Ν. Μαυρῆ)

1533. V. CONSOLATO BRITTANNICO DI ZEA
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 8ης Ἀπριλίου 1828 (Ι Ε Ε 16066)

1534. V. CONSOLLATO DI SIRA 180..
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 9ης Μαρτίου 1827 (Ι Ε Ε 2415)

1535. SIG..LO CON..RE BRE..CO DEL ILA DI SPEZIA
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Μαρτίου 1811 (Ι Ε Ε -)

1536. AGEN. CON. ....NICA IN METELINO
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1827 (Ι Ε Ε -)

1530.

1531.

1532.

1533.

1534.

1535.

1536.

1537. AGENCE CONS. DE FRANCE A MICONE
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1538. AGENCE DE FRANCE A SIRA
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1831 (Ι Ε Ε 15166)

1539. GIORGIO GISI CONSOLE DI MICONNI (Γαλλίας)
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1540. AG... C... DE FRANCE A MOSCONISSI
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1831 ἀπό Κυδωνίες (Ι Ε Ε 14511)

1541. CONSOLO BERTANICO DI ATENE
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 28ης Ἰουλίου 1819 (Ι Ε Ε 2385)

1542. VICE C. BRETANNICO DI POROS
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 7ης Ἰουνίου 1828 (Ι Ε Ε 56178)

1543. IDRA
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1537.

1538.

1539.

1540.

1541.

1542.

1543.

1544. I.R. CONS. G. AUSTRIACO DI MOREA E ROMELIA IN PATRASSO
'Επί ἐγγράφου τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1830 (Ι Ε Ε 23925)

1545. VICE CONSOLATO DI NAPOLI DI ROMANIA (Αὐστρίας)
'Επί ἐγγράφου τῆς 28ης Μαΐου 1821 (Ι Ε Ε 10925)

1546. CONSOLATO DI CIPRO (Αὐστρίας)
'Επί ἐγγράφου τῆς 3ης 'Ιουνίου 1822 ἀπό Λάρνακα Κύπρου (Ι Ε Ε 14726)

1547. I.R. CONSOLATO AUSTRIACO IN PATRASSO
'Επί ἐγγράφου τῆς 17ης 'Ιανουαρίου 1829 (Ι Ε Ε 7373)

1548. I.R. AUSTRIA CONSOLARE DI MODONE E NAVARINO
'Επί ἐγγράφου τῆς 20ης Σεπτεμβρίου 1830 (Ι Ε Ε —)

1549. VICE CONSOLATO IN ATENE E SUE DIPENDENZE (Αὐστρίας)
'Επί ἐγγράφου τῆς 16ης 'Ιουνίου 1828 ἀπό Αἴγινα (Ι Ε Ε -)

1550. V. CONSULATO AUSTRIACO A St GIORGIO DI SCHIRO
'Επί ἐγγράφου τῆς 26ης 'Ιουλίου 1826 (Γ Α Κ Δικ. φ. 15)

1544.

1545.

1546.

1547.

1548.

1549.

1550.

1551. AGENZA DE ESPANA EN SIRA
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 2ας Ἰουλίου 1828 (Ι Ε Ε 15014)

1552. VICE CONSOLATO DE PA.. BAS SCIO E SMIRNE
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 27ης Ὀκτωβρίου 1834 (Ι Ε Ε 14511)

1553. V. CON. DI DANIMARCA IN MICONO
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1554. LUCAS DE CIGALLA EP...PUS SANTERINEN
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1555. V. CONSOL. DI DANIMARCA IN MICONI
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1556. V. CON. DEL REGNO DEL DUE SICILIE IN MICON
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1557. AGENZA BRITANICA A St GIORGIO DI SCHIRO
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 26ης Ἰουλίου 1826 (Γ Α Κ. Δικ. φ. 15)

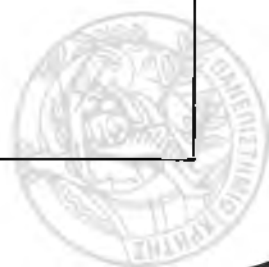

1551.

1552.

1553.

1554.

1555.

1556.

1557.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

1558. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Η ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ
ΗΠΕΙΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΚΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
Ἐπί ἐντύπου (Ἰδιωτική Συλλογή)

1558α. ΕΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΕΝΟΥΣ 1854
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1559. ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ (Θ. Γρίβας)
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1560. Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΣ 1821
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1561. ΓΡΑΙΚΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΣΜΥΡΝΗΣ 1833
Ἐπί ἐγγράφου

1562. Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΣΙΑΝ ΕΛΛΗΝΩΝ 1854
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

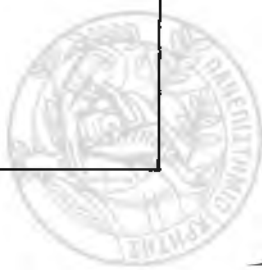

1558.

1559.

1560.

1558α.

1561.

1562.

1563. ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1563α. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ Ε Η Θ Τ (Ἐλευθερία ἤ Θάνατος)
Ἐπί διπλώματος τοῦ 1847 (Ι Ε Ε 83528)

1563β. ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ
Ἐπί διπλώματος τοῦ 1847 (Ι Ε Ε 83528)

1564. ΘΕΟΣ ΣΑΜΟΝ ΕΣΩΣΕ ΤΗ ΕΚΤΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟΥ 1834
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1563.

1563α.

1563β.

1564.

1565. ΚΕΝΤΡ[ΙΚΗ] ΕΠΙΤΡ[ΟΠΗ] ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1566. ΚΕΝΤΡ[ΙΚΗ] ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε -)

1567. ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΡΗΤΩΝ 1858 ΙC XP NI KA
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε -)

1568. ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΟΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΥΡΙΩΝ...
Ἐπί ἐντύπου (Ι Ε Ε -)

1569. ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε -)

1570. Η ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓ[ΩΝ] ΚΡΗΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1571. ΤΜΗΜΑ ΧΑΝΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΕΛΙΝΟΥ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1565.

1566.

1567.

1568.

1569.

1570.

1571.

1572. ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ΕΝ ΒΕΛ[Ε]ΣΑ ΚΙΟΠΡΟΥΛΕΙ
CORPO GRAECO MERCANTILE IN VELISA
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1573. Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ 1836
Ἐπί διπλώματος (Ἰδιωτική Συλλογή)

1574. ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΙΝΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ
Ἐπί διπλώματος Ἰονίου Ἀκαδημίας (Ι Ε Ε -)

1575. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΧΑΛΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ [ΤΗΣ] ΑΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
Ἐπί διπλώματος (Ι Ε Ε -)

1576. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Η ΦΙΛΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (Σύρα)
Ἐπί ἐντύπου (Ι Ε Ε -)

1577. ΤΟ ΕΝ ΧΙΩ ΗΓΕΜΟΝΙΚΟΝ ΒΛΑΧΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1578. ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Η «ΠΑΤΡΙΣ» ἐν Ἑρμουπόλει
Ἐπί ἐγγράφου (Ι Ε Ε -)

1572.

1573.

1574.

1575.

1576.

1577.

1578.

1579. ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΝ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΩ
Ἐπί ἐντύπου (Ἰδιωτική συλλογή)

1580. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ Δ.Σ. αωλθ΄ (1838)
Διμερής σφραγίς. Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1581. ΛΗΜΝΟΣ 1780
Ἐπί ἐγγράφου (Ἰδιωτική συλλογή)

1582. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΝΗΣΟΥ ΨΑΡΩΝ
Τριμερής σφραγίς ἐπί κώδικος τοῦ 1862 (Ι Ε Ε -)

1583. ΔΗΜΟΓΕΡΩΝ ΨΑΡΩΝ
Ἐπί κώδικος τοῦ 1862 (Ι Ε Ε -)

1584. ΣΦΡΑΓΙΔΟΦΥΛΑΞ ΨΑΡΩΝ
Ἐπί κώδικος τοῦ 1862 (Ι Ε Ε -)

1585. ΔΕΙΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΑ ΨΑΡΩΝ
Ἐπί κώδικος τοῦ 1862 (Ι Ε Ε -)

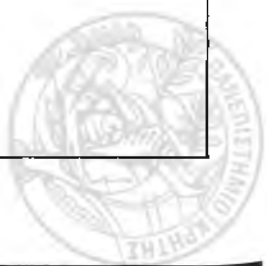

1579.

1580.

1581.

1582.

1583.

1584.

1585.

1586. ΚΑΓΙΣΕΡΙ ΣΕΕΡΙ ΡΟΥΜΗΑΝ ΜΗΛΕΤΗΝ ΜΟΟΥΡΟΥ. ΚΣΡ 1814
(Σφραγίς ἔθνους Ρωμαίων τῆς πόλεως Καισαρείας. Καισάρεια 1814)
Τετραμερής σφραγίς (Συλλογή Π. Ἀρβανιτάκη)

1587. ΙΚΟΝΙΟΥ ΕΠΑ.. Ε ΚΑΓΙΑΠΑΣΙ ΣΧΟΛΙΟΝ
Τετραμερής σφραγίς τῆς ὁποίας ἐλλείπει ἓν τμῆμα καί συσφικτήρας μέ τήν ἐπιγραφή ΕΠΙΤΡΟ[ΠΗ]· ΣΧΟΛΗΟΥ 1847
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Ἀνταλλάξιμα)

1588. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣ ΧΩΡΙΟΥ ΚΟΠΑΝΙ 1907
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Ἀνταλλάξιμα)

1589. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΩΜΟΥ 1848
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Ἀνταλλάξιμα)

1590. ΣΥΛΒΕΣΤΡΟΣ Μ[Η]Τ[ΡΟ]Π[ΟΛΙΤΗ]Σ ΑΜΙΔΗΣ Κ[ΑΙ] ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Ἀνταλλάξιμα)

1591. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΔΕΝΕ 18.. (Τύανα)
Τετραμερής σφραγίς. Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Ἀνταλλάξιμα)

1592. ΜΕΤΖΛΙΣΙ ΡΟΥΜ ΚΑΪΠΑΣΙ 1890
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη (Ἀνταλλάξιμα)

1586.

1587.

1588.

1589.

1590.

1591.

1592.

1593. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΚΑΣΟ
Ἐπί ἐγγράφου (Ἀρχεῖο Ν. Μαυρῆ)

1594. Η ΔΗΜΑΡΧΙΑ ΚΑΣΟΥ 1848
Ἐπί ἐγγράφου (Ἀρχεῖο Ν. Μαυρῆ)

1595. Ι ΔΙΜΑΡΧΙΑ ΚΑΣΟΥ 1862
Ἐπί ἐγγράφου (Ἀρχεῖο Ν. Μαυρῆ)

1596. ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟΥ
Ἐπί ἐγγράφου τῆς 13ης Μαρτίου 1844 (Ι Ε Ε 14821)

1597. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΧΩΡΑΣ ΚΑΛΥΜΝΟΣ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1598. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΑΛΥΜΝΟΥ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

1599. ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΡΟΔΟΥ ΕΝ ΕΦΕΣΩ
Συλλογή Μουσείου Ι Ε Ε

1593.

1594.

1595.

1596.

1597.

1598.

1599.

1600. ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΩΝ
Συλλογή Μουσείου Μπενάκη

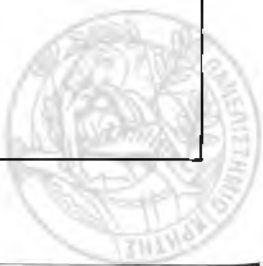

1600.

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ
ΤΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

1. Τεμάχιο διμεροῦς σφραγίδος ἀπό σίδερο τοῦ ἔτους 1793 μέ τμῆμα κοχλιωτοῦ στελέχους γιά τήν προσαρμογή τοῦ συσφικτῆρος (ἀρ. 71).

2. Τεμάχιο ὀρειχάλκινης τριμεροῦς σφραγίδος τῆς νήσου Σκῦρου, τοῦ ἔτους 1773, μέ τμῆμα κοχλιωτοῦ στελέχους γιά τήν προσαρμογή τοῦ συσφικτῆρος (ἀρ. 62).

3. Ἡ τετραμερῆς ἀργυρά σφραγίς τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς Ἀνατολικῆς Χέρσου Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1821 συναρμολογημένη.
Τά τέσσερα τεμάχια αὐτῆς χωριστά μέ τά κοχλιωτά τμῆματα τοῦ στελέχους.
Ἡ σιδερένια πλάκα ἐπί τῆς ὁποίας ἐτοποθετοῦντο τά τέσσερα τεμάχια τῆς σφραγίδος.
Ὁ μετάλλινος συσφικτήρας μέ τόν ὁποῖον περιεσφίγγοντο τά τεμάχια καί χρησίμευε ὡς ὑποδοχή τῆς πρόσθετης ξύλινης λαβῆς (ἀρ. 139).

1.

2.

3.

4. Σφραγίς ὀρειχάλκινη τῆς νήσου Σαντορίνης μέ τήν παράσταση τῆς Ἁγίας Εἰρήνης καί μικρή λαβή (ἀρ. 112)

5. Σφραγίς ἀπό ὀρείχαλκο τῆς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος τοῦ ἔτους 1640 μέ μικρή λαβή (ἀρ. 1439).

6. Σφραγίς ἀπό σίδερο, τῆς Βουλῆς τῶν Ψαρῶν τοῦ ἔτους 1822, μέ ἐγχάρακτη παράσταση τοῦ Ποσειδῶνος στό ἅρμα του. Στή στεφάνη της φέρει τό ὄνομα τοῦ χαράκτη «Κωνσταντίς Δημίδης Γρεβενῶν» (ἀρ. 142).

7. Σφραγίς ὀρειχάλκινη τῆς κοινότητος τῆς νήσου Ὕδρας, τοῦ ἔτους 1808, μέ παράσταση Χριστοῦ εὐλογοῦντος καί τετραμερή χάραξη. Φέρει σωληνοειδῆ ὑποδοχή γιά τήν προσαρμογή τῆς ξύλινης λαβῆς (ἀρ. 30).

8. Σφραγίς τῶν Ἑλλήνων Πραγματευτῶν στά Βελεσά Μακεδονίας, σιδερένια, μέ συμπαγῆ λαβή καί μέ ἐγχάρακτη παράσταση τῆς γέφυρας τοῦ Ἀξιοῦ (ἀρ. 1575).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

4.

5.

6.

7.

8.

BIBLIOTHECA JAGELLONICA

9. Σφραγίς ἀργυρά τοῦ ἡγεμόνος Δημητρίου Μουρούζη, τοῦ ἔτους 1777, μέ ἐγχάρακτα τά ἡγεμονικά σύμβολα σέ ὀκταγωνική πλάκα καί περίτεχνη λαβή ἀπό τό ἴδιο μέταλλο (ἀρ. 1063).

10. Σφραγίς ἀργυρά τοῦ ἡγεμόνος Κωνσταντίνου Μουρούζη, τοῦ ἔτους 1821, μέ ἐγχάρακτα τά ἡγεμονικά σύμβολα σέ ὀκταγωνική πλάκα καί περίτεχνη λαβή (ἀρ. 1067).

11. Σφραγίς ὀρειχάλκινη τοῦ ἡγεμόνος Μιχαήλ Βόδα Σούτσου, μέ ἐγχάρακτα τά ἡγεμονικά σύμβολα καί λαβή ἀπό τέσσερα στελέχη (ἀρ. 1049).

12. Σφραγίς ἀργυρά τοῦ ἡγεμόνος Κωνσταντίνου Δημητρίου Μουρούζη, τοῦ ἔτους 1771, μέ ἐγχάρακτα τά ἡγεμονικά σύμβολα καί περίτεχνη λαβή (ἀρ. 1064).

13. Σφραγίς ἀργυρά τοῦ Ἀνθίμου Γαζῆ, μέ ἐπιγραφή «Ἐλευθερία Μαγνησίας 1821» καί μέ λαβή πού φέρει ἀνάγλυφο σταυρό (ἀρ. 21).

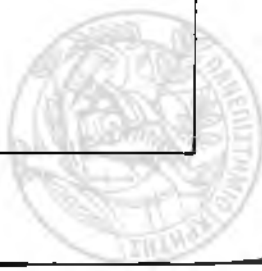

9.

10.

11.

12.

13.

14. Σφραγίς ἀπό χρυσό τοῦ στρατηγοῦ Ἰωάννη Μακρυγιάννη μέ τό μονόγραμμά του καί λαβή ἀπό ἡμιπολύτιμο λίθο (ἀρ. 1233).

15. Σφραγίς ἀπό κρύσταλλο τοῦ ἱερολοχίτου Κωνσταντίνου Ξενοκράτους (ἀρ. 1078).

16. Σφραγίς ἀργυρά τοῦ Δημητρίου Καλλέργη μέ τό μονόγραμμά του, περίτεχνη διακόσμηση καί λαβή ἀπό ἐλεφαντόδοντο.

17. Σφραγίς ἀπό σίδερο μέ τά ἀρχικά τοῦ Ὀδυσσέα Ἀνδρούτσου καί σύμβολα τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας (ἀρ. 1236).

18. Σφραγίς ἀπό σίδερο τοῦ Θεόκλητου Φαρμακίδη μέ ξύλινη λαβή (ἀρ. 1097).

19. Σφραγίς τοῦ φιλικοῦ Ἐμμανουήλ Ξάνθου, σιδερένια, μέ ἐνιαία λαβή (ἀρ. 1077).

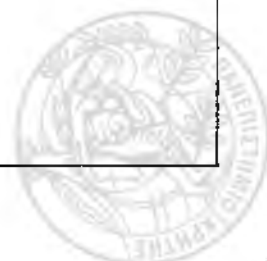

14.

15.

16.

17.

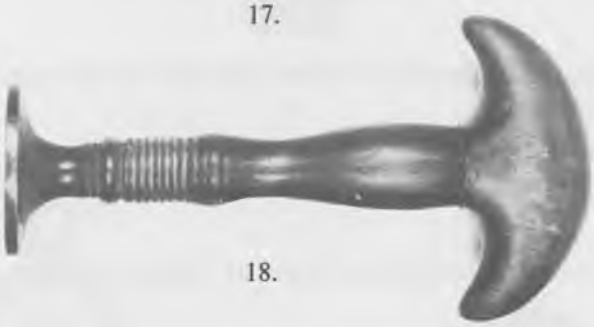

18.

19.

20. Σφραγίς ἀργυρά τοῦ Λάζαρου Κουντουριώτη. Ἡ λαβή ἀπό πέντε στελέχη προσδένεται στήν ἀλυσίδα τοῦ ρολογιοῦ του (ἀρ. 1248).

21. Σφραγιδόλιθος τοῦ Θεόκλητου Φαρμακίδη, ἀπό ἡμιπολύτιμο λίθο μέ ἐγχάρακτη παράσταση καί δέσιμο ἀπό ἄργυρο. Ἡ περίτεχνη λαβή προσδένεται σέ ἀλυσίδα (ἀρ. 1099).

22. Χρυσό δακτυλίδι τοῦ Ὀδυσσέα Ἀνδρούτσου ἀπό ἡμιπολύτιμο λίθο καί μέ ἐγχάρακτο τό ὄνομά του.

23. Σφραγιδόλιθος τοῦ Σταύρου Κομνᾶ Τράκα μέ χρυσό δέσιμο καί μέ ἐγχάρακτο τό ὄνομά του (ἀρ. 1240).

24. Σφραγιδόλιθος τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια μέ ἐπίχρυσο δέσιμο καί λαβή σέ σχῆμα δακτυλιδιοῦ.

25. Σφραγιδόλιθος τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια μέ παράσταση φοίνικα, χρυσό δέσιμο καί σκαλιστή λαβή, πού προσδένεται στήν ἀλυσίδα τοῦ ρολογιοῦ. Δῶρο στόν Θεόδωρο Κολοκοτρώνη.

20.

22.

23.

21.

24.

25.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

26. Μολυβδόβουλο τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄ μέ τήν Παναγίαν βρεφοκρατοῦσαν ἐπί τῆς μίας ὄψεως καί τήν ἐπιγραφή «Γρηγόριος Ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικός Πατριάρχης 1799» ἐπί τῆς ἄλλης.

26.

Μακαρίου Παλεολόγου τοῦ Ἀλεξανδρείας Κύριε

Θεόφιλε!

Εἴης ὑγιαίνων καὶ ἀμέριμνος καὶ σεσωσμένος ἀπὸ τῶν κακῶν καὶ λοιπὰ καὶ ἀγαθά! Ἐλάβομεν ἄρτι οἱ τῆς Ἀνωτάτης Σου Μακαριότητος ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τῆς Μεγάλης Τῆς Ἐκκλησίας, ἄλλους γράμματα, καὶ ἐχάρημεν ὅσον οὐδέπω. Ἀπὸ τὰ ἐξῆς πάντα πεφροντισμένος, καὶ ἀπολαυστικὸς ἀναπαυόμενος ἀπὸ τῶν κόπων τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς καὶ Χριστόφοροι καὶ Μακεδόνες τῆς πατρικῆς τῆς οἰκίας καὶ κυβερνῶντες ἀκατάβλητοι καὶ ὄρθιοι ἀνδρίζονται. Ζῆθι δὲ, Θεοφίλεστε Ἄνεμε! Ἰσοτίμως ὦν, καὶ φρονῶν ὅσα ἡ Θεία Βουλὴ πεποίηκεν ἀπὸ χρόνων αἰωνίων ἀπαστραπόμενος καὶ σεσεμνύνεσαι! Τοῦτο δὲ πάλιν ὀφείλω νὰ πεῖτε γενέσθαι, καὶ ἔστω τὸ Τέλος. Ὅλα καὶ οἱ μακαρίτες τοῦ εὐλογῶν αὐτῶν, οἱ ἀγαπῶντες τοὺς πατέρας, οἱ μὴ ἀγνώμονες μόνον τὰ ἔκκλητα κατεστόρεσαν ὡς ὑοὶ Θεοῦ καὶ Θεοὶ τὰ ἐκκρεμῆ ἀγαθά, καθὼς ἀνέλαβον τὰ σεσεσμένα τοῦ ὁμογενοῦς ἀχάριστα ἀποδίδοντες, καὶ τοὺς ἀλλοφύλους ἀγκάλας.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ πατρικὴ ἀγάπη σοφὴ τῷ ὄντι, καὶ πολυφόρτιστος πεπόθησεν χρόνων ἀπόνων τὸν ἀνδρικὸν τῶν Ἑλλήνων ἀγωνιστὴν μετὰ πολλῆς ἀφοσιωμένης ἀγάπης τὰ ἀγωνιστικά μας, διὰ τοῦτο ἀποστέλλομεν ἀποκεκριμένοι περὶ τοῦ ἀγιοτάτου Σου Μακαριότητος, ὅλῃ τῇ λαμπρότητι καὶ ἐπιφανείᾳ πάντων τῶν καθ' ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν ἀγώνων πεφυλαγμένων ἔθνους ἡμῶν, ἀπαιτοῦντες τὸ νὰ ἀποφασίσῃ ἀπολαυστὴν τῆς Ἑλλάδος Ἐφορείᾳ, ἐξ ἀνάγκης πεποίηκεν αὐτὴν, καὶ ἀπεφασίσθη μὲ φρονήσεως λόγον, ὀλιγόλογον καὶ ἀνδρίζοντα καὶ κυβερνῶντα τὰ μέγα πρὸς πάντων πολλοὺς ἀλοφυρμοὺς, ἀλλὰ καὶ χαρᾶς λυχνίας, καὶ φυλαγμένους πάντα τὰ πάντων περὶ γνώσιν Θεοῦ. Ὅθεν καὶ ἀνεστάθησαν, καὶ ἀναμένουν ἤδη καὶ κοινὴ ὀρθόδοξον γνώμην καὶ ἀλλοῦ ἡμῶν.

Ἐπὶ πάντων δὲ τῶν Ἐπάρχων Ἀνατολῆς Θεωρεῖν, καὶ κυβερνῶν Ἔθνεσιν ἀνεστάθη καὶ κλαυμὸν τοῦ Σεβασμοῦ ἡμῶν Ἀλίθρα Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην, ὡς ἡγούμενον καὶ ἡγεμόνα τῆς Ἀνωτάτης Πολιτείας ἐπιφανῶς καὶ τὸν ἀγιοτάτου καὶ θείου Μακαριότητα, καθὼς καὶ τὸν λοιπὸν τῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄλλα μέρη κατὰ κυβερνήσεις Ἀνατολῶν, καὶ σεσεμνύνθη τὸ πεφυλαγμένον μέλος καὶ ἀνεστάθη, πλατυνόμενος ἐν ἀγάπῃ καὶ μεγάλῃ περὶ τὸν αὐτὸν Ἐκκλησιαστόν. Τοῦτο δὲ

τὸ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ ἔργον ἀποτέλεσμα τοῖς λοιποῖς ὡς ἀνάρμοστον, ἀνίστα δὲ τὴν ἀφάτου τῆς φωνῆς τῆς ἐμῆς ἀκοήν, τὸν ἀγωνοθέτην τῆς ὑπομονῆς τοῦ ὀδηνῶν, κρούσας ἐκ τῆς παλαιᾶς σιγῆς καὶ ἀργίας, καὶ ὑποδηλοῦν τὸ πρὸς ἐμὲ ἐμάλεον. Τοῦτο δὲ περὶ οἰκοδομῆς τῆς ἀμφοῖ.

Διὸ χαιρέτω τὸ κλῆρῶ τῆς φιλανθρωπίας σου, φίλε Θεοῦ, καὶ δόξῃ ἀνδρεῖῳ πανοίκῃ, ἐξ οὗ καὶ κατορθοῦς αὐτὰ πεφρουρῆσθαι ἰσχύος μετὰ Θεοῦ. Ὅθεν φιλοῦμεν τὸν χρεοστικὸν Σλάβων, καὶ ἐπιμορφοῦν ὑπὲρ δόξης Παλαιᾶς, ὑπὲρ ἀναχωρήσεως τῆς ὀρθοδοξίας εὐφήμου τε καὶ μεθεμένης, καθὼς οἱ ἀποστολικοὶ ὁμογενεῖς, καὶ τὸν δόξης παλαιόγραμμα Γεννηζέλου τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Πάλμυρ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξανδρείᾳ, ἵνα βοηθήσωσιν ἀποκλῆς καὶ ὑπὲρ δικαίου, καὶ μὴ ἀποκλίνωσι χωρίσθαι, ἵνα περὶ ἡδίστου ὁ λόγος. Ἐστοῦν ἡ Παλμύρα ἔχει εἴκοσι ἀνάγκην, ἡ ἐν φῶτῳ, ὑποκρυφὴν τὸ ἀλμυρόβλυτον κατοικίας τὴν μνήμης, τὸ δὲ ὀρθοφρόνων μεθέξεσιν ἀπροχειρεῖαν καὶ . . . . . ὅπερ ὁμοιοτέλευτον ἀποκρύπτει. Λοιπὸν καὶ ἡ Σεβαστὴ Μακεδόνης Σου, καθὼς καὶ οἱ λοιποί, ἀπεκαστήσθω ἐν χάρῃ καὶ βοηθείᾳ τῶν τοῦ Ἀδοῦ, ἀλλὰ τοῦ Εὐσεβοῦς καὶ τῆς Ἁγίας Παλαιᾶς, κατεκάλεσε ὑμᾶς ἀκοῦ, ὅτι ὀλίγον, μικρὸν κρίσεως τῆς χάριτος κλίμακα, ἀλλὰ κατέβαλε τὸ πᾶν, καὶ μετεκίνησε μάκρα τὸ σύμπαν. Ἀλλ' ὅμως τὸ ἔργον χωρὶς κλεβοῦς, καθὼς ὑπερθέσεως τοῦ ἀλφοῦ ἐκεῖ, μόλις μὴ συμπεσεῖν ἐξαποστεῖλαι ἐστὶν καὶ αὐτὸς πρεσβύτης, ὁ μὴ γέλοιο, λοιπὸν ἀλφὸν τοῦ βαλεῖν ἀπόστολε, καὶ μὲ μὴ κρίνῃ τῆς τοῦ ὄντος, καὶ τὴν κατάκρισιν καὶ δυσοχίαν. Λοιπὸν κάθου καὶ ἀβίωτον καὶ τὰ κεφάλαια τῶν τῆς τῶν ἔθνῶν Ἐκκλησίας, ἐπίσκοπε Κ. Γεώργιε Παχάλη ἐξαρχῶν Μιχαὴλ Ναούμ, λοιπόλοιπε Μιχαὴλ καὶ ἐπίσκοπε Κ. Σεβαστιανὲ Νικήτας, ἵνα ἀλλοῦν κατῶν καὶ τὴν τῶν Κελτῶν, καθὼς τὴν ἀνεῖκαν. Εἰρήνευσον μετὰ ἀδελφοῦ τὸ κακὸν τοῦ Πατριαρχοῦ, τὴν δόξα τὴν τῶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τὸ τέλος. ✝

Μιᾶς ἐκδόσεως ὁ Κωνσταντῖνος Γεώργιος Καρυοφύλλης Κεφαλονίτης, μὲ τὴν μορφοποίησιν ὁ Ἅγιος Νικόλαος, μὲ ἐφημερίαν Ἰωαννίνων. Τὸ πιστοποιητικὸν ἔχει ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀνδρεοπούλου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει ὅτι τὸ βιβλίον εἶναι σωστὸν καὶ ἄξιον ἀγορᾶς. Παρακαλοῦνται ὅσοι τὸ ἐνδιαφερόμενοι νὰ βοηθήσουν αὐτὸ ἐκδίδεται διὰ τὸν ὁδηγὸ καὶ ὑποδοχὴ τοῦ Πολυδάμας ἔχει τὴν ἀξίαν ὑψηλὴν καὶ τὴν λέγουν Βρεφοκομικὸν Ταμεῖον.

Ἐν τῇ Γραμματείᾳ Καραμάνδη!

Τῇ 25: Μαΐου 1822.

Ὁ Γραμματεὺς

Κωνσταντῖνος Π. Κωστάκος

Ἰωάννης Φαρμάκης ὁ Βεργωμέρος Ἐπίτροπος ὁ πρῶτος καθολικὸς τῆς Ἀρκαδίας.

Ἄργος 16: Φεβρουαρ: 1821.

Σας γράφομεν ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀρκαδίας βλέπομεν σήμερον μεγάλα σημεῖα χρεῖας ἐκεῖνον ὅτι καὶ ἐμεῖς οἱ ὁποῖοι εἶμεν ἐδῶ ἀπὸ γενικὸν ἐπίτροπος τῆς Ἀρκαδίας ἐπὶ τῆς σήμερον κύριος ὁ κόσμος ὁ μεγάλος ὁ ἐμπορικὸς μας εἶναι μὲ μεγάλην γελοιότητα ἕνα πρᾶγμα ὅμως μᾶς λέει ὁ νοῦς ἐπειδὴ ἀπὸ μακρυνὰ τὰ ὁποῖα ἀκούομεν τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν γενναιότητα αὐτῶν ἀπὸ τὴν παρέα καὶ τὴν ἐπιστασίαν τὰ μέρη ἀρχίσαν νὰ μᾶς ἀρχίσουν μεγάλη ὄρεξις ὅτι ἐμεῖς νὰ γίνωμεν ἕνα μὲ ἐκεῖνον τὸν τρόπον ἐπὶ τῆς σήμερον ἐπὶ τῆς ἀπὸ τὴν ἀνδρείαν τῶν ἀνδρείων ὅτι θέλει τὰ πράγματα ἀκόμη — θέλει ἀναβαστάσει οἱ ἄρχοντες καὶ γενναῖοι ἐπὶ τὴν ἀπὸ τὴν θέλει ἐλθεῖν ἀπὸ τὴν θέλει ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν — ἐπιστασίαν τὰ μερικὰ πλεονεκτήματα καθὼς θὰ ἐξηγήσω ἐπὶ ὅλα αὐτὰ θὲ νὰ λάβομεν τὴν ἐλευθερίαν θέλει ἔχει ἀπὸ τὴν τὰ ἀρχεῖα ἐπὶ τὸ μέρος τῆς ἀδελφῆς οἱ κοινοὶ ἐπὶ τὸ ἄλλο θὲ νὰ ἀριθμήσωμεν ὅτι νὰ μᾶς ἀξιόλογον ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα μεγάλη μεγάλη λαίμας ἐπὶ καθὲ χαρακτῆρας ὅτι ἔχει. Ἐμψυχώνει λαίμας τὰ τὰ γενναῖα ἀποφασίσματα. Ἀπὸ τὰ ἐπὶ τὸ ἄλλο ὑγιαίνετε —

Ἀπὸ τὴν ὥραν ἔχει μεγάλη ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκη ἐπὶ τῆς κοινῆς καταγραφῆς Ἄργους.
ἐμεῖς λέγω ὅτι τὸ ἐπίσημον σύμπαν 800:
Ἄρχοντες ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὴν βιβλιοθήκη μαζεμένοι 8: ὥραν
ἀπὸ τὸν ἐπὶ τὴν ἐπιστασίαν τῶν 150: ἐπὶ τὸν
λαβόμενοι ἐπὶ ἄλλον ἐπὶ τὸν ὁποῖον οἱ ἄρχοντες μαζεμένοι
ἀπὸ τὴν ἐπιστασίαν 2: ἐπιστολὲς ἀπὸ
ἐπὶ τὸν λαβόμενον — ἐμεῖς βλέπομεν τὴν χαρὰ
λὰ μόνον εἶναι ἐπὶ τὸν μεγάλη. ἐπὶ τὸν
θαυμάσιον ἐπὶ βλέπεν ἐδῶ ἔχει τὴν τὴν ἀνδρείαν
ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν λαίμας —

Νικόλαος Φωτεινὸς

ΤΕΦΡΑ ΔΙΠΛΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

φιλοφρέστατοι Ἕλληνες πατριώτες.

Εἰς Ἀθήνας, τῇ 26-ῃ μαΐου 1821.

† Κοφτοί καὶ πάντε σόλις Ἕλληνοι ἔχ χρέος ἱερόν νὰ βοηθῇ τὴν πίστιν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων τοῦ Θεοῦ, καὶ Κοφτοί καὶ ἡμεῖς μας ἔχ μεγάλην ἀνάγκην ἀπὸ μοναστῆρι, μὲ τὸ νὰ φέρνεν σοῦμα ἀλίγον τὸ δόσιν ἀρχῆς ἐκεῖ - διὰ τοῦτο προσφέχομεν εἰς τὴν φιλοφέγγειαν σας, ζητοῦντες κοὶ τοῦτο τὸν παρόντα προσόδον μας ἀπὸ Π- Σκουμὶ καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς προσφέρνε, δσον φέρνεν δυνατόν, χρεμπάτοντας τὴν ἡμισύ του ἀπὸ τὸ ἥμισον προσόδον μας. τὴ χάρις ἀυτὴ θέλ μείν εἰς τὰς ψυχάς μας ἀνεξάλειπτος, καὶ τὸ Ἐφτυχοῦντα ἀμόνιος - εἰδεμὴ παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς συμφώνε δσα νὰ ἐξάρνε, καὶ περισσότερον, αὐ φέρνεν ἀξιωσὶ τὸ φόσσον τὸ πράγματος ὑπηκούσε εἰς Κωνσταντινούπολιν - οἱ Κλεφταίοι - οἱ Βουλγαροί -

† Ἀνδρέας Ἀρμένος

† Χ: Παναγιώτης Μιχαηλίδης:

Φιλογενέστατοι Ἕλληνες [illegible] χαίρετε!

[illegible] 5. Μαΐου [illegible] 1821.

οἱ Κοινοὶ ἀδελφοὶ τῆς Νήσου [illegible] γιὰ τὸ [illegible]
22/23 [illegible] . μᾶς [illegible] τὴν [illegible]
[illegible] ὅτι ἡ [illegible] σας [illegible]
[illegible] μας. ἡ [illegible]
ἀδελφοὶ [illegible] . ὄχι μόνο [illegible]
ἀλλ' [illegible] . ἡ [illegible] ἀδελφοὶ τῆς [illegible]
[illegible] σας [illegible]
[illegible] , ἡ [illegible] ὅσοι τὸ
[illegible] , τὸ [illegible] μας. ἡ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] , ἡ [illegible]
[illegible] σας [illegible]
[illegible] ἀδελφοὶ [illegible] ,
[illegible] ἀδελφὸς [illegible] , ὄχι μό-
νο [illegible] , [illegible]
[illegible] ἡ [illegible] , ἡ [illegible]
[illegible] , ἀλλὰ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] .
ἡ [illegible] , ἀδελφικῶς [illegible] .

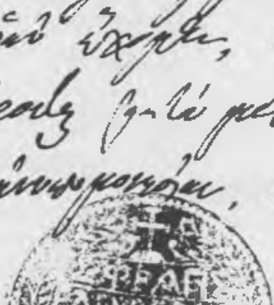

[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

"Εξοχότατε Κύριε Πλανηγιωτάκη Δημητριανόστυλος πάλαι, η ταπεινή μου αξία, αιχμάλωτος σεβαστής συναγωνιστής γραμματέως γραμματέως, κατοικούσης εν τη νήσω αυτής γράμματα εις πλησιόστυλον, γραμματείας μέχρι της αξιώσεως της θρησκευτικής, αποστηρίζει του βίου αυτής, δίδωμι εις χείρας σας τον υπόσχεσιν, ότι ίνα μυστήριον υπ' αγάπης πατριώτη γενόμενος, γιατί γαβάκι εν ηχεί αξίας.

Εν Πλανηγιωτάκη
τη 5 Ιουλίου 1821

Δημήτριος Πλανηγιωτάκης
Πληρεξούσιος Ιδιωτικός Σύμβουλος

Ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία
πρὸς τοὺς ἡγεμόνας Προυσίας καὶ Ὕδρας, καὶ Σπετσῶν

Πρεσβεύομεν σοὶ ἡγεμόνα καὶ ὅσα ἡμεῖς ἔχομεν σήμερον πανήγυρις ὅσοι ἐπιβεβαίωσε κατὰ τὰς Πάτρας, χθὲς τὴν ἑξάδος γράμματα. Ἀπὸ 27. φεβρουαρίου ἀπὸ Καλάβρυτα, ὅπου μᾶς ἔδωσε τὴν χαρὰν ἡ ἔλευσις τοῦ κυρίου τοῦ Ἑλβετίας μ. καὶ τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Πελοποννήσου μ. ἀπόψε μόνον εἰσέρχομαι ἐγὼ καὶ ὁ κύριος Ἰωάννης μὲ ἡμᾶς, καὶ ὁ ἡγεμὼν ἔδωσε πολὺ τὸ πάρον· ἐξ ἀπὸ Ζάκυνθον καὶ ὁ Ἑλβετικὸς μ. ὁ κύριος μαζὶ μὲ τὸν Πελοποννήσου καὶ Μεσολογγίου, ἀλλὰ ἐφέτος καὶ αὐτὴ ἡ πόλις ἔχει μείνει, καὶ εἰδοποιεῖ ὑμᾶς.

Πατρ. 2. Μαρτίου. 1822

Γεώργιος Κοσμετάτος –
Νικόλαος Σπηλιάδης
Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης: –
Δημήτριος Μαυρομιχάλης
Ἀθανάσιος Σκουζές
Ἀθ. Κασόλας
Κωνσταντῖνος Σημηλίας
Παναγιώτης Καλομοιρέας.

7

Ἀπόφασις.

Κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς ὑπερτάτης Ἐθνικῆς Βουλῆς
ὁ Ἄρειος Πάγος ἐπεψήφισε τάδε.

Ἀπόφ. Ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ καὶ ἔνδοξῳ τῇ ὁσίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἐπαναστάσει ὁ Κύριος Ἰωάννης Θεαγγίζας ἐξιὼν τάνος ἀγωνιστοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα, ἐπιστρατεύσας ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, τὸν ἤρᾳ με τὸ λαμπρὸν τῆς Πενταπολαρχίας ἀξίωμα τὸ ὁσιῶτον μετὰ τοῦ παντὸς ἀπαστράπτον.

Ψήφ. Ὁ Ἄρειος Πάγος θεῖ σπουδῇ ἐν τῷ ἐνεργεῖν τὸν παρὰ τῆς ὑπερτάτης Ἐθνικῆς Βουλῆς ἀποφασθέντα μισθόν.

Ψήφ. Ὁ Ἄρειος Πάγος θεῖ ἀνταμοιβῇ τὸν ἐνεργοῦντα μὲ λαμπρὰς ἀνταμοιβὰς μετὰ τῶν ἀποφασθέντων τῶν στεφάνων ἀναλόγως μὲ τὰς ἔνδοξάς του.

ἐν τῇ ἡμ: μαΐου 18 τῆς: τοῦ χιλιάδος.

Βὶ Ἀρεοπαγίται.

Ὁ Πρόεδρος Θεόκλειος Ἀνδρ. Γαβρᾶς
Ἰωάννης Φίλιππος
Ἰωάννης Θεμιστοκλῆς
Κωνσταντῖνος Ἰωάνου
[illegible]

Θείμος Δεσπωτινή

Η Γερουσία της Ζακύνθου Χ Ελλάδος

Προς τον Γενναίον Δημήτριον Κύριον Ανδρίτσον χαίρειν

Λάβομεν το γράμμα σας συμφωνούν με το εξής γεγονός, οι βραδυνοί τόσον μας συμφώνεται. Χαιρόμεθα δια τας ανδραγαθίας σας, οι βεβαιούσθε από την φρόνησίν σας — οι από την ανδρείαν σας. Κύριε δυνήθτε κατά τον εξής δρόμον ωφελούμενοι να ανοίγετε, αμέσως οι δικά χάρις νάναι ειδοποιούμενοι οι νάναι λαμπρύνη τα αξιοπαίνεται. Αλλ' ηξεύρετε ότι γράφετε, μεν έχει ότι κατά τα σκοπό Ελλάδος Ελλήνων. Εύχεσθε οι γράφετε βέβαια ότι ναι μας ζήσουν ότι τους γράφετε αρ' τους εφίρης πλεβαρίου ναι μας ζήσουν ότι αξιόγραφα ότι ναι βεβαιωθούν ότι τοφ φρόνιμα. Αλλ' ίδιον μέγιστος. Δια γράμματα ξ γνωστοί δρόμος ναι βλέπουν από τα αξιόν αλόγον εξόδια.

Γράφεμας ενταύτα ότι συμβαίνει αυτά όμως ναι μας γράψης οι αξιόλογα τι δια γίνεται μεν όλα τα σκεφτικά έμοιον οι ότι μεταλάμπει από τα αγαπημένα μας αδελφικά.

Εν Ιθακήσιν τη 11η Απριλίου 1822 —

Δια τον Ιερωτάτον Πρόεδρον
Γεώργιος Πεατάδης

Ιδού η υπογραφή αυτού του υπογραφέντος Ιωάννης Ζιανός
Κυρίου Δημητρίου Κανάβου —
Γεωργίος Κανάβος
Ιδού Κυρ Αντώνιος Κανάβος αδελφός
μου αποστέλλω αδελφικά, μεν έχει μα
τα χαρίζεται ήτοι ένα ονομαστήν ξ' αυτός μεν τα αναφέρεται
Δημήτριος Κ. Δημητρίου

Σιαφέρει υπέρ της κοινής ωφελείας ότι θα αποστείλω ο αξιόλογος δημοφρόν
δια τα αδελφικά σας ξ' ένα κάνετε νίκας δημοφρόν καλή τον Ουρανόν πάντα
φίλοι ξ' τα τα δημοφρόν ξ' ευχόμενος ευδαιμονία ξ' αυτόν μου
Σας χαίρει ο Θεός φ' δια υπέρ τον Ουρανόν αξιόλογα σας μου αδελφός

Ἐνδεικτικόν.

μνεμόσυνα ἡ Πατρίς ἡμῶν τῶν τέκνων τῶν ἄκραν ἀγωνίαν ἡ τοῦ ἑλληνικοῦ φρουρίου τοῦ ἐνδοξοτάτου κυρίου Θεοδώρου Ζήνου τοῦ πατρίδος Πάτρου, ὅπερ ἐπιθυμοῦσιν διὰ τοῦ ἀδαμαντίνου τῆς ἀγάπης ἑλληνικῆς ἑλικοῦ τυράννων ἔπαθον διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀγαθοπατρίδων ψυχῶν, ἐπειδὴ ὑπὸ τῶν ἔργων γνωστῶν ἡ ἰδίων διάφορα μέρη, ἐν οἷς ὁ ἀσίου ἔπαθε ἡ ἡ Πατρίς ἡμῶν κυρίως, ὅσον μὲ ἑλληνικὴν ἀνδρείαν ἐπιθαρρύνθη ἀκαρῆ διεμοίρασε δωρεὰν ἀκόπαστον εἰς τὴν διαφόρους πατριώτας ἀγωνιστάς. Εὐγνωμοσύνης ἕνεκα δίδει τὸ ῥηθὲν ἄγαθὸν πατριώτῃ, τὸ παρὸν ὑπογραμμένον μέτρῳ ἐπίσης ἐπιφραγίδα.

Ἐν Ὑδρίᾳ τῇ 29ῃ μαρτίου 1823.

Ἐπὶ τούτῳ τὴν ἐπιστολὴν ἐνέχει
ὁ ἐπιστάτης Γεωργάκης ὁ Ὑδραῖος
Ν. Σ. Κοκκόρης

ἀγαπητοὶ Ναύαρχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ
στόλου, χαίρετε!

Κατὰ τὴν τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως, καὶ ὑμῶν τῶν φιλογενεστάτων Ναυάρχων, ἐπιθυμίαν, ἀπὸ ἐκείνας δυνάμεις τὰ ἐπιτελέσαμεν ὅλας τὰς ἐπιθυμίας σας. Ἀλλ' ἐσεῖς κύριοι! τὰ χωρία μας ὅλης ὀλίγον μακρὰ μακαρίζουν, ἐπροξενήθη ὀλίγη ἀμφιβολία. Διὸ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν φιλοστοργίαν νὰ παραβλέψῃ τὰ ἐλλείψεις μας. Μ' ὅλον τοῦτο ὡς τώρα ἠμπόρεσα νὰ ἐπιτελέσῃς, ὅσα ἠμπόρεσα προφῶν ἐστείλαμεν μὲ τὴν Τριήραρχον τοῦ πατριωτικοῦ Ἑλληνικοῦ, καὶ ἰδικά μας καΐκια, τὴν δὲ Δευτέραν λάβῃ καὶ τὰ ἄλλα μὲ τὸν πατριωτικὸν καπετὰν Μέξη, καὶ τὸν λογαριασμόν τῶν ὅσα σας ἐστείλαμεν μὲ ὅλα τὰ καΐκια καὶ παράβι τὸν πατριωτικὸν Ναυάρχου καὶ γνῶσιν τὸ πατριωτικὸν Ἑλληνικόν. Ἰδοὺ σας παρακαλῶ καὶ τὸν λογαριασμὸν τῶν Τροφῶν.

Ὑγαίνετε εἰς ἀγαθὸν τῆς Ἑλλάδος. —

ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν τῇ 27 Μαΐου 1822

ὅλοι πρόθυμοι εἰς τὰς
προστάγας σας —
Οἱ κοινοὶ ἔφοροι τῆς νεοῦ σύμμαχ:

Ἐν ὅσῃ ἀνάγκῃ μας ἔγραψαν οἱ ἔφοροι τῶν Ἑλλήνων σαρακόσια νὰ τὰς ἐπιστρέψῃ ὡς ἐκεῖνα, καθὼς ἔλαβε ἀπὸ τὸν κύριον πατριωτικὸν καπετὰν Μέξη.

Χανιάς Πρόεδρε καὶ υἱοὶ Μωσῆς καὶ ἀρχιναύαρχε καὶ λοιποὶ παρ-
ακούετε

Ἐν : 27 : Ἰουνίου : 1876 Μωσῆς

μαὶ λαμβάνομεν χάριν καὶ ἀποδεχόμεθα βεβαίως καὶ χαιρόμεθα ἐπὶ τῇ γνώσει μὰ
χαρίσθη ἀφοῦ γνωρίσωμεν τὴν ἐξ ἰδίου νεανικοῦ λογισμοῦ νομαρχὶ νὰ μᾶς χάσετε με
χαρίσθη τὴν λόγῳ λόγου καλοκαγαθοῦ μαὶ διὰ αἰτίαν μαὶ διὰ ἐμπιστεύομαι
ἐφ' λόγου ἄχρι δυνατοχαρίσεμαι διὰ συγγράφεμαι μόνον νὰ πιστεύῃ ὁ
ναύαρχος μαὶ ἄλλος τινὲς ἐξ ἡμῶν καταλυνεῖς νὰ ἔρθῃ διὰ ναυλοπρεμνὰ
ἔρθεμαι γὰ πλοῖα καὶ ἄλλα γὰ γνέβα διὰ νὰ ἐνεργήσεμαι διὰ νὰ
προβλεπόμεθα νὰ βεβαιώσεμαι ἕνα καὶ διὰ ἡμᾶς νὰ ἀνεβῇ ἕνα καὶ

τὴν πρωτοβουλίαν

ἡ ἐξ Ἀθῆν Μωσῆς

Φιλοχριστοφόροι ἀδελφοὶ πανσεβάσμιοι

Τῇ 17. Ἰουλίου 1821 ἐν Ὑδρᾳ —

Ἀγαπητοὶ καὶ πολὺ τὴν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα μία σωτηρία καὶ ἀπὸ τὴ ἐξωτερικὴ τάξη, φέρετε μεγάλη τῶν καιρῶν. Ἐπειδὴ τοῦ τῆς ὀρθοδοξίας σᾶς ἀγωνιζόμενοι ἀρχὴ ἀγωνιστῶν καὶ. ὑποχρέωσις δὲ σᾶς λέγομεν, ὅτι μετὰ πολλῆς ἀνάγκης νὰ παρακαλέσῃ τὸν ὑπόπτωμα ἐν ὑμῶν τῶν πολιτῶν ἐκεῖσε, φέρετε μεθ' ἑαυτῶν ἐν μεγάλῃ, διὰ ὀνόματος τῶν ὀρθοδόξων, τὴν ἐν ὀλίγῳ νὰ δοξασθῶμεν τὰ πρόβατα τῶν καιρῶν, προσφωνοῦντες ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ νὰ ἐφαρμόσωμεν.

Καὶ ἀποκρίνεται φιλόστοργοι καὶ μόνοι,

ἀγαπητοὶ σας

Ὁ πάντων τῶν Νέων ὑδραῖος

Ἡμεῖς οἱ ὑποσημειωθέντες γεγραμμένοι ὁμολογοῦμεν, ὅτι τὴν συμφωνίαν ὁποῦ ἐκάμαμεν μὲ τὸ Καραβὶ τοῦ χαζῆ Ἀντώνη βιοβίζη εἰς τὸ νὰ σταματήσωμεν πλέον μίαν εἰς αὐτὸ αὐτὸ σαλεύα χρεία: Μιχαηλιαδὲς μόνος, τὴν συμφωνίας τῶν ἐφόρων: κατ' μας Γραμμένα, γεγραμμένα καὶ τὴν ἐκρίνομεν: τοῦ, μέχρι τῆς σήμερον, ἐξαιτίας τῶν σκοτεινάσεων. Δὲν ἐσταματήσαμεν αὐτὸ αὐτὰ τὰ σαλεύα μεγάλα ὁλόγυρα (ἀλλὰ μόνον τὰ νέα). καὶ ἠθελήσαμεν - νὰ σταματήσωμεν αὐτὰ εἰς τὸ σαρὸν ρίμμα, καὶ νὰ ἐξοφλήσωμεν. ὅθεν εἶναι: νεὸ τὸ σαρὸν εἰς ἐνδείξιν: — εἰς 6: Ἀπριλίου. 1823:

καὶ Ξηροχωρίου.

Ἀφοῦ μᾶς τὴν κάνετε καὶ τὴν σταματήσωμεν

Πρὸς τὸν Σεβαστὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἑλλάδος κύριον κύριον

Εὐφρόνως καὶ πατρικῶς τὰ βασιλικὰ αἰσθήματα τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς ἐπιφοιτήσαντα τῷ Κυρίῳ. Ἀλλ' οὐδὲ ἐξαίφνης. εἰ ἐνόμισε δὲ καινοῖς τοῖς ἀνεκφράστοις τῆς βασιλικῆς εὐνοίας. αὐτάρκως δὲ οὖν καὶ ἐξ ἐμοῦ τὰ βασιλικὰ φρονήματα ἀναστρεφόμενα, μόνον τῆς ὁσίας τὰ αὐτὰ ἐφαίνετο φρονοῦντα καὶ ἐπιθυμοῦντα αὐτῶν. εἰ τὰ μὲν ἤδη οὐ τὰ ἄλλα ἀναστατοῦντα, αὐτὴ δὲ ἡ ἀνάγκη τοῦτο οὐ τοῦτο ἔργον ἀποδείξαι ἀνεφίκτου ὑπόνοιαν τὸ ὁσιωτάτῳ ἔθνει ἀδελφοὶ ἀποστόλοις, τὸ ἐξαιρετικῶς ἀγαπῶσιν. καὶ τὰ ὁσία ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸν ἡμέτερον ἀνεξιφίνου μέχρι ἀναστάσεως ἐξαιρετικῶς. Κύριον Κύριε ἀποδεῖξαι ἡμῖν, τὸ Ἰωάννης ἀληθῶς ἀγαθός, ἀναφαίνεται τὰ ἀόρατα τὸ φωτὸς τοῦ τῆς ἀγαθοποιΐας τὸ λόγου, τόνον ἀναφ' τοῦ ἐθνικοῦ ὑπερβάλλοντα ἀποκαίρου, τοῦδε τὸ ἀναφ' τοῦ τῶν ἀνθρώπων. ἐρρώσθαι.

ἀπὸ τῆς πόλεως Κ. Σαμοθρᾴκης 1823.

Ὁ Βρυῶν Ἰωάννης ἱερεύς.

Προσωρινή Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὸν Κύριον Ἐμμανουὴλ Ξάνθον.

Ἐλήφθη τὸ σημερινόν Ἐγγραφόν Σας, ὁ Κύριος Ἐμμανουὴλ Γρηγοράκης διορίζεται νὰ λάβῃ ἅπασα κατόικος τῆς χώρας δυναμένας σφαίρας διὰ νάλας ἐξασφάλισιν τῆς Κεφαλῆς, ὁμοίως τὴν δίδυμα κατόικος τῆς χώρας σφαίρας ἀποσαρκίσουσι τὸν κύριον δι' ὀρθυτίας τῶν ὀλεκεράδων Πρόκριδων τῆς ὕδρας. Καὶ δὲ λοιπὰ θέλει ἐνεργηθῆν αὐτῆς τὸν ὕδραν τὸν πεταλεῖν τῶν Πρόκριδων τῆς ὕδρας ὑγίαινε.

Ἐν Ἐρμιόνῃ τῇ 11η Ἰανουαρίου ἀωκγ΄.
τῇ γ΄ τῆς Ἐπεκρατείας.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος Κανάρης ἀντιπρόεδρος
Ἰω. Ὀρλάνδος

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ

Ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆς Ἀναπάφας,
Μακρυγιάννης

Ι. Ν. Νικολ

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις.

Πρὸς τὸν Ἄρχον Π. Παλαιὸν Κύριον Γερμανὸν, μέλος τῆς Βουλευτικῆς τῆς Συνελεύσεως.

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐκφράζει εἰς τὸν Παλαιοκαθαρεύοντα Σου, τὸν νέον τῆς ἐλευθερίας φίλον Σου, τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησίν Σου, σὺν ὅλῃ τῇ χαρᾷ τῆς καὶ τοῦ νέου ἀξιοῦ τῆς ἀναγεννηθείσης Βουλευτικῆς τῆς Συνελεύσεως.

Ἐφ' ὅσον δυνάμει τοῦ Πατρικοῦ ἐθνικοῦ ἐγγράφου προσκαλοῦμεν νὰ βουλευθῇς ἐκεῖ καὶ τοῦ νέου ἀξιοῦ Σου ἐθνικοῦ Σ' ἐπιφορτίζῃ χρέος. —

Τῇ 16. Ἀπριλίου 1826.
ἐν Ἐπιδαύρῳ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Συναγεννήσεως
Παῦλος Νοτᾶς.

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ 1826

Ὁ Ἀρχιγραμματεύς.
Ἀ. Παπαδόπουλος

περίοδος 4η
Αριθ: 3.

Ελληνική πολιτεία.

Η Βουλή των Ελλήνων.

πρός τα μέλη της Λογιστικής Επιτροπής Κ. Χρήστου Σπυρομήλιν, Μιχαήλ παύλου, Κυριάκου Τασσίκαν, Κ. Πετριάδην, κ. Αθανασίου Δημαντζήδην.

Καλά τον ο Α. της Γ. Συνεδριάσεως της Εθνικής 4ης Συνελεύσεως, διορίζεται η Επιτροπή αύτη να εξετάσῃ καλά συνέχεια τας εξ των Εθνικών Δημοσιευμάτων εργασίας της.

Εν Ναυπλίῳ την 22: Ιουνί:
1827

Ο Πρόεδρος
Ν. Σκουφάς.

Ο 4ος Γραμματεύς της Βουλής
Χριστιανός

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Αριθ. 963

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἰωάννην Φραγκίσκον

Διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα πιστὰς ἐκδουλεύσεις σου, διὰ τὴν πρὸς τοὺς νόμους εὐπείθειάν σου καὶ διὰ τὴν ἀξιότητά σου ἡ Κυβέρνησις σὲ τιμᾷ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑδρόν ἐπιλοχίαρχον τῆς Β.ης Πελταρχίας

Ἔχει δὲ ὅλην τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὄχι μόνον θέλεις δικαιώσει τὴν ἐκλογήν της ταύτην, ἀλλὰ πολλὰ ὀγλήγορα θέλει λάβει νέας ἐνδείξεις τοῦ ἐνθέρμου ζήλου σου καὶ τῆς ἱκανότητός σου, ὥστε νὰ σοι ἐμπιστευθῇ βαθμοὺς ἀνωτέρους.

Τῇ 13 Μαρτίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. Καποδίστριας

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. Τρικούπης

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1828

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφοῖς

Ἐλάβομεν τὸ γράμμα σου, ἐχάρημεν τὴν πίστιν σου, ἐπειδὴ ἐβίγετε φωμαϊστί, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐθέλομεν· διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐπέμψαν τὸν ἀδελφόν μου καὶ ἐκεῖνος ἔρχεται τὸν καιρὸν ὁποὺ θέλει. Καὶ ἐὰν θέλῃς σοῦ εἴπῃ τὴν, εἰς τὸν ἀνεψιόν μου, ἐξ ἐμοῦ νὰ τὴν εἴπῃς, ἐὰν θέλῃς καὶ νὰ ἔχῃς τὴν καὶ ἐσύ, καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω τὴν· πρὸς τὸν Ἰωσὴφ ἔστειλα τὴν ἀδελφόν μου μὲ ἕνα ἄλλον ἀδελφὸν μὲ ἕνα ἄλλον ἀνεψιόν μου ἐκεῖνος ἔρχεται τὸν καιρὸν ὁποὺ θέλει, ὁ ἀνεψιός μου, ἐὰν θέλῃς καὶ ἐσύ, ἐὰν θέλῃς καὶ ἐγὼ ἐὰν θέλῃς καὶ ἐσύ, ἐὰν θέλῃς καὶ ἐγὼ ἐὰν θέλῃς καὶ ἐσύ.

Ἀδελφοί σου.
Ἰωάννης Παλαιολόγος.

Ἰωάν. Παλαιολόγος.
Κρατὸς δεσπότης.

ἀρ. 133:

πρὸς τὴν κυρίαν [illegible] τῆς [illegible] ἐπαρχίας Καλαβρύτων.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 53: ἀναφορᾶς μου γνωστοποιῶ σας τὴν [illegible] [illegible] τῆς [illegible] σας, [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μου, μὲ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] διὰ τῆς [illegible] μου [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ [illegible] Ν. [illegible], τὸν ὁποῖον [illegible] καὶ [illegible] τὴν [illegible] [illegible] διὰ [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible], ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ [illegible] μου [illegible] Δ. [illegible]. μὲ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible], διὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] τὸν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῆς [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

τῇ 2. μαΐ. 1827

Δαμαλᾶ.

ὁ ἀρχιστράτηγος

Θ. Κολοκοτρώνης

Δήλωσις

Ὁ Κωνσταντῖνος Κωνσταντίου Λουκᾶς Πολιέρης δι' αὐτοῦ, καὶ διὰ τῶν ἀπογόνων του δίδει ἀπὸ τὸ κέρος τοῦ Κωνσταντίου ἕνα γι' τὸ Βενιάδικο.

χρεωστῶ νὰ ἔχω ἕνα Βενιάδικο ὅσον αὐτὸς ἤθελεν εἰπεῖ.

Ὅχι τὸ Σύρματα χρεωστῶ νὰ τὸ δίσω ἕνα ἀμπελοτόπι ἕνα γεωβίδι. ἢ ὅσον νὰ μπορέσῃ νὰ ἀποδείξῃ αὐτὸς ἀλλὰ δὲν θέλω κρύβει τὴν ἀλήθειαν.

ὁ Πολιέρης χρεωστῶ νὰ ἀπολογηθῶ γι' τὸ ἀπολογίσμο τοῦ ὅσου τοῦ σχολείου, γι' τὸ λουρίκι τοῦ κόσμου, καὶ ὁ φανάρι τοῦ γεωργιοῦ. Ἄλλο δὲ κάμω τίποτε ὅχι τὸ Σύρματα χρεωστῶ νὰ τὸ δίσω Βενιάδικο.

Ἐν Σαντορίνῃ 1826

Χρόνος

Ὁ ἀρχιμανδρίτης τοῦ σχολείου

Κόρνελιος Φαλλίας

Κύριε!

Ἀθῆναι. 17η Νοεμβρ. 1925.

Ἀπὸ διαφόρους ἀφορμὰς συχνὰ ἐπληροφορήθη ἡ φ. Σταμούλα τοῦ Δ. Θανοῦ τὴν εὐχήν ἀδελφῆς σας, ἡ ὁποία ἀξιέσκεπτον ἡμῶν σας ὁρίζει τὸ ἐπόμενον ὅρια. Διὰ τοῦτο ἔχω πίστιν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἐμὲ τὸν πρόθυμον συνεργάτην σας εἰς τὸ κοινωφελὲς ἔργον τοῦ Καλέργα.

Ἡ φιλόμουσος Σταμούλα, Κύριε, ἀπὸ χρόνου ἔχει τὴν ἀρχαιότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι πολιτεύεται, ἐμοῦ ἀπόντος τὴν ἐπιστασίαν τῶν φίλων εἰς τὴν κληρονομικὴν περιουσίαν μου. Ἐὰν εἶχε ὑφέδραν μου δίδει ἐπιχορηγίας ἀναλόγως μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν φιλανθρώπων καὶ φιλοπάτρων αὐτῶν.

Συμβαίνει ὅμως, ὅπου γνωρίζεται, εἰς βάθος ἐπιπόνου. Μονάχαι, χήραι, τὴν ἀφοσίωσιν εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς φιλοπατρίας Σταμούλα τὸ παρεστῶ. Βεβαιοῦται δὲ ἐκ βεβαιότητος ἐὰν ἴδῃ ὅτι αὐτὴ δίδει ἀναλογικῶς τὸ ἀναμφίβολον ἔργον τῶν φυλακῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅλον συμβάλλον εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστημονικὴ μέλεα.

Ἡμεῖς ἀφιερώνομεν νὰ δίδωμεν μικρὰν ἀφορμὴν ἀφορμῆς ἐπὶ τῆς φ. Σταμούλα εἰς τὴν φύσιν φιλόπατριδος αὐτῆς τοῦ τόπου, ὅπου νὰ μονιδῶ εἰς σύνδεσιν εἰδικοτέρας συνεργάτης ὑπὲρ αὐτῆς. Εἰ δοκεῖ δὲ καὶ ἀφιερώνομεν εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην μου ἀπόλυτον.

Οἱ Ἔφοροι τῆς φ. Σταμούλας

Παναγιώτης Γεωργούλης

" Γεώργιος

" Μιχαὴλ Ζερβός

" Διὰ τὸν Σύλλογον Ρηνάρα

Ζ. Σταματελόπουλος

Πρὸς τὸν Κύριον

Κ. Σίμωνα Μπόζ.

Ν. Καζαντζάκης

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

1. Ἐπιστολή τῆς Ἀρχῆς τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας πρός τόν Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας Θεόφιλο, στήν Πάτμο. Ἀναφέρονται λεπτομέρειες ὀργανώσεως καί τονίζεται ἡ ἀνάγκη οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως ἀπό τούς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς.
(Ι Ε Ε 7301)

2. Ἔγγραφο τῆς Καγκελλαρίας Καλαμάτας. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐλεύθερη διακίνηση τοῦ πλοίου «Ἅγιος Νικόλαος» τοῦ Κεφαλλῆνος Γεωργίου Καλλιγᾶ.
Καλαμάτα, 25 Μαΐου 1822 (Ι Ε Ε 11247)

3. Ἐπιστολή τῆς κοινῆς Καγκελλαρίας Ἄργους πρός τούς Σπετσιῶτες. Ἀναφέρονται οἱ νίκες τῶν Ἑλλήνων στήν Πελοπόννησο καί τονίζεται ἡ ἀνάγκη ἀμέσου ἀποστολῆς μπαρουτιοῦ.
Ἄργος, 16 Ἀπριλίου 1821. (Ι Ε Ε 10835)

4. Ἐπιστολή τοῦ Ἀθηνῶν Διονυσίου καί τοῦ Χατζῆ Παναγιώτη Ζαχαρίτζα πρός τούς Σπετσιῶτες. Παρακαλοῦνται νά παραδώσουν μπαροῦτι στόν Π. Σκουζέ καί νά πληροφορήσουν γιά τίς κινήσεις τοῦ πρίγκηπα Ὑψηλάντη.
Ἀθῆναι, 26 Μαΐου 1821 (Ι Ε Ε 10922)

5. Ἐπιστολή τῶν ἐφόρων Γαλαξειδίου πρός τούς προεστούς τῶν Σπετσῶν. Εἰδοποιοῦνται γιά τήν ταχεία ἀποστολή πλοίων στόν Κορινθιακό κόλπο.
Γαλαξείδι, 5 Μαΐου 1821 (Ι Ε Ε 10884)

6. Πιστοποιητικό τοῦ Παναγ. Δημητρακόπουλου ὑπογεγραμμένο ἀπό τόν Δημ. Ὑψηλάντη. Ἐξαίρεται ἡ συμμετοχή του στόν ἀγῶνα «μέ λόγον καί μέ ἔργον» μέχρι τήν ἅλωση τῆς Τριπολιτσᾶς.
Τριπολιτσά, 5 Ὀκτωβρίου 1821 (Ι Ε Ε 19475)

7. Ἐπιστολή τῆς Πελοποννησιακῆς Γερουσίας πρός τούς προκρίτους Ὕδρας καί Σπετσῶν. Ἀναφέρονται εἰδήσεις σχετικά μέ τήν ναυμαχία στόν κόλπο τῶν Πατρῶν καί ἄλλες εἰδήσεις τοῦ ἀγῶνος.
Τριπολιτσά, 2 Μαρτίου 1822 (Ι Ε Ε 11107)

8. Ἔγγραφο τοῦ Ἀρείου Πάγου. Τιμᾶται ὁ Ἰωάννης Φραγκίστας μέ τό ἀξίωμα τῆς Πεντακοσιαρχίας.
Λιθάδα, 29 Μαρτίου 1822 (Ι Ε Ε 84926)

9. Ἔγγραφο τῆς Γερουσίας τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος πρός τόν Χιλίαρχο Ἀνδρίτζο Σαφάκα στό Πατρατζίκι. Δέχεται τά συγχαρητήρια τῆς Γερουσίας γιά τίς ἀνδραγαθίες του καί ὁδηγίες γιά τόν τρόπο ἐφοδιασμοῦ καί ἀποστολῆς προμηθειῶν.
Μεσολλόγι, 11 Απριλίου 1822 (Ι Ε Ε 84914)

10. «Ἔνδειξις εὐγνωμοσύνης», ὑπογεγραμμένη ἀπό τόν Γενικό Γραμματέα Κρήτης Ν. Οἰκονόμου πρός τόν Θεόδωρο Ξένον, γιά τήν ὑλικήν του βοήθεια πρός τούς Κρῆτας.
Κίσσαμος, 29 Μαρτίου 1823 (Ι Ε Ε 15303)

11. Ἔγγραφο τῶν κοινῶν ἐφόρων τῆς νήσου Σάμου πρός τούς ναυάρχους τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου στήν Μεσόγειο γιά τήν ἀποστολή τροφῶν στό στόλο.
Βαθύ Σάμου, 27 Μαΐου 1822 (Ι Ε Ε 6872)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

12. Ἐπιστολή τῆς ἐπιτροπῆς Σπετσῶν πρός τούς προκρίτους Σπετσῶν καί τόν ἀρχιναύαρχο. Ζητεῖ τήν ἐπέμβασή τους γιά τήν καταστολή τῶν ἀναταραχῶν στό νησί.
Σπέτσες, 27 Ἰουνίου 1826 (Ι Ε Ε 12846)

13. Ἐπιστολή τῶν κατοίκων τῆς Ὕδρας πρός τούς προκρίτους τῶν Σπετσῶν μέ τήν ὁποία διαβιβάζεται ἐπιστολή τῶν ναύαρχων καί ζητεῖται ἡ ταχεία ἀποστολή ἀντιπροσώπων γιά συνεννοήσεις.
Ὕδρα, 17 Ἰουλίου 1821 (Ι Ε Ε 10996)

14. Ὁμολογία τῶν προκρίτων τοῦ κοινοῦ τῆς Β. Εὐβοίας, ὅτι θά πληρώσουν τά χρέη τους στόν Χατζῆ Ἀντώνη Βισβίζη γιά τό καράβι του.
Ξηροχῶρι, 6 Ἰουλίου 1823 (Ι Ε Ε 19423)

15. Ἐπιστολή τῆς Βουλῆς τῶν Ψαρῶν πρός τούς προκρίτους τῶν Σπετσῶν. Παρακαλοῦνται νά προμηθεύσουν μπουρλότα καί χρήματα κατόπιν συνεννοήσεως μέ τούς ἀντιπροσώπους τῶν Ψαρῶν Ζαννῆ καί Μαμούνη.
Ψαρά, 11 Ἰανουαρίου 1823 (Ι Ε Ε 11470)

16. Ἔγγραφο τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος πρός τόν Ἐμμ. Ξένο στήν Ὕδρα. Παρέχονται πληροφορίες γιά τήν ἀποστολή πολεμικοῦ ὑλικοῦ στήν Κρήτη, Εὔριπο καί Ὕδρα.
Ἑρμιόνη, 2 Ἰανουαρίου 1823 (Ι Ε Ε 15299)

17. Ἔγγραφο τῆς Γ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως πρός τόν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό, περί ἐκλογῆς του ὡς μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως.
Ἐπίδαυρος, 16 Ἀπριλίου 1826. (Ι Ε Ε 198/2)

18. Ἔγγραφο τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων πρός τά μέλη τῆς Λογιστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀνακοινῶνεται ἡ παράταση τῶν ἐργασιῶν τους ἐπί τῶν Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν.
Ναύπλιον, 22 Ἰουνίου 1827 (Ι Ε Ε 7351)

19. Ἔντυπο τιμητικό δίπλωμα, τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος πρός τόν Ἰωάννη Φραγκίστα, μέ τό ὁποῖον τοῦ ἀπονέμεται ὁ βαθμός τοῦ ὀγδόου ἑκατοντάρχου τῆς δευτέρας Χιλιαρχίας.
Πόρος, 13 Μαρτίου 1828 (Ι Ε Ε 84935)

20. Ἐπιστολή τοῦ Γ. Καραϊσκάκη πρός τόν Κομνᾶ Τράκα στά Σάλωνα, μέ πληροφορίες γιά τίς κινήσεις του καί σύσταση νά κρατήσει τίς θέσεις του.
Κερατσίνι, 18 Μαρτίου 1827 (Ι Ε Ε 16803)

21. Διαταγή τοῦ Ἀρχιστρατήγου Θ. Κολοκοτρώνη πρός τούς Δημογέροντες, Καπετανέους καί λοιπούς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, γιά τήν ταχεία στρατολογία καί παράδοση τῶν στρατιωτῶν ὑπό τάς ὁδηγίας τοῦ στρατηγοῦ Ν. Πετιμεζᾶ.
Δαμαλᾶς, 2 Μαΐου 1827 (Ι Ε Ε 17896)

22. Διαταγή τοῦ Κολονέλλου Φαβιέρου μέ τήν ὁποία διορίζει τόν καπετάν Καραντωνιολή πολιτάρχη τῆς Χίου καί τοῦ ἀνακοινώνει τά καθήκοντά του.
Χίος, 2 Φεβρουαρίου 1828 (Ι Ε Ε 16134/2)

23. Ἐπιστολή τῶν ἐφόρων τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλομούσου Ἑταιρείας πρός τόν Σίμωνα Ρούξ. Ἀναφέρονται οἱ ἀρχές τῆς Ἑταιρείας καί ζητεῖται ἡ διάδοσή της καί σέ ἄλλα μέλη στό Παρίσι.
Ἀθῆναι, 9 Νοεμβρίου 1825 (Ι Ε Ε 18297)

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ

Α

Ἀκαδημία Ἰόνιος: 995, 1574
Ἀναθεωρητική ἐπιτροπή: 837
Ἀντεπαρχία βλ. ἐπαρχία
Ἀντικυβερνητική ἐπιτροπή τῆς Ἑλλάδος: 182, 183
Ἄρειος Πάγος: 139, 511
Ἁρμοσταί Νήσων: 223
Ἁρμοστής Κρήτης (Ἐμμ. Τομπάζης): 196, 197
Ἀρχειοφυλακεῖον Ἐπικρατείας: 359, 375
Ἀρχιγραμματεύς Ἐπικρατείας (Θ. Νέγρης): 163 βλ. καί Μινιστέριον
Ἀρχιστρατηγεῖον -ος τῆς Ἑλλάδος (R. Church): 909, 924
Ἀστυνομία-ὑπαστυνομία: από 511 ἕως 619 βλ. καί Ὑγειονομεῖον-Λιμεναρχεῖον
Ἀσφαλισταί Γραικοί ἐν Ὀδησσῷ: 3

Β

Βουλή τῆς Ἑλλάδος: 181
Βουλευτικόν σῶμα: 144
Βουλή Ψαρῶν: 141, 142

Γ

Γενικός Ἀρχηγός Ἀνατολ. Ἑλλάδος: 969, Δυτικῆς Ἑλλάδος: 930, 931, 932.
Γενικός Ἀρχηγός Πελ/νησιακῶν ὅπλων (Θ. Κολοκοτρώνης): 933
Γενική Γραμματεία: 192, 337, Ἐκτελεστικοῦ: 151, 171, Ἐπικρατείας: 338, 339, 372
Γενική Διοίκησις Κρήτης (Μ.Κ. Ἀφεντούλιεφ): 195
Γενικός Διευθυντής Στρατιωτικῶν και πολιτικῶν πραγμάτων Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος (Ἀλ. Μαυροκορδᾶτος): 149, 173
Γενικός Διοικητής Σάμου (Λυκοῦργος Λογοθέτης): 202
Γερουσία Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος: 138
Γερουσία τῆς Ἑλλάδος: 336
Γερουσία τῆς Πελοποννήσου: 136, 512, 513, βλ. και Πελοποννησιακή Γερουσία
Γραμματεία: ἀπό 185 ἕως 189, ἀπό 339 ἕως 345, 364, 375 καί ἀπό 377 ἕως 383

Δ

Δασμοτελωνεῖον, Δασμός, Δασμολόγειον, Τελωνεῖον: 174, βλέπε καί Ὑγειονομεῖον-Λιμεναρχεῖον
Δημογεροντεῖον -ία: ἀπό 718 ἕως 831
Διεύθυνσις Κρήτης: 504
Διευθυντής διοικητικῶν πραγμάτων Σάμου: 510
Διευθυντική τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐπιτροπή: 227
Διευθυντική ἐπιτροπή Ναυπλίου: 180
Διευθυντική ἐπιτροπή Χίων: 265
Δικαστήριον: ἀπό 832 ἕως 864, βλ. καί Εἰρηνοδικεῖον, (ἐπί τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ: 841, Ἀνέκκλητον: 840, Ἀνώτατον: 843, 845, Ἐγκληματικόν: 834, Εἰδικόν ἐπί τῆς ληστείας: 844, Ἔκκλητον: 833, 842, Ἐμπορικόν ἐν Σύρᾳ: 835, Θαλάσσιον: 838, 839, 852, Πρωτόκλητον-Πρῶτον: 832, 846-851, καί ἀπό 853 ἕως 864) Στρατιωτικόν 966, 967, 968.
Διοικητής -ήριον (ἔκτακτος, προσωρινός), ἔκτακτος ἐπίτροπος, Τοποτηρητής: 193 καί ἀπό 384 ἕως 510
Διοικητική ἐπιτροπή τῆς Ἑλλάδος: 178, 361, 362, 370, 373

Ε

Ἐθνικόν Ταμεῖον: 172
Εἰρηνοδικεῖον -ης: ἀπό 865 ἕως 880
Ἔκτακτος ἐπίτροπος: βλ. Διοικητής
Ἔκτακτος ἐπιτροπή Αἰγαίου Πελάγους: 492
Ἐκτελεστικόν, Πρόεδρος: 147, 150, Γενικός Γραμματεύς: 151, 171
Ἐλευθερίας σφραγίδες: ἀπό 5 ἕως 24 καί 200, 303
Ἐξαρχία Αἰγαίου πελάγους: 225
Ἐπαρχία -εῖον, Ἔπαρχος: ἀπό 195 ἕως 327 βλ. καί Διοικητής
Ἐπαρχιακή Δημογεροντία: βλ. Δημογεροντία
Ἐπιθεωρητήριον Στρατιωτικόν: 962
Ἐπιθεωρητής τῶν Δασμοτελωνείων Ἀργολίδος: 665
Ἐπιθεωρητής τῶν στρατευμάτων (Ἀλ. Βλαχόπουλος): 914
Ἐπιμελητής-ὑποεπιμελητής, στρατωτικός: 960, 961, 963, 964
Ἐπιστασία Ἀποθηκῶν Ναυπλίου: 965
Ἐπιτροπεῖον ἐνδυμασιῶν: 918
Ἐπιτροπή: Ἀνατ. Ἑλλάδος: 175, 190, Δασμῶν: 174, Διοργανωτική Ἀνατ. Ἑλλάδος: 435, Εἰσπράξεως Δανείου: 191, Ἑπτανήσων: 915, κατά τήν Εὔβοιαν καί Ἀττικήν: 455, 458, Κασίων: 263, Κρητῶν: 509, ἐπί τῶν Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν: 194, Νησιακῶν Ἐπαρχιῶν: 224, 226. ἐπί τῆς Οἰκονομίας: 346, 353, 356,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Οἰκονομίας Δυτ. Χέρσου Ἑλλάδος: 154, Πελοποννησιακή: 176, Προσόδων Πελ/νήσου: 350, Στρατιωτική: 936, Συνελεύσεως: 148, 179, Σχεδίου Παλαιῶν Πατρῶν: 357, τῶν Χίων: 264, 265 τῶν Ψαρῶν: 262
Ἐφορία -οι: Αἰγίνης: 312, Καρύστου: 315, Κρανιδίου: 279, Λακεδαίμονος: 304, 305, Λειβαδιᾶς: 316, Μυκόνου: 242, Σπάρτης: 307, 308, Φαναρίου: 285
Ἔφορος: Ἐθνικῶν κτημάτων: 351, Λιμένος Ὀδησσοῦ: 4, Λιμένων Ἐπικρατείας: 348 τῶν Πολεμικῶν: 912, Φιλικῆς: 2

Η

«Ἠθική Ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος»: 988
«Ἡρακλῆς», ἑταιρεία: 369

Θ

Θαλάσσιον Κριτήριον: βλ. Δικαστήριον

Ι

Ἱππικόν, ἐλαφρόν (Χατζηχρῆστος): 929

Κ

Καγκελλαρία: βλ. Κοινότης
Κατάστημα τῶν Διαμετακομίσεων Στρατευμάτων ἐν Σύρᾳ: 921
Κοινόν τῆς ἐπαρχίας Ἤλιδος, Τριπολιτσᾶς, Β. Εὐβοίας: 284, 296, 309 βλ. καί Ἐπαρχία
Κοινότης: ἀπό 25 ἕως 135
Κονσολᾶτα Νήσων τοῦ Αἰγαίου: ἀπό 1523 ἕως 1557
Κριτήριον: βλ. Δικαστήριον
Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος: ἀπό 328-333, 1088, 1089 βλ. καί Ἰωάννης Καποδίστριας

Λ

Λιμεναρχεῖον -ία: βλ. Ὑγειονομεῖον
Λογιστικόν καί Ἐλεγκτικόν Συμβούλιον: 355

Μ

Μινιστέριον: ἀπό 153 ἕως 170 βλ. καί Γραμματεία
Μνήμων: βλ. Νοτάριος
Μοναστήριον-Μονή: ἀπό 1355 ἕως 1494

Ν

Ναυτική ὑπηρεσία, Ναύσταθμος: ἀπό 970 ἕως 973
Νομισματοκοπεῖον: 358, 376
Νοτάριος -ία: ἀπό 881 ἕως 908

Ο

Ὀρφανοτροφεῖον Αἰγίνης: βλ. Σχολεῖον ἡ

Π

Πανελλήνιον: 334
Πεζικόν: 910
Πελοποννησιακή Γερουσία: 140 βλ. καί Γερουσία τῆς Πελ/νήσου
Πληρεξούσιος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου: 137, 1076
Πληρεξούσιος τοποτηρητής κυβερνήσεως: 436
Πληρεξούσιος τοποτηρητής κυβερνήσεως εἰς Στ. Ἑλλάδα καί στρατόπεδον: 433
Πλόκος Ναυπλίου: 16
Πολεμικόν Σχολεῖον: 959
Πολιτική φρουρά Πελοποννήσου (Νικήτ. Σταματελόπουλος): 940
Πολιτικόν κριτήριον ἐν Σάμῳ: 204
Πρόεδρος Ἐκτελεστικοῦ: 147, 150
Πρόεδρος Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως: 363
Προσωπικές σφραγίδες: ἀπό 1001 ἕως 1111
Προσωρινή Διοίκησις Ἑλλάδος: 143, 145, 146, 152
Προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Ἑλλάδος σφραγίδες: ἀπό 136 ἕως 194
Πυροβολικόν: 928

Σ

Στρατιωτικές σφραγίδες: ἀπό 909 ἕως 973
Στρατάρχης κατά τήν Ἀνατολικήν Ἑλλάδα (Δημ. Ὑψηλάντης): 923
Στρατηγός, ἀρχηγός πρώτου βαθμοῦ: 925
Στρατιωτική ἐπιτροπή: βλ. Ἐπιτροπή
Συμβούλιον Α΄ Διαρκές Στρατιωτικόν τοῦ κατά τήν Πελοπόννησον ἐλαφροῦ στρατοῦ: 966
Συμβούλιον Κρητικόν: 507
Συμβούλιον οἰκονομικόν: 920, 922
Συνέλευσις, ἐθνική: 148, 177, 179, 184, 335, 360, 365, 371, 374
Συνήγορος Δημόσιος: 845
Συνταγματική ἐπιτροπή Σπάρτης: 367, 368
Σχολεῖον -ή: ἀπό 974 ἕως 991, 1575, 1579
Σῶμα Κεφαλλήνων: 913

Τ

Τάγμα ἐλαφρόν: ἀπό 944 ἕως 958
Τακτικόν: 911, 917, 926, 927
Ταχυδρομεῖον: ἀπό 714 ἕως 717
Τελωνεῖον: βλ. Ὑγειονομεῖον-Λιμεναρχεῖον
Τοποτηρητής: βλ. Διοικητής
Τράπεζα, Ἐθνική, χρηματιστική, Ἑλληνική: 349, 352, 354

Υ

Ὑγειονομεῖον - Λιμεναρχεῖον - Τελωνεῖον: ἀπό 620 ἕως 717 βλ. καί Ἀστυνομία

Φ

Φιλανθρωπική Ἑταιρεία: 993, 994
Φιλεκπαιδευτική Ἑταιρεία: 1573
Φιλελληνικά Κομιτάτα: ἀπό 996 ἕως 1000
Φιλική Ἑταιρεία: 1, 2, 3
Φιλομούσων Ἑταιρεία ἐν Ἀθήναις: 992
Φροντιστής -ήριον: Γενικός 919, Ἀστυνομίας: 525, 526, 527, Γενικόν: 347, Οἰκονομίας: 198 Πολέμου: 239, Τακτικοῦ τῆς Ἑλλάδος: 917
Φροντιστική ἐφορία Χέρσου Ἑλλάδος: 916
Φρούραρχος -εῖον -ιον: 365, 934, 935, ἀπό 937 ἕως 943

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΤΟΠΩΝ

Α

Ἅγιον Ὄρος, ἀπό 1355 ἕως 1393, 1477, 1483, 1484
Ἅγιος Εὐστράτιος: 71
Ἅγιος Κωνσταντῖνος Σάμου: 214, 815
Ἅγιος Λαυρέντιος Πηλίου: 56
Ἅγιος Πέτρος Κυνουρίας: 272, 273, 275, 410
Ἀγκίστρι: 50, 314, 476, 855
Ἀθῆναι: 24, 313, 454, 518, 881, 912, 1541, 1549, 1573
Αἴγινα: 47, 48, 312, 314, 473, 474, 476, 477, 550, 555, 556, 715, 855, 983
Αἴγιον: βλ. Βοστίτσα
Αἰτωλία: 22, 557, 563, 832
Αἰτωλικόν: βλ. Ἀνατολικόν
Ἀκροκόρινθος: 942
Ἀλμυρός Μεσσηνίας: 613, 692, 703, 709, 1531
Ἀλόνησος: βλ. Ἡλιοδρόμια
Ἀμφισσα: βλ. Σάλωνα
Ἀμοργός: 115, 257, 641
Ἀμπελάκια: 977
Ἀνατολικόν: 447, 559, 678, 682, 772, 773
Ἀνάφη: 249, 257, 654, 802
Ἄνδρος: 82, 230, 487, 489, 527, 530, 778, 783
Ἀνδρούβιστα: 742
Ἀνδρούσα: 393, 416, 600, 727
Ἀντίπαρος: 97, 97α, 240, 498, 503
Ἀντίρριον: 943
Ἄνω Κάστρο: 892
Ἀπόκουρο: 325, 442
Ἀργολίς: 385, 665, 847
Ἄργος: 13, 31, 267, 269, 270, 271, 400, 401, 426, 427, 516, 574, 575, 593, 595, 720, 750, 859, 866
Ἀρκαδία: 14, 280, 387, 395, 402, 735, 849, 861
Ἀσία Μ.: 1562, 1575, 1586-1592, 1599
Ἄστρος: 688, 689
Ἀστυπάλαια: 117, 249, 257
Ἀταλάντη: βλ. Ταλάντι
Ἀττική: 455, 458
Ἀχαΐα: 384, 848

Β

Βαθύ Σάμου: 207, 816, 824
Βάλτος: 452
Βάτικα: 701
Βελεσά: 1572
Βενέτικο: 326, 448, 449, 775
Βλοχός: 50
Βόνιτσα: 451, 452, 757
Βοστίτσα: 282, 405, 406, 407, 680, 699, 751, 863, 865, 879
Βουρλιῶται Σάμου: 221

Γ

Γαλαξείδι: 20, 763
Γαστούνη: 583, 753, 755
Γέρακας: 701
Γλῶσσα Σκοπέλου: 807
Γραμβούσα Κρήτης: 827

Δ

Δαμαλᾶς (Τροιζήν): 37
Δαμαριώνας Νάξου: 900
Δερβενοχώρια: 317, 759
Δίδυμο: 53
Δρυμαλία Νάξου: 102, 890

Ε

Ἐμπλάκια: 291, 393, 416
Ἐμπόριο: βλ. Σαντορίνη
Ἐπανωμεριά: βλ. Σαντορίνη
Ἐπίδαυρος: 734
Ἑπτάνησα: ἀπό 1495 ἕως 1522
Ἑρμιόνη: 780 βλ. καί Καστρί
Ἑρμούπολις: 799, 1578
Εὔβοια: 309, 315, 321, 455, 458, 769

Ζ

Ζαγορά: 55

Ζάκυνθος: 1503, 1504, 1512, 1514, 1517, 1518
Ζάχολη: 610
Ζητοῦνι: 443, 764
Ζυγός: 326, 445, 450, 729, 774

Η

Ἡλιοδρόμια: 70, 229, 232, 488
Ἦλις: 284, 289, 386, 425, 581, 618, 686
Ἤπειρος: 1558, 1568

Θ

Θάσος: 72
Θερμιά: 87-90, 92, 243, 493, 495, 669, 790, 791, 891, 1525
Θεσσαλία: 1558, 1568
Θῆβαι: 23, 318, 454, 570, 770
Θήρα: βλ. Σαντορίνη

Ι

Ἰᾶσιον: 974
Ἰθάκη: 1516, 1522
Ἰκαρία: 116, 506, 649, 798
Ἴος: 244, 248, 491, 531, 532, 631, 632, 796, 856, 877

Κ

Καλάβρυτα: 281, 405, 408, 430, 619, 725, 732, 862, 867
Καλαμάτα: 9, 290, 293, 295, 417, 420, 586, 587, 588, 599, 601, 690, 693, 709, 740, 868
Καλόξυλον Νάξου: 896
Κάλυμνος: 120, 121, 258, 506, 659, 660, 831, 1597, 1598
Καραβοστάσι: 681
Καρδαμύλη: 696
Καρλόβασι Σάμου, Νέον, Παλαιόν: 205, 211, 650, 986
Κάρπαθος: 122, 260, 661
Καρπενῆσι: 442, 765
Κάρυστος: 315
Καρύταινα: 15, 300, 403, 733
Κάσος: 125, 126, 127, 255, 256, 263, 541, 655, 830, 1593, 1594, 1595
Καστανιά Σάμου: 212
Καστέλι Ρούμελης: 941
Καστελλόριζο: 1596
Καστρί (Ἑρμιόνη): 38
Κάτω Ναχαγές: 38, 276, 401, 428, 429, 611, 612, 721
Κέα: 81, 243, 487, 494, 495, 524, 539, 630, 675, 785, 982, 1528, 1533
Κέρκυρα: 1505, 1506, 1507, 1510, 1515
Κεφαλληνία: 1501, 1503, 1504, 1509, 1519
Κίμωλος: 83, 84, 246, 787
Κίσσαμος: 820
Κόρινθος: 6, 274, 277, 397, 399, 428, 582, 607, 722, 723, 860
Κορώνη: 10, 421, 423, 515, 604, 713, 728, 739, 934
Κούλουρη: βλ. Σαλαμίς
Κουμέϊκα Σάμου: 210
Κράβαρα: 324, 442
Κρανίδι: 49, 279, 590, 611
Κρήτη: 129, 195, 196, 197, 504, 507, 508, 509, 704, 820, 827, 828, 1565-1571
Κύθηρα: 1502, 1508, 1513, 1520, 1521
Κύθνος: βλ. Θερμιά
Κυδωνίαι Κρήτης: 508, 820
Κυκλάδες: 459, 461, 463, 464, 836, 854
Κυπαρισσία: 701
Κύπρος: 1546, 1600
Κωντακέϊκα Σάμου: 818
Κωντέϊκα Σάμου: 817

Λ

Λακεδαιμονία: 301, 302, 304, 305, 306, 413, 418, 614, 744, 745, 1137
Λακωνία: 390, 392, 394, 850
Λαμία: βλ. Ζητοῦνι
Λαῦκος Πηλίου: 58
Λειβαδιά: 18, 316, 319, 440, 444, 453, 560, 767
Λέκα Σάμου: 215
Λεοντάρι: 393, 404, 616, 730, 864
Λέρος: 123, 506, 656, 658, 829
Λεωνίδιον: 589, 694
Λῆμνος: 1581
Ληξούρι: 1519
Λιδωρίκι: 323, 441, 443, 761
Λιμένι Μάνης: 691

Μ

Μαγνησία: 21
Μακεδονία: 1558, 1568
Μαλανδρῖνο: 441, 758
Μάνη (Μαΐνη): βλ. Μικρομάνη
Μαραθόκαμπος Σάμου: 208, 653, 825
Μαραθονήσι: 702
Μαρμαρᾶς Πάρου: 96
Μέγαρα -ίς: 327, 454, 457, 557, 562, 569, 671, 672
Μεθώνη: 294, 423, 585, 603, 743, 1548
Μελίσα: 704
Μενδενίτσα: 322, 440, 444, 766
Μενίδι: 777
Μεσολόγγι: 445, 447, 514, 565, 677, 771, 833, 884
Μεσσηνία: 388, 389, 394, 613, 737, 851, 939
Μηλέαι: 59, 978, 979
Μῆλος: 85, 86, 246, 538, 642, 706, 789, 1530
Μικρομάνη: 298, 416, 747, 749
Μονεμβασία: 104, 292, 411, 413, 414, 418, 517, 576, 615, 697, 698, 700, 726
Μοσχονήσια: 1540
Μπουντουνίτσα: βλ. Μενδενίτσα

Μποῦργος (Πούργος ἤ Πύργος) Νάξου: 98, 108
Μύκονος: 74, 75, 76, 233, 236, 237, 242, 482, 483, 485, 529, 794, 869, 897, 905, 1526, 1537, 1539, 1553, 1555, 1556
Μῦλοι Σάμου: 220
Μυστρᾶς: 7
Μυτιλήνη: 1536
Μυτιληνοί Σάμου: 209

N

Νάξος: 98-103, 105,107-110, 241, 501, 503, 526, 797, 888, 889, 890, 895, 896, 898, 899, 900
Νάουσα Πάρου: 94, 795
Ναύπακτος: 326, 448, 449, 561, 775, 937, 941
Ναύπλιον: 16, 266, 268, 398, 401, 427, 572, 577, 594, 596, 597, 598, 683, 684, 685, 687, 707, 718, 719, 859, 902, 935, 938, 984, 1545
Νέαι Πάτραι: 760
Νεόκαστρο (Ναβαρίνο): 11, 294, 423, 585, 605, 1548
Νεοχωράκι Σάμου: 213
Νεοχώριον Νάξου: 101
Νησί Καλαμάτας: 299, 393, 417, 420, 600, 738
Νίσυρος: 128, 253

Ξ

Ξηρόμερο: 452

O

Ὀδησσός: 3, 4, 975
Ὀριόλο: 12

Π

Παγώνδα Σάμου: 130, 222, 819
Πάνορμος Τήνου: 637
Παροικία Πάρου: 95
Πάρος: 93-96, 240, 498, 502, 503, 537
Πάτμος: 124, 252, 254, 506, 657, 826
Πάτραι: 5, 357, 391, 406, 419, 578, 606, 609, 679, 681, 708, 752, 863, 887, 903, 904, 943, 1524, 1544, 1547
Περαχώρα: 756
Πιάδα (Πεδιάς): 51
Πλάτανος Ναυπακτίας: 776
Πλάτανος Σάμου: 218
Πολύκανδρος: 248, 251
Πόρος: 39-45, 314, 473, 475, 478, 479, 542, 673, 674, 716, 784, 855, 875, 971, 989, 1542
Πόρτο-Χέλι: 724
Πραστός: 52, 278, 283, 409, 410, 424, 589, 591, 741
Πύργος, Ηλείας: 286, 287, 432, 519, 579, 580, 754, 908
Πύργος Σάμου: 216
Πύργος Σαντορίνης: βλ. Σαντορίνη

P

Ρίον: 943
Ρόδος: 1599

Σ

Σαλαμίς: 46, 311, 314, 470-473, 540, 567, 568, 670, 781, 855, 874
Σάλωνα (Ἄμφισσα): 17, 320, 441, 564, 762
Σάμος: 130, 131, 190-222, 259, 505, 510, 544, 545, 648, 650, 651, 652, 653, 813-819, 821, 824, 825, 986, 1564
Σαντορίνη: 111-114, 247, 249,499,500, 533, 535, 548, 644-647, 803, 805, 880, 1554
Σέλινον Κρήτης: 261, 820
Σέρρες: 1580
Σέριφος: 80, 243, 245, 495, 788, 1525
Σίκινος: 248, 250, 626
Σίφνος: 246, 490, 643, 786
Σκαρδαμούλα: βλ. Καρδαμύλη
Σκιάθος: 64, 65, 229, 232, 488, 496, 549, 627, 635, 638, 810, 811, 907
Σκόπελος: 67, 68, 69, 229, 231, 232, 486, 488, 496, 628, 634, 639, 640, 807, 808, 812, 857, 870, 906
Σκῦρος: 60-63, 66, 73, 228, 229, 488, 496, 629, 633, 636, 806, 809, 823, 1550, 1557
Σμύρνη: 976, 1529, 1552, 1561
Σπαθαραῖοι Σάμου: 219
Σπάρτη: 307, 308, 396, 412, 415, 422, 695, 746
Σπέτσαι: 32-36, 466, 467, 468, 473, 523, 552, 666, 667, 668, 717, 782, 858, 872, 1527, 1535
Σποράδες: 193, 460, 462, 465, 853
Σταυροδρόμιον: 1579
Σταυροπήγιο: 602, 748
Σύλλακας Θερμιῶν: 791
Σύμη: 118, 119, 253, 1532
Σῦρος: 105, 106, 236, 237, 480-484, 529, 534, 536, 543, 546, 620-623, 705, 711, 799, 800,835, 873, 878, 885, 886, 901, 1534, 1538, 1551, 1576, 1578
Σφακιά Κρήτης: 129, 828
Σωτήρα Ζαγορᾶς: 55

T

Ταλάντι: 19, 440, 444, 566, 768
Τεγέα: 584
Τζιά βλ. Κέα
Τῆνος: 77, 78, 79, 234, 235, 238, 239, 484, 493, 497, 525, 528, 547, 624, 625, 637, 792, 793, 804, 876
Τουρκοχώρι: βλ. Μπουντουνίτσα
Τρίκκερι: 54, 57, 310
Τρίπολις-Τριπολιτσά: 296, 297, 404, 431, 573, 608, 731, 864
Τροιζήν βλ. Δαμαλᾶς

Υ

Ὕδρα: 25-30, 466, 469, 522, 551, 553, 554, 662, 663, 664, 712, 779, 858, 882, 883, 1523, 1543
Ὑπάτη: βλ. Νέαι Πάτραι
Ὑστέρνια Τήνου: 78, 804

Φ

Φανάρι Ἠλείας: 285, 288, 403, 432, 617, 736
Φοῦρνοι Σάμου: 217, 814

Χ

Χάλκη: 990, 1575
Χῖος: 135, 264, 265, 801, 987, 991, 1524, 1552, 1577
Χώρα Θερμιῶν: 790, 891
Χώρα Σάμου: 206
Χώρα Νάξου: 888

Ψ

Ψαρά: 132, 133, 134, 141, 142, 262, 520, 521, 822, 1582-1585

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Α

Ἀγάπιος, ὁ Παραμυθίας: 1035
Ἀγγελάκης Λάσκαρης: 1273
Ἀλατζᾶς Στεφανάκης: 1146
Ἀλεξόπουλος Οἰκονόμος: 1162
Ἀλμεΐδα Ἀντώνιος Φιγγουέρα (Almeida): 935, 1109
Ἄμιλτον (Hamilton): 1110
Ἀμούμτζια Νικόλαος: 1327
Ἀμούντζια Ἀναγνώστης: 1329
Ἀναγνώστου Γιαννιός: 1311
Ἀναπλιώτης Μανουήλ: 890, 900
Ἀνδροῦτσος Ὀδυσσεύς: 1235, 1236
Ἄνθιμος, ὁ Ἔλους: 1031
Ἄνθιμος, ὁ Ἡλιουπόλεως: 1005
Ἀντύπας Δ.: 891
Ἀντωνίου Λευτέρης: 1335
Ἀντωνίου Νικόλαος: 1322
Ἀξελός Κ.: 966
Ἀργυρόπουλος: 1061
Ἀργυρός Ἀντώνιος: 1269
Ἀφεντούλιεφ, Μιχαήλ, Κομνηνός: 195, 1075, 1083

Β

Βάγιας Θανάσης: 1234
Βάλλιντας Ἰωάννης: 87
Βᾶργια: 1332
Βαρδαλάχος Κωνσταντῖνος: 1102
Βαρθολομαῖος, ὁ Μοσχονησίων, 1011
Βαρθολομαῖος, 1037
Βαρνακιώτης Γιωργάκης: 1211
Βιτσερᾶς Πέτρος: 899
Βλαχομιχάλης: 1209
Βλαχόπουλος Ἀλεξάκης: 914, 1227
Βλάχος Ἰωάννης: 912
Βόνδας Ἀντ.: 1507
Βούλγαρης Γεώργιος: 1259, 1260, 1261, 1281
Βούλγαρης Μ.: 1354
Βούλγαρης Φραντζέσκος: 1262
Βούλης Δημήτριος: 893
Βοῦρος Ἀναστάσιος, Ὑδραῖος: 1258
Βουτιέ (Voutier): 1103

Γ

Γαβριήλ, ὁ Τήνου: 1022
Γαρέφης Ἀποστόλης: 1208
Γάτσος Ἀγγελῆς: 1193
Γεράσιμος, ὁ Αἰγίνης καί Ὕδρας: 1021
Γεράσιμος, ὁ Κυδωνιῶν: 1009
Γερμανός, ὁ Χριστιανουπόλεως: 1029
Γεωργίου Γιάννης: 1313
Γιάνναρης Νικόλαος: 1272
Γιάννη Ἀντώνης: 1280
Γιατρᾶκος Παναγιώτης: 1136, 1137, 1138
Γιολδάσης Γιαννάκης: 1220
Γιωργίνης Νικολῆς: 1210
Γκέρεν: 960, 963
Γκίκας Γρηγόριος Δημητρίου: 1054
Γκιοῦστος Κωνσταντῖνος: 1266, 1267
Γκόρντον (Gordon Th.): 1104
Γκουμπερνάτης Καβαλλιέρος: 910
Γκούρας Ἰωάννης: 1238
Γολφίνος Δημήτριος: 1334
Γληγοράκης Τζηγκουριός: 1132
Γούναρης Παναγιώτης: 1331
Γραιλλάρδος Φ.: 927
Γραμμένος Ρήγας: 1310
Γρηγοράκης Ἀντώνμπεης: 1133, 1134
Γρηγοράκης Μπέης: 1161
Γρηγόριος Ε΄, ὁ Κωνσταντινουπόλεως: 1001
Γρηγόριος, ὁ Ναυπλίου καί Ἄργους: 1030
Γρηγόριος, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν: 1043
Γρίβας Θ., Στρατάρχης: 1559

Δ

Δαλέζος Ἀνδρέας Σμυρναῖος: 1348
Δάμτσας Ἀλέξανδρος: 1296
Δανέζης Νικόλαος: 901
Δαρμάρος Ἰωαν.: 1520
Δαυῖδ Α: 885
Δεκιγάλλας Λουκᾶς: 1554
Δεληγιάννης Κανέλλος: 1118
Δέντζελος: 925
Δημητρίου Κωνσταντῆς: 1319
Δημητρίου Νικόλαος: 1312
Δημητρίου Νικολῆς: 1320
Δημητρίου Στέφανος: 1174
Δημοκώστα: 1336
Δημοτσέλιος: 1225
Δήμου Νικόλαος: 1321
Διάκος Ἀθανάσιος: 1237
Δικαῖος Γρηγόριος: 1072
Δίξιμο Ἐμμ.: 1505
Διονύσιος, ὁ Ἐφέσου: 1006
Διονύσιος Ἱερομόναχος: 1294
Διονύσιος, ὁ Καλλιουπόλεως: 1044
Δουμπιώτης Κων/νος: 1189

Ε

Εὐμορφόπουλος Διονύσιος: 1120
Εὐσταθίου Γιωργακης: 1326
Εὐσταθίου Γραμμένος: 1307
Εὐσταθίου Ζήσης: 1306
Εὐσταθίου Κοντονίκας: 1207

Ζ

Ζαΐμης Ἀνδρέας: 1151
Ζανετᾶς Μανουήλ: 896
Ζαφειράκης Ἰωάννης: 1299
Ζαχαρίας, ὁ Κορίνθου: 1042
Ζησόπουλος Κων/νος: 1304
Ζορμπᾶς Γεώργιος: 1201
Ζωγράφος Κ.: 1144

Θ

Θεοδοσιάδης Γεώργιος: 1297
Θεοδόσιος, ὁ Θεοδοσιουπόλεως: 1007
Θεόκλητος, ὁ Ἀνδρούβιστας: 1027
Θεόφιλος ὁ Ἀλεξανδρείας: 1004
Θεοχάρης Ἀντωνάκης: 1271
Θεοχάρης Γεώργιος: 1100
Θεοχαρόπουλος Σωτήρης: 1157
Θεοδωρῆ Σπῦρος: 1206
Θοδωρῆ Γιαννάκης: 1342

Ι

Ἰατρός Μιχαήλ: 1128
Ἰγνάτιος, ὁ Οὐγγροβλαχίας: 1069
Ἱερεμίας, ὁ Κωνσταντινουπόλεως: 1002
Ἱερεμίας, ὁ Πλάντζας: 1026
Ἰωακείμ, ὁ Ἰωαννίνων: 1008
Ἰωαννίκιος (Ἄννινος), ὁ Κεφαλληνίας καί Ζακύνθου: 1503
Ἰωαννίκιος, ὁ Λιδωρικίου: 1034
Ἰωάννου Δημήτρης: 1303
Ἰωάννου Θεοδωρῆς: 1315
Ἰωνᾶς, ἐφημέριος ἐν Βιέννῃ: 1279
Ἰωσήφ, ὁ Ἀνδρούσης: 1020, 1033
Ἰωσήφ, ὁ Μηλεῶν: 1028
Ἰωσήφ, ὁ Τρίκκης: 1012

Κ

Κάβας Ἀναστάσης: 1170
Καλαμογδάρτης Γεώργιος: 887
Καλημάχης Ἀλέξανδρος: 1065
Καλλέργης Ν.: 1343
Καλογερᾶς Μελέτιος, (πρωτονοτάριος Μονεμβασίας): 1143
Καλούτζης Λεονάρδος: 1521
Κανάρης Κων/νος: 970
Κανίσκος Ἰωάννης: 897
Καποδίστριας Αὐγουστῖνος: 366
Καποδίστριας Ἰωάννης: 328-333 καί 1085-1091
Καπότο Νικόλαος: 1340
Καραϊσκάκης Γεώργιος: 1212
Καρακατζάνης Γκίκας: 1250
Καραντάνης Χ' Γιάννης: 1270
Καρατάσιος: 1187, 1188
Καρατζᾶς: 1056
Καρατζᾶς Γεώργιος: 1059
Καρατζᾶς Ἀλ. Ἰωάννης: 1052
Καρατζᾶς Γ. Ἰωάννης: 1051, 1053
Καρτζιώτης Δημήτριος: 1275, 1353
Καστανᾶς Σταμάτης: 1256
Κατακουζηνός Ἀλέξανδρος: 1074
Κατέν: 964
Κεφαλλᾶς Θεοχάρης: 997
Κήρου Γιαννιός: 1295
Κιάππε Ἰωσήφ (Chiappe): 1108
Κιριμάνο: 1197
Κιρίτση Δῆμος: 1291
Κλήμης, ἡγούμενος πατέρων: 1016
Κλωνάρης Χριστόδουλος: 1278
Κόκκης Κων/νος τοῦ Δ.: 889
Κόκκης Κων/νος τοῦ Ι.: 895
Κόκκος Κωνσταντῖνος: 108, 109,
Κοκοβήλης Νικόλαος: 1263, 1264
Κολβέρ: 961
Κολοκοτρώνης Γιαννάκης: 1117
Κολοκοτρώνης Θεόδωρος: 133, 933, 1112, 1113, 1114, 1116
Κολοκοτρώνης Πάνος: 1115, 1145
Κοντογιάννης Μῆτσος: 1222
Κοραῆς Ἀδαμάντιος: 1094, 1096
Κουγᾶς Σωτήρης: 1172
Κουντουριώτης Λάζαρος: 1248

Κουτσογιαννόπουλος Νικόλαος: 1317
Κρεμπάδης Δημήτριος: 1265
Κυβέλος Πανάγος: 1129
Κυριαζῆς Ἰωάννης: 1302
Κύριλλος, ὁ Θαυμακοῦ: 1045
Κύριλλος, ὁ Καρδαμύλης: 1024
Κύριλλος, ὁ Κερνίτζης: 1040
Κωνσταντῆ Ἰωάννης: 1330
Κωνσταντίνου Γεωργάκης: 1204

Λ

Λαζιώτης Ἰωάννης: 1254
Λεγαντίνης Γιώργης: 1305
Λελέκος Μῖχος: 1183
Λεντούδης Γεώργιος: 898
Λιακατᾶς Γρηγόρης: 1217
Λιακόπουλος Μῆτρος: 1203
Λισγαρᾶς Ἰωάννης: 1518
Λογοθέτης Λυκοῦργος: 202
Λόντος Ἀνδρέας: 1153
Λόντος Νικόλαος: 1156

Μ

Μάης Ἰω. (Mays Jean): 1347
Μακάριος, ὁ Θεσσαλονίκης: 1010
Μακρῆς Δημήτριος: 1228
Μακρυγιάννης Ἰωάννης: 1233
Μάνεσης Ἠλίας: 1084
Μάνεσης Ρήγας: 1202
Μάνος: 1060
Μάνου Γιάννης: 1333
Μάνταλος Θανάσης: 1218
Μαντζόρου Διακουμῆς: 1300
Μαυροβουνιώτης Βάσσος: 1195
Μαυρογένης Ἰωάννης: 1057
Μαυροκορδᾶτος Ἀλέξανδρος: 149, 1073
Μαυροκορδᾶτος Σταμάτιος: 1350
Μαυρομιχάλης Ἰωάννης: 1121, 1124, 1127
Μαυρομιχάλης Κυριακούλης: 1123
Μαυρομιχάλης Πιέρρος: 1126
Μαυρομιχάλης Πετρόμπεης: 1122, 1125
Μελέτιος, ὁ Κωνσταντινουπόλεως: 1003
Μελετόπουλος Ἀγγελῆς: 1171
Μεραμάτης Μῆτρος: 1185
Μηλιόνης Χρῆστος: 1192
Μητροδῆμος: 1338
Μητροθανάσης: 1337
Μητροπέτροβας: 1169
Μιαούλης Ἀνδρέας: 1247
Μουρούζης Δημήτριος: 1063
Μουρούζης Κωνσταντῖνος Δ.: 1064
Μουρούζης Κωνσταντῖνος: 1067
Μουρούζης Παναγιώτης: 1066
Μούρτζινος Διονύσιος: 156
Μπακάλογλου Θεόδωρος: 1277
Μπάρθ Ι. (Barth): 1351
Μπασδέκης Γιάννης: 1224
Μπασδέκης Μῆτρος: 1231
Μπῖνος Κωνσταντῖνος: 1200
Μπότσαρης Μάρκος ἢ Μακαρία μοναχῆ: 1232
Μπουκουβάλας Γιάννης: 1223
Μπουντούρης Βασίλειος: 1251
Μποῦσγος Βασίλης: 1242
Μπρούζης Γιάννης: 1196

Ν

Νάκου Ἀλέξανδρος: 1318
Νάκου Ἰωάννης: 1245
Νάκου Λάμπρος: 1246
Νάκου Νάκος: 1244
Νέγρης Θ.: 163
Νεόφυτος, ὁ Ἰκονίου: 1013
Νεόφυτος, ὁ Καρυστίας: 1017
Νεόφυτος, ὁ Παροναξίας: 1046
Νεόφυτος, ὁ Ταλαντίου: 1018, 1019
Νικηταρᾶς: βλ. Σταματελόπουλος Νικήτας
Νικηφόρος ὁ Καρπάθου: 1023
Νικηφόρος, ὁ Κυθήρων: 1508
Νικολάου Γεώργιος: 1328
Νικολός Εὐστάθιος: 894
Νικολῆ Γιαννιός: 1314
Νικοτζάρας: 1190
Νικοτζῆς Βαγγέλης: 1199
Νομικός Παῦλος: 1517
Νοταρᾶς Ἰωάννης: 1141
Νοταρᾶς Πανοῦτσος: 1152
Νοταρᾶς Ρόδης: 1175
Νοταρᾶς Σωτήρης: 1159
Νταγρές Γιαννάκης: 1195

Ξ

Ξάνθος Ἐμμανουήλ: 1077
Ξαρχᾶκος Κωνσταντῖνος: 1135
Ξενοκράτης Κωνσταντῖνος: 1078
Ξόδιλος Ἀθανάσιος: 1082

Ο

Οἰκονόμος Ζάχολης: 1180
Οἰκονόμου Ἀναγνώστης: 1298
Οἰκονόμου Γκούρας: 1178
Οἰκονόμου Κων/νος ὁ ἐξ Οἰκονόμων: 1101
Ὀλύμπιος Γεωργάκης: 1080
Ὀμπέρ (Obert): 1111

Π

Παζλέλι Χρῆστος: 1341
Παλαμᾶς Πέτρος: 904
Παλαμᾶς Στ.: 884
Παλαμήδης Ρήγας: 1345
Παναγιώτη Δημήτρης: 1316
Πανουργιᾶς Πανουργιᾶς: 1239
Πανταζῆς Δημήτριος: 1324

Παπα-Ἀντρῖκος: 1186
Παπαγεώργη Θεοδωράκης: 1160
Παπαγεωργίου Οἰκονόμος: 1173
Παπαγεώργης: 1181
Παπαδόπουλος Χαρ.: 902
Παπαϊωαννόπουλος Νικόλαος: 1276
Παπασακελλάριος: 1179
Παπᾶς Ἐμμανουήλ: 1081
Παπαφλέσσας: βλ. Δικαῖος Γρηγ.
Παρθένιος, ὁ Ζαρνάτας: 1025
Παρθενόπουλος Ἀναγνώστης: 1147
Περραιβός Χριστόφορος: 1079
Περούκας Δημήτρης: 1163, 1164, 1167
Περούκας Ἰωάννης: 1168
Περούκας Σωτήρης: 1165, 1166
Περούκας Χαραλάμπης: 1344
Πεσλῆς Γεωργάκης: 1219
Πεταλᾶς Βασίλειος: 1516
Πετιμεζᾶς Βασίλειος: 1119
Πέτρου Ἀναγνώστης: 1184
Πέτρου Ρήγας: 1308
Πιέρης: 941
Πιέρι Στεφ.: 1506
Πίζας (Piza): 930, 931, 932, 1106
Πολίτης Θεόδωρος: 1150
Ποῦλος Π.: 881
Προκόπιος, ὁ Κερνίτζης: 1038
Πυλλαρινός Γεράσιμος: 1519

Ρ

Ράγκος Ἰωάννης: 1560
Ραζηκότσικας (Ραζῆς) Ἀθανάσιος: 1226
Ρακοβίτσας Μιχαήλ: 1062
Ρένδης Θεοχάρης: 1154
Ροῦσος Ἰωάννης: 1274
Ροῦσος Νικόλαος: 1268
Ρώτας Τζώρτζης: 88

Σ

Σαδήμας Κώστας: 1216
Σαμουήλ ὁ Χίου, ἱερομόναχος: 1014
Σαντικαμίνης Μᾶρκος: 1182
Σαφάκας Ἀνδρῖτσος: 1221
Σαχίνης Γεώργιος: 1249
Σισίνης Ἰωάννης: 1155
Σκαλτσᾶ Δῆμος: 1214
Σκαρλᾶτος Μάξιμος: 886
Σκλαβοῦνος Βάσσος: 1205
Σκούρτης Κυριάκος: 1257
Σολιώτης Γιώτης: 1229
Σολωμός Διονύσιος: 1092
Σουγιάκης Γιάννης: 1325
Σοῦτσος Ἀλέξανδρος: 1050, 1058
Σοῦτσος Κων/νος: 1048
Σοῦτσος Μιχαήλ Βόδας: 1047, 1049
Σοφιανός Γεώργιος: 1349
Σταματελόπουλος Νικήτας: 940, 1139
Σταμάτη Κωνσταντῖνος: 1289
Στάμος Μιχαήλ: 1176
Στάμος Νῖκος: 1777
Στορνάρης Νικόλαος: 1213
Στρατῆς Δημήτριος: 1149
Σχινᾶς: 1055
Συλβέστρος, ὁ Ἀμίδης καί Μεσοποταμίας: 1590
Σωφρόνιος, ὁ Κεφαλληνίας καί Ζακύνθου: 1504

Τ

Ταμπακόπουλος Νικόλαος: 1158
Τζέπης Νικόλαος: 882, 883
Τζιμπουράκης Ἀναστάσης: 1230
Τζιόγκας Γεώργιος: 1215
Τζίτσου Κωνσταντῖνος: 1309
Τόμος Δημήτρης: 1292
Τομπάζης Γιακουμάκης: 1252, 1346
Τομπάζης Ἐμμ.: 196, 197
Τράϊμπερ (Treiber): 1105
Τράκας Σταῦρος: 1240
Τρεζέλ: 926
Τριανταφύλλου Κωνσταντῆς: 1301
Τρουπάκης Μιχάλμπεης: 1131
Τρουπάκης Παναγιώτης: 1130
Τσέλιος Δ. βλ. Δημοτσέλιος
Τσόκρης Γεώργιος: 1148
Τσώρτς Ριχάρδος (Church): 924, 1107
Τυπάλδος : 1352

Υ

Ὑψηλάντης: 1068
Ὑψηλάντης Ἀλέξανδρος: 1070
Ὑψηλάντης Δημήτριος: 923, 1071, 1076

Φ

Φαβιέρος Κολονέλλος (Fabvier): 911
Φαρμάκης Ἰωάννης: 1191
Φαρμακίδης Θεόκλητος: 1097, 1099
Φιλάρετος, ὁ Ὠλένης: 1032
Φιλόθεος, ὁ Δημητσάνης: 1039
Φίλωνος Ι.: 1243
Φλαμπουριάρης Γεώργιος: 1255
Φραντζῆς Ἀμβρόσιος: 1098
Φώσκολος Πιέρος: 905
Φωτιάδης Λάμπρος: 1095

Χ

Χαραλάμπης Σωτήρης: 1142
Χατζηνικολῆ Διακουμῆς: 1323
Χατζηχρῆστος: 929, 1194
Χρηστάκης Νικόλαος: 1140
Χριστοδούλου Θωμᾶς: 1253
Χρύσανθος, ὁ Μονεμβασίας: 1041

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

Α

Ἁγ. Ἀθανασίου, Φίλια Ἀχαΐας: 1394
Ἁγ. Ἀθανασίου, Ἐπάνω Μαχαλᾶς: 1398
Ἁγ. Ἀθανασίου, Σφήνιτζα Κίτρους: 1402
Ἁγ. Αἰκατερίνης, Σινᾶ: 1485, 1488
Ἁγ. Ἀναργύρων, Καστρί Ἑρμιόνης: 1417
Ἁγ. Ἀναργύρων, Βαμβακοῦ Λακωνίας: 1438
Ἁγ. Ἀνδρέου, Ὁσία Φιλοθέη Ἀττικῆς: 1413
Ἁγ. Ἀντωνίου, Νάξος: 1465
Ἁγ. Γεωργίου, Εὐδώσενα Κυνουρίας: 1453
Ἁγ. Γεωργίου, Μαραθῶνος: 1410
Ἁγ. Γεωργίου, Φενεός Κορινθίας: 1429
Ἁγ. Γεωργίου, Μαραθονήσι Μάνης: 1441
Ἁγ. Γεωργίου, Ρεκίντζα, Λακωνίας: 1446
Ἁγ. Γεωργίου, Σκῦρος: 1450, 1451, 1454
Ἁγ. Δημητρίου: 1411
Ἁγ. Δημητρίου, Αὐγό Ναυπλίου: 1420
Ἁγ. Δημητρίου, Στεφάνι Κορινθίας: 1425
Ἁγ. Δημητρίου, Σκῦρος: 1452
Ἁγ. Δημητρίου, Ρεοντινό Πραστοῦ: 1447
Ἁγ. Ἰωάννου, Σιντζάφι Λακωνίας: 1395
Ἁγ. Ἰωάννου Θεολόγου, Ἄστρος Κυνουρίας: 1418
Ἁγ. Ἰωάννου, Ἐγκλειστούριον Κυνουρίας: 1437
Ἁγ. Ἰωάννου Προδρόμου, Σκόπελος: 1458
Ἁγ. Ἰωάννου Θεολόγου, Πάτμος: 1470
Ἁγ. Ἰωάννου Προδρόμου: 1480, 1481
Ἁγ. Λουκᾶ, Στείρι Βοιωτίας: 1403
Ἁγ. Μαρίνης, Λιδωρίκι: 1400
Ἁγ. Μελετίου: 1416
Ἁγ. Νικολάου, Καρυά Κυνουρίας: 1419
Ἁγ. Νικολάου, Καλτετζιές Λακωνίας: 1440
Ἁγ. Νικολάου, Φραγκοπήδημα Ἠλείας: 1445
Ἁγ. Νικολάου, Σκόπελος: 1459
Ἁγ. Νικολάου, Ἄνδρος: 1464
Ἁγ. Παύλου (Ἅγ. Ὄρος): 1483, σκήτη: 1377
Ἁγ. Παντελεήμονος (Ἅγ. Ὄρος): 1389-1391
Ἁγ. Πέντε Μαρτύρων, Σαμοθράκη (;): 1492
Ἁγ. Σάββα, Ἀλεξάνδρεια: 1486
Ἁγ. Στεφάνου, Θεοδωρούπολις Μ. Ἀσίας: 1490, 1491
Ἀναστάσεως Χριστοῦ, Ἁγία Πόλις Ἱερουσαλήμ: 1487

Β

Βατοπεδίου (Ἁγ. Ὄρος): 1366, 1367, 1368

Γ

Γεροκομήτισας, Ἀχαΐα: 1430
Γρηγορίου (Ἁγ. Ὄρος): 1387, 1388, 1484

Δ

Διονυσίου (Ἁγ. Ὄρος): 1369, 1370
Δοχειαρίου (Ἁγ. Ὄρος): 1364, 1365

Ε

Ἐσφιγμένου (Ἁγ. Ὄρος): 1379,1380

Ζ

Ζωγράφου (Ἁγ. Ὄρος): 1392, 1393
Ζωοδόχου Πηγῆς, Μετόχι Μ. Σπηλαίου: 1431
Ζωοδόχου Πηγῆς, Ἄνδρος: 1460, 1461

Θ

Θεοτόκου, Κορίνθου: 1427
Θεοτόκου, Λέχοβα Κορινθίας: 1428
Θεοτόκου, Ἁγία Ἐλεούσα Ἠλείας: 1433
Θεοτόκου, Ἀγόριανη Μυστρᾶ: 1444
Θεοτόκου τοῦ Βιοτᾶ, Σάμος: 1474
Θεοτόκου τῆς Ἀκρωτηριακῆς, Τοπλοῦ Κρήτης: 1475, 1476, 1478, 1479
Θεοτόκου τοῦ Κύκκου, Κύπρος: 1493, 1494
Θεοτόκου Γέννησις, Φανάρι Ἠλείας: 1432
Θεοτόκου Εἰσόδια, Μόλιστα Κονίτσης: 1408
Θεοτόκου Εὐαγγελισμός, κατά τήν Πελ/νησον: 1448
Θεοτόκου Εὐαγγελισμός, Σκιάθος: 1455, 1456
Θεοτόκου Εὐαγγελισμός, Τῆνος: 1457
Θεοτόκου Κοίμησις, Λίθινον Ἰωαννίνων: 1405, 1406
Θεοτόκου Κοίμησις, Ζέρμα Κονίτσης: 1407
Θεοτόκου Κοίμησις, Βήσανη Πωγωνίου: 1409
Θεοτόκου Κοίμησις Ὕδρα: 1412
Θεοτόκου Κοίμησις, Πεντέλη: 1414
Θεοτόκου Κοίμησις, Σκαφιδιά Ἠλείας: 1421
Θεοτόκου Κοίμησις, Ἔλωνα Κυνουρίας: 1435
Θεοτόκου Κοίμησις, Ὀρθοκωστά Κυνουρίας: 1436
Θεοτόκου Κοίμησις, Πορτοκάγιο Μάνης: 1442
Θεοτόκου Κοίμησις (Παραδεισιώτισα), Βάτικα: 1443
Θεοτόκου Κοίμησις, Νάξος: 1466

Ι

Ἰβήρων (Ἁγ. Ὄρος): 1372

Κ

Καρακάλλου (Ἅγ. Ὄρος): 1383

Καυσοκαλυβίτου σκήτη (Ἅγ. Ὄρος): 1375
Κουτλουμουσίου (Ἅγ. Ὄρος): 1382
Κωνσταμονίτου (Ἅγ Ὄρος): 1371

Λ

Λαύρας Μεγίστης (Ἅγ. Ὄρος): 1360 ἕως 1363
Λαύρας Πελ/νήσου: 1434
Λιγοβιτζίου, Ξηρόμερον: 1404

Μ

Μεταμόρφωσις Σωτῆρος: 1439
Μητρόπολις Παροναξίας: 1467
Μιχαήλ Ταξιάρχης: 1396

Ξ

Ξενοφῶντος (Ἅγ. Ὄρος): 1384, 1385
Ξηροποτάμου (Ἅγ. Ὄρος): 1373

Π

Παναγίας, Ἁγνῶντα Ἐπιδαύρου: 1415
Παναγίας Φανερωμένης, Κάτω Ναχαγέ: 1423
Παναγίας Πολυφέγγου, Βράχος Κορινθίας: 1426
Παναγίας, Σίφνος: 1468
Παναγίας (Χοζοβιώτισσας), Ἀμοργός: 1472
Παναχράντου, Ἄνδρος: 1463
Παντοκράτορος (Ἅγ. Ὄρος): 1374, σκήτη: 1477
Προφ. Ἠλία, Ζάχολη Κορινθίας: 1422
Προφ. Ἠλία, Σαντορίνη: 1462
Προφ. Ἠλία: 1482
Πρωτᾶτον κοινότητος (Ἅγ. Ὄρος): 1355 ἕως 1359

Σ

Σίμωνος Πέτρας (Ἅγ. Ὄρος): 1378
Σοφικοῦ Κορινθίας: 1424
Σταυρονικήτα (Ἅγ. Ὄρος): 1386
Σταυροῦ τιμίου και ζωοποιοῦ: 1449
Σταυροῦ τιμίου, Σάμος: 1473
Σωτῆρος Χριστοῦ, Κύμη: 1401

Τ

Ταξιάρχου ἱερόν, Κλοκοτό : 1399
Ταξιαρχῶν Ναυπλίου: 1397
Ταξιαρχῶν Μιχαήλ καί Γαβριήλ, Σέριφος: 1469
Ταξιάρχου Μιχαήλ Πανορμιώτου, Σύμη: 1471

Φ

Φιλοθέου (Ἅγ. Ὄρος): 1381
Φώκαια Παλαιά, Σμύρνη: 1489

Χ

Χιλιανδαρίου (Ἅγ. Ὄρος): 1376

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Εἰσαγωγή			
Σφραγίδες Ἐλευθερίας 1821	ἀριθμοί σφραγίδων		1-24
Κοινότητες	»	»	25-135
Προσωρινή Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος (1822-1827)	»	»	136-194
Ἐπαρχίες (1822-1827)	»	»	195-327
Ἑλληνική Πολιτεία (1828-1832)	»	»	328-383
Τμήματα καί Ἐπαρχίες (1828-1832)	»	»	384-510
Ἀστυνομίες	»	»	511-619
Ὑγειονομεῖα καί Λιμεναρχεῖα	»	»	620-717
Δημογεροντίες	»	»	718-831
Δικαστήρια καί Νοτάριοι	»	»	832-908
Στρατιωτικές	»	»	909-973
Σχολές καί Ἑταιρεῖες	»	»	974-1000
Προσωπικές	»	»	1001-1354
Μοναστήρια	»	»	1355-1494
Ἰόνια Νησιά καί Κονσολάτα	»	»	1495-1557
Σφραγίδες τῆς ἑνότητας τοῦ ἑλληνικοῦ γένους	»	»	1558-1600
Δείγματα σφραγίδων καί ἐγγράφων			
Εὐρετήρια			